

ΑΝΑΓΕΝΥΤΟΝ

- ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΤΗΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑΣ – ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΜΙΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ!
- ΨΗΛΑ ΤΗ ΣΗΜΑΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΠΟΥΣ ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ!
- ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΒΙΕΤΝΑΜ
- ΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΝ ΤΗΝ ΟΠΠΟΡΤΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΩΡΙΖΟΥΝ ΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥΣ ΑΙΓΑΥΤΗΝ
- ΑΣ ΑΓΩΝΙΣΘΟΥΜΕ ΩΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΧΡΟΥΣΤΣΩΦΙΚΟΥ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΜΟΥ («Αρθρο της «Λαϊκής Ήμερησίας» και της «Κόκκινης Σημαίας»)
- Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΕΝΓΚ ΤΣΕΝΓΚ ΣΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΛΙΑΡΣΑΜ
- Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ ΤΩΝ Η.Π.Α. ΣΤΗ ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

10-11

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1965

μηνιαία πολιτική επιθεωρηση

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΤΣ 27 (ΤΗΛ. 631-070) - ΑΘΗΝΑΙ (141)

Διευθύνεται από 'Επιτροπή — Χρόνος Α' 'Αρ. Τεύχους 10—11 ΙΟΤΑΙΟΣ—ΑΤΓΟΤΣΤΟΣ 1965

Σ Υ Ν Δ Ρ Ο Μ Ε Σ

'Εσωτερικού {	'Ετήσια δρχ. 120	'Εξωτερικού {	'Ετήσια δρχ. 240	Κύπρου {	'Ετησία δρχ. 150
	• 60		• 120	• 120	• 75
• Εξάμηνη		• Εξάμηνη		• Εξάμηνος	

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
★ Γιὰ τὴ συντριβὴ τῆς Ἰμπεριαλιστικῆς συνωμοσίας. Γιὰ τὴν ἐπιβολὴ μιᾶς δημοκρατικῆς λύσης	1
★ Θανάσης Καφετζῆς	13
★ Βιετνάμ καὶ Ἐλλάδα	15
★ Σωτήρης Πέτρουλας	17
★ Οἱ «προβοκάτορες» καὶ οἱ συνθηκολόγοι	18
★ 'Η Κεντροδεξιά, ἡ «ένωτική γραμμή» τῆς ήγεσίας τῆς Δ.Ν.Δ. καὶ ἄλλες ἀθλιότητες	19
★ Τὸ ταξεῖδι Χάρριμαν—Νέα ἀμερικανοσοβιετικὴ συνεργασία	21
★ Οἱ ἀγωνιστὲς καταγγέλλουν τὴν δηπορτουνιστικὴ πολιτικὴ τῆς ήγεσίας τῆς Ε.Δ.Α. καὶ διαχωρίζουν τὴ θέση τους ἀπ' αὐτὴν	24
★ Νέας δολοπλοκίες τῶν ρεβιζιονιστῶν	27
★ Ψηλά τὴ σημαία τοῦ συνεποῦ ἀντιεμπεριαλιστικοῦ ἀγώνα	32
★ Τὸ ἔγκλημα τοῦ Γοργοποτάμου ἀδύνατο νὰ συγκαλυφθεῖ	41
★ «Κανένας συμβιβασμὸς μὲ τὸ ρεβιζιονισμὸς»	45
★ Τὸ «Κοκτέΐλ Οὐδέλσον»	46
★ Οἱ συνομιλίες τῶν κρατῶν Κίνας, Ινδονησίας, Η.Α.Δ καὶ Πακιστάν	48
★ "Ἄς ἀγωνισθοῦμε ὡς τὸ τέλος ἐναντίον τοῦ χρουστοωφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ	49
★ Λόγος τοῦ Πένγκ Τσένγκ στὴν 'Ακαδημία 'Αλιαρσάλι	51
★ 'Η πολιτικὴ τῆς ἔνοπλης ἐπιθεσῆς καὶ ἐπέμβασης τῶν Η.Π.Α. στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ	63

'Εκδότης: ΙΣΑΑΚ ΙΟΡΔΑΝΙΑΗΣ
Στρατηγοῦ Μακρυγιάννη 95 - (Δραπετσώνα) Πειραιεὺς
'Υπεύθυνος Συντάκτης: ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΟΤΖΕΑΣ
Λασιμαχίας 50, Αθῆναι (409)

'Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ
Κέας 39
(Καρίνια) Πειραιεὺς

Γιὰ τὴν

συντριβὴ τῆς ἵπεριαλιστικῆς σύνουσίας

Γιὰ τὴν

ἐπιβολὴ μιᾶς δημοκρατικῆς πόλεως

Τὸ μοναρχικὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ἰουλίου — πρῶτο στάδιο τῆς ἵμπεριαλιστικῆς «κλιμάκωσης» γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ «δόγματος Τζόνσον» στὴν Ἑλλάδα

Οἱ ἀμερικάνικοι ἵμπεριαλισμὸι, αὐτὸς ὁ θυνάσιμος ἔχθρος τῶν λαῶν, χρησιμοποιῶντας τὰ γεύπαι ὅργανά του, ἔχαπέλυσε νέα ὥμη καὶ ἐγκληματική ἐπίθεση ἐναντίον τῶν δημοκρατικῶν ἑλευθεριῶν καὶ τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. Στὶς 15 Ἰουλίου, μὲ μιὰ ἐντελῶς ἀντισυνταγματική ἐγέργεια τοῦ Βασιλιά, παραμερίστηκε οὐσιαστικὰ ἡ Βουλὴ καὶ διορίστηκε σὰν «κυβέρνηση» τῆς χώρας μιὰ ὄμαδα ἀνδρεικέλων - πιστῶν ὅργανων τοῦ ξένου ἵμπεριαλισμοῦ καὶ καὶ τοῦ παλατίου. «Ἐτσι ἀρχισε ἡ «ἐπιχείρηση Νόδα». ποὺ θὰ μείνει πιὰ στὴν ἴστορία σὰν τὸ ἀμερικανόπνευστο μοναρχικὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ἰουλίου 1965.

Καταγγέλλοντας τὴν ἔγταση τῆς ἀντικομμουνιστικῆς ἐπίθεσης τῆς δεξιᾶς, γράψαμε στὸ προηγούμενο τεῦχος μας, ὅτι ἡ ἐπίθεση αὐτὴ «ἐντάσσεται καὶ ἀναπτύσσεται στὰ πλαίσια τῆς γενικώτερης ἐκστρατείας ποὺ διεξάγει ὁ ἵμπεριαλισμὸς σὲ παγκόσμια κλίμακα... ἀποτελεῖ ἀγαπόσπαστο συστατικὸ τιμῆμα τῆς» καὶ τονίζαμε ὅτι εἰδικὰ ἀπὸ ἐσωτερικὴ ἀποφῆ ἀποδλέπει: «Ἀδημημοργήσει τὸ «κατάλληλο πολιτικὸ κλῖμα», ποὺ θὰ ἐπιτρέψει τὴ διατήρηση καὶ τὸ δυνάμωμα τῶν θέσεων τῆς στρατοκρατίας στὸν κρατικὸ μηχανισμὸ (ἴδιατερ καὶ τὸν ἔνοπλες δυνάμεις) καὶ διλόχληρον τοῦ παρακρατικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Δεξιᾶς καὶ μέσο τῆς τέτοιας κυριαρχίας τῶν στρατοκρατῶν γὰ ἐπιδάλει τὴν ἐπάνοδο τῆς στὴν ἔξουσία εἴτε μὲ «κοινοδουλευτικὴ» μορφὴ εἴτε μὲ τὴ μορφὴ ἀνοικτοῦ στρατιωτικοῦ φασιστικοῦ πραξικοπήματος»¹ Τὰ γεγονότα τῶν τελευ-

ταίων ἡμερῶν ἐπιθεβαίωσαν ὀλοκληρωτικὰ τὴ θέση μας αὐτῆς.

Στηριζόμενοι ἀκριβῶς στὶς θέσεις - κλειδιὰ, ποὺ κατέχουν στὸν κρατικὸ μηχανισμό, καὶ ἰδιαίτερα στὶς ἔνοπλες δυνάμεις, καὶ στὸ «κλῖμα ἀναταραχῆς» καὶ «ἔθνικῶν αἰγαδύνων», ποὺ δημιούργησαν μὲ τὴν ἀντικομμουνιστικὴ ὑστερία, προχώρησαν οἱ ἀντιδραστικοὶ κύκλοι στὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ἰουλίου, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ πρῶτο στάδιο τῆς ἵμπεριαλιστικῆς «κλιμάκωσης» γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ «δόγματος Τζόνσον» στὴν Ἑλλάδα.

Οἱ Τζόνσονοι «θεμελίωσε» τὸ «δόγμα» του πάνω στὸν «κίνδυνο τοῦ κομμουνισμοῦ». Καὶ μὲ τὸ πρόσχημα τῆς «ἔντσχυσης τῶν ἑλευθέρων ἔθνῶν» γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς «ἀνατρεπτικῆς κομμουνιστικῆς δραστηριότητας» ἔγοει νὰ ἐπεκτείνει καὶ νὰ δεύνει στὸ ἔπαυρο τὴν ἵμπεριαλιστικὴ πολιτικὴ τῆς ἐπέμβασης καὶ τῆς ἐπίθεσης σὲ δάρος τῆς ἑλευθερίας τῶν λαῶν καὶ τῆς παγκόσμιας εἰρήνης. «Οπως χαρακτηρίστικὰ ἔγραψε ἡ «Λαϊκὴ Ἡμερησία» τοῦ Πεκίνου (14) 5) 65) μὲ τὸ «δόγμα» του «ὅ Τζόνσονοι διακήρυξε μπροστά σ' δόλο τὸν κόσμο ἔνα χάρτη τοῦ πολέμου γιὰ νὰ πνίξει τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἑλευθερία τῶν δλλων χωρῶν καὶ νὰ συντρίψει τὰ ἐπαναστάτικὰ κινήματα μὲ τὴ δία. Εἳναι δὲ λαδὸς κάποιας χώρας τολμήσει νὰ ἀνορθωθεῖ γιὰ νὰ ὑπερασπίσει τὴν ἀνεξαρτησία του καὶ τὴν κυριαρχία του, ἐὰν ἔνας λαδὸς τολμήσει νὰ πολεμήσει γιὰ τὴν ἑλευθερία ἡ γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή του, ἡ ἀκόμα ἀνορθωθεῖ καὶ ἀντισταθεῖ στὸ δικτατορικὸ καθεστώς τῆς ἔθνικῆς προδοσίας, τότε δὲ ἀμερικάνικος ἵμπεριαλισμός, στέλνει τὰ στρατεύματά του νὰ τὸν χτυπήσουν καὶ νὰ τὸν σφάξουν χωρὶς ἔλεος!» Αὐτὸς ἀκριβῶς ἔκαμε στὸν «Ἄγιο Δομίνικο, αὐτὸς ἀκριβῶς κάνει στὸ Βιετνάμ καὶ παντοῦ δημοσίευε τὴν ἑσσηγκώνεται γιὰ τὴν ἑλευθερία του καὶ τὰ δημοκρατικὰ του δικαιώματα. Τὸ «δόγμα Τζόνσον» ἀποτελεῖ τὴ συγέχεια καὶ παραπέρα «ἀνάπτυξη», δλῶν τῶν προηγούμενων ἵμπεριαλιστικῶν «δογμάτων — «δόγμα Τρούμαν», «δό-

(1) «Μὲ τὴν παλλαϊκὴ ἔνότητα καὶ πάλη εἶναι δυνατὸν ματαιωθοῦν τὰ σχέδια τοῦ ἵμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἀντιδρασης». «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», Νο 9, σελ. 1.

μα 'Αἰγανεγάσουερ», «δόγμα Κένεντυ»—καὶ ἐκφράζει τὴ σταθερή ἐπιδίωξην τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ γὰρ ὑποδούλωσει μὲ δῆλα τὰ μέσα τοὺς λαοὺς καὶ γὰρ ἐπιβάλει τὴν παγκόσμια κυριαρχίαν του. Ὁ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς δὲν ἔχει φυσικὰ παρατηθεῖ ἀπὸ τὴ διπλὴν πολιτικὴν του, καὶ θὰ «προτιμούσε» — γιὰ γὰρ μὴ προκαλεῖ τὴν ἀγανάκτισην, τὶς διαιμαρτυρίες καὶ τὸ ἔστηκαμα τῶν λαῶν ἐνχυτίον του,— πιὸ συγκαλυμμένες μορφὲς ἐπέμβασης γιὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν σκοπῶν του. Η «ἐπέμβαση μὲ ἔνεγκα χέρια», (Στάλιν), δηλ. μέσο τῆς δλόπλευρης ἡθικῆς καὶ διλικῆς ἐνίσχυσης τῆς ντόπιας ἀντιδρασης γιὰ τὴν κατάπιξην τοῦ λαϊκοῦ κινήματος σὲ μιὰ δοσμένη χώρα, ἔξακολουθεῖ γὰρ παραμένει μιὰ διπὸ τὶς βασικές μορφὲς τῆς ἐπεμβατικῆς δραστηριότητας τῶν ἀμερικάνων ἡμεριαλιστῶν. Καὶ θὰ ἀποτελοῦσε σοδαρῶτα τοῦ λάθος ἄν, παραγνωρίζοντας τὴ βασικὴν αὐτὴν πλευρά, θεωρούσαις σὰν ἐπέμβασην μόνο τὴν ἀνοιχτὴν ἀνάμιξην τῶν ἀμερικάνικων ἔνοπλων δυγάμεων. Ἀλλὰ τὰ πράγματα διαιμορφώθηκαν ἔτσι ὥστε, «οἱ μέθοδες τοῦ Κένεντυ ἀποδείχθηκαν πιὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα γιὰ γὰρ δῆλουν φραγμὸν στὴν δριμητικὴν πρόσδοτο τοῦ ἔθνικον καὶ δημιοκρατικοῦ κινήματος ποὺ ἀπλώνεται στὴν Ἄσια καὶ τὴ Λατινικὴν Ἀμερικὴ», «ὅλες οἱ περιοχὲς δηνούνται τὰ νύχια τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ ταράσσονται ἀπὸ ἔξεγέρσεις καὶ σαρώνονται ἀπὸ καταιγίδες» («Λαϊκὴ Ἡμερησία»). Μπροστὰ στὴν κατάσταση αὐτῇ, οἱ ἀμερικάνοι ἡμεριαλιστὲς καταφεύγουν διλέγνα καὶ πιὸ πολὺ στὴν ἀποκάλυπτην στρατιωτικὴν ἐπέμβασην, παραμερίζοντας ἀκόμα καὶ τέτοια διάφανα καλύμματα δπως ἡ «σημαία τοῦ ΟΗΕ» (Κορέα, Κογκό, Κύπρος, κ.α.). Αὐτὴ ἀκριβῶς τὴν τάσην ἐκφράζει τὸ «δόγμα Τζόνσον» ποὺ δείχνει τὴ χρεωκοπία τῆς στρατηγικῆς τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ.

Ἡ Ἑλλάδα εἶναι γὰρ χώρα, δηνού πρωτοεφαρμόστηκε τὸ πρώτο ἀμερικάνικο «δόγμα» τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου — τὸ «δόγμα Τρούμαν» (1947). Ἀπὸ τότε δὲν ἔπαψε γὰρ ὑφίσταται τὶς συνέπειες δλων τῶν «δογμάτων» τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ εἴτε αὐτὰ εἰχαν τὸ δηνομα τοῦ «Ἀγγελου τῆς εἰρήνης» Ἀἰγανεγάσουερ, εἴτε αὐτὰ ἔφεραν τὸ πνεῦμα τοῦ «φιλελεύθερου» καὶ «φιλειρηγικοῦ» Κένεντυ.

Καὶ σήμερα ἀντιμετωπίζει τὸ «προσαρμοσμένο» καὶ «ἀναπτυγμένο» ἡμεριαλιστικὸ «δόγμα τζόνσον». Ἡ οὐσία τοῦ «δόγματος Τζόνσον» συνίσταται στὴν ἀσκηση τῆς πάγιας ἡμεριαλιστικῆς πολιτικῆς τῆς ἐπιθετικῆς, τῆς ἐπέμβασης, τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς ὑποδούλωσης. Μὲ τὴν ἔννοιαν αὐτῆς, δὲν ἀποτελεῖ γιὰ τὴ χώρα μας κάτι τὸ καινούργιο. Ἀπὸ τὴν ἀποφῆ δημιως τῶν μορφῶν ἀσκησῆς τῆς καὶ τῆς ἔντασης τῶν προσπαθειῶν γιὰ τὴν ἐπίτευξην τῶν στόχων της, ἡ πολιτικὴ αὐτῆ, ὑστερα ἀπὸ τὴν ἐπίσημη ἔξαγγελία τοῦ «δόγματος Τζόνσον», ἀποκτάει καὶ γιὰ τὴ χώρα μας μιὰ ἰδιαίτερη σημασία, γιατὶ σημαίνει προσφυγὴ σὲ πιὸ ἀπροκάλυπτες μορφὲς ἐπέμβασης στὶς ἔσωτερικὲς ὑπόθεσεις μας, σὲ πιὸ ὀμές, ἔκεκθαρα πραξικοπηματικὲς μέθοδες δράσης καὶ ἐπομένως ἀντιπροσωπεύει μιὰ ἀ-

κόμια μεγαλύτερη ἀπειλὴ γιὰ τὸ ἔθνος μας καὶ γιὰ τὸ λαό μας.

Τὸ ἡμεριαλιστικὸ σχέδιο προβλέπει μιὰ «κλιμάκωση». Τὸ πρώτο στάδιο ἡ πρώτη «κλίμακα», ἀποσκοπεῖ στὴν προώθηση στὴν ἔξουσία μιᾶς κυβέρνησης τῆς κεντρο-δεξιᾶς. (δηλ. ἡ κυβέρνηση ἀπὸ «Κεντρώους» παράγοντες στηριγμένη στὴν φήμο τῆς ΕΡΕ ἡ κυβέρνηση «συνεργασίας» «Κεντρου» - Δεξιᾶς). Τὸ ἐπόμενο στάδιο πρέπει γὰρ εἶναι ἡ «καθαρὴ» δηλ. ἀμεσητὴ ἀνάληψη τῆς κυβέρνητικῆς ἔξουσίας ἀπὸ τὴ Δεξιά, κι' διὰ αὐτὸ δὲν ἐπιτευχθεῖ μέσο τῆς σημερινῆς Βουλῆς ἡ μὲ «ἐκλογές» τύπου 1961, προσφυγὴ στὴν ἀπροκάλυπτη στρατιωτικὴ φασιστικὴ δικτατορία. Η «λύση» τῆς στρατιωτικῆς δικτατορίας σὰν δημεση «διέξοδος» ἀντιμετωπίστηκε κιδόλους στὴ διάρκεια τῆς σημερινῆς φάσης, ύστερα ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν ἀποτυχία τῆς «ἐπιχείρησης Νόδα». Καὶ ἔξακολουθεῖ γὰρ δρίσκεται στὰ δημεσα «ἔφεδρικά» μέτρα. Εἶναι, ἔξαλλου, ἐνδειχτικὸ τὸ γεγονός διτὶ ἡ χώρα, ἐπὶ δύο περίου πέδομάδες, ύστερα ἀπὸ τὴν καταφίγηση στὴ Βουλὴ τῆς «κυβέρνησης» Νόδα, κυβερνιέται ἐντελῶς δικτατορικὰ ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὴν τυπικὴ ἀποφη, ἐνῷ δὸ Ροδόπουλος ἀπειλεῖ μὲ δημεση ἀρση δρισμένων ἀρθρων τοῦ Συντάγματος καὶ μὲ ἐπανάληψη τῆς δικτατορίας τοῦ 1936. Αὐτὸ σημαίνει διτὶ ἡ «κλιμάκωση» τῆς ἐπιθετικῆς τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ δὲν εἶναι «σταθερὴ καὶ ἀμετάβλητη», κι' διτὶ, ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες του, τὸ τελευταῖο στάδιο μπορεῖ γὰρ πρωθηθεῖ σὲ πρῶτο πλάνο. «Ἐτσι εἴτε ἀλλοιῶς πάγτως, ἡ οὐσία τῆς ἐπιδίωξής του εἶναι γὰρ ἐπιβολὴ ἐνδές ἀσύγκριτα πιὸ στυγοῦ ἡ καὶ ἔγκληματικοῦ δικτατορικοῦ καθεστῶτος στὴ χώρα μας.

•Οξιτατη ἐκδήλωση τῆς βαθειᾶς κρίσης τοῦ καθεστῶτος τῆς ἀμερικανοκρατίας καὶ τῆς ἐθνικῆς ὑποτέλειας

Ποιοὶ εἶναι οἱ λόγοι, ποὺ ὠθοῦν τὸ ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸ στὴν κατεύθυνση αὐτῆ, εἰδικὰ γιὰ τὴ χώρα μας;

Ἡ γενικώτερη χρεωκοπία τῆς στρατηγικῆς τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ, ἀπέβαλε τὴν ἔνταση τῶν προσπαθειῶν του γιὰ μιὰ γενικὴ «ἐγίσχυση» καὶ «ἰσχυροποίηση» τῶν θέσεών του, ἰδιαίτερα στὰ πιὸ «νευραλγικὰ σημεῖα». Ἡ Ἑλλάδα ἀποτελεῖ ἔνα τέτοιο «νευραλγικό σημεῖο» γιὰ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμό, ἔνα σπουδαῖο «σημεῖο στήριξης» γιὰ τὸ ἐπιθετικό του σύστημα, γιὰ τὴν προώθηση τῆς πολιτικῆς του τῆς ὑποδούλωσης στὴν περιοχὴ αὐτῆ τοῦ κόσμου (Βαλκανια — Ἀγατολικὴ Μεσόγειος — ἀραβικὲς χώρες). Οἱ ἀνάγκες γιὰ τὴν ἀσκηση μιᾶς πιὸ ἴσχυρῆς πίεσης πάνω στοὺς ἀραβικοὺς λαοὺς καὶ στοὺς ἀλλούς λαούς τῆς Ἐγγύς καὶ Μέσης Ἀνατολῆς, δημιου ἐπίσημος οἱ ἀνάγκες γιὰ μιὰ «πιὸ ἴσχυρη κάλυψη» τοῦ «εἰδικοῦ ἀντεπαναστατικοῦ ἀποσπάσματος» του, τῆς κλίκας Τίτο, γιὰ τὴν πιὸ δικτητή δραστηριότητα τῆς στὴν κατεύθυνση τῶν ἡγεσιῶν τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν καὶ τῶν ἡγετικῶν κορυφῶν τῶν «ἀδέσμευτων χωρῶν», σὲ συ-

δυασμὸς μὲ τὴν πρωταρχίαν ἀνάγκη γιὰ τὴν κινητοποίηση ὅλων τῶν ἐφεδρειῶν γιὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ «βρώμικου πολέμου» στὸ Βειτνάμ, ἐκφράζουν ἔναν ἀπὸ τοὺς βασικοὺς λόγους τῆς τέτοιας ἡμεριαλιστικῆς δραστηριότητας στὴ χώρα μας. Μέσα στὸ πλαστικὸν καὶ γιὰ τοὺς ἔδιους αὐτοὺς λόγους δυναμώνει ὁ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς τὴν ἐπίθεσή του ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ κυπριακοῦ λαοῦ καὶ ἐπελέγεται γιὰ τὴν ἐπιθολὴ μιᾶς σύμφωνης μὲ τὰ σχέδιά του «λύσης» τοῦ Κυπριακοῦ. Εἶναι φανερὸς δτὶς μιὰ ἐπιτυχία τῶν σχεδίων στὴν Ἑλλάδα, διευκολύνει ἀμεσαὶ τὰ σχέδιά του στὴν Κύπρο. Νὰ γιατὶ τελικὰ Ἑλλάδα καὶ Κύπρος γίνονται ἔνας κοινὸς στόχος τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ καὶ τῆς συνωμοτικῆς του δραστηριότητας.

Τὴν ἀνάγκη τῆς τέτοιας δραστηριότητας τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ ὑπογραμμίζει, ἔξαλλον, ἡ δξυγνηση τῶν ἀντιθέσεών του μὲ τὶς ἄλλες ἡμεριαλιστικὲς δυνάμεις καὶ στὸν εὐρύτερο αὐτὸν χώρο καὶ στὴν Ἑλλάδα εἰδίκα. «Γετερα, ίδιαίτερα, ἀπὸ τὴν ἀνοδὸ τῆς ΕΚ στὴν κυβερνητικὴ ἔξουσία, σημειώνεται μιὰ αὔξουσα δραστηριότηση τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς γιὰ τὴν ἀνάκτηση τῶν παλαιῶν θέσεων κυριαρχίας τῆς στὴν Ἑλλάδα. ΌΝτε Γκώλ, οὔτερα ἀπὸ τὴν «ἀνταρσία» καὶ ἀφοῦ μετατράπηκε σὲ ἔναν «βιωδὸ ἑταῖρο» τοῦ NATO, δπως μὲ ἀνησυχία παρατηρεῖ ὁ ἀμερικάνικος δημοσιογράφος Σουλταμπέργκερ, ἀναπτύσσει πυρετωδῶς τὴ γενικότερη ἔξορμησή του καὶ «ἐπιδεικνύει ίδιαίτερο ἐνδιαφέρον» γιὰ τὴν περιοχὴ αὐτὴν, ἐνῷ τὸ γερμανικὸ κεφάλαιο προωθεῖ σταθερὰ τὶς ἐδῶ θέσεις του... Κρίση στὸ NATO, κρίση στὴν Κοινὴ Ἀγορά — δξυγνηση τῆς πάλης καὶ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἀνάμεσα στὶς μεγάλες ἡμεριαλιστικὲς δυνάμεις — δλα αὐτὰ δημιουργοῦν σοραρώτατα προβλήματα γιὰ τοὺς ἀμερικάνους ἡμεριαλιστές, ἀπειλοῦν νὰ ὑπονομεύσουν τὴν κυριαρχικὴ θέση τους στὴν περιοχὴ αὐτῆς τοῦ κόσμου καὶ στὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς ὑποχρεώνουν νὰ ἀντιδράσουν.

Ἡ δξυγνηση τῶν ἀντιθέσεων καὶ ἀνταγωνισμῶν ἀνάμεσα στὶς μεγάλες ἡμεριαλιστικὲς δυνάμεις δρῆκε τὴν ἔκφρασή της στὴν δξυγνηση τῶν ἀντιθέσεων καὶ ἀνταγωνισμῶν ἀνάμεσα στὶς διάφορες μερίδες τῆς ντόπιας πλουτοκρατικῆς διλγαρχίας καὶ τὰ πολιτικὰ κόμματα ποὺς τὶς ἔκπρωσηποῦν (κυρίως EPE—EK). Ἐνῷ ἡ EPE παρέμενε βασικὰ τὸ κυριώτερο καὶ πιὸ «πιστὸ» δργανο ἔκφρασης τῆς ἀμερικάνικης πολιτικῆς στὴν Ἑλλάδα, ἡ EK γινόταν τὸ ἀντικείμενο ἐνὸς ἀγριοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἀνάμεσα στὶς ξένες δυνάμεις. Οἱ συνεχεῖς κρίσεις στοὺς κόλπους τῆς EK ἔξεφραζαν, ἀπὸ μιὰ δρισμένη ἀποψή, ἀκριδῶς αὐτὸν τὸν ἀνταγωνισμό. Ἡ ἀνομοιογένεια τῆς EK ἀντανακλάται καὶ στὸ γεγονός δτὶς αὐτῆς δὲν ἀποτελεῖ δργανο καθαρῆς ἔκφρασης μιᾶς δρισμένης μόνο ἡμεριαλιστικῆς ἐπιρροῆς, ἀλλὰ στοὺς κόλπους τῆς συγκρούονται διάφορες τάσεις καὶ δμάδες, «φιλοαμερικάνικες» καὶ «φιλοαγγλικές» βασικά, κ. ἄ. Ἐτοι, καὶ στὸ βαθμὸ ποὺ ἄλλες δυνάμεις (κυρίως ὁ ἀγγλικὸς παράγοντας) προωθοῦσαν τὴν ἐπιρροὴ τους πάνω στὴν EK, δξύνονταν καὶ ἡ ἀντιθέση μεταξὺ EK—EPE. Θὰ ἤταν φυσικὰ λάθος νὰ μὴ δοῦμε δτὶς στὴ βάση τῆς πρόσδεσης αὐτῆς ἡ τῆς ἄλλης μερίδας τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης, σ' αὐτὴ ἡ στὴν ἄλλη ἡμεριαλιστι-

κὴ δύναμη, δρίσκεται ἡ ἐπιδίωξη τῆς ἔξυπηρέτησης τῶν δικῶν τῆς ίδιαίτερων συμφερόντων. Ἐτοι, ἔξ αλλοῦ, ἔξηγεται τὸ φαινόμενο τῆς συχνῆς μεταπήδησης δυνάμεων ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴ τῆς μιᾶς στὴν ἐπιρροὴ τῆς ἄλλης ξένης δύναμης. (Βλέπουμε π.χ. πολιτικούς, γνωστούς γιὰ τοὺς παλαιότερους στενούς δεσμούς τους μὲ τὴν ἀγγλικὴ πολιτικὴ νὰ ἐνεργοῦν σήμερα σὰν ἀπροκάλυπτα δργανα τῆς ἀμερικάνικης πολιτικῆς). Ἀπὸ τὴν πλευρά τους οἱ ξένες ἡμεριαλιστικὲς δυνάμεις διαθέτουν καὶ χρησιμοποιοῦν δλα τὰ μέσα, προκειμένου νὰ ὑποτάξουν, στὴ δική της ἡ κάθη μιὰ ἐπιρροή, τὶς δυνάμεις ποὺ εἶναι ἐντεταγμένες στὰ διάφορα οἰκονομικὰ καὶ πολιτικὰ συγκροτήματα τῆς χώρας. Ἡ δξυγνηση ἐπομένως τῶν ἀντιθέσεων καὶ ἀνταγωνισμῶν ἀνάμεσα στὴν EK καὶ στὴν EPE ἀντανακλάει καὶ ἐκφράζει ταυτόχρονα τὴν δξυγνηση τῶν ἀντιθέσεων καὶ ἀνταγωνισμῶν ἀνάμεσα στὶς ξένες ἡμεριαλιστικὲς δυνάμεις (κυρίως στὸν ἀγγλικὸ καὶ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸ) καὶ ἀνάμεσα στὶς διάφορες μερίδες τῆς πλουτοκρατικῆς διλγαρχίας τῆς χώρας μας. Ἡ ἀνατροπὴ τῆς EPE ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴ ἔξουσία ἀποτέλεσε ἔνα πλήγμα γιὰ τὴν ἔδια καὶ γιὰ τὴν μερίδα τῆς πλουτοκρατικῆς διλγαρχίας ποὺ αὐτὴ ἐκφράζει καὶ ἐσήμανε περιορισμὸ τῶν δυνατοτήτων τους γιὰ τὴν ἀσύδοτη ἔξυπηρέτη τῶν ίδιαίτερων συμφερόντων τους, ἐνῷ ταυτόχρονα δημιουργήσεις εὐνοϊκὲς προϋποθέσεις γιὰ τὴν προώθηση τῶν συμφερόντων τῆς μερίδας ἔκείνης τῆς πλουτοκρατικῆς διλγαρχίας ποὺ ἐκφράζεται στὴν EK. Αὐτὸ δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ δξύνει τὴν ἀντιθέση μεταξὺ EPE—EK. Κι' αὐτὴ ἡ δξυγνηση προσέλαβε ίδιαίτερα ἔντονο χαρακτήρα στὸ τελευταίο διάστημα, δταν ἡ EK ἀποπειράθηκε νὰ θέσει κάτια ἀπὸ τὸν ἀμεσο ἔλεγχό της δρισμένους τομεῖς τῆς κρατικῆς δραστηριότητας.

Σημαντικὸ ρόλο στὸν κύκλο αὐτῶν τῶν ἀντιθέσεων καὶ στὴ συγκεκριμένη ἔκφρασή τους στὴν πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας ἔπαιξε καὶ ἔξακολούθει νὰ παίζει τὸ παλάτι.

Στὴν πραγματικότητα τὸ παλάτι ἀποτελεῖ ἔνα σημαντικὸ κέντρο ποὺ κρατάει τὰ νήματα τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου καὶ συνδέεται μὲ καθορισμένους δεσμούς μὲ τὶς ξένες ἡμεριαλιστικὲς δυνάμεις (σήμερα τὶς ΗΠΑ), ἔνα πόλο γύρω ἀπὸ τὸν δποτὸ συγκεντρώνονται οἱ πιὸ ἀντιδραστικὲς δυνάμεις τοῦ τόπου (σήμερα οἱ δυνάμεις τῆς δεξιᾶς). «Οσον ἀφορᾶ τὶς σχέσεις παλατιοῦ—Κέντρου, ἡ ιστορία δείχνει δυδ πλευρές. ቦ μιὰ πλευρὰ εἶναι οἱ συμβιβασμοὶ τοῦ Κέντρου μὲ τὸ παλάτι καὶ ἡ ἄλλη εἶναι ἡ δξύτατη ἀντιθέση του πρὸς τὸ παλάτι. Αὐτὴ εἶναι ἡ βασικὴ ἀποψή του ζητήματος, χωρὶς νὰ παραγγωρεῖται τὸ γεγονός δτὶς δρισμένοι «κεντρῶι» παράγοντες διατηροῦν «ἀκατάλυτους» δεσμούς μὲ τὸ παλάτι. Στὶς περιόδους δπου, χάρη στὸ «κοινὸ συμφέρον», ἐπέρχεται συμβιβασμὸς καὶ τὸ παλάτι διέχεται τὸ Κέντρο στὴν ἔξουσία, τὸ Κέντρο γίνεται «τὸ ίσχυρότερο στήριγμα τοῦ Θρόνου». Σήμερα ἡ ἀντιθέση Κέντρου—παλατιοῦ προσέλαβε πάλι δξύ χαρακτήρα καὶ ἀνάλογα μὲ τὴν ἔξελιξη τοῦ πολιτικοῦ ἀγώνα, μπορεῖ εἴτε νὰ μετασχηματισθεῖ σὲ νέο συμβιβασμὸ εἴτε νὰ δξύνει στὸ ἔπακρο. Δὲν πρέπει, ώστοσο, νὰ ξεχνοῦμε τὸ μόνιμο φόδο τῆς κεντρώας γηγείας

μπροστά στὸ λαϊκὸ κίνημα, προκειμένου νὰ ἔξωθήσει αὐτὴ τὴν ἀντίθεσή του στὰ ἄκρα. Οἱ βασικοὶ παράγοντες ποὺ καθορίζουν σήμερα τὴν ἀντίθεση καὶ ἐχθρότητα τοῦ παλατιοῦ πρὸς τὸ Κέντρο, ἀνάγονται στὸν κύκλο τῶν ἀντιθέσεων ἀνάμεσα στὶς ξένες ἡμεριαλιστικὲς δυνάμεις καὶ ἀνάμεσα στὶς διάφορες μερίδες τῆς μεγαλοστικῆς τάξης τῆς χώρας μας, ὥπως τὶς σκιαγραφήσουμε παραπάνω. Πέρα ὅμως ἀπ’ αὐτὰ τὰ βασικὰ στὴν ἀντίθεσή του αὐτὴ τὸ παλάτι κινεῖται καὶ ἀπὸ Ἑνα ἄλλο λόγο. Γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ διατηρεῖ τὸν πλήρη ἔλεγχό του πάνω στὴν πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας, τὸ παλάτι καταφεύγει στὴ «φθορὰ» καὶ «ἔξουδετέρωση» διαφόρων πολιτικῶν σχηματισμῶν ἢ ἡγετῶν, δταν αὐτὰ παρουσιάζουν μιὰ «ὑπέρμετρη» ἀνάπτυξη ἢ δταν οἱ ἡγέτες τους ἀποχτοῦν «ὑπερβολικὴν ισχὺν» (Καραμαγλῆς) ἢ «ἰσχυρὰν λαϊκὴν δύσιν» (Γ. Παπανδρέου). Τὸ «Βῆμα» στὶς 15.8.65, ἀφοῦ ὑποστηρίζει δτι τὸ παλάτι θέλησε νὰ χρησιμοποιήσει τὴν κυβέρνηση Παπανδρέου γιὰ τὴν «παγίωσιν τῆς παρ’ αὐτῶν ἡθελημένης ἀποπομπῆς τοῦ ἀγεπιθυμήτου κ. Καραμαγλῆ», σημειώνει: «Τὴν αὐτὴν τακτικὴν μετέλθον καὶ ἔναντι τοῦ λαοπροβλήτου πρωθυπουργοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, ἐπιδειξάντος ἔναντι τοῦ γεαροῦ Βασιλέως καλόπιστον συγκαταβατικότητα. Τὸν ἥκουσε, διακινδυνεύσας δειγμὸς τὴν ἐνότητα τοῦ κόμματος καὶ διὰ τὸ ὑπουργεῖον Ἀμύνης καὶ διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ διὰ τὴν ἡγείαν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων. Τὸν ἥκουσεν εἰς ἄλλα πολλά, καὶ ἐπιδεικνύων καλὴν θέλησιν, ἔσπευσε νὰ ψηφίσῃ γόμον προστασίας τῆς Βασιλίσσης μητρός. Διαπιστώσαντες δτι ἔξεπληρώθη ἡ ἀποστολὴ διὰ τὴν δοπίαν τὸν πρωρύζαν, ἐνόμισαν δτι ἡδύναντο νὰ τὸν πετάξουν εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων». Ἡ τοποθετηση αὐτὴ δὲ δίνει φυσικὰ τὸ κλειδὸν τῆς σημειωνῆς κρίσης, φωτίζει δημιουργικὰ καθαρὰ μιὰ πλευρά τῆς.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὶς ἀντίθεσεις ποὺ σημειεύθηκαν παραπάνω, βασικὴ ἐπιδραση στὴ σημειωνὴ ἐκδήλωση τῆς κρίσης δικήσεις ἡ ὁξυγνηση τῆς ἀντίθεσης ἀνάμεσα στὸ λαὸ καὶ τὸν ἔνοντα ἡμεριαλισμὸ καὶ τοὺς ὑποταχτικούς του.

Ἅγιτερα ἀπὸ τὴν ἀνατροπὴ τῆς ἀντιδραστικῆς δεξιᾶς ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴ ἔξουσία, τὸ 1963, στὴν Ἐλλάδα διαμορφώθηκε μιὰ περίπλοκη κατάσταση. Ἡ διοικητικὴ τῆς κατάστασης αὐτῆς δρισκόταν στὸ δτι ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ ἡ ὁξυουσία διατηρήθηκε στὰ χέρια τῆς κυριαρχησ τάξης, τοῦ «δημοκρατικοῦ» τμήματος τῆς μεγαλοστικῆς τάξης, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη δημοσιογήθηκαν εὐγοικώτερες συνθήκες γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ λαϊκοῦ κινήματος, σημειώθηκε μιὰ σοδαρή δραστηριοποίηση τῶν λαϊκῶν μαζῶν.

Μέσα στὶς συνθήκες αὐτές ἡ ἐκτόνωση καὶ ὁ εὐγουχισμὸς τῶν ἀγωνιστικῶν διαθέσεων καὶ ἐκδήλωσεων τῶν λαϊκῶν μαζῶν στάθηκε ἡ κυριώτερη ἐπιδίωξη τῶν κυριαρχῶν τάξεων στὴν περίοδο 1963—65, στὴ δάση τῆς «συνδυασμένης» ἐφαρμογῆς μιᾶς διπλῆς ταχτικῆς (μικροπαραχωρήσεις, φεύτικες ὑποσχέσεις καὶ καλλιέργεια αὐταπατῶν— ἔνταση τῆς ἀντικομμουνιστικῆς διστορίας καὶ προσφυγὴ στὴν ἀνοιχτὴ δία). Εἶναι ἀλγήθεια, δτι χάρη στὴν διπορτουνιστικὴ πολιτικὴ τῆς ΕΔΑ, πέτυχαν, σὲ σημαντικὸ βαθμό, νὰ ἀκιν-

τοποιήσουν γιὰ μιὰ περίοδο τὸ λαϊκὸ παράγοντα καὶ νὰ ἐκτρέψουν τὴν πάλη τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸ βασικὸ στόχο της — τὸν ἔνοντα, καὶ πρὶν ἀπ’ δὲ, τὸν ἡμερικάνικο ἡμεριαλισμό, ἀλλὰ δὲν μπόρεσαν οὔτε τὶς ἀγωνιστικὲς διαθέσεις τοῦ λαοῦ νὰ σύνσουν οὔτε τὴν ἴδια τὴν πάλη του νὰ σταματήσουν. Τὴ δραστηριοποίηση τῶν λαϊκῶν μαζῶν δὲ μπόρεσαν τελικὰ νὰ τὴν ἀνακόψουν οὔτε ἡ «ἀληθῆς δημοκρατία» τοῦ κ. Παπανδρέου, οὔτε ἡ διπορτουνιστικὴ πολιτικὴ τῆς ΕΔΑ, οὔτε ἡ δραστηριότητα τῆς Δεξιᾶς. Οἱ μάζες διδάσκονταν μὲ τὴν ἴδια τους τὴν πεῖρα γιὰ τὴν οὐσία καὶ τὸ πραγματικὸ περιεχόμενο τῆς «ἀληθοῦς δημοκρατίας» καὶ τὴν ἀπάτη τοῦ «οὐσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ», ἀντιστέκονταν δὲ καὶ περισσότερο καὶ ἀναζητοῦσαν τὴν δρθή κατεύθυνση στὸν ἀγώνα τους. Στὸ τελευταῖο ἴδιατερα διάστημα ἡ τακτικὴ διοίκηση διλοένα καὶ μεγαλύτερη χρεωκοπία τῆς «παπανδρεϊκῆς γραμμῆς, πρᾶγμα ποὺ ἐκφράστηκε μὲ τὶς εὐρύτατες ἀντιδράσεις πρὸς τὴν πολιτικὴ τῆς, ποὺ ἔφταναν στοὺς ἴδιους τοὺς κόλπους τῆς ΕΚ καὶ ἡ παράλληλη χρεωκοπία τῆς διπορτουνιστικῆς πολιτικῆς τῆς ΕΔΑ, ἡ ὁξασθένηση τῆς δυνατότητάς της νὰ «τιθασεύει» τὶς λαϊκὲς ἐκδηλώσεις καὶ κινητοποιήσεις καὶ νὰ τὶς περιορίζει σὲ πλαίσια ἀνεκτὰ ἀπὸ τὶς κυριαρχεις τάξεις. "Ετοι διαμορφωνόταν μιὰ κατάσταση ἐπικίνδυνη γιὰ τὸν ἡμερικάνικο ἡμεριαλισμὸ καὶ τοὺς ὑποταχτικούς του.

"Ολα τὰ βασικὰ στοιχεῖα ποὺ ἐκτέθηκαν παραπάνω, ἡ ὁξυγνηση τῶν ἀντιθέσεων ἀνάμεσα στὶς ξένες ἡμεριαλιστικὲς δυνάμεις, ἀνάμεσα στὶς διάφορες μερίδες τῆς πλουτοκρατικῆς διλιγαρχίας, ἀνάμεσα στὸ λαὸ καὶ τὸν ἡμεριαλισμὸ καὶ τοὺς ὑποταχτικούς του, συγχέτουν τὸ νόγημα τῆς σημειωνῆς κρίσης, φωτίζουν τὶς ρίζες τῆς καὶ δείχνουν δτι δὲν πρόκειται ἐδῶ γιὰ μιὰ «συνηθισμένη» κυβερνητικὴ κρίση, ἀλλὰ γιὰ μιὰ κρίση πολὺ εὐρύτερης σημασίας. Τὸ πραξικό πημα α τὴς 15ης Ιουλίου ἀποτελεῖ δέκατη ἡ κατηγορία της σημειωνῆς κρίσης διαθετικής κρίσης ποὺ δέρνει διλόκηνη γρού ποτέ λαϊκή προστασία τὸν παπανδρεϊκήν δημοκρατίαν. Αὐτὴ τὴν κρίση δὲν μπόρεσαν νὰ τὴν «ὑπερνικήσουν» οὔτε ἡ ωμὴ καραμαγλικὴ δία, οὔτε ἡ συγκαλυμμένη δία καὶ ἡ ἀπατηλή «ἀληθῆς δημοκρατία» τοῦ Γ. Παπανδρέου καὶ δάθαινε ἀπὸ μέρα σὲ μέρα δὲλο καὶ πιὸ πολὺ γιὰ νὰ φτάσει στὴ σημειωνὴ δέκατη ἐκδήλωση τῆς. Σὲ γενικές γραμμῆς ὁ Παπανδρέου στάθηκε πιστός στὴν ἡμερικανοκρατία σὲ διαφορά τὴν ἀντιλαϊκή καὶ ἀντικομμουνιστικὴ κατεύθυνση τῆς πολιτικῆς του, ἀπέτυχε δημιουργικὰ τελικὰ στὴν κοινή τους ἐπιδίωξη γιὰ τὴ διάλυση τοῦ λαϊκοῦ κινήματος, παρὰ τὸ γεγονόδ δτι ἡ στάση τῆς ΕΔΑ τὸν διευκόλυνε σ’ αὐτό, καὶ τὰ σημαδιά αὐτῆς τῆς ἀποτυχίας του δρχισαν τελευταῖα νὰ διαφαίνονται ἀπειλητικά. Ἔξαλλου, οἱ διλοένα αὐξανόμενες «ἐρωτοτροπίες του μὲ δρισμένες ἀλλες ἡμεριαλιστικὲς δυνάμεις δρχισαν νὰ ἐμπνέουν σοδαρὲς ἀνησυχίες στοὺς ἡμερικάνους, ἐνῷ ἡ σύνθεση τῆς δάσης καὶ τῶν κατώτερων καὶ μεσαίων στελεχῶν τοῦ κόμματός του δὲν ἀποτελοῦσαν ἐγγύηση «σταθερότητας». "Επρεπε λοιπὸ

νὰ φύγει ὁ Παπανδρέου καὶ νὰ ξανάρθει στὴν κυβερνητικὴ ἔξουσία ἡ φασιστικὴ δεξιά, ἔτοι ὥστε νὰ ἐκμηδενισθοῦν οἱ λαϊκὲς κατακτήσεις, νὰ συντριβεῖ μὲ τὴν ὥμῃ δίᾳ καὶ τρομοκρατία τὸ λαϊκὸ κίνημα καὶ οἱ ὄργανώσεις του, νὰ ἐνισχυθοῦν οἱ θέσεις τῶν ἀμερικάνων στὴν Ἑλλάδα, γιὰ νὰ ἔξασφαλισθεῖ ἡ ἀσύρμοτη ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς τους, νὰ διευκολύνθοῦν τὰ σχέδια τους γιὰ τὸ Κυπριακό καὶ τὸ Βιετνάμ καὶ νὰ ἔξουδεται τοῦ οἰ «σύμμαχοι» ἀνταγωνιστές, μὲ ἀλλὰ λόγια γιὰ νὰ ἔξασφαλισθοῦν «πλήρως» τὰ συμφέροντα καὶ οἱ ἐπιδιώξεις τοῦ ἀλιερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ.

Ο ρόλος τῆς Ε.Κ. καὶ οἱ εὐθύνες τῆς Ε.Δ.Α. στὴν προώθηση τῶν πραξικοπηματικῶν σχεδίων τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἀντιδραστῆς

Ἡ προετοιμασία τοῦ πραξικοπήματος ἀπὸ καιρὸ εἰχεῖ μόνο ἀποκαλυψθεῖ, ἀλλὰ καὶ ὅμοιογνηθεῖ. Τὰ δογματα τῆς ἀντιδραστικῆς δεξιᾶς δὲν ἔκρυβαν καν τὶς προθέσεις τους καὶ στὸ τελευταῖο διάστημα ἀπευθύναν ἀνοιχτές ἐκκλήσεις σὲ «ἔξεγερση» καὶ «ἐπαγάσταση» γιὰ τὴν «προστασία τοῦ ἔθνους», φυσικὰ «ἀπὸ τὸν κίνδυνο τοῦ κομμουνισμοῦ!». Ἡ ἡγεσία τῆς ΕΚ ἦξερε δέδαια καλύτερα ἀπὸ δύοιονδήποτε ἄλλον, ὅχι μόνο αὐτὰ ποὺ διακηρύσσονταν δημόσια, ἀλλὰ κι' αὐτὰ ποὺ μαγειρεύονταν στὰ σκοτεινά. Ήπως ὅμως ἀντιμετώπισε τὴν κατάσταση;

Ἡ πειρα ἔδειχνε, πώς ὁ μόνος ἀποτελεσματικὸς τρόπος γιὰ τὴν ἔξουδετέρωση τῶν πραξικοπηματῶν καὶ τὴν ματαίωση τῶν σχεδίων τους, ἡταν ἡ ἔξαρθρωση τῶν διατικῶν στηριγμάτων τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς καὶ ἡ ἐφαρμογὴ ἐνὸς δημοκρατικοῦ προγράμματος ἵκανοποίησης τῶν λαϊκῶν ἀπαιτήσεων. Ἡ ἡγεσία τῆς ΕΚ, ὡστόσο, ὅχι μόνο ἀργήθηκε νὰ ἀκολουθήσει τὸ δρόμο αὐτό, ἀλλὰ καὶ ἔκαψε ἀκριδῶς τὸ ἀντίθετο. «Ἀφροσε ἀθικητὴ τῇ δεξιᾷ καὶ ἔστρεψε τὰ κύρια χτυπήματα τῆς ἐναγόντων τοῦ λαοῦ, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἔτοι θὰ ἔξευμενήσει τὶς δυνάμεις τοῦ πραξικοπήματος καὶ θὰ ἔξασφαλίσει τὴν ἀνοχὴ τους γιὰ τὴν διατήρηση τῆς στὴν κυβερνητικὴ ἔξουσία. Εκεινώντας ἀπὸ τὶς ἔδιες αὐτὲς διαπιστώσεις, ὑπογραμμίζαμε στὸ προηγούμενο τεῦχος μας: «Τὰ γεγονότα δείχνουν, κατὰ τρόπο ἀδιαμφισθῆτο, πώς ἡ κυβέρνηση Παπανδρέου μὲ τὴν ἀντιλαϊκὴ καὶ ἀντικομμουνιστικὴ πολιτικὴ ποὺ ἐφαρμόζει, στρώνει τὸ δρόμο στὸν ἀπροκάλυπτο φασισμό, στὴν ἐπιθετὴ ἀνοιχτῆς φασιστικῆς δικτατορίας τῆς δεξιᾶς στὸν τόπο μας» («Ἀναγέννηση», Νο 9, σελ. 2). Οἱ ἔξελίξεις ποὺ ἀκολούθησαν ἐπιβεβαίωσαν τὴν θέση μας αὐτὴν καὶ κατέδειξαν ὅτι ἀκριδῶς χάρη στὸ ρόλο αὐτὸ τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΚ μπόρεσαν οἱ δυνάμεις τοῦ πραξικοπήματος νὰ προωθήσουν τὰ συνωμοτικά τους σχέδια καὶ νὰ φτάσουν στὴν ἐκδήλωση τῆς 15ης Ιουλίου.

Ἡ πρωταρχικὴ εὐθύνη γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση καὶ ματαίωση τοῦ προετοιμαζόμενου πραξικοπήματος ἀνήκε στὴν Ε.Δ.Α., ποὺ ὑποτίθεται ὅτι ἔχει ἐπωμισθεῖ τὸ ρόλο τῆς ἀγωνιστικῆς πρωτοπορείας τῶν μαζῶν.

Ἐφόσον οἱ δυνάμεις τοῦ πραξικοπήματος ἀνέπτυσσαν λυσσαζμένα τὶς προετοιμασίες καὶ τὴν ἐπίθεσή τους, ἐφόσον ἡ ἡγεσία καὶ ἡ κυβέρνηση τῆς ΕΚ εἶχε ἀπαργύθει τὶς ἔδιες τὶς προεκλογικὲς ἐπαγγελίες τῆς καὶ

γίλυστροῦσε ὅλο καὶ περισσότερο στὸν κατήφορο μιᾶς καθαρὰ ἀντιλαϊκῆς καὶ ἀντικομμουνιστικῆς πολιτικῆς, γιὰ τὴν Ἀριστερὰ ἔμπαινε μὲ μεγαλύτερη ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά ἔνταση τὸ καθήκον νὰ στηριχθεῖ στὶς δικές της δυνάμεις, νὰ προετοιμάσει τὶς λαϊκές μάζες καὶ νὰ τὶς κινητοποιήσει δημεσα στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ματαίωση τῆς ἐπερχόμενης ἀπειλῆς. Τί ἔκανε ὅμως ἡ Ε.Δ.Α.; Ἀντὶ νὰ ἔξοπλίσει τὶς μάζες μὲ ἔνα ὄρθδο προσανατολισμὸ καὶ μὲ μιὰ καθαρὴ ἀγωνιστικὴ προσποτική, ἔκανε δὲ, τι μποροῦσε γιὰ νὰ τὶς ἀποπροσανατολίσει καὶ νὰ εὐνοήσει τὴν ἀγωνιστικὴ τους διάθεση. Ἐπὶ ἐνάμιση χρόνο σχεδὸν ἀκινητοποίησε τὸ λαϊκὸ παράγοντα καὶ περιόρισε τὶς ἐκδηλώσεις του μόνο στὰ πλαίσια ποὺ ἀνεχόταν ἡ «ἀληθής δημοκρατία» τοῦ Παπανδρέου. Ἀντὶ νὰ δουλέψει γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῶν μαζικῶν λαϊκῶν δραγμάτων καὶ τὴν ἀνάδειξη τους σὲ δργανα συνεποῦς ὑπεράσπισης τῶν λαϊκῶν συμφερόντων, ὑπέταξε τὴ διάση τους στὶς ἀπαιτήσεις τῆς παπανδρεϊκῆς γραμμῆς γιὰ χάρη μιᾶς ὑποτιθέμενης «ένότητας» καὶ εύνούχισε ἔτοι τὸν καθαρὸ ἀγωνιστικό τους χαρακτήρα. Ἀντὶ νὰ διαπαιδαγωγήσει τὶς μάζες στὸ πνεῦμα μιᾶς ἀγωνιστικῆς ἀντιμετώπισης τῶν ἐπερχόμενων δυσκολιῶν, ἐσπεργε τὴ σύγχυση καὶ τὶς αὐταπάτες ἀνάμεσα σ' αὐτές μὲ τὸ πειρίδητο «πρόγραμμα ούσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ». «Οχι μόνο δὲν προσεπάθησε νὰ ἐμπνεύσει στὶς μάζες τὸ αἰσθημα τῆς θαρραλέας ἀντιμετώπισης τοῦ ποσετοιμαζόμενου πραξικοπήματος, ἀλλὰ μὲ τὶς ἡττοπαθεῖς καὶ σπασμωδικὲς τῆς ἐνέργειες καλλιεργοῦσε τὴν ἀπογοήτευση καὶ τὸν τρόμο μπροστὰ στὸ πραξικόπημα, ἐσπρωχνε σὲ μιὰ ἀπεγνωσμένη ἀγκιστρωση στὴν Ε.Κ. Ἀκριδῶς αὐτὴ ἡ ἀγκιστρωση στὴν Ε.Κ ἡταν ὁ κύριος προσανατολισμὸς τῆς. Ὁχι μόνο δὲν ἀξιοποίησε τὶς εύνοικὲς συνθήκες ποὺ διαμορφώνονταν ἀπὸ τὴ χρεωκοπία τῆς παπανδρεϊκῆς πολιτικῆς γιὰ τὴν ἀνάκτηση καὶ ἀνάδειξη τοῦ ἡγετικοῦ ρόλου τῆς Ἀριστερᾶς στὸ χώρο τῶν δημοκρατικῶν μαζῶν, ἀλλὰ μετατράπηκε σὲ ἔναν ἀκόμη πιὸ θλιβερὸ οὐραγὸ τῆς Ε.Κ. Ἀκόμα καὶ τὸν τελευταῖο μῆνα, δταν δλα ἔδειχναν πὼς δρισκόλιαστε στὶς παραμονὲς τῆς ἐκδηλωσης τοῦ πραξικοπήματος, ὅχι μόνο δὲν μετέβαλε τὴν ταχτικὴ τῆς, ἀλλὰ κύλησε ἀκόμη πιὸ βαθειὰ στὸν διπόρτουνισμό. Θέλησε νὰ ἔξευμενήσει τὸν ἴμπεριαλισμό, δηλώνοντας ἀπροκάλυπτη ὑποταγὴ στὸ ΝΑΤΟ («ἡ Ἑλλάδα στὸ ΝΑΤΟ, ναί, δσο αὐτὸ εἶναι ἡ πολιτικὴ θέληση τῆς πλειοψηφίας...», Η. Ἡλιού, «Αὔγη» 1.6.65) καὶ ταυτίζοντας τὴν ὑπεράσπιση τῶν δημοκρατικῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ μὲ τὴν ὑπεράσπιση τῆς κυβέρνησης Παπανδρέου (ἢ πιὸ σωστά, ἐναποθέτοντας δλες τὶς ἐλπίδες τῆς στὸν Παπανδρέου), μετατράπηκε σὲ ἔναν χωρὶς ἀρχὲς ὑμνητὴ τοῦ Παπανδρέου, σὲ ἔνα ἀπλὸ ἔξαρτημα τῆς πολιτικῆς του. «Ἔτοι οἱ πραξικοπηματίες μπόρεσαν νὰ προωθήσουν ἀνετα τὰ σχέδια τους κι' δταν ἔσπασε ἡ κρίση ἡ δλη ὑπόθεση ἐμφανίσθηκε σὲ μιὰ «μονομαχία μεταξὺ Παπανδρέου—Βασιλίδη» καὶ δ Παπανδρέου ἀνέκτησε τὸν κυριαρχικὸ του ἔλεγχο πάνω στὶς μάζες, χωρὶς ἡ Ε.Δ.Α νὰ μπορεῖ (ἀλλὰ καὶ οὗτε νὰ θέλει) νὰ ἐλέγχει τὶς ἔξελίξεις καὶ νὰ διαδραματίσει ἔνα αὐτοτελὴ ρόλο, πρὸς ὄφελος τοῦ κινήματος καὶ τοῦ λαοῦ.

Πώς διαμορφώνεται ή κατάσταση μετά την έκδήλωση τού πραξικοπήματος της 15ης Ιουλίου

Ο αἱμεσος στόχος που έθεσαν οι δυνάμεις τού πραξικοπήματος ήταν ή προώθηση στήν έξουσία ένδος «κεντρο-δεξιού» σχήματος, έτσι ώστε τά φασιστικά τους σχέδια νά καλυφθούν μὲ «δημοκρατικό» και κοινοβουλευτικό μανδύα και νά διευκολυνθούν οι δικτατορικές έπιδιωξεις της. Η ἀντισυνταγματική διπολιμότητή της κυρέρνησης Παπανδρέου και διορισμός διπότο το βασιλιά σὰν «κυβέρνησης» μιᾶς διμάδας ἀγδρεικέλων - διοστάτων της ΕΚ μὲ ἐπικεφαλῆς τούς Νόδα - Μητσοτάκη - Κωστόπουλο - Τούμπα στής 15 Ιουλίου, ύπηρξε ή πρώτη ένέργεια στήν κατεύθυνση αὐτή. «Γετερά διπό τήν παταγώδη κατάρρευση της «ἐπιχείρησης Νόδα», προωθεῖται τώρα ή «ἐπιχείρηση Στεφανοπούλου - Τσιριμώκου». Μὲ τήν αἱμεση καθοδήγηση τῶν ἀμερικάνων και μὲ κέντρο τὸ παλάτι, ἀναπτύσσεται μιὰ πυρετώδης προσπάθεια γιὰ τήν έξασφάλιση τῶν «ἀναγκαίων δυνάμεων» που θὰ στηρίξουν κοινοβουλευτικά τὴν νέα αὐλικὴ «κυβέρνηση». «Οπως ή «ἐπιχείρηση Νόδα» έτσι και ή «ἐπιχείρηση Στεφανοπούλου - Τσιριμώκου» στηρίζει τήν «ἐπιτυχία» της στήν μὲ δλα τὰ μέσα, ἀκόμα και τὰ πιό ἀθέμιτα και ποταπά, «έξαγορά» δουλευτῶν διπό τήν ΕΚ. «Οπως χαρακτηριστικά σημειώνουν γάλλοι σχολιαστές: «Η διαίρεση, δ δόλος, ή συκοφαντία, δλα τὰ μέσα τού διποστασίου τῶν ἀποικιακῶν δυνάμεων έχουν μπει σὲ ένέργεια στήν έξαφρενική σκηνὴ τού ἑλληνικού δράματος» («Τὰ Νέα», 17.8.65). Τὸ θέαμα εἶναι πραγματικά ἀποκαλυπτικό και δείχνει δχι μόνο πόσο ἀδισταχτοί εἶναι οι ξένοι ἵμπεριαλιστές ἀλλά και ή ἀντίδραση, ἀλλά και τήν ἔλλειψη κάθε ἀρχῆς και τὸν ήθικό δεπεσμὸ τού ἀστικοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Γιὰ ένα ὑπουργεῖο εἶναι πρόθυμοι νὰ τὰ πουλήσουν δλα, και «ἀρχές» και «δημοκρατία» και ἀκόμα και τήν ἴδια τὴ στοιχειώδη προσωπικὴ ύπόληψη και ἀξιοπρέπεια. Χθὲς ἀκόμα, στὴ συνεδρίαση τῆς Κοινοβουλευτικῆς διμάδας της ΕΚ (8.8.65) δ Στεφανόπουλος χαρακτήριζε τήν «ἐπιχείρηση Νόδα και Σία» σὰν «... ἔγκλημα κατὰ τού κόμιματος, κατὰ τῆς Δημοκρατίας και κατὰ τῶν ἔθνικῶν συμφερόγυτων» και δήλωνε πώς «θὰ σεβασθεῖν τὴ θέληση τῆς πλειοψηφίας, δποια κι' άν ήταν αὐτή. Και σήμερα, χωρὶς ἔχνος ντροπῆς «ἀνεξαρτοποιεῖται» διπό τὸ κόμιμα του και διαπράττει τὸ ἴδιο αὐτὸ «ἔγκλημα!» Χθὲς ἀκόμη, στὴ συγκέντρωση τῆς Θεσσαλονίκης (28.7.65) δ Τσιριμώκος διακήρυξσε: «... οι πρωθυπουργοὶ πρέπει νὰ εἶναι διολογώντανα γεννήματα τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας...» και ἀναφωνοῦσε: «Ζήτω δ Γεώργιος Παπανδρέου!» Και σήμερα, αὐτὸς δ «σοσιαλιστής», πάει νὰ στηριχθεῖ στήν «κυριαρχία» τῶν ἀμερικάνων ἵμπεριαλιστῶν, τού παλατιού και τού Μανιαδάκη, γιὰ νὰ γίνει «πρωθυπουργὸς τῆς ντροπῆς! Φέμιμα, διπάτη και δυσωδία! — «Ομορφος κόσμος, ηθικός, ἀγγελικά πλασμένος!»

Παράλληλα μὲ τίς «κοινοβουλευτικές» αὐτές προσπάθειες, αὐξάνονται οι ἀγοιχτὲς ἀπειλὲς γιὰ δικτατορία (διμίλια Ροδόπουλο στήν Κοινοβουλευτική διμάδα τῆς ΕΡΕ, ἀρθρογραφία τού τύπου τῆς Δεξιᾶς) και πρωθοσύνται οι ἐτοιμασίες γιὰ ἐπιβολή της. Εἶναι ένδει-

κτικές διπό τήν ἀποφη αὐτή και οι ἀποκαλύψεις τοῦ ξένου τύπου. Η παράταση τῆς κρίσης γιὰ ένα και πάνω μῆνα, ένω ἐκφράζει τήν ἀδυναμία τῶν δυνάμεων τοῦ πραξικοπήματος νὰ πρωθήσουν τὰ σχέδιά τους, χρησιμοποιεῖται ταυτόχρονα ἀπ' αὐτές γιὰ τὴ δημιουργία τῶν ἀναγκαίων «ψυχολογικῶν προϋποθέσεων» γιὰ τήν ἐπιβολή ἀνοιχτῆς διχτατορίας. «Τὸ Κοινοβούλιο ἀδυνατεῖ νὰ δώσει λύση, ή χώρα ὀχλοκρατεῖται, δ κοιμιουνισμὸς δρίσκεται ἐπὶ θύραις, ή οἰκονομία καταδαραθρώνεται — πρέπει νὰ ληφθοῦν δραστικά μέτρα γιὰ τή σωτηρία τοῦ «Ἐθνους και τῆς Πατρίδας!», αὐτά καλλιεργοῦνται.

Η ΕΡΕ, ποὺ ύπηρξε ἔνας διπό τούς κύριους πρωταγωνιστές τοῦ πραξικοπήματος τῆς 15ης Ιουλίου, στέκεται και σήμερα στὸ κέντρο τῶν μηχανορραφιῶν και δολοπλοκῶν, «μελετάει» και προετοιμάζει δλες τῆς «δυνατὲς λύσεις» και προσφέρει πρόθυμα τήν «ὑποστήριξή» τῆς στὸ νέο αὐλικό κατασκευασμα Στεφανοπούλου-Τσιριμώκου, ἐκδηλώνοντας μάλιστα ἰδιαίτερη «προτίμηση» στὸν Τσιριμώκο, γιατί, δπως γράφει ή «Βραδυνή», καθότι «ἀνανήψας» εἶναι σὲ θέση νὰ προσει σὲ τέτοιους «χειρισμούς» και νὰ ἐπιδιώξει τέτοιο «δυναμισμὸ» στήν ἀντιμετώπιση τοῦ κοιμιουνισμοῦ, ποὺ εἶναι ἄγνωστα στὸν «έθνικόφρονα» πολιτικὸ κόσμο!

Τὸ ζήτημα εἶναι νὰ «έδραιωθεῖ» στήν πρώτη φάση του τὸ πραξικόπημα. Απὸ κεὶ και πέρα θὰ ἀνοίξει δ δρόμος γιὰ κάθε εἰδους «ἀνασχηματισμούς» και στὸ κυβερνητικὸ πεδίο και στὸ πεδίο τῶν κομμάτων. Πολλὰ μαγειρεύονται στὰ παρασκήνια — διπό τὴ «δημοκρατοποίηση» τοῦ Κέντρου ὡς τήν «ἀνανέωση» τῆς Δεξιᾶς. Άλλα δλα αὐτὰ θὰ «έξαρτηθοῦν διπό τήν τύχη τῆς νέας αὐλικῆς «κυβέρνησης» Στεφανοπούλου - Τσιριμώκου, ποὺ θὰ κριθεῖ τελικά, δπως ἔγινε και στήν περίπτωση Νόδα., δχι στὴ Βουλή, ἀλλὰ ἔξω διπό τή Βουλή, μὲ τὴ λαϊκὴ ἀντίσταση και πάλη, εἴτε πάρει, εἴτε δχι τήν περιπόθητο «ψήφο ἐμπιστούνης».

Τὸ πραξικόπημα ξεσηκώνει τή θύελλα τῆς λαϊκῆς ἀντίστασης και πάλης

Η ἀντίδραση τοῦ λαοῦ στὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου ήταν αἱμεση. Μὲ τούς ήρωακούς φοιτητές τῆς Αθήνας και τῆς Θεσσαλονίκης ξεκίνησε ή λαϊκὴ κινητοποίηση γιὰ τήν ἀποδοκιμασία και τήν ἀνατροπὴ τοῦ ἀμερικανόπνευστου μοναρχικοῦ πραξικοπήματος. Γρήγορα δ λαϊκὸς ξεσηκωμὸς μετατράπηκε σὲ μιὰ δρμητικὴ ἀσυγκράτητη θύελλα ποὺ σκέπασε δλη τή χώρα. Έκατοντάδες χιλιάδες πατριώτες ξεχύθηκαν στούς δρόμους, διαδηλώνοντας τήν ἀποδοκιμασία και τήν δργή τους γιὰ τὸ πραξικόπημα. Τὰ Προπύλαια, τὸ Σύνταγμα, ή Όμονοια, οι δρόμοι και οι γειτονιές τῆς Αθήνας και τῆς Θεσσαλονίκης, κάθε πόλη και κάθε χωριδί έγιναν κάστρα τοῦ λαϊκοῦ ἀγώνα. Μιὰ τέτοια ἀγωνιστικὴ δραστηριοποίηση, μιὰ τέτοια ἀγωνιστικὴ «έξαρση, ένα τέτοιο πλατύ και μεγαλειώδες κίνημα τῶν μαζῶν, ποτὲ δλλοτε δὲν εἶχε γνωρίσει ή Έλλάδα στὰ τελευταῖα χρόνια. Ο ἀδούλωτος λαός

μας έδωσε τήν πρώτη άπαντηση στὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμὸν καὶ στὸν ὑποταχτικὸν του.

Τρομαγμένη μπροστὰ στὸ λαϊκὸ χείμαρρο ἡ κυβέρνηση τῶν αὐλόδουλῶν Νόδα καὶ Σία κινητοποιῆσε τὸν ἀστυνομικὸν μηχανισμὸν καὶ κατέψυγε στὴν ὥμην δία γιὰ τὴν κατάπνιξη τῶν λαϊκῶν ἐκδηλώσεων, ἔφτασε ὡς τὸ ἔγκλημα δολοφονώντας τὸν μαχητὴν σπουδαστὴν Σωτὴρον Λαζαρίδην. Ἀλλὰ πέτυχε τὸ ἀντίθετο ἀκριθῶς ἀποτέλεσμα ἀπὸ αὐτὸν ποὺ ἐπεδίωκε. Ἡ δολοφονία τοῦ Σωτὴρού Πέτρουλα ὅχι μόνο δὲν ἔκαμψε τὸ ἀγωνιστικὸ φρόνημα τῆς νεολαίας καὶ τοῦ λαοῦ μας, ἀλλὰ τὸ ἀνέδασε ἀκόμα πιὸ φυλλά. Ἡ κραυγὴ «κατάρα στὸν δολοφόνου» γέμισε τὸν ἐλληνικὸ οὐρανὸν καὶ ἡ λαϊκὴ δργὴ καὶ καταδίκη ἐκφράστηκε μὲ τὶς ἀκόμα πιὸ πλατείες καὶ πιὸ ἔντονες ἀγωνιστικὲς κινητοποιήσεις καὶ ἐκδηλώσεις. Κάτω ἀκριθῶς ἀπὸ τὴν πίεση τῶν λαϊκῶν αὐτῶν κινητοποιήσεων κατέρρευσε στὴν Βουλὴν ἡ «ἐπιχείρηση Νόδα». τὴν γύχτα τῆς 4ης Αὐγούστου. Ἡ γένα «ἐπιχείρηση» τῶν ἀμερικάνων καὶ τοῦ παλατιοῦ μὲ τὴν κατασκευὴν τῆς «κυβέρνησης» Στεφανοπούλου-Τσιριμώκου, προκαλεῖ τώρα τὴν ἀκόμα μεγαλύτερη ἀντίσταση καὶ πάλη τοῦ λαοῦ. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφισθοία πώς ἡ λαϊκὴ αὐτὴ ἀντίσταση καὶ πάλη θὰ δυναμώνει διλόενα καὶ πιὸ πολὺ ὕσπου νὰ ἀνατρέψει καὶ τὴν «κυβέρνηση» αὐτὴ καὶ νὰ ματαιώσει τὰ σχέδια τῶν πραξικοπηματῶν.

Τὸ ἐπιτακτικὸ πρόδηλημα ποὺ τέθηκε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῶν λαϊκῶν ἐκδηλώσεων καὶ κινητοποιήσεων ἦταν: Πέρα ἀπὸ τὴν καταδίκην καὶ ἀποδοκιμασία τοῦ πραξικοπήματος, πρὸς ποιὰ κατεύθυνση θὰ ἐπρεπε νὰ ἀναπτυχθοῦν οἱ λαϊκὲς αὐτὲς ἐκδηλώσεις, ποιά συνθήματα θὰ ἀνταποκρίνονταν στὴ σημερινὴ κατάσταση καὶ θὰ ἔδιναν στὶς μάζες καθαρὸ καὶ δρθὸ προσανατολισμὸν στὴν πάλη τους; Ἀκριθῶς μὲ τὸ ζήτημα αὐτὸν συνδέεται ἡ στάση τῆς ΕΚ καὶ τῆς ΕΔΑ, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐκδηλωση τοῦ πραξικοπήματος.

Ἡ τακτικὴ τοῦ Παπανδρέου

Ο Παπανδρέου, ἀφοῦ ὡς τὴν τελευταία στιγμὴ ἐστήριξε τὶς ἐλπίδες του γιὰ τὴ διατήρηση τῆς κυβερνητικῆς ἔξουσίας ἀποκλειστικὰ στὸν συμβιβασμοὺς μὲ τὸ παλάτι καὶ τὸν ἀμερικάνους καὶ σὲ διάφορους ἐκδιαστικοὺς ἑλιγμούς, ἀμέσως ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποπομπὴν του κατέψυγε στὸ λαϊκὸ παράγοντα καὶ διακήρυξε διτὶ θὰ ἀρχίσει ὁ «νέος ἀνένδοτος ἄγών». Καὶ ὁ «νέος ἀνένδοτος ἄγών» δημιουργεῖ διάστημα τοῦ παλατιοῦ, ἀλλὰ ἵστα-ἵστα ἀποτελοῦσα τὸ ἀπαραίτητο «συμπλήρωμα» καὶ στήριγμα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ συμβιβασμοῦ.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ κιόλας ἐκδηλώθηκε σαφῆς ἡ πρόθεση τοῦ Παπανδρέου νὰ ὑποτάξει τὴν κινητοποιήση τῶν μαζῶν στὶς μανοῦδρες καὶ τὰ παζαρέματά του. Ἐκεῖνο ποὺ κυρίως τὸν ἐνδιέφερε ἦταν νὰ ἀποδείξει διτὶ ἔχει μὲ τὸ μέρος του τὸ λαϊκὸ στοιχεῖο, γιὰ νὰ ἰσχυροποιήσει ἔτσι τὴ «διαπραγματευτική» του θέση ἀπέναντι στὰ ἀνάκτορα καὶ τοὺς ἀμερικάνους ἴμπεριαλιστές. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ἀπὸ τὴν ἀποφῆ αὐτὴ

τὸ γεγονός ὅτι οὕτε τὴν ἡμέρα τῆς ἀποπομπῆς του, οὕτε τὶς ἡμέρες ποὺ ἀκολούθησαν, ἔθεσε ζήτημα ἀμεσῆς προσφυγῆς σὲ ἐκλογές, διατηρώντας ἀκόμα τὴν ἐλπίδα μιᾶς «συγεννόησης» γιὰ τὴν ἐπαναφορά του στὴν ἔξουσία καὶ πιέζοντας στὴ κατεύθυνση αὐτὴ μέσο τοῦ λαϊκοῦ παράγοντα. Ἡ στάση του ἀπέναντι στὸν ἀμερικάνους ἐκφράζεται, στὴ φάση αὐτῆς, μὲ τὴν προσπάθεια ἔξευμενισμοῦ ἡ ἐκβιασμοῦ τους. Στὰ πλαίσια ἀκριθῶς μιᾶς τέτοιας προσπάθειας πρέπει γὰ τοποθετηθεῖ καὶ ἡ δήλωση τοῦ Παπανδρέου πρὸς τὸν ἀπεσταλμένο τοῦ γαλλικοῦ «Μόντε κ. Ἐρίκ Ρουλώ: «Δὲν νομίζω διτὶ ὑπῆρξεν ἀμερικανικὴ ἀνάμιξις εἰς τὴν πολιτικὴν κρίσιν. Ἄγνωστὸν ἀντίρρητον θέτει τὸν πολιτικὸν εἰς τὰ ἀνάκτορα ἡ ἀλλαχοῦ» («Τὸ Βῆμα» 17.8.65), καθὼς καὶ οἱ ἀποκαλύψεις τοῦ «Ἐθνοῦς» γιὰ τὴ συνωμοτικὴ δραστηριότητα τοῦ ἀμερικανοῦ Μπάραν, διευθυντὴ τοῦ τμήματος ἐλληνικῶν ὑποθέσεων τοῦ Στεῖτ Ντιπάρτμεντ (συνάντηση μὲ Μητσοτάκη κ.ά.), καὶ οἱ ἀκόμα πιὸ συνταρακτικές ἀποκαλύψεις τῆς Ἰδίας ἐφημερίδας γιὰ τὸ ρόλο τῶν ἀμερικανῶν στὴν δργάνωση τοῦ Γοργοποτάμου, μὲ τὴ δημητρίσειν σχετικοῦ φωτοτυπημένου ἀμερικανικοῦ ἐγγράφου, ποὺ ὠστόσο, τὴν ἀλλη κιόλας μέρα, ὕστερα ἀπὸ τὴ «διάψευση» τῆς ἀμερικανικῆς πρεσβείας, θεωρήθηκε ἀπὸ τὸ «Ἐθνος» σὰν «ὑποπτὸ» κατασκεύασμα ποὺ ἀπέδειπε δῆθεν στὴ «διατάραξη τῶν σχέσεων Η.Π.Α.—ΕΚ!» Τὸ ἵδιο καὶ οἱ ἐπιστολές τῆς κ. Μάργκαρετ Α. Παπανδρέου στὴν Ἀμερικὴ. Μὲ δλες αὐτὲς τὶς ἐνέργειες ἡ ἡγεσία τῆς ΕΚ θέλησε, ἀπὸ τὴ μὰ πλευρὰ νὰ «καλοπιάσει» τοὺς ἀμερικανοὺς καὶ ἀπὸ τὴν ἀλλη νὰ τοὺς ἐκβιάσει μὲ συγκαλυμμένες ἡ καὶ ἀνοιχτὲς ἀπειλὲς ἀποκαλύψεων σὲ βάρος τους.

Τὴν ἵδια αὐτὴ τακτικὴ, μὲ περισσότερο ἔντονο διμος τὸ δεύτερο σκέλος, ἀκολούθησε ἡ ἡγεσία τῆς ΕΚ καὶ ἀπέναντι στὸ παλάτι. Ἀπὸ τὴ μὰ πλευρὰ δ Παπανδρέου δεχόταν τὶς «μεσολαβητικές» προσπάθειες (δλ. «Τὸ Βῆμα» 18.8.65) καὶ μέσο τοῦ φιλικοῦ του τύπου διακήρυσε διτὶ τὸ Κέντρο ἀποτελεῖ τὸ «ἰσχυρότερον στήριγμα τοῦ Θρόνου», τὸν «ἀποτελεσματικώτερο κυματοθραύστη» τῆς λαϊκῆς δργῆς καὶ ἀπὸ τὴν ἀλλη προέβαινε σὲ καθαρὲς ἀπειλὲς θέσης καθεστωτικοῦ ζητήματος. Τὸ νόημα τῆς «προσφορᾶς» εἶναι καθαρό: «Ἄν, θασιλιά, θέλεις τὸ θρόνο σου, στηρίξου σὲ μένα, ἀλλοιώς...».

Παράλληλα καὶ στὰ πλαίσια τῆς ἵδιας αὐτῆς προσπάθειας ἔξευμενισμοῦ τῶν ἀμερικανῶν καὶ τοῦ παλατιοῦ, δ Παπανδρέου πρόβαλε τὶς ἀντικομμουνιστικές του περγαμηνές. Στὴν πρές κόνγρεσον ποὺ ἔδωσε στὶς 23.7.65 δήλωσε ἐμφαντικά: «Ἡ ἴστορία μου ἀποδεικνύει διτὶ ὑπῆρξεν δ σκληρότερος ἀντίπαλος τοῦ κομμουνισμοῦ. Εἰς μίαν κρισιμωτάτην ὥραν τῆς ἐλληνικῆς ἴστορίας εἰς τὰ 1944, δταν οἱ κομμουνισταὶ παρ' δλίγον νὰ γίνουν κύριοι τῆς Ἐλλάδος, ἐγὼ ὑπῆρξα δ ἀρχηγὸς τῆς κυβερνήσεως δ διπολος ἐστάθην ἀντίπαλος των καὶ συνέτριψα τὴν στάσιν του κομμουνισμοῦ. Πέραν δημιουργεῖ διάστημα τοῦ παλατιοῦ, ἀλλὰ ἵστα-ἵστα ἀποτελοῦσα τὸ ἀπαραίτητο «συμπλήρωμα» καὶ στήριγμα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ συμβιβασμοῦ.

τὸν ἀνένδοτον ἀγῶνα, ὃς ἀντιπολίτευσις, ὑπεδίθασα τὴν ΕΔΑ εἰς 12%. Καὶ ἔὰν σήμερον γίνουν ἐκλογαί, εἶναι δέδαιον ὅτι ἡ ΕΔΑ θὰ πάρῃ ἀκόμη διεγώτερον ἀπὸ 12% («Τὸ Βῆμα» 24.7.65). Καὶ ὁ φιλικός του τύπος συμπλήρωνε: «Τὸ Κέντρον ἀποτελεῖ τὸν ἴσχυρότερον προμαχῶνα ἔναντι τοῦ κομμουνισμοῦ!»

Ο Παπανδρέου διαβέτει σήμερα τὴν «ὑποστήριξη» τῶν σπουδαιότερων πολιτικῶν κύκλων τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ σπουδαίων δυτικογερμανῶν παραγόντων (ἀδιάφευστος μάρτυρας τὰ δημοσιεύματα τῶν «ἐγκύρων» ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν τους). «Ολοὶ αὐτοὶ διέπουν στὴν ΕΚ τὴν πόρτα γιὰ μιὰ δρμητικὴ εἰσοδό τους στὸν ἐλληνικὸν χώρο καὶ παρ’ ὅτι σκληρὰ ἀγωνιζόμενοι καὶ μεταξὺ τους, ἐπιδιώκουν ὁ καθένας γιὰ δικό του λογαριασμό, γὰρ ὑποκαταστήσουν τοὺς ἀμερικάνους στὸ ρόλο τους στὴν Ἑλλάδα. Ἱσχυρότερη εἶναι ἡ παρουσία τῶν ἄγγλων καὶ μὲν αὐτοὺς διατηρεῖ σήμερα τοὺς πιὸ στενοὺς δεσμοὺς ἡ ἡγεσία τῆς ΕΚ. Θέλει δῆμος καὶ γὰρ διαλύσει τὶς «παρεξηγήσεις» ποὺ δημιουργήθηκαν μὲ τοὺς ἀμερικάνους. Γι’ αὐτὸ διέσπεσται καὶ μανούδραπει. Ἐκφράζοντας τὰ συμφέροντα μιᾶς μερίδας τῆς πλουτοκρατικῆς διλιγαρχίας τῆς χώρας μας, ὁ Παπανδρέου δίνει σήμερα μιὰ πραγματικὰ περίπλοκη καὶ πολυμετώπην μάχην ἐναντίον τῶν ἀγωνιστῶν της ἀπὸ τὸ ἵδιο ταξικὸ στρατόπεδο. Δὲν παραβλέπει δῆμος καὶ τὰ εὐρύτερα γενικὰ συμφέροντα τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης καὶ τῶν ἔγγων ἱμπεριαλιστῶν. Γι’ αὐτὸ καὶ ἡ γραμμή του ἔχει δύο στόχους: γὰρ ἔξουδετερώσει τοὺς ἀνταγωνιστές του ἀπὸ τὸ ἵδιο ταξικὸ στρατόπεδο στηριζόμενος στὴν ὑποστήριξη τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ ταυτόχρονα ἐμφανιζόμενος μὲ τὴ σημαία τοῦ «ἀνένδοτου» ἀγωνιστῆ καὶ ὑπερασπιστῆ τῆς δημοκρατίας, γὰρ εὐνοούχισε τὶς λαϊκὲς μάζες ἰδεολογικο-πολιτικά, γὰρ τὶς ὑποτάξει στὸν πλήρη ἔλεγχό του, ἔξουδετοώνοντας ἔτοις κάθε κίγδυνο «ἀπὸ τὰ ἀριστερά», καὶ ἐπανεργόμενος στὴν ἔσουσία γὰρ ἔξασφαλίσει τὴν παράταση τοῦ ἵδιου σημεριγοῦ καθεστῶτος «πρὸς ἵδιον ὄφελος» φυσικά. Καὶ στὴ γραμμή του αὐτῆ ἔχει πρόθυμο συνεργό καὶ ὑποστηρικτὴ τὴν ΕΔΑ.

Η τακτικὴ τῆς Ε.Δ.Α.

Τὸ βασικὸ ζήτημα ποὺ πρόβαλλε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ ξέσπασε ἡ σημερινὴ κρίση, ἥταν τὸ ζήτημα τοῦ ἔξοπλισμοῦ τῶν λαϊκῶν μαζῶν μὲ μιὰ δρθὴ ἀντίληψη δύον ἀφορᾶ τὸν πραγματικὸ χαρακτήρα τῆς κρίσης καὶ μὲ μιὰ καθαρὴ προσπτικὴ. Πῶς ἔθεσε τὸ ζήτημα αὐτὸ ἡ ΕΔΑ;

Η ΕΔΑ ὅχι μόνο ἀπέφυγε συστηματικὰ γὰρ ἀποκαλύψει δὲτι ἐδῶ ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ δξύτατη ἐκδήλωση τῆς βαθεῖᾶς κρίσης ποὺ περνάει δλόκληρο τὸ καθεστῶς τῆς ἀμερικανοκρατίας, αἱ τῆς ὑποτέλειας καὶ ἡ πολιτικὴ του, ἀλλὰ, παρακολουθώντας κατὰ γράμμα τὶς τοποθετήσεις τοῦ Παπανδρέου, παρουσίαζε δλο τὸ ζήτημα σὰν ἔνα ζήτημα συνταγματικῆς κρίσης ποὺ προηλθε ἀπὸ τὴν παραδίαση τοῦ Συντάγματος ἐκ μέρους τοῦ Βασιλία μὲ τὴν κατάργηση τοῦ νόμιμου πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πώς οἱ συγκεκριμένες αὐτὲς

ἐνέργειες τοῦ Βασιλία ἀποτελοῦν ὡμὴ παραδίαση τοῦ Συντάγματος καὶ θὰ ὅφειλε ἀσφαλῶς ἡ ΕΔΑ νὰ τὴν καταγγείλει. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῶν συνταγματικῶν αὐτῶν παραδιάσεων μπορεῖ νὰ ἐμφανισθεῖ μὲ δυὸ τρόπους: Πρῶτο, σὰν φαινόμενο προσωρινό, παροδικό, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἔξαλειφθεῖ «... ἐν δλοι οἱ παράγοντες τῆς δημόσιας ζωῆς ηθελαν εἰλικρινὰ γὰρ περιοριστοῦν μέσα στὰ πλαίσια τοῦ ὑπάρχοντος πολιτεύματος καὶ νὰ τηρήσουν τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος...» καὶ ἔτοι «... γὰρ ἔξυπηρετηθεῖ στὴν ἴστορικὴ φάση ποὺ διανύουμε ἡ διμαλότητα καὶ νὰ προσδεύσει ἡ Δημοκρατία» (Η. Ἡλιοῦ, πρὲς κόνφερανς τῆς 27.7.65, «Ἀύγη» 28.7.65).

Δεύτερο, σὰν ἀναπόφευκτη συγέπεια τοῦ βαθαίματος τῆς κρίσης τῆς ἀμερικανοκρατίας καὶ τῆς ὑποτέλειας, ποὺ ἀκριβῶς δηγγεῖ σὲ δλο καὶ πιὸ ὡμές παραδιάσεις κι’ αὐτοῦ τοῦ ἴσχυροντος Συντάγματος, μέχρι καὶ τὴν ἀνοιχτὴ δικατορία. Η ΕΔΑ ἀντιμετωπίζοντας τὸ ζήτημα μέσα ἀπὸ τὸ πρίσμα αὐτὸ τοῦ Ἡλιοῦ ἀρνεῖται τὸ δεύτερο συμπέρασμα καὶ οὐσιαστικὰ ἐμφανίζει τὸ πραξικόπημα ὅχι ἀπλῶς σὰ μιὰ προσωρινὴ ἐκτροπὴ (ποὺ ἴσως γὰρ δρφείλεται στοὺς κακοὺς συμβούλους τοῦ Βασιλία, γι’ αὐτὸ πρέπει γὰρ ἐκδημοκρατισθεῖ ἡ Αὐλή), ἀλλὰ καὶ σὰ μιὰ ἐκδήλωση ποὺ κέντρο της είγαι τὸ παλάτι καὶ ὅχι οἱ ἀμερικάνοι ἱμπεριαλιστές. Πραγματικά, καταγγέλλοντας τὸ πραξικόπημα, ἡ ΕΔΑ στρέψει τὴν κύρια αἰχμὴ της κατὰ τοῦ παλατιοῦ καὶ ὅχι κατὰ τῶν ἀμερικάνων ἱμπεριαλιστῶν ποὺ ἀκριβῶς χρησιμοποιοῦν τὸ παλάτι γιὰ τὴν πρώθηση τῶν σχεδίων τους. «Ἐτοι καὶ ἡ ὅλη «ἀντιακτορικὴ» ἐκστρατεία της καταλήγει στὸν ἀποπροσαντολισμὸ ἀπὸ τὸν κύριο στόχο ποὺ είναι δ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμός. Η ἀποφυγὴ τῆς καταγγελίας τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλισμοῦ ἀποτελεῖ ἵσα-ἵσα τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ τῆς τοποθετήσης τῆς ΕΔΑ.

Είγαι ἀλήθεια δὲτι στὰ κείμενά της ἡ ΕΔΑ μιλάει ποὺ καὶ ποὺ γιὰ ἀμερικανούς. Ἀλλὰ ἀκριβῶς, τὸ δὲτι μιλάει ποὺ καὶ ποὺ καὶ κυρίως δ τρόπος ποὺ μιλάει ἐπιβεβαιώγει τὸ συμπέρασμά μας. Μὴ μπορώντας ἡ καὶ μὴ θέλοντας γὰρ δώσει μιὰ σωστὴ ταξικὴ ἀγάλυση, καταεύγει στὶς πιὸ ἀντιφατικές τοποθετήσεις ποὺ ἀπλῶς τὴν γελοιοποιοῦν. «Ἐτοι, ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ δηλώγει μὲ τὸ στόμα τοῦ Η. Ἡλιοῦ: «Τὸ παλάτι, γύρω ἀπὸ τὸ δποτο πολώγονται ἀμερικανοί, ἀγγλικὲς ὑπηρεσίες πληροφοριῶν, στρατοκράτες, μονοπωλιακὸ, ἐσοπλιστικὸ καὶ χρηματιστικὸ κεφάλαιο, δλες οἱ ντόπιες καὶ ξένες δυνάμεις ποὺ φοδοῦνται τὴ λαϊκὴ κυριαρχία...»» («Ἀύγη» 28.7.65), πρᾶγμα ποὺ σημαίνει δὲτι μαζὶ μὲ τοὺς ἀμερικάνους καὶ οἱ ἀγγλοι δρίσκονται πίσω (ἡ μᾶλλον «γύρω»!) ἀπὸ τὴν Αὐλή. Ταυτόχρονα δῆμος, κάτω ἀπὸ τὸν ἐντυπωσιακὸ τίτλο «Διεθνῆς συμπαράσταση», προσδάλλει σὲ σχόλιο τοῦ κεντρικοῦ δημοσιογραφικοῦ δργάνου της, τὸν «ἔγκυρο» «Ἐκόνομιστ», δργανο τῆς ἀγγλικῆς διλιγαρχίας καὶ τοῦ Φόρρεϊ «Οφφις...» («Ἀύγη» 15.8.65) σὰν «συμπαράστατη» τοῦ δημοκρατικοῦ ἀγώνα. «Ἐχει ἐδῶ σημασία καὶ ἡ ἀντιφατικότητα τῶν συμπερασμάτων ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνικανότητα (;) γιὰ μιὰ δρθὴ ταξικὴ ἀξιολόγηση τῆς στάσης τοῦ «Ἐκόνομιστ». Κι’ ἀκόμα, ἀπὸ τὴν το-

ποθέτηση του Ήλιού δγαίνει πώς «ὅλες οἱ ντόπιες καὶ ξένες δυνάμεις ποὺ φοδοῦνται τῇ λαϊκῇ κυριαρχίᾳ...» είναι σήμερα ἐναντίον του Παπανδρέου. Τί μένει λοιπὸν γιὰ νὰ ἔξηγήσει τὴν ἀποπομπὴ του Παπανδρέου; «Οὐ η κυβέρνηση Παπανδρέου ἦταν μιὰ δημοκρατικὴ κυβέρνηση «...ἔστω καὶ τόσο διστακτικὴ σὲ οὐσιαστικὴ ἀλλαγὴ, σὲ πραγματικὴ ἑκδημοκράτιση» (Ηλιού, 68. *«Αὔγη»* 28.7.65), ποὺ ἀντιτασσόταν σὲ ὅλες τις «ντόπιες καὶ ξένες δυνάμεις...» (δηλ. καὶ στὸν ἡμιπειριαλισμὸν γενικὰ) καὶ γιὰ αὐτὸν ἀνατράπηκε. «Ἐτοι προκύπτει τὸ συμπέρασμα ὅτι η ΕΔΑ ὅσο μιλάει «ἐναντίον του ἡμιπειριαλισμοῦ» εἶναι γιὰ νὰ πειθάδει τὸν Παπανδρέου μὲ τὸ ἀντιπειριαλιστικὸ φωτοστέφανο, γιὰ αὐτὸν καὶ εὐθυγραμμίζεται πλήρως μὲ δῆλους τοὺς σχετικοὺς ἐλιγμοὺς του Παπανδρέου. Εἶναι πολὺ χαρακτηριστικό, ἀπὸ τὴν ἀποφὴ αὐτῆς, καὶ τὸ γεγονός ὅτι η *«Αὔγη»*, μόνη ἀπ’ δλες τις ἐφημερίδες του Κέντρου καὶ τῆς Ἀριστερᾶς, πρόσθαλε ἐντυπωσιακὰ σὰν ἀντιμπειριαλιστικὴ καὶ δημοσίευσε σὲ πλήρες κείμενο τὴν ἐπιστολὴ τῆς κ. Μάργκαρετ Α. Παπανδρέου πρὸς τὴν σύζυγο του Τζόνσον. Καὶ δημως, στὴν ἐπιστολὴ αὐτῆς ἦταν ἔκδηλα 1) ὁ ἀντικομμουνισμὸς στὴν πιὸ «καθαρή» μορφὴ του, 2) ὁ ἔξωραϊσμὸς τῆς ἀμερικάνικης πολιτικῆς καὶ του Τζόνσον προσωπικά, 3) ἡ προσπάθεια νὰ ἔξεινεις θῶμον οἱ ἀμερικάνοι ἡμιπειριαλιστές καὶ νὰ «πεισθοῦν» ὅτι η πολιτικὴ τῆς ὑποτέλειας μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθεῖ καλύτερα μὲ τοὺς Παπανδρέου.

Ἐτοι διεξάγει τὸν «ἀντιμπειριαλιστικὸ ἀγώνα» η ΕΔΑ. Οἱ ήγέτες τῆς ΕΔΑ δέρουν φυσικὰ ποιὰ εἰναι ή ρίζα του κακοῦ ποὺ δέρνει σήμερα τὸν τόπο μας, ἀλλὰ ἔχοντας συνθηκολογήσει μπροστά στὸν ἡμιπειριαλισμό, δὲν τολμοῦν νὰ ἀναλάβουν ἔναν ἀνοιχτὸ καὶ ἀποφασιστικὸ ἀγώνα ἐναντίον του καὶ προσπαθοῦν νὰ δροῦν ἄλλα «στηρίγματα» καὶ ἔτοι δένοντας ἀπεγγωμένα μὲ τὸν Παπανδρέου. Αὐτὴ ἀκριβῶς η βασικὴ τοποθέτηση τους ἐπέδρασε καὶ στὸ ζήτημα του καθορισμοῦ τῶν αἰτημάτων ποὺ ἔθετε ἀμεσαὶ ἡ στιγμὴ καὶ στὸ ζήτημα του τρόπου τῆς διεκδίκησης καὶ ἐπιδολῆσης τους.

Ὑστερα ἀπὸ τὴν ἀποπομπὴ του Παπανδρέου, τὸ αἴτημα ποὺ πρόσθαλε ἡ στιγμὴ γιὰ τὴν ἑκκαθάριση τῆς κατάστασης ἦταν τὸ αἴτημα τῆς ἀμεσης προσφυγῆς στὸ λαὸ μὲ τὴ διενέργεια ἑκλογῶν μὲ τὸ σύστημα τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς καὶ ἀπὸ ὑπηρεσιακὴ κυβέρνηση. Τί ἔκανε η ΕΔΑ; Ἀφοῦ πρόσθαλε τὸ αἴτημα αὐτὸν τὶς πρῶτες δυὸ-τρεῖς μέρες, ὑστερα τὸ ἑγκατέλειψε ἀπότομα καὶ εὐθυγραμμίστηκε ἀπόλυτα μὲ τὴ θέση Παπανδρέου: «ἡ ἐντολὴ στὸν ἀρχηγὸ του πλειοψηφούντος κόμματος». Καὶ ἀφοῦ τὶς τελευταῖς μέρες ἔθεσε ὁ Παπανδρέου ζήτημα ἑκλογῶν τὸ ἐπανέφερε καὶ η ΕΔΑ, δηλ. δὲν ἔκανε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἀκολουθήσει τὶς κινήσεις του Παπανδρέου. Καὶ ὅχι μόνο αὐτό, ἀλλὰ καὶ ἐνδιαφέρθηκε περισσότερο γιὰ τὴν ΕΚ παρὰ γιὰ τὸν ἑαυτό της. Ό κ. Ἐρίκ Ρουλώ, τοῦ γαλλικοῦ *«Μόντ»*, παραθέτοντας τὶς ἀπόψεις του κοινοδουλευτικοῦ ἐκπροσώπου τῆς ΕΔΑ κ. Ήλιού, ἀγαφέρει σχετικὰ ὅτι «ὁ κ. Ἡλιοῦ παρεδέχθη ὅτι αἱ ἀμεσοὶ ἑκλογαὶ δὲν θὰ γρύνουν τὴν ΕΔΑ, μέρος τῶν διαδῶν τῆς ὁποίας θὰ ἐψήφιζε ὑπὲρ του κ. Παπανδρέου, ἐτό-

γισε δημος ὅτι πρωταρχικὸς σκοπὸς του κόμματος εἶναι ὁ ἐκδημοκρατισμὸς τῆς πολιτικῆς ζωῆς. Ἡ ἀναδολὴ τῶν ἑκλογῶν δὲν εύνοει τὴν ΕΚ, κατέληξε, ἡ ὁποία συντόμως θὰ διεβάλλετο εἰς τὴν κοινὴν γνώμην μὲ νέους συμβιβασμούς» (*«Τὸ Βῆμα»* 14.8.65). Καὶ ἀποδεικνύοντας στὴν πράξη τὸ πνεῦμα «δημοκρατικῆς αὐτοθυσίας» ποὺ τὴ διέπει ἑγκατέλειψε καὶ τὸ αἴτημα τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς! Πραγματικά, σὲ δλα τὰ τελευταῖς κείμενα τῆς ΕΔΑ, ὅπου τίθεται ζήτημα ἑκλογῶν, δὲν γίνεται καν λόγος γιὰ τὸ ἑκλογικὸ σύστημα μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ἔπειρε νὰ διενεργηθοῦν οἱ ἑκλογές. Τὶ σημαίνει αὐτό; Τὶ ἄλλο παρὰ ὅτι η ΕΔΑ ύποχωρεῖ ἀπὸ ἔνα δασικὸ ζήτημα ἀρχῆς καὶ προετοιμάζεται, σὲ περίπτωση ἑκλογῶν, νὰ πραγματοποιήσει ἔναν πολὺ εὐρύτερο ἀπὸ ἑκεῖνον τοῦ 1964 «ἑκλογικὸ ἐλιγμὸ», νὰ παραδώσει δηλ. τὶς δυνάμεις τῆς Ἀριστερᾶς στὸν Παπανδρέου; Κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἐρμηνείας αὐτῆς γίνεται φανερὴ καὶ η ἔννοια τῆς θέσης τῆς ΕΔΑ: «Ἐγτολὴ στὸν Γ. Παπανδρέου», ποὺ καὶ σήμερα ἔξακολουθεῖ νὰ προβάλλει ἐπαναλαμβάνοντας σὰν ἥχω τὴ φωνὴ του Παπανδρέου: «ἐντολὴ η ἑκλογές». Ἡ θέση αὐτῆς τῆς ΕΔΑ: «ἐντολὴ στὸν Γ. Παπανδρέου», προκάλεσε τὴν ἀγανάχτηση πολλῶν στελεχῶν καὶ μελῶν της καὶ γιὰ αὐτὸν προσπάθησε μὲ μιὰ «ἀπάντηση σὲ ἐρωτήματα ἀναγνωστῶν μας» (*«Αὔγη»* 12.8.65) νὰ θολώσει τὰ νερὰ καὶ νὰ καλύψει τὴν οὐσία τῆς τοποθέτησής της. Δέγ μπόρεσε δημως παρὰ νὰ παραθέσει μερικὰ ἀσυνάρτητα «ἐπιχειρήματα», ποὺ ἀπλῶς ἐπιβεβαιώνουν τὸν διπόρτουνιστικὸ χαραχτήρα τῆς θέσης της. Ἰσχυρίζεται λοιπὸν η *«Αὔγη»*, ὅτι η κρίση ἔχει δύο πλευρές. «Ἡ μιὰ ἔχει σχέση μὲ τὴν αὐθαιρεση καὶ ἀντισυνταγματικὴ ἀξίωση τῶν ἀνακτόρων νὰ ἐπαναφέρουν στὴ χώρα μας τὸ καθεστὼς τῆς εὐνοοκρατίας, καταλύοντας τὴν ἀρχὴ τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας» καὶ ὅτι αὐτὴ «ἡ πρώτη πλευρὰ ἵκανοποιεῖται μόνο μὲ τὴν ἀνάθεση τῆς ἐντολῆς στὸν ἀρχηγὸ του πλειοψηφοῦντος κόμματος...». Μὲ ἀλλα λόγια, μὲ τὸν Παπανδρέου πρωθυπουργὸ οὔτε καθεστῶς εὐνοοκρατίας ὑπῆρχε, οὔτε η λαϊκὴ κυριαρχία παραδίαζεται. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐπανέλθει ὁ Παπανδρέου στὴν πρωθυπουργία γιὰ νὰ ποῦμε διέποιατας τὴν δημοκρατικὴν πορεία στὴ χώρα. Καὶ πῶς θὰ ἔξασφαλισθεῖ η πλευρὰ αὐτῆς; Μὲ τὴν ἐφαρμογὴν ἔνδος δημοκρατικοῦ προγράμματος (!), ἀπαντάει η *«Αὔγη»* καὶ μὲ τὴν «ἰσχυροποίηση του κόμματος» καὶ τὴν «εὐρύτερη δυνατὴ οὐσιερώση του λαοῦ γύρω ἀπὸ τὶς δργανώσεις της καὶ τὴν πολιτικὴ της (δηλ. τῆς ΕΔΑ)». Μπαίνει δημως τὸ ἐρώτημα: «Αν η ΕΔΑ θεωρεῖ διέποιατας τὴν κυβέρνηση της ΕΚ ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὴ λαϊκὴ ἐντολὴ τῆς 16ης Φεβρουαρίου (δηλ. ἀποτελοῦσε ἀκριβῶς π αραβίας στη σημαντική πολιτική της περιοχής της περιφέρειας της ΕΔΑ)».

Μπαίνει δημως τὸ ἐρώτημα: «Αν η ΕΔΑ θεωρεῖ διέποιατας τὴν κυβέρνηση της ΕΚ ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὴ λαϊκὴ ἐντολὴ τῆς 16ης Φεβρουαρίου (δηλ. ἀποτελοῦσε ἀκριβῶς π αραβίας στη σημαντική πολιτική της περιοχής της περιφέρειας της ΕΔΑ)».

Μπαίνει δημως τὸ ἐρώτημα: «Αν η ΕΔΑ θεωρεῖ διέποιατας τὴν κυβέρνηση της ΕΚ ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὴ λαϊκὴ ἐντολὴ τῆς 16ης Φεβρουαρίου (δηλ. ἀποτελοῦσε ἀκριβῶς π αραβίας στη σημαντική πολιτική της περιοχής της περιφέρειας της ΕΔΑ)».

στήν πρωθυπουργία σάν ἀποκατάσταση λαϊκής κυριαρχίας, τότε πώς μπορεί νὰ ἰσχυροποιηθεῖ σάν κόμιμα καὶ νὰ συσπειρώσει τὸ λαὸς γύρω ἀπὸ τὴν πολιτική της; Καὶ τὸ σπουδαιότερο, σὲ τί διαφέρει σήμερα ἡ πολιτική της ἀπὸ τὴν πολιτική τῆς ΕΚ, ώστε νὰ συσπειρώσει ἔχωριστά; Ἡ πλήρης εὐθυγράμμιση τῆς ΕΔΑ μὲ τὶς θέσεις καὶ τοὺς προσανατολισμούς τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΚ, τὴν ἔχει μετατρέψει σὲ ἀπλὸ φερέφωνο τῆς πολιτικῆς τῆς τελευταίας καὶ γ' αὐτὸ καὶ ἡ θέση: «ἡ ἐντολὴ στὸν Γ. Παπανδρέου» μετατρέπεται σὲ σύνθημα «Πα - παν - δρέ - ου!» στὶς λαϊκές συγκεντρώσεις, δηλ. σὲ μιὰ ἀποθέωση τοῦ Παπανδρέου, σὲ αὔξηση τῆς δικῆς του ἐπιρροῆς πάνω στὶς μάζες καὶ σὲ οὐσιαστική ἔξαφάνιση τῆς ΕΔΑ, μὲ ἄλλα λόγια, δῆγητε δχι στὴ δημιουργία προϋποθέσεων καὶ ἐγγυήσεων γιὰ μιὰ «σταθερὴ καὶ σύντομη» «πορεία πρὸς τὴ δημοκρατικὴ ἀνέλιξη τῆς χώρας», δπως ἰσχυρίζεται ἡ «Αὔγη» (12.8.65), ἀλλὰ ἀκριβῶς στὸ ἀντίθετο, δηλ. στήν ἔξασφάλιση πλήρους ἀσυδοσίας στὸν Παπανδρέου.

Αὐτὴ ἡ χωρὶς ἀρχές ὑποστήριξη τοῦ Παπανδρέου καὶ ἡ πλήρης ὑποταγὴ στὴ δική του γραμμὴ ἐκφράζεται καὶ στὸν τρόπο ποὺ ἀντιμετωπίζει ἡ ΕΔΑ τὸ βασικὸ ζῆτημα τῶν λαϊκῶν κινητοποιήσεων. Ἡ πρωτοβουλία στήν ὀργάνωση τῶν ἐκδηλώσεων ἀνήκει στήν ΕΚ καὶ ἡ ΕΔΑ ἀκολουθεῖ, «στηρίζει» ἡ καὶ παίρνει κι' αὐτὴ μερικὲς πρωτοβουλίες (συγκεντρώσεις στήν ὑπαιθροῦ κυρίως), ἀλλὰ μόνο ὑπὸ τὸν δρό δτι θὰ ἔχουν τὴν ἐπιδοκιμασία τῆς ΕΚ. Τὸ κυριώτερο δμας εἶναι δ πολιτικὸς προσανατολισμὸς τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν. «Ἐνα γενικὸ χαρακτηριστικὸ ποὺ ἐκφράζει τὴ στάση τῆς ΕΔΑ στὸ ζῆτημα αὐτὸ εἶναι δτι δχι μόνο ἀποφεύγει συστηματικὰ ἀλλὰ καὶ προσπαθεῖ νὰ καταπνίξει τὰ ἀντιμπεριαλιστικὰ συνθήματα, δπως ἐγδεικτικά, τὰ συνθήματα: «ἔξω οἱ ἀμερικάνοι», «ἔξω ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ». «Ολα τὰ συνθήματα ποὺ υἱοθετεῖ ἡ ΕΔΑ στὶς ἐκδηλώσεις αὐτὲς εἶναι ἀκριβῶς τὰ συνθήματα τῆς παπανδρεϊκῆς ἡγεσίας. Εἶναι πιὰ πασίγνωστο δτι στὶς λαϊκές αὐτὲς κινητοποιήσεις ἡ ΕΔΑ ὀργανώνει εἰδικὰ συνεργεία στελεχῶν τῆς γιὰ τὴν κατάπνιξη τῶν συνθημάτων αὐτῶν, ποὺ φτάνουν μέχρι καὶ σὲ χειροδικίες σὲ βάρος ἀγωνιστῶν, οἱ δποιοι προβάλλουν τὰ συνθήματα αὐτά. Εἶναι ἐδῶ χαρακτηριστικὴ καὶ ἡ στάση τῆς ἀπέναντι στὸ σύνθημα «δημοφήφισμα».

Τὸ λαϊκὸ αἰσθητήριο ἔχει δρθὰ συλλάβει τὸ ἐσφαλμένο περιεχόμενο δρισμένων συνθημάτων ποὺ ρίχγονται ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς ΕΚ μὲ τὴν πλήρη ἔγκριση τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ. «Ἐτοι στὸ σύνθημα: «ἡ Αὐλή νὰ μαντρωθεῖ», δ λαδὸς ἀντέταξε τὸ «Δημοφήφισμα», γιατὶ ἡ Αὐλή οὔτε νὰ «μαντρωθεῖ» μπορεῖ, οὔτε νὰ «ἐκδημοκρατισθεῖ», δπως προβάλλει ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ, ἀλλὰ ἀπλῶς καὶ μόνο ἡ λαϊκὴ πάλη μπορεῖ σ' αὐτὸ ἡ στὸν ἄλλο βαθμὸ νὰ ἀνατρέπει τὰ σχέδιά της καὶ τοὺς πολιτικούς σκοπούς της. Καὶ τὸ γόνημα τοῦ συνθήματος «Δημοφήφισμα» εἶναι ἀκριβῶς δτι δείχγει τὴν ἀδυναμία δποιασδήποτε «ἐκδημοκράτησης» τῆς Αὐλῆς καὶ ὑπογραμμίζει τὴν ἀνάγκη ριζικῆς λύσης ἐνὸς προβλήματος ποὺ ἀναμφισβήτητα ὑπάρχει. Φυσικὰ εἶναι ἄλλο ζῆτημα ἀν τὸ ἀριστερὸ κίνημα θὰ πρέ-

πει νὰ κάνει τὸ ζῆτημα αὐτὸ ἀμεσο κεντρικὸ ζῆτημα τῆς πολιτικῆς του δράσης σήμερα (πρᾶγμα ποὺ ἀνάγεται στὸν τομέα τῆς τακτικῆς του καὶ ἔχαρταται ἀπὸ πολλοὺς παράγοντες) κι' ἀλλο νὰ δηλώνει, δπως τὸ ἔχανε ἡ ΕΔΑ μὲ τὸ στόμα τοῦ Ἡλιοῦ, πώς «θὰ μποροῦσε νὰ ἔχει πρητερηθεῖ στὴ ἡ νὲ στορικὴ ἡ φάση ποὺ διαγένεται νὰ μαλάτηται καὶ νὰ προσδεύσει ἡ Δημοκρατία τοιαύτη» (ὑπογράμ. «Ἀναγέννησης»), ἀρκεῖ «νὰ περιορίζονται δλοὶ οἱ παράγοντες τῆς δημόσιας ζωῆς εἰλικρινὰ στὰ πλαίσια τοῦ ὑπάρχοντος πολιτεύματος καὶ νὰ τηρήσουν τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος». Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἐπίσημη δέσμευση γιὰ τὴ μὴ ἀνακίνηση πολιτειακού ζητήματος γιὰ μιὰ ὀλόκληρη «ἰστορικὴ φάση» τουλάχιστο, δηλ. μιὰ παραχώρηση ἀρχῆς. («Οπως ἐπίσης εἶναι ἄλλο ζῆτημα δὲτι τὸ σύνθημα «δημοφήφισμα», ἀν δὲν ἔγταχθει μέσα στὸ γενικὸ πλαίσιο τοῦ ἀντιμπεριαλιστικοῦ ἀγώνα, ποὺ ἔχει σήμερα σὰν κύριο στόχο τὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμό, χάνει τὸ πραγματικὸ του νόημα καὶ ἐμφανίζεται σὲ μιὰ πανάκεια γιὰ τὴ λύση δλων τῶν προβλημάτων — πρᾶγμα λαθεμένο). Ἀλλὰ καὶ πέρα ἀπ' αὐτὸ ἡ θέση της εἶναι: «Τὸ τὴν ἔννοια αὐτὴ ἡ ΕΔΑ δὲν υἱοθετεῖ τὸ σύνθημα δημοφήφισμα. Αὐτὸ δὲν σημαίνει δτι πρόκειται καὶ νὰ τὸ ἀποκηρύξει. Γιατὶ τὸ σύνθημα αὐτὸ διαμορφώθηκε ἀπὸ τὸ λαό, ποὺ ἐνωμένος ἀγώνιζεται καὶ δρίσκει ποιοὶ εἶναι οἱ στόχοι τῶν ἀγώνων του» (Ἡλιοῦ, «Αὔγη» 28.7.65). Ό λαδὸς πραγματικὰ δρίσκει ποιοὶ εἶναι οἱ στόχοι τῶν ἀγώνων του, ἀλλὰ τί κάνει ἡ πολιτικὴ «ἡγεσία» του; «Ἀπλούστατα, χτυπάει τοὺς στόχους ποὺ δρίσκει δ λαδὸς κι' αὐτὸ ἔχανε καὶ μὲ τὸ «δημοφήφισμα», ποὺ ἐπίσημα, μὲ τὸ στόμα καὶ μὲ τὰ χέρια τῶν στελεχῶν τῆς τὸ ἀφορίζει καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸ καταπνίξει στὶς λαϊκές συγκεντρώσεις καὶ διαδηλώσεις. Καὶ ὑπάρχει ἀκόμα τὸ μεγάλο ἐρώτημα: γιατὶ ἡ ΕΔΑ, ἐνῶ σὲ ἐπανειλημμένες ἐπίσημες ἀνακοινώσεις τῆς καταγγέλλει «παρακρατικούς», «τροτσικότες» καὶ «ὑπερεπαναστάτες», δτι ρίχνουν διάφορα συνθήματα γιὰ νὰ ἐκτρέψουν τὶς λαϊκές κινητοποιήσεις, δὲν λέει ἀνοιχτὰ καὶ ἐπίσημα ποιά εἶναι τὰ συνθήματα αὐτά καὶ δὲν τὸ καταδικάζει δημόσια; Στὴν πραγματικότητα, τὰ συνθήματα ποὺ καταδικάζει καὶ καταπολεμᾶ ἡ ΕΔΑ εἶναι αὐτὰ ἀκριβῶς στὰ δποια ἀγτιθέτειαι δ Παπανδρέου. Καὶ τὸ ἐπιχείρημα της εἶναι δτι δὲν μποροῦμε νὰ διασπάσουμε τὴν ἐνότητα ρίχγοντας συνθήματα ποὺ δὲν τὰ δέχονται οἱ ἄλλοι. Ἀλλὰ τότε δὲν προύπτει πλήρης προσαρμογὴ στὶς διαθέσεις καὶ ἐπιδιώξεις τῶν ἀλλῶν;

«Ἡ ΕΔΑ θριαμβολογεῖ δτι ἐπέτυχε τὴν «ἐνότητα τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων». Ἀλλὰ τί εἶδους «ἐνότητα» εἶναι αὐτὴ ποὺ ἐπέτυχε, δταν τίποτε δὲν γίγεται δὲν δὲν τὸ θέλει δ Παπανδρέου, δταν οἱ λαϊκές ἐκδηλώσεις κατευθύνονται μόνο στὴν κατεύθυνση ποὺ θέλει δ Παπανδρέου, δταν οἱ μαζικές λαϊκές δργανώσεις, ποὺ θὰ ἐπρεπε νὰ εἶναι οἱ φορεῖς τῆς διοχέτευσης μέσα στὶς μάζες τοῦ συγενεποῦς ἀγωνιστικοῦ πνεύματος, σπρώχνονται νὰ ἀποστέλλουν κατὰ χιλιάδες τηλεγραφήματα «πίστης καὶ ἀφοσίωσης» στὸν «νόμιμο καὶ λαοπόδηλη πρωθυπουργὸ Γ. Παπανδρέου», καὶ

μετατρέπονται έτσι σὲ δργανα τής δικῆς του πολιτικῆς, δταν, ένω δ Παπανδρέου δρίζει και συκοφαντεῖ τήν Αριστερά, καταφεύγει στήν άντικομμουνιστική υστερία και κορδώνεται πώς θά διαλύσει τήν ΕΔΑ, ή ΕΔΑ δχι μόνο δέν τὸν άντικρούει, ἀλλὰ τήν ίδια αὐτή στιγμή δίνει τήν κατεύθυνση νὰ προβάλλεται στὶς λαϊκὲς συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις κυριαρχικὰ τὸ σύνθημα «Πα - παν - δρέ - ου»; Είναι αὐτὸ «ένότητα»; ή πλήρης ύποταγή στὸν Παπανδρέου, ἀπώλεια τῆς φυσιογνωμίας και τοῦ ήγετικοῦ ρόλου τῆς Αριστερᾶς; Αντὶ γὰ δξιοποιήσει τὶς εύνοικὲς συνθῆκες ποὺ διαμορφώνονται γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ κινήματος και τὴ στρέωση τῶν θέσεών του — μόνης ἐγγύησης γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ πραξικοπήματος και τὴν ἔξασφάλιση πραγματικὰ δημοκρατικῆς λύσης τῆς κρίσης — ή ΕΔΑ προσπαθεῖ νὰ εύνουχίσει τὶς μαζικὲς δργανώσεις, νὰ ἀποδυναμώσει και ἀποπροσανατολίσει τὸ λαϊκὸ ἀγώνα, νὰ παραδώσει τὸ μεγαλειώδες κίνημα τῶν μαζῶν στήν ήγεσία τοῦ Παπανδρέου, δηλ. τῆς ἀστικῆς τάξης. Καὶ γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχει αὐτὸ χρησιμοποιεῖ ὅλα τὰ μέσα. Ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ καλλιεργεῖ τὴ φοδία μπροστὰ στὴ δικτατορία και ἀπὸ τὴν ἄλλη σπέρνει διάφορες θεωρίες γιὰ «μεταμόρφωση» τοῦ Παπανδρέου (τώρα δ Παπανδρέου διδάχτηκε και δταν ξανάρθει στήν έξουσία δέν θά ξανάνει τὰ ίδια) γιὰ νὰ δηγήσει στὸ συμπέρασμα: μοναδικὴ σωτηρία δ Παπανδρέου! "Ετσι ἀκριβῶς ἐπισφραγίζει τὴν καταδίκη και τὴ χρεωκοπία τῆς και ἐπιθετικών, μὲ τὰ ίδια τὰ ἔργα τῆς, πώς ἔπαψε πλέον νὰ ἐκφράζει και νὰ ἐκπροσωπεῖ τὸ ἀριστερὸ κίνημα και μετατράπηκε σὲ ἔνα ἔξαρτημα τῆς ἀστικῆς τάξης.

Μόνο ή πραγματικὰ ἀγωνιστικὴ συσπείρωση τῶν λαϊκῶν μαζῶν πάνω στήν κατεύθυνση τῆς συνεπούς άντικομμουνιστικῆς-άντιφασιστικῆς λαϊκῆς πάλης μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατικὴ τάξη, μπορεῖ νὰ ματαιώσει τὰ σχέδια τῶν ἐχθρῶν τοῦ λαοῦ και νὰ ἔξασφαλίσει τὴ δημοκρατικὴ λνση

"Αν ή ΕΔΑ μετατράπηκε σὲ ἔνα ἔξαρτημα τῆς ἀστικῆς τάξης, δέν μπόρεσε δμως και νὰ διαλύσει τὸ συνεπὲς λαϊκὸ κίνημα. Τὸ γεγονός δτι δλοένα και πἰδ πλατειές λαϊκὲς μάζες ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὶς αὐταπάτες και τὶς συγχύσεις τους και ἀπορρίπτουν τὴ συνθηκολόγα, δπορτουνιστικὴ γραμμὴ τῆς ΕΔΑ, πώς ἔδειχαν οἱ μεγαλειώδεις λαϊκὲς κινητοποιήσεις μετὰ τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου, ἀποτελεῖ τὴν καλύτερη ἀπόδειξη γι' αὐτό. "Οσα «εἰδικὰ συνεργεία» και ἀν κινητοποιήσει ή ΕΔΑ, δσες «ζώνες» κι' ἀν προσπαθήσει νὰ στεριώσει, τελικὰ δὲ θὰ μπορέσει νὰ συγκρατήσει τὴ λαϊκὴ δργή, ποὺ σπάζοντας ὅλα τὰ φράγματα θὰ ἔχειθει στήν δρθὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ συνεπεῖς ἀγωνιστές, αὐτοὶ ποὺ είναι ἔξω ἀπὸ τὴν ΕΔΑ κι' αὐτοὶ ποὺ δρίσκονται μέσα στήν ΕΔΑ, δυγαμώνουν δλο και πἰδ πολὺ τὸν ἀγώνα τους και δέν ὑπάρχει δμριθοίλα δτι θὰ ὁδηγήσουν τελικὰ τὸ κίνημα στὸ δρόμο τῆς νίκης. Ἀπαραίτητη προϋπόθεση γι' αὐτὸ είναι νὰ δγάλουν τώρα τὰ ἀναγκαῖα διδάγματα ἀπὸ τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου και τὶς ἔξε-

λίξεις ποὺ τὸ ἀκολούθησαν και νὰ χαράξουν και νὰ ἐφαρμόσουν τήν δρθὴ κατεύθυνση τοῦ ἀγώνα.

Τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου ἔδειξε γιὰ ἀλλὴ μιὰ φορά δτι δ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς εἶναι ἔνας ἀδίσταχτος, θανάσιμος ἐχθρός δ μεγαλύτερος ἐχθρός του λαοῦ μας, κι' δτι ἐπομένως ἔναντίον του πρέπει νὰ στραφεῖ ή κύρια αἰχμὴ τῆς λαϊκῆς πάλης.

Τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου ἔδειξε, γιὰ ἀλλὴ μιὰ φορά, δτι μόνο χάρη στὰ ἐσωτερικὰ του στηρίγματα μπορεῖ δ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς νὰ ἐφαρμόζει τὴν πολιτικὴ του τῆς ἐπίθεσης και τῆς ύποδούλωσης στὴ χώρα μας και δτι ἐπομένως δ ἀγώνας ἔναντίον του ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ πρέπει νὰ συγενωθεῖ ἀδιάσπαστα μὲ τὸν ἀγώνα ἔναντίον τῆς ἐσωτερικῆς ἀντίδρασης, ἔναντίον τῶν γτόπιων λακέδων τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ.

Τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου ἔδειξε, γιὰ ἀλλὴ μιὰ φορά, δτι η πολιτικὴ τῆς ύποτέλειας και τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ (ποὺ ἐφάρμοσε ή ήγεσία τῆς ΕΚ) ἔξυπηρετεῖ δχι τὰ λαϊκὰ και ἐθνικὰ συμφέροντα, ἀλλὰ τὰ συμφέροντα και τὶς ἐπιδιώξεις τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ και τῆς ἀντίδρασης, δτι δδηγεῖ στὸν ἀπροκάλυπτο φασισμὸ και σὲ ἀκόμα μεγαλύτερα δειγὰ γιὰ τὸν τόπο και τὴν πατρίδα μας κι' δτι ἐπομένως δ λαὸς πρέπει νὰ ἀντιταχθεῖ ἀποφασιστικὰ στὴν πολιτικὴ αὐτῆ και νὰ τὴν καταπολεμήσει.

Τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου ἔδειξε, γιὰ ἀλλὴ μιὰ φορά, δτι η δπορτουνιστικὴ πολιτικὴ ποὺ ἐφάρμοσε και ἐφαρμόζει ή ΕΔΑ είναι μιὰ πολιτικὴ ποὺ σπέρνει ἐπικίνδυνες αὐταπάτες ἀνάμεσα στὸ λαό, ἀποδυναμώνει, ἔξασθενγίζει και εύνουχίζει τὸν ἀγώνα του και μόνο τοὺς ἐχθρούς του ἔξυπηρετει.

Η ΕΔΑ πρόβαλε τὸ περιβόητο «πρόγραμμα ούσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ» και στήριξε τὶς ἐλπίδες τῆς γιὰ τὴν πραγματοποίηση του στὸν Παπανδρέου, σπέρνοντας αὐταπάτες ἀνάμεσα στὸ λαό και ἀποπροσανατολίζοντας τὴν πάλη του. Τὸ πραξικόπημα ξετίναξε τὶς θεωρίες αὐτές τῆς ΕΔΑ και ἔδειξε δτι κανένας «ούσιαστικὸς ἐκδημοκρατισμὸς» δέν μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ ἀν δ ἰδιος δ λαὸς δέν ἀνέλθει στήν έξουσία.

Η ΕΔΑ πρόβαλε τὶς «προοδευτικὲς τάσεις» τῆς «ἀριστερῆς» ήγεσίας τῆς ΕΚ και θεώρησε τὴν εἰσόδο τοῦ Τσιριμώκου στὴν κυβέρνηση Παπανδρέου σὰ σημείο «στροφῆς πρὸς τὰ ἀριστερά», σὰ «νίκη τῆς δημοκρατίας και πλήρημα κατὰ τὴν δεξιά». Τὸ πραξικόπημα ξετίναξε τὶς θεωρίες αὐτές τῆς ΕΔΑ, «ἀναδεικνύοντας» τὸ «σοσιαλιστή» Τσιριμώκο «πρωθυπουργὸ» —ἀνδρείκελο τῆς Αδλῆς και τῶν ἀμερικάνων ἴμπεριαλιστῶν.

Η ΕΔΑ θριαμβολογοῦσε γιὰ τὴν δῆθεν «ἀνάπτυξη τῆς ἐπιρροῆς και τοῦ ήγετικοῦ ρόλου» της. Τὸ πραξικόπημα ξετίναξε τοὺς ισχυρισμοὺς αὐτοὺς τῆς ΕΔΑ και ἔδειξε τὴν πλήρη ἀπώλεια τοῦ ἐλέγχου της πάνω στὶς μάζες και τὸ πέρασμα τῆς ήγεσίας της στὰ χέρια τοῦ Παπανδρέου.

Τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου και τὰ γεγονότα ποὺ ἀκολούθησαν ἔδειχαν δτι οὔτε οἱ ἐπιθέσεις τοῦ

ίμπεριαλισμού και της άντιδρασης, ούτε ή άντικομμουνιστική πολιτική της ήγεσίας της ΕΚ, ούτε ή διπορτουνιστική - συνθηκολόγα γραμμή και πραχτική της ΕΔΑ μπόρεσαν γάλανους τη λαϊκή δρμή και πάλη. Μπροστά στην ώμη έπιθεση του ίμπεριαλισμού και τῶν λαούδων του δ λαδές ξεσηκώθηκε γιά νά υπερασπίσει τὰ δίκαια του.

Τὰ γεγονότα πού άκολούθησαν υστερα ἀπὸ τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου ἔδειξαν δτι μὲ τὴν ἐνότητα και πάλη του δ λαδές είναι σὲ θέση νά ματαιώσει τὰ σχέδια τῆς άντιδρασης. Ἀρκεί γά στηρίξει τὴν ἐνότητα και πάλη του πάνω σὲ σωστή βάση και κατεύθυνση.

Σήμερα, ή θεμελιώδης άντιθεση, ή άντιθεση ἀνάμεσα στὸν ξένο και πρὶν ἀπ' δλα στὸν ἀμερικάνικο ίμπεριαλισμὸ ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρά, και τὸ λαδ τῆς Ἐλλάδας ἀπὸ τὴν ἄλλη, δυναμιώνει και δέξυνεται δλο και πιὸ πολὺ. Διαμορφώνονται ἔξαιρετικὰ ευνοϊκὲς προϋποθέσεις γιά τὴ σφυρηλάτηση ἐνὸς πλατειοῦ ἑνίατου ἀντικομμουνιστικοῦ μετώπου. Τὸ ἀμερικανικὸν του λαϊκοῦ κινήματος είναι γάλαξιοισι τὶς προϋποθέσεις και γά δουλέψει δραστήρια γιά τὴν οἰκοδόμηση του μετώπου αὐτοῦ πάνω στὴ σωστή βάση.

Τὸ λαϊκὸ κίνημα δφείλει νά συγκεντρώσει τὶς κύριες προσπάθειές του στὴν κατεύθυνση τῆς ἀπὸ τὰ κάτω συγχρότησης του μετώπου αὐτοῦ. Ἡδη οἱ μάζες τῆς Ἀριστερᾶς και του Κέντρου ἐγώνονται στὸν καθημερινὸ ἀγώνα ἐναντίον του πραξικοπήματος. Τὸ ζήτημα δμως είναι αὐτὴ ή ἔνωση νά πραγματοποιεῖται πάνω σὲ μιὰ δρθή πολιτική κατεύθυνση. Ὁχι «ένότητα» πού νά ἔξυπηρετει τοὺς ἐλιγμοὺς του Παπανδρέου και τοὺς καιροσκοπισμοὺς τῆς ΕΔΑ, ἀλλὰ ἐνότητα ἀγωνιστική, ἀντικομμουνιστική, τέτοια πού νά ἀνατρέπει και τοὺς ἐλιγμοὺς του πρώτου και τοὺς καιροσκοπισμοὺς τῆς δεύτερης και νά ἐπιβάλλει τὴν δρθή κατεύθυνση στὸν ἀγώνα.

Οσον ἀφορᾶ τὴν ήγεσία τῆς ΕΚ, τὸν Παπανδρέου, ή στάση του λαϊκοῦ κινήματος ἀπέναντι του σήμερα πρέπει νά καθορισθεῖ μὲ βάση μιὰ σωστὴ ἐκτίμηση τῆς δικῆς του πολιτικῆς στάσης. Ο Παπανδρέου σήμερα ἀντιστέκεται, γιά τοὺς δικούς τους λόγους και τὰ δικά του συμφέροντα, στὶς δυνάμεις του πραξικοπήματος. Ἐμεῖς δφείλουμε νά χρησιμοποιήσουμε τὴν ἀντίθεσή του αὐτή και νά ἐπιδιώξουμε μιὰ συμμαχία, ἔστω προσωρινή, μαζί του, στὸν ἀγώνα ἐναντίον του πραξικοπήματος. Ο Παπανδρέου ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ «έλισσεται», διατηρεῖ τὴν ἀντικομμουνιστική αλχημῆ στὸν ἀγώνα του και προσπαθεῖ νά υποτάξει τὸ κίνημα τῶν μαζῶν στὶς δικές του ἰδιαιτερες ἐπιδιώξεις. Ἐμεῖς δφείλουμε νά καταπολεμήσουμε ἀποφασιστικὰ τὴν κατεύθυνση αὐτὴ τῆς πολιτικῆς του και νά προβάλλουμε τὸν ήγετικὸ ρόλο τῆς Ἀριστερᾶς μέσα στὸ χῶρο τῶν δημοκρατικῶν μαζῶν. Μὲ ἄλλα λόγια, δφείλουμε νά υιοθετήσουμε σήμερα ἀπέγαντι στὸν Παπανδρέου μιὰ ταχική πού νά ἐκφράζεται στὴ θέση: «ένότητα και πάλη».

Τὸ βασικὸ ζήτημα του μετώπου είναι ἀκριβῶς ποιός θὰ ἔχει τὴν ήγεσία του, ή ἀστική τάξη ή ή ἐργατική τάξη, δ Παπανδρέου ή τὸ ἀριστερὸ κίνημα.

Ἄπὸ δῶ ἔξαρταται και η στερεότητα και η ἀντοχὴ και οἱ προσπτικὲς τοῦ μετώπου. Σήμερα ή ήγεσία τῶν μαζῶν δρίσκεται στὰ χέρια τοῦ Παπανδρέου, κι αὐτὸ είναι τὸ πιὸ ἐπικίνδυνο στοιχεῖο. Μὲ τὴν ήγεσία τοῦ Παπανδρέου τὸ μέτωπο θὰ διηγηθεῖ τελικὰ στὰ κανάλια τῆς ἀστικῆς τάξης και δ λαδές θὰ ἔξακολουθήσει νά στεγάζει κάτω ἀπὸ τὴν καταπίεση και τὴν ἐκμετάλλευση. Μὲ τὴν ήγεσία τῆς ἐργατικῆς τάξης τὸ μέτωπο θὰ ἀγοίξει τὸ δρόμο γιὰ τὴν πλήρη ἐθνική και κοινωνική ἀπελευθέρωση του λαοῦ. Τὸ κύριο καθῆκον μας ἐπομένως είναι νά δουλέψουμε μὲ δλες μας τὶς δυγάμεις γιὰ τὴν ἀγάκτηση, στερέωση και ἀπατηξη τοῦ ήγετικοῦ ρόλου τῆς Ἀριστερᾶς μέσα στὸ χῶρο τῶν δημοκρατικῶν μαζῶν, ἔτοι μεταποτέ τὸ σημερινὸ μεγαλειώδες κίνημα τῶν μαζῶν νά πάρει τὴν δρθή κατεύθυνση τοῦ συνεποῦ ἀντικομμουνιστικοῦ—ἀντιφασιστικοῦ—δημοκρατικοῦ ἀγώνα. Αὐτὸ σημαίνει δτι η Ἀριστερὰ δέν πρέπει νά «διαιλύεται» μέσα στὸ μέτωπο, ἀλλὰ γὰ διατηρεῖ και νά προβάλλει τὴν ἰδεολογική, πολιτική και ὀργανωτική της αὐτοτέλεια. Νὰ υποστηρίξει κάθε πρωτοβουλία και κάθε ἐνέργεια ποὺ χτυπάει τὸ πραξικόπημα, ἀπὸ δποιον κι δη προέρχεται αὐτή, ἀλλὰ ταυτόχρονα νά προβάλλει τὰ δικά της συγκέντρωσης λαϊκῶν δυνάμεων, οἰκοδομώντας σταθερὰ τὸ λαϊκὸ ἀντικομμουνιστικὸ, ἀντιφασιστικὸ μέτωπο στὴ βάση, τραβώντας στὴ μαζική, ἐνεργητική πάλη δσο γίνεται πιὸ εύρεις λαϊκὲς δυνάμεις, διαπαιδαγωγώντας τες μὲ δρθὸ ἀγωνιστικὸ τρόπο στὴ συνεχῆ, ἀσταμάτητη πάλη γιὰ τὰ μεγάλα και τὰ μικρὰ προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει δ τόπος, ἀλλὰ και κάθε τάξη, στρώμα, ἐπάγγελμα, κλάδος κλπ., συγδέοντας τὰ διεύτερα μὲ τὰ πρῶτα και υποτάσσοντάς τα στὸ γενικὸ συμφέρον τῆς ἀνόδου του ἀγωνιστικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ — αὐτὸ είναι τὸ βασικὸ καθῆκον τῆς Ἀριστερᾶς.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν πορεία θὰ ίσχυροποιοῦνται οἱ λαϊκὲς θέσεις, θὰ κερδίζονται νέες δυνάμεις, θὰ ἀνατρέπονται οἱ ἐπιδιώξεις τῶν ίμπεριαλιστῶν και τῆς ἀντιδρασης και θὰ ἀγοίγει δρόμος γιὰ τὴν πρόοδο και τὴν νίκη του κινήματος και του λαοῦ.

Αὐτὸς είναι δ μοναδικὸς ἀγωνιστικὸς δρόμος.

Γιὰ τὴν ἐπιτυχῆ προώθηση τοῦ κινήματος στὴν κατεύθυνση αὐτὴ πρωταρχικὴ σημασία ἀποκτᾷ η πάλη κατὰ τοῦ διπορτουνισμοῦ. Σήμερα δ βασικὸ κίνημα τοῦ Παπανδρέου προβάλλεται διευκολύνει στὶς συνθήκες πού δ Παπανδρέου προβάλλει ἀντισταση στὸ πραξικόπημα, πρᾶγμα πού γεννάει και διευκολύνει

ΘΑΝΑΤΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗ

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΦΕΤΖΗΣ

Στις 29 Ιούλη, πέθανε στάν 'Αθήνα και κηδεύτηκε τήν επομένη διαλεχτός μας φίλος και συναγωνιστής ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΦΕΤΖΗΣ. Νόσος αλφίδια και πολύ σύντομη, ότι στεραί από έγχειριση, μᾶς τὸν πήσε τόσο γρήγορα από κοντά μας.

"Ολη του ή ζωή ήτανε ένας άδιάζοπος και έπιμονος άγόνας. Είχε γεννηθεί το 1923. Στὸν άγόναν βαφτίστηκε άμεσως μὲ τὴν Γερμανούταλική κατοχὴ μὲ τὴν δογάνωσή του στὸ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ τῆς Αθήνας. Πολὺ νωρίς, ἀπ' τὸ 1942 κιόλας, γιὰ τὴν πατριωτικὴ του δράση, πάστηκε ἀπ' τὴν λαομίσητη ἀσφάλεια τοῦ Λάμπου μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα τὸν δύο ἀδέλφια και κρατήθηκε μέσα στὶς φριξτὲς συνθῆκες τῶν βασινιστῶν τῆς δύδον 'Επίδος, γιὰ νὰ μεταφερθεῖ υπεραί περικές μέρες και νὰ κλειστεῖ στὰ μπουντούμα τοῦ Χατζηκώστα. Τὴν Πρωτομαγία τοῦ 1944 στάλθηκε στὴ Δουμοκό ποὺ διατελοῦσαν κάτω ἀπὸ ένα καθεστώς διαρκοῦς ἀναμονῆς γιὰ ἐκτέλεση και καταναγκαστικῶν ζηγῶν.

Πήρε μέρος στὸ Δεκέμβρη 1944 ποὺ δογάνωσαν και ἐπέβαλαν οἱ ίμπεριαλιστὲς και σὲ μιὰ ἀπ' τὶς μάχες, στὶς πολυκατοικίες Δουλγούντιον, τραματίστηκε.

Στὰ μετακατοχικὰ χρόνια μὲ τὸ ἀντιλαϊκὸ ἔξοντωτικὸ δργιό ἐκποτίστηκε στὴν Ικαρία, στὸ Μακρονήσι, στὸ ΒΕΤΟ κατηγορήθηκε γιὰ ἀντίσταση και δικάστηκε σὲ δίχρονη φυλάκιση ἀπὸ στρατοδικεῖο — "Αη - Στράτη, ἀπὸ ὅπου μὲ τὴν κατάργηση τοῦ στρατόπεδου αὐτοῦ κάτω ἀπ'" τοὺς λαϊκοὺς ἀγώνες τὸ 1962 ἀπολύθηκε.

Ο Θανάσης Καφετζῆς στάλθηκε ἀλύγιστος λαϊκὸς ἀγωνιστὴς ποὺ ἀκριβῶς ἐπειδὴ η προσήλωσή του στὴν λαϊκὴ ὑπό-

θεση ήτανε τὸ κυριαρχικὸ στοιχεῖο τῆς ζωῆς του, ἀποτέλεσε στόχο τῆς ἀντίδρασης και τῶν δργάνων τῆς. Δεμένος στενὸ μὲ τὴ γειτονιά του, μὲ τοὺς ἐργάτες τοῦ κλάδου του — ήταν μωσαϊκός — πρωτοστατοῦσε πάντα στοὺς ἀγῶνες γιὰ τὰ προβλήματά τους.

Δραστήριος παράγοντας στὶς γραμμὲς τοῦ δργανωμένου δημοκρατικοῦ κινήματος, παρ' ὅλα τὰ ἐμπόδια ποὺ προβάλλονταν ἀπὸ τὸν διπορτονιστὲς ἀγωνίστηκε σὰν στέλεχος τῆς ΕΔΑ ἀπὸ τὴν ἐπομένη τῆς ἀφιξῆς του ἀπὸ τὴν ἔξορια μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς «διαγραφῆς» του ἀπὸ τὴν ἡγεοία τῆς ΕΔΑ, τὸ Γενάρη τοῦ 1965 γιὰ τὴν προσήλωσή του στὶς ἀρχὲς τοῦ κινήματος. Σὲ συνέχεια στάλθηκε προπαγανδιστής τῶν λιδῶν ποὺ πρόσθανε η «Αναγέννηση», δραστήριος ἀγωνιστὴς τῆς ἐργατικῆς τάξης, θαρραλέος μαχητῆς τῆς φάλαγγας τῶν συνεπῶν ἀγωνιστῶν τῆς 'Αριστερᾶς.

Στὸ πρόσωπο τοῦ Θανάση χάσαμε ἔναν ὑπέροχο ἀγωνιστὴ και φίλο. Καὶ μᾶς ἔφυγε σὲ μιὰ περιόδο ποὺ η προσφορὰ του στὴ λαϊκὴ ἀπόθεση ήταν περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλοι: ἀπαραίτητη, μπροστὰ στοὺς πολλαπλοὺς κινδύνους ποὺ διαγράφονται γιὰ τὴ Χώρα μας, ἴδιαίτερα μετὰ ἀπὸ τὸ τελευταῖο πραξικό πημα τῶν ίμπεριαλιστῶν και τῆς ντόπιας ἀντίδρασης.

Η «Αναγέννηση», ποὺ δὲ ἐκλιπὼν τῆς ήταν πολύτιμος και ἔνθερμος μαχητῆς τῆς διάδοσης τῆς, τῆς ἐκλαίκευσης τῶν σκοπῶν της και ἐφαρμοστῆς τῆς γραμμῆς της ἐκφράζει τὴν πλήρη συμπάθεια της στὴν γυναικά και τὰ δύο τοῦ παιδάκια, στὶς ἀδελφές και ἀδελφοὺς του και τοὺς σύλλυττες θερμά.

Πιὸ κάτω δημοσιεύουμε τὴν διμιλία ποὺ ἐκφωνήθηκε στὴν κηδεία του ἀπὸ τὸ φίλο Θωμᾶ Βενετσανόπουλο.

Αξέχαστε φίλε και συναγωνιστή Θανάση,

Οι φίλοι και συναγωνιστές σου πληγμυρισμένοι ἀπὸ πόνο και συγκίνηση σου ἀπευθύνομε τὸν τελευταῖο χαιρετισμὸ και καταθέτουμε ἔνα φτωχὸ στεφάνη στὸν τάφο σου ποὺ τόσο πρόωρα, ξαφνικὰ κι' ἀναπάντεχα ἀνοιξε, γιὰ νὰ δεχτεῖ τὸ πολυβασανισμένο σου κορμό. Πολυβασανισμένο ἀπὸ τὰ βασανιστήρια και τὶς κακουγίες τῆς Μακρονήσου και τοῦ "Αη-Στράτη, ἀπὸ τὶς κακουγίες και τὶς ταλαιπωρίες ποὺ συγώδευσαν ἀπὸ τὰ μικρά σου χρόνια μέχρι σήμερα τὴν τίμια, γεμάτη

ἀγῶνες και θυσίες ζωῆς σου.

Ἐψυγεις πολὺ ξαφνικὰ και ἀναπάντεχα ἀπὸ κοντά μας τόσο ποὺ ὅλο τὸ πλήθος τῶν φίλων και συναγωνιστῶν σου ἀκόμια δὲν ἔχει μάθει τὸ θλιβερὸ ἄγγελιμα.

Τὸ ἀπαράμιλλο ηθος σου και η σεμνότητά σου, η ἀγωνιστικὴ σου ἐπιμονὴ και σταθερότητα, τὸ παραδειγμά σου, παράδειγμα ἀκούραστου δουλευτῆ, στοργικοῦ πατέρα και συζύγου και ἀξιούσου οἰκογενειάρχη, ἐπέδαλαν τὴ φιλία, τὴν ἀγάπη και τὴν ἐκτίμηση σὲ

Για τη συντριβή της ιμπεριαλιστικής συνομωσίας

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 12)

τήν καλλιέργεια αύταπατῶν δεξιοῦ διππορτουνιστικοῦ χαρακτήρα. Πρέπει έπομένως νά διεξάγουμε άδιάλλακτο άγώνα κατά τοῦ δεξιοῦ διππορτουνισμοῦ - ρεβίζοντοςμοῦ. Ταυτόχρονα δμως δφείλουμε νά καταπολεμήσουμε άποφασιστικά καὶ τὸν «άριστερὸ διππορτουνισμό». Έκδηλώσεις «άριστεροῦ διππορτουνισμοῦ» παρουσιάζει καὶ ἡ Ἱδια ἡ ΕΔΑ, ἀλλὰ κυρίως ἡ τάση αὐτῆς ἐκφοάζεται σήμερα μὲ τὴ δράση τῶν ποικίλων τροτσικιστικοῦ χαρακτήρα διμάδων καὶ ἀλλων ἔχθρικῶν πρὸς τὸ κίνημα «τάξεων» ποὺ καλύπτονται κάτω ἀπὸ «άριστερὴ» ταμπέλα. Ό Τροτσικισμὸς οὔτε εἶχε ποτὲ οὔτε πρόκειται νά ἔχει μιὰ δξια λόγου ἐπιρροή, γιατὶ δὲν εἶναι καλὸν μιὰ τάση μέσα στὸ ἐργατικὸ κίνημα, ἀλλὰ μιὰ χούφτα ξεσκολισμένων, δρκισμένων ἔχθρῶν τοῦ προσδευτικοῦ κινήματος, μὲ ἀδράτους καὶ δρατούς δεσμούς μὲ τὶς ἵδιες τὶς μιστικές ὑπηρεσίες τῆς αντίδρασης. Σήμερα δμως, ἔξαιτίας τῆς διππορτουνιστικῆς γραμμῆς τῆς ΕΔΑ δρίσκει «πρόσφορο» ἔδαφος καὶ ἐκμεταλλεύμενος τὶς ἀγωνιστικές διαθέσεις τῶν μαζῶν, κυρίως τῆς νεολαίας, προσπαθεῖ νά πρωθήσει τὶς θέσεις καὶ τὰ συνθήματά του. Γι' αὐτὸ, παρὰ τὸ δι τὸ «άριστερὸ διππορτουνισμὸς» δὲν ἀποτελεῖ σήμερα σοβαρὸ κίνδυνο, δφείλουμε νά τοῦ ἀφαιρέσουμε τὸ φευτοαριστερὸ προσωπεῖο, νά δεξιοῦμε δτὶ δὲν εἶναι τίποτε ἀλλο ἀπὸ τὸν ἵδιο τὸ δεξιὸ διππορτουνισμὸ ποὺ κρύβεται πίσω ἀπὸ φανταχτερὰ «άριστερὰ» λόγια, νά τοῦ κόψουμε τὰ πόδια.

Αὐτὰ είγαι τὰ δοκιὰ καθήκοντα ποὺ στέκουν σήμερα μπροστά στὸ κίνημα καὶ στὸ λαό. Καὶ σ' αὐτὰ πρέπει νὰ συγκεντρώσουν τὴν προσοχή τους ὅλοι οἱ συνεπεῖς ἀγωγιστές.

Τὸ ἡμπειριαλιστικὸ πρᾶξικόπημα ἔμπασε τὴ χώρα

δλους ποὺ σὲ γνώρισαν. Γι' αὐτὸ καὶ δ πρόωρος χα-
μιός σου ήταν ἔνα βαρὺ χτύπημα γιὰ δλους μας.

Σὲ θρηγοῦν οἱ δικοὶ σου, ἡ γυναικα σου, τὰ παιδάκια σου, τὰ ἀδέλφια σου, ὅλη ἡ οικογένειά σου, μιὰ οικογένεια δοσμένη ὅλόψυχα στὸν ἀγώνα τοῦ λαοῦ, ποὺ ἔξι θλαστάρι τῆς στάθηκες ἐσύ.

Σὲ θρηγοῦν οἱ ἐργάτες συνάδελφοί σου, οἱ ἀγθρωποί τοῦ μόχθου καὶ τοῦ ἀγώνα, ποὺ σὲ γνώρισαν πάντα πρωτοπόρο ἀγωνιστὴ γιὰ τὰ μεγάλα ἰδανικὰ τῆς ἡρωϊκῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ ὅλου τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ.

Σὲ θρηγοῦν οἱ φίλοι καὶ συναγωνιστές σου τῆς δοξαζούσης ἐθνικῆς Ἀντίστασης, ποὺ σὲ γνώρισαν θαρραλέο μαχητή γιὰ τὴ λευτεριὰ καὶ τὴν προκοπὴ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ μας.

Σὲ θρηγοῦν οἱ φίλοι καὶ συναγωνιστές σου στὴ φυλακὴ καὶ στὴν ἔξοριά, δόλοι ἐμεῖς ποὺ μαζὶ μοιραστήκαμε τὶς μπόρες καὶ τὶς καταδρομές ἐνὸς σκληροῦ, ἐπίπογου, ἀλλὰ ὠραιού ἀγώνα γιὰ τὴ Ζωὴ καὶ τὴν

σὲ νέο κύκλο δοκιμασιῶν. Δύσκολες μέρες στέκουν μπροστά μας καὶ βαρεία τὰ καθήκοντα. Άλλα δ ἡρωϊκὸς λαός μας πέρασε κιβλας πολλές φουρτούνες καὶ δηγήκε πάντα νικητής. Τίποτε δὲν μπόρεσε νὰ κλείσει τὸ δρόμο του. Καὶ τώρα θὰ προχωρήσει μπροστά γεμάτος πίστη στις δυνάμεις του καὶ αἰσιοδοξία γιὰ τὸ μέλλον. Στις ἀπειλὲς γιὰ δικτατορία καὶ στὴν «έργωδη» δραστηριοποίηση τῆς ἀμερικάνικης πρεσβείας καὶ τῶν Ἀγακτοδουλίων, στὸ χρηματιστήριο τῆς «προσέλκυσης» βουλευτῶν καὶ στὴν κινητοποίηση τῶν φασιστικῶν δυνάμεων τῆς Δεξιᾶς στὸ ἐνιαίο μπλόκ του ἡμιπειραιωτισμοῦ καὶ τῆς ἀντίδρασης δὲ ἀντιπαραταχθεῖ τὸ ἐνιαίο μέτωπο του λαοῦ, δ ὀρμητικὸς χείμαρρος τῆς λαϊκῆς κινητοποίησης. Ἐγωμένος δ λαός, εἶναι σὲ θέση νὰ ματαώσει καὶ νὰ διαλύσει κάθε ἀπειλὴ καὶ κάθε συνωμοσία. "Ἄζ ἀκουσθεῖ βροντερὴ ἡ κραυγὴ του:

—Κάτω ή σοσιαλφασιστική «χυθέρνηση» του Τσιρι-
μώκου!

—Κάτω οι δολοπλοκίες τῶν ἡμεριαλιστῶν, τῶν αὐλαϊκῶν και τῶν στρατοχρατῶν!

— "Εξω οι άμερικανοί ήμπειριαλιστές!
— "Εξω η 'Ελλάδα από το NATO!
— "Αμεση διεκχωγή έκλογων από όπηρεσιακή κυ-
βέρνηση με το άνόθευτο σύστημα της & πλήρης άναλο-
γικής!

"Ολοι στις ἐπάλξεις του ἀγώνα γιὰ τὴν ἐπιστολὴν μιᾶς δημοκρατικῆς λύσης, γιὰ τὸ καλὸ τοῦ λαοῦ και τῆς Ἑλλάδας!

—Ζήτω η ακατάδηλη, άγωνιστική συσπείρωση τών δημοκρατικών - άντιφασιστικών δυνάμεων!

—Ζήτω ο άδούλωτος λαός της Ελλάδας!

προκοπή του λαοῦ μας, δύοι οι φίλοι και συναγωγιστές σου της «Αναγέννησης», ποὺ γιὰ τοὺς σκοπούς και τις ἐπιδιώξεις της, γιὰ τὸ καλὸ του λαοῦ και τοῦ τόπου μας, δόθηκες δόλόψυχα.

Αξέχαστε φίλε και συναγωνιστή Θανάση,

“Επεισες παλεύοντας γιὰ «ζωὴ, λευτερίᾳ καὶ τιμῇ τοῦ λαοῦ». Φεύγεις σὲ μᾶς στιγμὴ ποὺ ὁ λαός μας διεξάγει ἔνα σκληρὸ καὶ ἡρωικὸ ἀγώνα ἐναντίον τῶν εκοτεινῶν δυνάμεων τοῦ ἡμερειαλισμοῦ καὶ τῆς ντόπιας ἀντιδρασῆς, γιὰ τὴ δημοκρατία, τὴν εἰρήνη καὶ τὴ λευτερία. Καὶ είναι ἡ ἀπώλειά σου ἔνα κενὸ δυσαναπλήσιωτο. Μπορεῖς ὅμως γὰ ἀναπαύεσαι ἥσυχος.

Ἐμεῖς οἱ συναγωνιστές σου σοῦ ὑπόσχόμαστε πώς
θὰ πολλαπλασιάσουμε τὶς προσπάθειές μας. Θὰ δυνα-
μώσουμε πιὸ πολὺ τὸν ἄγρων. Θὰ δώσουμε δλες μας
τὶς δυνάμεις, ἔτσι ποὺ τὰ μεγάλα ἰδαινικὰ γιὰ τὰ δ-
ποια πάλεινες καὶ θυσιάστηκες γὰρ θοιαιμένουν.

Τὸ παράδειγμά σου θὰ μᾶς ἐμπνέει πάντα.

"Ἄς εἶναι αἰώνια ἡ μνήμη σου.

ΒΙΕΤΝΑΜ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑ

Πρίν λίγες μέρες έκλεισαν ένδεκα χρόνια από της υπογραφής των συμφωνιών της Γενεύης του 1954. Οι συμφωνίες της Γενεύης δέν υπογράφτηκαν χάρη στήν καλή διάθεση των αποικιοχρατών και των ιμπεριαλιστών. Ούτε γιατί οι ιμπεριαλιστές ήταν «συνετοί», «λογικοί» ή «ειρηνόφιλοι». Τις συνθήκες αυτές τις έπειβαλαν οι λαοί της Ινδοκίνας μὲ τὸν μαχρόχρονο σκληρὸν ἀγώνα γιὰ τὴ λευτερὶα καὶ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς πατρίδας τους. Οι συνθήκες αυτές ήταν καρπὸς τῆς νίκης τῶν λαῶν τῆς Ινδοκίνας ἐναντίον τῶν αποικιοχρατῶν. Κορωνίδα τῶν μαχρόχρονων σκληρῶν ἀγώνων τῶν λαῶν τῆς περιοχῆς αυτῆς ήταν η θρυλικὴ καὶ ήρωϊκὴ μάχη τοῦ Ντιέν Μπιέν Φοῦ. Οι αποικιοχράτες διώχτηκαν. «Ετοι οἱ ιμπεριαλιστές ἀναγκάστηκαν νὰ υπογράψουν τὸ 1954 τις συμφωνίες τῆς Γενεύης.» Ένας απὸ τοὺς βασικοὺς δρους τῶν συμφωνιών τῆς Γενεύης ήταν δὲι ἀπαγόρευαν τὴν παρουσία καὶ τὴν ἐπέμβαση ἔξων στρατευμάτων στὰ ἐσωτερικὰ τῶν χωρῶν αὐτῶν. Ομως δὲν χάρηκαν γιὰ πολὺ τοὺς καρποὺς τῆς νίκης τους. Οἱ ἀμερικάνοι ιμπεριαλιστές χωρὶς κανένα πρόσχημα, κυνικὰ καὶ ληστρικὰ εἰσέβαλαν στὴν Ινδοκίνα. Μὲ σημαίᾳ τὸν ἀντικομμουνισμὸν, κατὰ τὸ πρότυπο τοῦ Χίτλερ, εἰσέβαλαν στὴν περιοχὴ αὐτῆ, ἰδιαίτερα στὸ Βιετνάμ, δῆμου διεξάγουν ἔναν ἀπάνθρωπο πόλεμο ἐναντίον τοῦ ήρωϊκοῦ βιετναμικοῦ λαοῦ. Στὸν πόλεμο αὐτὸν οἱ ἀμερικάνοι ιμπεριαλιστές μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν «δημοκράτη» Τζόνσον, ἀφίσαν πολὺ πίσω τοὺς χειτερικοὺς ὡς πρὸς τὴ θηριωδία καὶ τὶς ἐκκληματικές ἐπιδρομές ἐναντίον ἀμάχων, σχολείων, ἐκκλησιῶν καὶ γενικὰ τῶν κατοικημένων χώρων. «Έχουν καταπατήσει κάθε ηθικὴ ἀρχή, χρησιμοποιώντας δηλητηριώδη ἀέρια, τοξικές ούσίες κλπ. μέσα διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου, ποὺ ἀπαγορεύονται ἀπὸ τὸ διεθνὲς δίκαιο.» Ολη ἡ ἀνθρωπότητα μὲ δργὴ καὶ ἀγανάχτηση παρακολουθεῖ καὶ καταδικάζει τὸ ληστρικὸ πόλεμο τῶν ἀμερικάνων ιμπεριαλιστῶν στὸ Βιετνάμ. Τὸ διεθνὲς αἰσθημα τῆς στιγμῆς εἶναι μῆσος ἐναντίον στὸν ιμπεριαλισμό. «Ολοι οἱ φιλειρηνικοὶ λαοὶ στέκονται στὸ πλευρὸ τοῦ ήρωϊκοῦ βιετναμικοῦ λαοῦ. Χάρη στὴν ήρωϊκὴ ἀγίσταση τοῦ βιετναμικοῦ λαοῦ, δλα τὰ σχέδια τῶν ιμπεριαλιστῶν ἐπιδρομέων χρεωκόπησαν καὶ χρεωκοποῦν καθημερινά. Οἱ κυβερνήσεις - ἀνδρείκελα τῆς Σαϊγκόν διαδέχονται ή μία τὴν ἄλλη. Καὶ οἱ ἀμερικάνοι εἰδικοὶ ἀντικαθιστοῦν δ ἔνας τὸν ἄλλον. Πρίν λίγες μέρες χρεωκόπησε καὶ δ «δυναμικὸς» στρατηγὸς Ταΐλορ, ποὺ εἶχε ἀναλάβει νὰ ἐπιβάλει στρατιωτικὴ

νίκη στὸ λαὸ τοῦ Βιετνάμ. «Ομως ὑπέστη ἐπαίσχυντη ηττα. Καὶ δ ἀρχιχωροφύλακας Τζόνσον ἔστειλε στὴ Σαϊγκόν τὸν ὑπουργὸ Ἀμύνης τῶν ΗΠΑ Μαχναμάρα γιὰ νὰ μελετήσει τὴν κατάσταση. Εἶναι ἀγνωστὸ τί εἰσηγήθηκε δ Μαχναμάρα. Ομως οἱ δηλώσεις τοῦ Τζόνσον καὶ η ἔξαγγελία ἀποστολῆς καὶ ἄλλων ἀμερικανικῶν στρατευμάτων δὲν ἀφίνουν καμιὰ ἀμφιδολία δι τοι οἱ ἀμερικάνοι ιμπεριαλιστές σκέπτονται νὰ ἐπεκτείνουν τὴν ἐπιδρομή τους ἐναντίον στὸ Β. Βιετνάμ καὶ στὴ Λαϊκὴ Κίνα ἀκόμα. Οἱ προκλητικὲς ἀεροπορικὲς ἐπιδρομές τους διοένα πλησιάζουν τὰ σύνορα τῆς Λαϊκῆς Κίνας. Αναγγέλλουν πρόσκληση ἐφέδρων στὶς ΗΠΑ καὶ τὴν ἀποστολὴ στὸ ἔγγυς μέλλον ἐκποντάδων χιλιάδων ἀμερικανῶν στὸ Βιετνάμ.

«Ομως οἱ ἀμερικάνοι ἐπιδρομεῖς ἀπομογώνονται διοένα περισσότερο ἀπὸ δλους τοὺς φιλειρηνικοὺς λαούς. Οσο περισσότερες δυνάμεις θὰ στέλνουν οἱ ἀμερικάνοι στὸ Βιετνάμ τόσο μεγαλύτερες θὰ εἰναι οἱ ἀπώλειές τους καὶ τόσο περισσότερο θὰ δυθίζονται στὸ δόρυφο τῆς ηττας. Γι' αὐτὸ προσπαθοῦν μὲ «συστάσεις», ἐκβιασμούς καὶ ἀπειλὲς πρὸς τὶς κυβερνήσεις τῶν διαφόρων χωρῶν νὰ «διεθνοποιήσουν» τὸν πόλεμο στὸ Βιετνάμ. Οἱ ἐπιτυχίες τους εἶναι ἐλάχιστες. Μεμονωμένες κυβερνήσεις - ἀνδρείκελα δέχτηκαν νὰ στείλουν στρατεύματα-κρέας γιὰ τὰ κανόνια τῆς ἐπιδρομῆς τῶν ἀμερικανῶν ιμπεριαλιστῶν στὸ Βιετνάμ. Ένω παράλληλα ἔνα παγκόσμιο κίνημα γιὰ τὴν ὑποστήριξη τοῦ βιετναμικοῦ λαοῦ ἀγκαλιάζει διοένα περισσότερο δλους τοὺς λαούς.

«Η Ἐλλάδα δὲν ἔμεινε ἔξω ἀπὸ τὸν κύκλο τῶν προσπαθειῶν τῶν ἀμερικανῶν γιὰ νὰ σταλοῦν τὰ στρατευμένα παιδιά τῆς στὸν δρωμερὸ πόλεμο ποὺ διεξάγουν οἱ ΗΠΑ στὸ Βιετνάμ. Στὸν καθημερινὸ τύπο καταγέλθηκε καὶ ἀπὸ τὴν κυβέρνηση τοῦ πραξικοπήματος ἐπιθετικῶν δι τοι η κυβέρνηση Παπανδρέου ἀπέστειλε ὑγειονομικὸ ὄλικὸ στὴ νοτιοδιετναμικὴ κυβέρνηση. Αὐτὸ ηταν ἀπαρχὴ συμμετοχῆς τῆς χώρας μας στὸ διούμικο αὐτὸ πόλεμο τῶν ΗΠΑ στὴ δάση σχεδίου «κλιμάκωσης» τῆς συμμετοχῆς μας. Ακόμα γράφτηκε στὸν τύπο δι τοι στάλθηκαν ἥδη καὶ «Ἐλληνες ἔνοπλοι μισθοφόροι στὸ Βιετνάμ.

«Ἐτοι η κυβέρνηση τῶν πραξικοπηματιῶν ἀπὸ τὶς πρῶτες κιόλας μέρες τῆς ζωῆς της, γιὰ νὰ διασκεδάσει τὶς ἀγησυχίες τοῦ ἔλληνικοῦ λαοῦ ἀπὸ τὰ δημοσιεύματα τοῦ τύπου, δι τοι σκέπτεται νὰ συμμετάσχει στὸν

πόλεμο του Βιετνάμ στὸ πλευρὸ τῶν ἀμερικάνων ἐπιδρούσιν ἔδωσε στὴ δημοσιότητα σχετικὴ ἀνακοίνωση τοῦ ὑπουργείου Ἑξωτερικῶν. Σύμφωνα μὲ αὐτῇ τὴν ἀνακοίνωση, 19.7.65, «ἡ κυβέρνηση δὲν δέχεται ἀμερικανικὲς πιέσεις γιὰ νὰ συμμετάσχει στὸν πόλεμο τοῦ Βιετνάμ. Οὔτε καν ὑπεβλήθη παρόμοιο αἰτημα. Ἡ προηγούμενη κυβέρνηση ἀπέφασισε τὴν ἀποστολὴ ὑγειονομικοῦ ὄλικου ὅπερ ἀπέστειλε δὲ ἐλληνικὸς ἐρυθρὸς σταυρὸς εἰς τὴν νοτιοδιεταμικὴν κυβέρνησιν».

«Ομως ὑπουργὸς τῶν Ἑξωτερικῶν καὶ στὴν κυβέρνηση Παπανδρέου καὶ στὴν κυβέρνηση Νόδα, διὰν δημοσιεύονταν ἡ παραπάνω ἀνακοίνωση ἡταν δὲν δηλαδὴ δ. κ. Κωστόπουλος. Τὸ θέμα λοιπὸν τῆς συμμετοχῆς στὸν πόλεμο τοῦ Βιετνάμ μὲ τὸ μέρος τῶν ἱμπεριαλιστικῶν ἐπιδρομέων ὑπάρχει καὶ ἀπὸ πλευρᾶς ἀμερικανικῶν πιέσεων καὶ ἀπὸ πλευρᾶς κυβέρνησης Νόδα. Τὴν ἐπομένη τῆς δημοσιεύσεως τῆς παραπάνω ἀνακοίνωσεως τοῦ ὑπουργείου Ἑξωτερικῶν ἡ ἐφημερίδα «Ἐθνος» ἐπιμένει δὲι ὑφίσταται παρόμοιο ζήτημα. Ἡ διάφυση δὲν ἔξαφανίζει τὸν σοβαρὸ κίνδυνο ποὺ ἀπειλεῖ τὸν ἐλληνικὸ λαό. Ἡ πρόσφατη ἀποκάλυψη τῆς «ἐπείγουσας ἐμπιστευτικῆς ἐγκυκλίου» τῆς 28.7.65 τοῦ Τζόνσον πρὸς τοὺς ἡγέτες τῶν κρατῶν-μελῶν τοῦ NATO μὲ τὴν ὁποῖα ζητάει «νὰ ἀποστέλλουν στρατεύματα στὸν πόλεμο τοῦ Βιετνάμ», ὑπογραμμίζει τὴν σοβαρότητα τοῦ κινδύνου καὶ ἔκουρελιάζει ἐντελῶς τὶς «διαφέύσεις» τῶν λαχέδων τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ.

«Ο κίνδυνος τῆς ἐπανάληψης τῆς περίπτωσης τῆς Κορέας εἶναι ἀμεσος. Ἡ ἀπειλὴ νὰ ἀποσταλεῖ ἐλληνικὸς στρατὸς γιὰ τὴν καθυπόταξη τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνα τοῦ Βιετναμικοῦ λαοῦ εἶναι πραγματική. Ὁ ἐλληνικὸς λαὸς πρέπει νὰ ἐπαγρυπνεῖ. «Ἐνα ἀπὸ τὰ βασικὰ συνθήματα τῆς στιγμῆς πρέπει νὰ εἶναι, δηι στὸν δρωμέρὸ πόλεμο τῶν ἱμπεριαλιστῶν στὸ Βιετνάμ». «Ἐξω οἱ ἀμερικανοὶ ἀπὸ τὸ Βιετνάμ. Ὁ Βιετναμικὸς λαὸς ἀγωνίζεται γιὰ τὴν λευτεριά καὶ τὴν ἀνεξαρτησία του. Ὁ ἀγώνας του αὐτὸς ἀποτελεῖ τεράστια συμβολὴ παγκόσμιας σημασίας στὸν ἀγώνα τῶν ἑθνικοπελευθερωτικῶν κινημάτων καὶ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν λαῶν, στὴν ὑπόθεση τῆς εἰρήνης. Οἱ νίκες τοῦ Βιετναμικοῦ λαοῦ εἶναι καὶ νίκες δὲλων τῶν λαῶν ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν λευτεριά καὶ τὴν ἀνεξαρτησία τους, γιὰ τὴν εἰρήνη. Ὁ κάθε ἀπλὸς ἀνθρωπος, ὁ καθένας ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἀπελευ-

θέρωση ἀπὸ τὸν ἱμπεριαλισμὸ καὶ ποὺ ποθεῖ τὴν εἰρήνη, δὲ κάθε λαὸς πρέπει νὰ πάρει ἐνεργὸ θέση: «Ἡ μὲ τὸν ἱμπεριαλιστὲς ἐπιδρομεῖς ἔχθροὺς τῆς λευτεριᾶς, τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς εἰρήνης τῶν λαῶν, ἥ μὲ τὸν ἥρωικὸ Βιετναμικὸ λαὸ ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν λευτεριά καὶ ἀνεξαρτησία του, γιὰ τὴν εἰρήνη. Ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ποὺ γεύεται καθημερινὰ τὰ δεινὰ τῆς ἀμερικανοκρατίας καὶ τῆς ὑποτέλειας καὶ ποὺ καινούργιοι καὶ χειρότερα δεινὰ τὸν ἀπειλοῦν μὲ τὴν ἐκδήλωση τοῦ πραξικοπήματος, εἶναι μὲ τὸ μέρος τοῦ διετναμικοῦ λαοῦ. Καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψει νὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ στρατευμένα παιδιά του κρέας γιὰ τὰ κανόνια στὸν πόλεμο ἐναντίον στὸ διετναμικὸ λαό. Ἡ νεολαία ιδιαιτέρα, ποὺ θὰ εἶναι τὸ θῦμα αὐτοῦ τοῦ τυχοδιωκτισμοῦ, πρέπει νὰ συνειδητοποιήσει τὸν κίνδυνο καὶ νὰ ἀγωνισθεῖ σταθερὰ καὶ ἀποφασιστικά γιὰ τὴν ματαίωση αὐτῶν τῶν σχεδίων. «Ομως τὶς συνέπειες μιᾶς τέτιας περιπέτειας θὰ τὶς πληρώσει δλόχληρος δὲλληγικὸς λαός. Συμμετοχὴ στὸν πόλεμο τοῦ Βιετνάμ θὰ σημανεῖ πιὸ ἀδάσταχτα δεσμὰ καὶ συμφορὲς γιὰ δλόχληρο τὸν ἐλληνικὸ λαό. Γι' αὐτὸ δὲ καθένας ποὺ ἀγαπᾷ τὴν εἰρήνη, δὲ κάθε πατριώτης πρέπει καθημερινὰ καὶ δραστήρια νὰ ἔσκεπται καὶ γὰ καταπολεμάει τὶς μηχανορραφίες τῆς ὑποτέλειας καὶ τῶν ἔσων, ἔτσι ποὺ νὰ ματαιωθοῦν τὰ σχέδια ἐμπλοκῆς τῆς χώρας μας στὴν ἐπιδρομὴ τῶν ἱμπεριαλιστῶν στὸ Βιετνάμ. Ἀπαραίτητο στοιχεῖο τῆς πάλης κατὰ τοῦ πραξικοπήματος, τῆς πάλης γιὰ τὴν δημοκρατία πρέπει νὰ εἶναι τὸ αἰτημα δχὶ στὸν πόλεμο τῶν ἱμπεριαλιστῶν στὸ Βιετνάμ. «Ἐξω οἱ ἀμερικανοὶ ἀπὸ τὸ Βιετνάμ. Τὸ προηγούμενο τοῦ κορεάτικου πολέμου νὰ μὴν ἐπαναληφθεῖ. Ὁ ἀγώνας τοῦ Βιετναμικοῦ λαοῦ, ποὺ εἶναι ἀγώνας ἐναντίον τῆς ἱμπεριαλιστικῆς ἐπιδρομῆς, συνδέεται στενὰ μὲ τὸν ἀγώνα τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ του ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἀμερικανοκρατίας καὶ τὸ ζυγὸ τῆς ὑποτέλειας. Κάθε νίκη ποὺ πραγματοποιεῖ δὲ διετναμικὸς λαὸς ἐναντίον στὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμό, δὲλληγικὸς λαὸς τὴν θεωρεῖ καὶ δική του νίκη, γιατὶ εἶναι νίκη ἐναγτίον στὸν κοινὸ ἔχθρό, τὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμό. Γι' αὐτὸ δὲλληγικὸς λαὸς δχὶ μόνο θὰ ἀγωνιστεῖ γιὰ νὰ ματαιωθεῖ ἡ ἀποστολὴ ἐλληνικοῦ στρατοῦ στὸ Βιετνάμ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἔκφρασει μὲ κάθε τρόπο τὴν συμπαράστασή του στὸν ἥρωικὸ διετναμικὸ λαὸ καὶ νὰ τὸν ὑποστηρίξει στὸ δίκαιο ἀγώνα του.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΕΤΡΟΥΛΑΣ

‘Η νεοφασιστική ἀντίδραση τῆς χώρας μας μὲ τὴν ἀμεσηγό καθοδήγηση καὶ ἐνίσχυση τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ στὴν ἐκστρατεία κατατρομοκράτησης τοῦ λαοῦ καὶ τῆς φλογισμένης προφυλακῆς του, τῆς νεολαίας, μὲ δργανα τὴν κλίνα Νόδα — Μητσοτάκη — Τούμπα δολοφόνησε τὸ Σωτήρη Πέτρουλα.

Ο σκοπός τους ήταν νὰ σπάσουν τὸ ἀγωνιστικὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ καὶ τῆς νεολαίας, νὰ ἔκφοβίσουν τὶς πλατείες λαϊκές μάζες καὶ νὰ προχωρήσουν ἀπερίσπαστοι στὸ «ἔργο» τους, τῆς ὑποδούλωσης καὶ τοῦ ἔξαρδραποδισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Τὸ αἷμα ὅμιως τοῦ Σωτήρη Πέτρουλα σφράγισε τοὺς ἀκατάλυτους δεσμοὺς τῆς νεολαίας καὶ ἰδιαίτερα τῆς σπουδαστικῆς νεολαίας μὲ τὸν ἐργαζόμενο λαό, μὲ τὰ δνειρα καὶ τοὺς πόθους του, καὶ ἔρριξε τὴ γέφυρα γιὰ νὰ περάσουν ἀχόιλα πιὸ πυκνὲς φάλαγγες νέων ἀγωνιστῶν στὰ πολύμυρφα μέτωπα τοῦ σκληροῦ, ἐπίμονου, ἀντιψηφιαλιστικοῦ ἀγώνα. Σύνδεσε τὴ μεγάλη στρατιὰ τῶν σημερινῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἀγεξαρτησίας, τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Προόδου μὲ τὶς φάλαγγες τῶν μυριάδων νέων, ἐργατῶν, φοιτητῶν, μαθητῶν ποὺ περγάντας τοὺς ἴδιους δρόμους, παλεύοντας στῆθος μὲ στῆθος μὲ τὰ δργανα τῆς ἔνης καὶ γνωπιας δίας, ἔδωσαν ἀφειδώλευτα τὴ ζωή τους σὲ δλητὴ διάρκεια τῆς ἐπικῆς πορείας τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ γιὰ τὴν κατάκτηση τῶν Ἰδιων ἀνεκπλήρωτων γιὰ τὴν ὕρα σκοπῶν. Ο Σωτήρης Πέτρουλας προστέθηκε στὸ μακρὺ μαρτυρολόγιο τῆς νεολαίας μας, στὸ μεγάλο χρονικὸ τῶν ἀγώνων καὶ τῶν θυσιῶν της. Η θυσία τοῦ Σωτήρη Πέτρουλα ἀνέδασε τὴν ἀγωνιστικότητα τοῦ λαοῦ καὶ τῆς νεολαίας μας, δυνάμωσε τὴ θέλησή καὶ τὴν ἐπιμονή τους, ἐνῷ ταυτόχρονα ἀφύπνισε συνειδήσεις καὶ ἔσπρωξε νέες μάζες στὸ στίθιο τῶν μαζικῶν ἀγώνων.

Εἰδικώτερα τὸ ξεσήκωμα τῆς νεολαίας μας καὶ ἰδιαίτερα τῶν σπουδαστῶν μετὰ τὴ θυσία τοῦ Σωτήρη

Πέτρουλα κατέδειξε ἀκόμα περισσότερο τὴν δξύτατη ἀντίθεση ποὺ χωρίζει τὴ νεολαία γενικὰ καὶ εἰδικὰ τὴ σπουδαστικὴ νεολαία ἀπὸ τὴν ἀντίδραση τῆς χώρας μας, τὸ ἀσθεστο μέσος ἐνάντια στοὺς ἀμερικάνους ἡμεριαλιστές, τυράννους τῆς νεολαίας τῆς Ἐλλάδας, καὶ τοῦ λαοῦ μας. Οἱ σπουδαστές, φλογερὴ προφυλακὴ τῆς νεολαίας τῆς Ἐλλάδος, γνώρισαν στὸ παρελθόν καὶ γνωρίζουν κάθε μέρα καὶ περισσότερο μὲ τὴν ἴδια τους τὴν πεῖρα τὴ χρεωκοπία τῶν «ἴδαινικῶν» τῆς ἀντίδρασης, νοιώθουν ἀμεσα τὸ θαρύ πέλμα τῆς ἡμεριαλιστικῆς παρουσίας. Ο Σωτήρης Πέτρουλας, ἀγωνιστὴς τῆς γενιᾶς τῆς Δημοκρατικῆς Ἀγτίστασης, ἔξέφρασε μὲ τὴ θυσία του τὴν ἀκαταμάχητη θέληση τῆς σημερινῆς σπουδαστικῆς νεολαίας καὶ ὀδόκληρης τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, ποὺ δὲ θέλει, οὔτε μπορεῖ νὰ ὑποταχθεῖ. Η ἀνυπότακτη δρμή, ἡ διάθεση γιὰ ἔρευνα καὶ ἀναζήτηση, ποὺ διπήρει χαρακτηριστικὸ στοιχεῖο τῆς προσωπικότητάς του, συνδυάζονται μὲ τὴν ἀταλάντευτη ἀγωνιστικὴ διάθεση. “Ετοι τὸν δρῆκε δ θάνατος!

Οι συνάδελφοι του, οἱ σπουδαστὲς καὶ οἱ σπουδάστριες, οἱ συναγωνιστές του, οἱ φίλοι του, δλόκληρη ἡ δημοκρατικὴ νεολαία δφείλουν, ἀντιπαρερχόμενοι μὲ περιφρόνηση τὶς ἀσχημίες τῶν δπποτουνιστῶν ἥγετῶν τῆς ΔΝΔ, νὰ διαφυλάξουν σὰν ἀπαράβατη ἑντολὴ τὸ μεγάλο παράγγελμα ποὺ δίνει ἡ θυσία τοῦ Σωτήρη Πέτρουλα:

Νέοι καὶ νέες τῆς Ἐλλάδος, ἐνιωθεῖτε. Δῶστε τὸ γενικὸ σας σφρῆγος, τὴ φρεσκάδα τοῦ μυαλοῦ σας γιὰ τὴν οἰκοδύμηση ἐνὸς εὑρύτατου ἀντιψηφιαλιστικοῦ - ἀντιφασιστικοῦ - δημοκρατικοῦ μετώπου. Συγδυάστε τὸν ἀγώνα γιὰ τὰ δικά σας ζητήματα μὲ τὰ ἔθνικά, παλλαϊκά αἰτήματα. Αγωνισθεῖτε ὡς τὸ τέλος γιὰ τὴ νίκη τῆς λαϊκῆς ὑπόθεσης. Ελέγξτε τὴ δύναμη καὶ τὴ στρεούτητα κάθε εἶδους ιδεῶν καὶ θεωριῶν μέσα στὸ καμίνι ἐνὸς ἐπίμονου, παρατεταμένου, ἀντιψηφιαλιστικοῦ ἀγώνα!

ΟΙ «ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ» ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΟΛΟΓΟΙ

«Η πρόσφατη και ή παλιότερη πείρα έχει επιδεινώσει τὸ ρόλο τῆς ήγεσίας τῆς ΕΔΑ στὸ ἔργο τοῦ εὐ-
νουχισμοῦ τῶν ἀγωνιστικῶν διαθέσεων τοῦ λαοῦ. Τὰ γεγονότα διμως μετά τὴν 15η Ἰουλίου ἀπέδειξαν δτὶ οἱ διπορτουκιστὲς τῆς ΕΔΑ κατρακύλισαν ἀκόμα βα-
θύτερα, παιζούτας τὸ ρόλο τους αὐτό, μ' ἓνα πιὸ ἐπαί-
σχυντο καὶ ἀτιμωτικὸ τρόπο. Τρομαγμένοι ἀπὸ τὶς διαστάσεις τοῦ λαϊκοῦ ρεύματος, ἀπὸ τὴ διάθεση τῶν μάζων νὰ δροῦνται ἔξω ἀπὸ τὰ πλαίσια ποὺ καθόριζε ἡ ήγεσία τῆς Ε.Κ., δουλικώτατοι πρωτοκολλητές τῶν ἀ-
ποφάσεων καὶ ἐντολῶν τῆς τελευταίας, ἀπομονωμένοι ἀπὸ τὶς μάζες, κατέφυγαν στὰ πιὸ βρωμερὰ τερτίπια καὶ στὶς πιὸ ἐπαίσχυντες μεθόδους, ἀποκαλύπτοντας ἀκόμα περισσότερο τὸ πρόσωπό τους, πρόσωπο θλιβερῶν συνθηκαλόγων.

Οἱ ἵππότες τοῦ «νέου πνεύματος», οἱ ὑπέρμαχοι τῆς «πλατειᾶς δημοκρατίας» οἱ ἐγκέφαλοι μὲ τὸ «δημιουργικὸ πνεῦμα», ἀφοῦ ἐπανειλημμένα χλευάσθηκαν καὶ ἀποδοκιμάστηκαν ἀπὸ τὸ λαό, στὴν προσπάθειά τους νὰ τὸν ἐκφοβίσουν μὲ φῆμες ποὺ μόνο οἱ μυστικὲς δι-
πηρεσίες τῶν λιμενικῶν μποροῦσαν νὰ θέσουν σὲ κυκλοφορία κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο, κατέφυγαν στὶς στή-
λεις τῶν ἐντύπων τους γιὰ νὰ καταγγείλουν τὸν «προ-
βοκάτορες» ποὺ παρασέρνουν τὶς μάζες, βρίζοντας ἔτοι τὸ λαό καὶ τὴ γεολαία σὰν δργανα αὐτῶν τῶν «προ-
βοκατόρων».

Ἐτσι, στὸ διάστημα ἀπὸ τὶς 28 Ἰουλίου — τὸ σύ-
θημα δόθηκε ἀπὸ τὸ γνωστὸ πανικόδλητο κοινοδουλευ-
τικὸ ἐκπρόσωπο τῆς ΕΔΑ στὴ γνωστὴ «πρές κόνφε-
ρανς» — καὶ ἀφοῦ πρόβαλαν στὴν «Αὔγητη τῆς 28» 7 ἐργατικὴ διαδήλωση ποὺ οἱ ἴδιοι ἔκαμαν δτὶ μποροῦ-
σαν γιὰ νὰ τὴ ματαιώσουν — νὰ δείχνουμε καὶ ἀπο-
λογισμὸ δράσης — γέμισαν οἱ σελίδες τῆς «Αὔγης» καὶ τῆς «Δ.Α.» μὲ καταγγελίες γιὰ «δράση πρακτό-
ρων» καὶ «προβοκατόρων», «παρακρατικῶν», «τροτσι-
κιστῶν» καὶ «ὑπερεπαναστατῶν»!! ποὺ δροῦνται ἀνάμεσα στοὺς διαδηλωτές. Ἐπὶ μέρες δλόκληρες ἀναφέρονταν τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια, χωρὶς νὰ προβληθεῖ κανένα δυ-
μα «παρακρατικοῦ», ἢ «τροτσικὴ» ποὺ νὰ προέτρε-
ψε τὶς μάζες σὲ διαδήλωση ἢ σὲ δποιαδήποτε ἀλλη ἐ-
νέργεια.

Ἐμεῖς ποτὲ δὲν ισχυρισθήκαμε καὶ οὔτε φυσικὰ θὰ

ισχυρισθοῦμε ποτὲ δτὶ ἡ ἀντίδραση δὲν προσπαθεῖ νὰ στείλει ἀνθρώπους τῆς στὶς λαϊκὲς ἐκδηλώσεις γιὰ νὰ κάνουν ζημιά. «Οπως ἐπίσης δὲν ισχυρισθήκαμε ποτὲ καὶ οὔτε θὰ τὸ ισχυρισθοῦμε δτὶ οἱ τροτσικιστὲς δὲν ἐ-
πιδιώκουν ὀμιτάβλητα τὴν ἐκτροπὴ τῶν λαϊκῶν ἐκ-
δηλώσεων. Ἀλλὰ δὲν ἀποτελεῖ δμολογία τῆς χρεωκο-
πίας τους καὶ βρισιά γιὰ τὸν ἐλληνικὸ λαό, γὰ λέγε-
ται δτὶ δεκάδες χιλιάδες λαοῦ γίνονται δργανα τῶν πρακτόρων τῆς ἀντίδρασης καὶ τῶν τροτσικιστῶν;

Καὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἀποτρέπεται ἡ «διείσδυση» πρακτόρων τῆς ἀντίδρασης καὶ τῶν τροτσικιστῶν; Η πείρα τοῦ λαϊκοῦ κινήματος ἔχει δεῖξει δτὶ δταν μὰ ήγεσία ἀκολουθεῖ σωστὴ πολιτική, ρίχνει συνθήματα ποὺ ἀνταποκρίνονται στὶς διαθέσεις τῶν μάζων, κα-
νένας παρακρατικὸς καὶ τροτσικιστὴς δὲν μπορεῖ νὰ κάνει τίποτα. Ἔξ ἀλλου εἶναι γνωστὸ στὸν πολὺ κό-
σμο δτὶ καὶ ἡ ἴδια ἡ «συνθηματολογία» τῆς ήγεσίας τῆς ΕΔΑ ἔχει δυδ πλευρές. Μιὰ γιὰ τὰ ρεπορτάκ στὰ δογανά της — ἀπολογισμὸς δράσης — καὶ μὰ ἀλλη γιὰ τὶς λαϊκὲς ἐκδηλώσεις. Στὸν τύπο τῆς καὶ στὶς «πρές κόνφερανς» «δὲν υἱοθετεῖ ἀλλὰ οὔτε καταπολε-
μάτει» δρισμένα συνθήματα π.χ. «Δημοφήψισμα», ἀλλὰ στὶς συγκεντρώσεις ἔξαπολύει πλήθος «συνεργείων» γιὰ νὰ δάλουν τὴ «σωστὴ θέση». Τώρα ποιά εἶναι ἡ σωστὴ θέση, αὐτὸ εἶναι κάτι τὸ πολὺ ἀξιοπερίεργο. Ἐπιπλέον, κατὰ τὸν πιὸ θρασὺ καὶ προκλητικὸ τρόπο τὰ «συνεργεῖα» τῆς ΕΔΑ ἐπικαλοῦνται στοὺς διαδη-
λωτὲς τὴν ἀποκλειστικὴ ἀρμοδιότητα τῶν «ὑπευθύνων δημοκρατικῶν κομμάτων» καὶ «δργανώσεων», παρα-
μερίζοντας τελείως τοὺς ὑπευθυνοὺς φορεῖς — μαζικές δργανώσεις ποὺ δργανώσουν τὶς συγκεντρώσεις. Ἐφαρ-
μέζοντας τὸ γνωστὸ «ἴγια εἰμαι τὸ κράτος» φαντάζονται δτὶ μ' αὐτὸ θὰ ἐντυπωσιάσουν τὶς μάζες, ἀλλὰ δτῶν στριμώχονται τότε καταφεύγουν στὴ γνωστὴ τα-
χικὴ τῆς πρόκλησης χαρακτηρίζοντας «παρακρατι-
κούς» καὶ «έρετζηδες» τοὺς ἀγωνιστὲς ποὺ προβάλλουν ἀντίσταση. Φυσικὰ ἔδω δὲν πρόκειται γι' αὐτό. Η ή-
γεσία τῆς ΕΔΑ στὴν πραγματικότητα δὲν στρέφεται κατὰ τῶν παρακρατικῶν καὶ τῶν τροτσικιστῶν. Στρέ-
φεται ἐναντίον τῶν συγεπών ἀγωνιστῶν τοῦ λαοῦ,

(*Η συνέχεια στὴ σελ. 20)

Πήραμε καὶ δημοσιεύοντες τὴν παρακάτω ἐπιστολὴν τοῦ τ. προέδρου τοῦ Συλλόγου τῶν Σπουδαστῶν τῆς Ραδιοτεχνικῆς Σχολῆς κ. Θ. Ρύρρη μὲ τὴν δποίαν ἀποκαλύπτει δρισμένα «παράδοξα» . . .

‘Αγαπητὴ «Ἀγαγέννηση»

Θ’ ἀπασχολήσουμε πάλι τὶς στήλες σου γιατὶ ὑπάρχουν μερικὰ χαρακτηριστικὰ γεγονότα ποὺ ἡ δημοσιότητα καὶ ἡ γνωστοποίησή τους θὰ διηθήσουν πολλοὺς ἀγωνιστές νὰ κατανικήσουν δισταγμούς καὶ ἐπισυλάξεις, νὰ γκρεμίσουν τὰ τείχη καὶ νὰ περάσουν στὴν ὅρθη ἀγωνιστικὴ θέση, καταδικάζοντας τὶς πέρα ἀπὸ κάθε φραγμὸν ἥθικῆς καὶ παραδόσεων τοῦ κινήματος ἐνέργειες τῆς ἔκτραχειλισμένης «ἡγεσίας». Τὸ συγκεκριμένο θέμα εἶναι οἱ ἀκλογὲς στὸ σπουδαστικὸ σύλλογο τῆς Ραδιοτεχνικῆς ποὺ ἔγιναν στὶς 15 Ιουλίου. Στὶς ἀκλογὲς τοῦ Συλλόγου τῆς Σχολῆς μας τὸν περασμένο χρόνο μὲ τὴ συνεργασία δλων τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων καταφέρθηκε ἔνα συντριπτικὸ χτύπημα στὴ δεξιά ποὺ τὰ τελευταῖα χρόνια μὲ τὴν ἀ-

‘Η Κεντροδεξιά, ἢ «Ἐνωτικὴ γραμμὴ» τῆς ἡγεσίας τῆς Δ.Ν.Δ. καὶ ἄπλετες ἀθλιότητες...

προκάλυπτη ἀνάμιξη καὶ τοῦ «σπουδαστικοῦ» τῆς ἀσφάλειας εἴχε μετατρέψει σὲ φέουδό τους τὸ Σύλλογο: Στὶς προτάσεις τῶν ἀριστερῶν συνεπῶν σπουδαστῶν γιὰ συνεργασία καὶ φέτος ἡ κεντρώα ἡγεσία κράτησε μιὰ στάση ἀχαρακτηριστη, ἀπαντώντας συγκεχυμένα καὶ ἀναβάλλοντας διαρκῶς ν’ ἀπαντῆσει μὲ ταφήνεια καὶ κατηγορηματικήτητα, ἐνῷ τὸν ἔδιο χρόνο ἐρχόταν σὲ συγεννοήσεις καὶ διαπραγματεύσεις μὲ τὴ δεξιά. Τελικὰ πρόβαλε ἀπαράδεχτους δρους, ξέροντας ἀπὸ τὰ πρὶν πώς δὲν μποροῦσαν νὰ γίνουν δεκτοὶ κι’ ἀφοῦ εἴχε ἔξασφαλίσει τὴ συνεργασία καὶ τὴν ὑποστήριξην τῆς δεξιᾶς ποὺ τελικὰ δὲν ἐμφάνισε δικό της συνδυασμὸ — γιὰ πρώτη φορὰ στὰ χρονικὰ τοῦ Συλλόγου.

Τὰ ἐλάχιστα μέλη ποὺ ἔμειναν στὴ ΔΝΔ ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀποχώρηση τοῦ γραφείου, μᾶς ρώτησαν ἢν θὰ συνεργασθοῦμε μαζὶ τους. Τοὺς ἀπαντήσαμε πώς ἀ-

πὸ τὴν πλευρά μας δὲν ὑπάρχει καὶ τέτοιο θέμα, δεδομένου ὅτι γιὰ μᾶς, παρὰ τὴν παραμονὴ τους, γιὰ λόγους συναισθηματικοὺς κυρίως, στὴ ΔΝΔ, δὲν εἰναι παρὰ ἀριστεροὶ νεολαῖοι καὶ κατὰ συνέπεια ἡταν δυνατὸ νὰ ἀποκατασταθεῖ ἑνθῆτα δράσης. Καὶ τοὺς καλέσαμε νὰ συζητήσουμε γιὰ τὴν δργάνωση τοῦ προεκλογικοῦ ἀγώνα, τὸν καταρτισμὸ τοῦ συνδυασμοῦ κ.λ.π. Ἡρθαν δυὸ μόνο, ποὺ ὠστόσο συμφώνησαν σὲ δεσμαὶ συζητήσαμε καὶ μαζὶ προβήκαμε στὸν καταρτισμὸ τοῦ συνδυασμοῦ ποὺ περιλάμβανε καὶ ἄλλα δημοκρατικὰ στοιχεῖα ποὺ ἀπὸ τὸ ἔνα μέρος διαφωνοῦσαν μὲ τὴ συνεργασία κέντρου—δεξιᾶς καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο συμφωνοῦσαν πάνω στὸ πρόγραμμα ποὺ προβάλλαμε. Ἔπακολούθησαν καὶ ἄλλες συναντήσεις κι’ ἐνῷ τὰ πράγματα φαίνονταν νὰ βαδίζουν ὅμαλά, αἰφνιδιαστικὰ δυὸ μέρες πρὶν τελειώσει ἡ ὑποδολὴ ὑποφήφιοτήτων οἱ «Λαϊμπράκηδες» μᾶς ἐπέδωσαν ἔνα τελείγραφο μὲ τὸ δόπιο ζητοῦσαν τὴν ἀντικατάσταση ἐνὸς ὑποφήφιου μ’ ἔνα «δικό» τους, ἀλλως, εἰπαν, διαλύουν τὴ συνεργασία. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ χρησιμοποίησαν καὶ τὴν ἀξίωσην ν’ ἀλλάξει τὴν τελευταῖα στιγμὴ δυνδιασμός, ὑπῆρχε καὶ ἔνα ἄλλο σοδαρώτερο ζήτημα: δὸ προτεινόμενος ὑποφήφιος διαρυνόταν μὲ τὴν κατηγορία ὅτι κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πρόσφατου ἀπεργιακοῦ ἀγώνα ἀσκοῦσε ἀπεργοσπαστικὴ προπαγάνδα; συμφωνώντας μὲ τοὺς ἀτομιστὲς τῆς δεξιᾶς πώς δὲν μπορεῖ νὰ διακινδυνεύσουμε τὸ ἔτος πώς δὲν εἶναι αὐτὸς τρόπος λύσης τῶν προβλημάτων κλπ. Πιὸ πρὶν εἶχε ἀρνηθεῖ νὰ προσφέρει ὑπηρεσίες στὴν δργάνωση, λέγοντας ἀνοιχτὰ πώς ἔχει κουραστεῖ, πρέπει νὰ κυττάξει τὸ μέλλον του κ.λ. “Οπως ἡταν ἐπόμενο ἡ ἀξίωση γιὰ συμμετοχὴ του στὸ συνδυασμὸ ἀπορρίφθηκε ἀπὸ δλους κι’ ἔτοι δρῆκαν τὸ πρόσχημα ποὺ ζητοῦσαν γιὰ διάσπαση. Πρέπει νὰ τονιστεῖ πώς αὐτὸ δέρχόταν σὲ ἀντίθεση μὲ τὶς σκέψεις καὶ τὶς θελήσεις τῶν μελῶν, ἀλλ’ ἀποτελοῦσε σχέδιο καὶ ἐντολὴ τῆς καθοδήγησης δπως ἀποκαλύφθηκε ἀπὸ τὶς συζητήσεις μαζὶ τους. Ποὺ ἔκτὸς ἀπὸ τὴν ἀχαλίωτη διασπαστικὴ τῆς δραστηριότητα ἀπόδειξε δτι δὲν ὑπάρχουν γι’ αὐτὴ οὔτε ἥθικὸς φραγμὸς οὔτε στοιχεῖα ἐντιμότητας. Τελικὰ παρουσίασαν τρεῖς μόνο ὑποφήφιους μὲ φανερὸ σκοπὸ νὰ διασπάσουν τοὺς ἀριστεροὺς ψηφοφόρους. Καὶ συνεχίζοντας τὴν παράδοση τῆς «κομπίνας» εἰπαν πώς θὰ ὑποστηρίξουν — ἀφοῦ δὲν εἶχαν πλήρη συνδυασμὸ — δικούς μας ὑποφήφιους, ζητώντας μας νὰ ὑποστηρίξουμε ἔνα δικό τους. “Ομως τὴν ἡμέρα τῶν ἀρχαιρεσιῶν κουβάλησαν ἔνα χρεωκοπημένο στοιχεῖο, ποὺ ἀποδεδειγμένα στὸ πρόσφατο παρελθόν εἶχε παίξει τὸ ρόλο τοῦ χαφιέ καὶ τοῦ προδοκάτορα στὶς γραμμὲς τῆς ἀριστερᾶς καὶ ποὺ παραπλανώντας προοδευτικοὺς σπουδαστὲς μοίραζε ψηφοδέλτια μὲ

σταυρὸ προτιμήσεως στοὺς ὑποψήφιους τῶν «Λαμπράκηδων» καὶ τῆς κεντροδεξιᾶς. Ἀγαστὴ δηλ. συνεργασία τῶν... «δημιοκρατικῶν» δυνάμεων. Φυσικὰ μὲ τέτοιες προϋποθέσεις χάσαμε ἀπὸ τὸ συνασπισμὸ χέντρου—δεξιᾶς γιὰ 15—18 ψήφους, πρᾶγμα ποὺ δὲν θὰ συνέδαινε δέδαια ἂν δὲν ἔπαιξε τὸ ρόλο ποὺ ἔπαιξε ἡ ἀδιάντροπη καθοδήγηση τῆς Δ.Ν.Δ. Ποὺ δὲν τὸ ἀργοῦνται ἄλλωστε, ἀφοῦ δήλωσαν κυνικὰ πώς εἶναι ἴκανοποιημένοι ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα καὶ πώς ὁ ἀντικειμενικός τους σκοπὸς, δηλ. τὸ σαμποτάρισμα σὲ θάρος μας ἐπιτεύχθηκε. Τὸ γεγονὸς δὲι ἔξ αἰτίας τῆς ταχτικῆς τους χάθηκε ἡ διοίκηση ἐνὸς σπουδαστικοῦ συλλόγου — δπου ἡ ἀριστερὰ εἶχε τεράστια προσολὴ χάρη στὴ σωστὴ πολιτικὴ τῶν συγδικαλιστῶν τῆς — τοὺς ἴκανοποιεῖ! Νομίζουμε πώς δὲν χρειάζονται καὶ πολλὰ σχόλια.

Ἐκεῖνο πάντως ποὺ δὲν πρέπει γὰ μᾶς διαφεύγει τὴν προσοχὴν εἶναι ἡ ἀπήγηση ποὺ ἔχουν οἱ προσδευ-

τικὲς ἰδέες στὸ σπουδαστικὸ χῶρο, πρᾶγμα ποὺ ἀπέδειξε ὁ τρομαχτικὸς ἀριθμὸς ψήφων ποὺ συγκέντρωσε ὁ συνδυασμὸς μας (42 περίου τοῖς ἔκατο), παρὰ τὴ λυσσαλέα καὶ συντονισμένη ἐπίθεση δεξιῶν, κεντρώων καὶ «ἀριστερῶν». Ποὺ σημαίνει σὲ τελευταῖα ἀνάλυση πώς ὑπάρχουν δλεις οἱ προϋποθέσεις γιὰ γ' ἀνακτήσει ἡ Ἀριστερὰ τὸ ἔδαφος ποὺ ἔχασε ἔξ αἰτίας τῆς πολύπλευρα λαθεμένης καὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἐγκληματικῆς ταχτικῆς τῆς «ἡγεσίας» τῆς. Ἀρκεῖ γὰ ἀγαλάδουν τὶς εὐθύνες τους δλοι οἱ συνεπεῖς καὶ τίμιοι ἀγωνιστὲς, διαχωρίζοντας τὴ θέση τους καὶ προχωρώντας στὸ χτίσιμο μιᾶς πρωτοπόρας νεολαίστικης ὁργάνωσης ποὺ ἰδιαίτερα στὸ χῶρο τῆς σπουδάζουσας νεολαίας εἶναι δέδαιο δὲι θὰ καταχτήσει σύντομα τὴν πρώτη θέση στὴ συνείδησή της.

Μὲ ἑκτίμηση
ΘΑΝ. ΡΟΡΗΣ
τ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Σπουδαστῶν Ρ.Σ.Α.

ΟΙ «ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ» ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΟΛΟΓΟΙ

(Συνέχεια ἀπ' τὴ σελ. 18)

στρέφεται ἐναντίον πολλῶν στελεχῶν καὶ μελῶν της, ποὺ ἀνέτρεψαν καὶ ἀγατρέπουν στὴν πράξη τὴ συνθηκολόγα πολιτικὴ καὶ ταχτικὴ της. Ἀπόδειξη δὲι ἡ ὁργὴ τῶν «συνεργείων» τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ ἐναντίον αὐτῶν στρέφεται. Ἀπόδειξη οἱ χειροδοκίες γνωστῶν ἀνωτέρων καὶ μεσαίων στελεχῶν τῆς ΕΔΑ καὶ τῆς ΔΝΔ ἐναντίον αὐτῶν τῶν ἀγωνιστῶν. Ἀπόδειξη ὁ «ψίθυρος» ποὺ διαχέεται πρὶν καὶ στὴ διάρκεια κάθε ἑκδήλωσης ἀπὸ τοὺς ἔδιους κύκλους. Φυσικά, ἐδῶ πέρα ἀπὸ τὶς εὐθύνες τῶν ὀπτορουσινιστῶν ἥγετῶν τῆς ΕΔΑ, ἀγαλαμβάνουν καὶ προσωπικές εὐθύνες ἔκεινα τὰ στελέχη ποὺ προχωροῦν σὲ τέτοιες δρωμερὲς ἐνέργειες. Καὶ φυσικὰ δὲν ὑπάρχει ἐδῶ κανένα «δικαιολογητικό» δὲι «πειθαρχοῦν στὸ Κόμμα»... Καὶ γ' αὐτὸς εἴριαστε ὑποχρεωμένοι νὰ τὰ προειδοποιήσουμε δὲι ἡν συνεχισθεῖ ἡ ταχτικὴ αὐτὴ, θὰ ὑποχρεωθοῦμε νὰ δώσουμε στὴ δημοσιότητα τὸ πλήθος τῶν καταγγελιῶν ποὺ ἔχουν θέσει ὑπόψη μας πολλοὶ ἀγωνιστὲς, πολλὰ στελέχη καὶ μέλη τῆς ΕΔΑ.

Ἄλλὰ ὑπάρχει καὶ ἡ ἄλλη πλευρά.

Μετὰ τὴν ἐπίδειξη αὐτῆς τῆς «καλῆς διαγωγῆς» καὶ τοῦ «διαχωρισμοῦ τῶν εὐθυγάνων» ἀπὸ τὸν «δχλο» ἀπὸ μέρους τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ ἥρθαν τὰ συγχαρητήρια. «Εὐχάριστο εἶναι δὲι ἀρχῖζει καὶ ἡ ΕΔΑ νὰ διαβλέπῃ ποὺ δύναται νὰ δηγγήσῃ ὁ ἐκτραχγλισμὸς τῶν ὀπαδῶν της καὶ δὲι ἡγαγκάσθη νὰ στιγματίσῃ ως «φασίστες καὶ τροτσκιστὲς προδοκάτορες», λέει ἡ «Ἐ-

λευθερία» τοῦ κ. Μητσοτάκη στὶς 29 Ιουλίου. «Ὑπογραμμίζει τὴ σημασία τοῦ «γεγονότος» ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» στὶς 30 Ιουλίου, τοιζόντας δὲι «γαὶ μὲν ὑπάρχουν «πράκτορες» καὶ «ἐχθρικὰ στοιχεῖα», οὗτοι δημος ἀνήκουν πάλιν εἰς τὸν κομμουνισμὸν — «κινεζόφιλοι», «σεχταρισταί», καὶ «σκληροὶ Λαμπράκηδες». Ή δὲ «Καθημερινὴ» τῆς 29 Ιουλίου ἀναφέρει: «...· Η πίεσις δημος πρὸς ἀκρότητας δὲν ἀσκεῖται μόνον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ πρὸς τὴν Μόσχαν προσκειμένου διεθνοῦς κομμουνισμοῦ. Ασκεῖται καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδῶ «κινεζόφιλους κομμουνιστάς». Φαίνεται δὲ δὲι οὗτοι ἔχουν ἥδη ύπὸ τὸν ἔλεγχόν των σημαντικὰ μαχητικὰ τημήματα καὶ μέρος τῶν «Λαμπράκηδων»... Ήπὸ τὸ φῶς, λοιπὸν, τῶν ἀνωτέρω πληροφοριῶν ἐπιβάλλεται, πλὴν τῶν ἄλλων, ἡ ταχυτέρα δυνατὴ ἔξαρθρωσίς τοῦ κομμουνιστικοῦ μηχανισμοῦ».

Ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ πέτυχε στὸ στόχο. Μέσο τῶν καταγγελιῶν «πράκτορων τοῦ ἐχθροῦ» κλπ. διαχώρισε τὴ θέση της καὶ φυσικὰ πρόσφερε μεγάλη ὑπηρεσία στὴν ἀντίδραση γιὰ νὰ ἐντοπίσει καὶ νὰ κατευθύνει τὰ πυρὰ της ἐναντίον τῶν «κινεζόφιλων», «σεχταριστῶν», «σκληρῶν» κλπ. Μπορεῖ γὰ εἶναι εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸν ἔαυτό της. Ἡ ἀστικὴ τάξη τῆς χώρας μας καὶ ἡ παπανδρεϊκὴ καὶ ἡ ἀντιπαπανδρεϊκὴ εἶναι εὐχαριστημένες ἀπ' αὐτὴν. Ἄλλὰ υστερα ἀπ' δλα αὐτὰ μήπως ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ «προδοκάτορα» χωρὶς εἰσαγωγικὰ θὰ ἔπρεπε γὰ ἐπιστραφεῖ στὸν ἀποστολέα;

NEA
ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣΟΒΙΕΤΙΚΗ
ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ

Ο χαρακτήρας τούς ταξειδίου

Συστηματική προσπάθεια καταβλήθηκε από τὴν πλευρὰ τῶν ἀμερικάνων γιὰ νὰ προσδοθεῖ ἔνας ἰδιωτικὸς χαραχτήρας στὸ τελευταῖο ταξίδι τοῦ γνωστοῦ ἀμερικάνου διεκατομμυριούχου καὶ περιοδεύοντα ἀπεσταλμένου τοῦ Τζόνσον "Αθερελ Χάρριμαν στὴ Μόσχα, Μπόν, Βελιγράδι κλπ.

Οἱ ἀμερικάνικες ἐφημερίδες καὶ τὰ πρακτορεῖα εἰδήσεων μίλησαν κατὰ κόρον γιὰ «ταξίδι διακοπῶν», προσπαθώντας νὰ ἀποκρύψουν τὸν πραγματικὸ χαρακτήρα.

Ἄλλὰ ἡ ἵδια προσπάθεια οὐσιαστικὰ ἔγινε καὶ απὸ τὴν πλευρὰ τῶν σοβιετικῶν ἥγετῶν, οἱ ὅποιοι ἀποσιώπησαν τὸν ἐπίσημο χαραχτήρα τοῦ ταξειδίου καὶ μὲ τὴν δλῆ στάση τους καλλιέργησαν τὴν ἐντύπωση ὅτι οἱ ἐπαφὲς καὶ οἱ συνομιλίες τοῦ Χάρριμαν μαζὶ τους ἔγιναν πάνω σὲ μιὰ πρωταρικὴ βάση. Καὶ ἦταν πολὺ φυσικὴ αὐτὴ ἡ ἀπόπειρα ἀπόκρυψης τοῦ πραγματικοῦ χαραχτήρα ποὺ εἶχε τὸ ταξίδι Χάρριμαν στὴ Μόσχα καὶ οἱ συνομιλίες του μὲ τὸν Κοσύγκιν καὶ σὲ συνέχεια μὲ τοὺς ίθύγοντες τῆς Μπόν καὶ τὸν Τίτο. Στὸ ἡμίφως τοῦ παρασκηνίου καὶ μὲ τὸν «ἰδιωτικὸ» χαραχτήρα ποὺ γίνηκε προσπάθεια νὰ τοὺς προσδοθεῖ, οἱ ἐπαφὲς καὶ οἱ συνομιλίες τοῦ Χάρριμαν εἶχαν πολὺ περισσότερες πιθανότητες ἐπιτυχίας, παρὰ ἀν γινόταν σὲ ἐπίπεδο ἐπιστημωνικού κρατικῶν ἀντιπροσωπειῶν.

Τελικὰ ὅμως τὰ προσχήματα δὲ στάθηκε δυνατὸ νὰ κρατηθοῦν καὶ ἔτοι «ἀποκαλύψτηκε» ὅτι τὸ ταξίδι τοῦ Χάρριμαν κάθε ἄλλο παρὰ ταξίδι ἀναψυχῆς ἦταν, ἀφοῦ μάλιστα τὰ ἔξοδά του καταβλήθηκαν απὸ τὴν ἀερικάνικη χυδέρνηση («Ἐλευθερία» 27.7.65).

Ο "Αθερελ Χάρριμαν εἶναι γνωστὸς γιὰ τὸ ὅτι εί-

ναι ἔνας ἀπὸ τοὺς πιὸ θερμοὺς ὑποστηριχτές τῆς ἀμερικανοσοβιετικῆς συνεργασίας, γιὰ τὴ «διευθέτηση» καὶ «λύση» τῶν προβλημάτων ποὺ ἀντιμετωπίζει ὁ σύγχρονος κόσμος. Εἶναι γνωστὸς γιὰ τὶς συνομιλίες ποὺ εἶχε διεξαγάγει μὲ τὸν Χρουστσώφ. "Ετοι εἶναι ἀπόλυτα δικαιολογημένη ἡ ἐκλογή του ἀπὸ τὸν Τζόνσον γιὰ ἐπαφὴ καὶ συνομιλίες μὲ τοὺς σοβιετικούς ἥγετες, γιὰ τὴν ἔναρξη μιᾶς νέας περιόδου τοῦ ἀμερικανοσοβιετικοῦ εἰδυλλίου καθὼς καὶ μὲ τὸ λεγόμενο «τρίτο κόσμο» μέσο τοῦ γιουγκοσλάβου ἥγετη Τίτο.

Οἱ σκοποὶ τοῦ ταξειδίου

Αὐτὴ ἡ ἐπιθυμία γιὰ τὴ σύσφιξη τῶν σχέσεων ἀνάμεσα στὴ Σοβιετικὴ "Ἐνωση" καὶ τὶς Ε.Π.Α., δπως συγκαλυμμένα ἀλλὰ μὲ σαφήνεια ἐκφράστηκε καὶ απὸ τὶς δυὸ πλευρὲς στὴ διάρκεια τῶν συνομιλιῶν τοῦ Χάρριμαν στὴ Μόσχα καὶ στὶς δηλώσεις του ποὺ ἐπακολούθησαν, δὲν ἔξεφραζε μόνο τὴν ἐπιθυμία τῶν ἥγετῶν τῆς Σοβιετικῆς "Ἐνωσης" καὶ τῶν Ε.Π.Α. γιὰ μιὰ «εἰρηνικὴ ἐπίλυση» τῶν μεταξὺ τους διαφορῶν καὶ τὴν παραπέρα ἀνάπτυξη τῶν σχέσεών τους, ἔτοι ποὺ νὰ ἔχουπηρετοῦνται ἀποκλειστικὰ τὰ δικά τους συμφέροντα, ἀλλὰ ὑπαγορεύόταν καὶ απὸ ἀνάγκες πιὸ ἐπιταχτικές, ἀμεσες καὶ ἐπείγουσες.

Οἱ νίκες τῶν πατριωτικῶν δυνάμεων στὸ Ν. Βιετνάμ καὶ ἡ ἀδυναμία τῶν Βορειοαμερικάνων ἡμιπεριαλιστῶν ὅχι νὰ ἐπιβάλουν μὲ τὴ δύναμη τῶν δπλων τὴ δικὴ τους «λύση» τοῦ Βιετναμέζικου προβλήματος, ἀλλὰ ἔστω καὶ νὰ διατηρήσουν τὶς θέσεις τους, ἔχει δημιουργήσει μιὰ ἔξαιρετικὰ ἐπικίνδυνη κατάσταση γι' αὐτούς. Βλέπουν ὅτι παρὰ τὴ συνέχιση τῶν γκαγκστερικῶν τους ἐπιδρομῶν ἐναντίον τοῦ Β. Βιετνάμ, παρὰ

τις έπιθέσεις έναντίον του άμαχου πληθυσμού, τῶν πόλεων καὶ τῶν χωριῶν τοῦ Ν. Βιετνάμ, παρὰ τὴν αὔξηση τῶν δυνάμεων τους ποὺ μάχονται ἐκεῖ, ἡ κατάρρευσή τους εἶναι δέδαιη. Ταυτόχρονα ἀποτυχαίνουν οἱ προσπάθειές τους γιὰ τὴν μετατροπὴν τοῦ Βιετνάμ σὲ νέα Κορέα, ἐνῷ δοῦ πᾶντα καὶ ἀπομονώνονται δόλο καὶ πιὸ πολὺ καὶ ἀπὸ τοὺς πιὸ πιστοὺς συμμάχους τους.

Ἄπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ δὲ πόλεμος τοῦ Βιετνάμ ἀποτελεῖ πραγματικὸ ἐφιάλτη γιὰ τοὺς σοβιετικοὺς ἡγέτες. Ὅσο τὸ πρόβλημα αὐτὸ δόλο παραμένει ἀνοιχτό, τόσο περισσότερο δόλο δυσκολεύονται γὰρ προωθήσουν τὴν πολιτικὴν τους τῆς «εἰρηνικῆς συνύπαρξης» μὲ τοὺς λύκους τοῦ Γουώλ-Στρήτ καὶ γὰρ ρυθμίσουν πρὸς τὸ κοινὸ συμφέρον τὰ διεθνῆ προβλήματα. Ἐπειτα, τὸ διενταμέζικο ζήτημα εἶναι ἐκεῖνο ποὺ κάθε μέρα πάνω του δοκιμάζονται, σὰ σὲ «λυδία λίθο», τὰ παχειὰ λόγια τῆς σοβιετικῆς ἡγεσίας γιὰ προλεταριακὸ διεθνισμό, σοσιαλιστικὴ ἀλληλεγγύη, ἀγώνα κατὰ τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ, δογματικὸ πρὸς τὶς ἀποικιακὲς καὶ μισσαποικιακὲς χῶρες, ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἔθνικὴν καὶ κοινωνικὴν τους λευτεριὰν κλπ. Ἀπ’ αὐτὴ τὴν δοκιμασίαν κάθε μέρα δόλο καὶ μὲ πιὸ πειριένο τὸ κύρος τῆς δηγαίνει ἡ σοβιετικὴ ἡγεσία, δόλο καὶ πιὸ πολὺ γίνεται φανερὸ πόσο ἀπέχουν οἱ διαχηρύζεις τῆς ἀπὸ τὶς προθέσεις τῆς, τὰ λόγια τῆς ἀπὸ τὶς πράξεις τῆς.

Ἐγα δεύτερο πρόβλημα, τὸ δόπιο πιέζει τὸ ἔδιο ἔντονα τοὺς δορειομερικάνους ἴμπεριαλιστὲς καὶ τοὺς ἐπίγονους τοῦ Νικήτα Χρουστσόφ, τὸν σημερινούς ἡγέτες τῆς ΕΣΣΔ, καὶ ποὺ τοὺς χαλάει τὰ σχέδια γιὰ μιὰ παγκόσμια Πλάξ Σοβιετομερικάνα, εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς διατήρησης τοῦ σημερινοῦ Στάτους καὶ σχετικὰ μὲ τὰ πυρηνικὰ ὅπλα. Πραγματικὰ μιὰ ἀπὸ τὶς προϋποθέσεις γιὰ γὰρ καταστεῖ δυνατὴ μιὰ «διαρρύθμιση» τοῦ σημερινοῦ κόσμου σύμφωνα μὲ τὶς ἀπόψεις καὶ τὰ συμφέροντα τῶν Ε.Π.Α. καὶ τῆς σημερινῆς σοβιετικῆς ἡγεσίας εἶναι καὶ ἡ διατήρηση τοῦ σημερινοῦ συσχετισμοῦ πυρηνικῶν διπλων, ἔτοι ὥστε νὰ μπορεῖ γὰρ εἶναι δυνατός, ἀλλὰ καὶ ἀποτελεσματικὸς ὁ πυρηνικὸς ἔκβιασμὸς σὲ βάρος τῶν ἀλλων κρατῶν, σὲ βάρος τοῦ ἐργατικοῦ καὶ ἔθνικοπαλευθερωτικοῦ κινήματος. Καὶ τὸ πρώτο ἀποφασιστικὸ δῆμα πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτὴ γίνεται μὲ τὴ συμφωνία τῆς Μόσχας τὸ 1963 γιὰ τὴ μερικὴ ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν, στὴ σύναψη τῆς δοπίας πρωτεύοντα ρόλο ἔπαιξε δὲ Χάρριμαν. «Ομως οἱ δυο ἐπιτυχεῖς δοκιμές τῆς Λαϊκῆς Κίνας στὸν τομέα τῶν ἀτομικῶν διπλων, δχι μόνο ἀνατρέψανε τὰ σχέδια τῆς σοβιετικῆς ἡγεσίας καὶ τῶν ἴμπεριαλιστῶν, ἀλλὰ καὶ δημιουργήσανε μιὰ καινούργια κατάσταση. Σήμερα ἡ Λαϊκὴ Κίνα εἶναι μιὰ ἀτομικὴ Δύναμη καὶ χωρὶς αὐτὴν καμιὰ θετικὴ λύση τοῦ προβλήματος γιὰ τὸν πυρηνικὸ ἀποπλισμὸ δὲν εἶναι δυνατή.

Σχετικὰ μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ ταξιδίου τοῦ Χάρριμαν στὴ Μόσχα καὶ τὶς ἐπιδιώξεις τῆς ἀμερικάνικης πολιτικῆς, χαραχτηριστικὰ εἶναι δοῦ γράφτηκαν στὸν ἑλληνικὸ καὶ τὸν ἔνο τύπο.

Ἐτοι ἡ «Μεσημβρινή» στὸ φύλλο τῆς 22.7.65 δημοσιεύει ἰδιαίτερη ἀνταπόκριση ἀπὸ τὴν Μπόν, σύμ-

φωνα μὲ τὴν δοπία δὲ Χάρριμαν ἐπιδιώκει: 1) Νὰ ἔχασφαλίσει ύποστήριξη γιὰ τὴ διεξαγωγὴ διαπραγματεύσεων γιὰ τὸ Βιετνάμ καὶ 2) νὰ πετύχει συμφωνία γιὰ τὴν παρεμπόδιση τῆς διάδοσης τῶν πυρηνικῶν διπλων σὲ χῶρες οἱ δοπίες σήμερον δὲν ἔχουν. Μὲ ἀνάλογο πνεῦμα γράφει καὶ ὁ γνωστὸς ἀμερικάνος δημοσιογράφος Ἰωσήφ Ἀλσοπ, σὲ ἄρθρο του ποὺ δημοσιεύτηκε στὴν ἐφημερίδα «Κήρυκας-Βῆμα Νέας Ὑδραγῆς» καὶ ἀναδημοσιεύτηκε στὴν «Καθημερινὴ» τῆς 30.7.65: «Μολαταῦτα, ἡ βαθυτέρα ἔννοια τῶν συγμιλῶν Χάρριμαν — Κοσύγκιν ἦτο ἀσφαλῶς διαφορετική. Ὁ πόλεμος τοῦ Βιετνάμ ἀνέκοψε τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τεραστίας σημασίας εἰδικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο γιγαντιαίων Δυνάμεων, τῆς δοπίας πρῶτος καρπὸς ὑπῆρξεν ἡ συμφωνία διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν». Ἐτοι ἀποκαλύπτεται δτὶ τὸ Βιετνάμ, ποὺ γίνεται δόλο καὶ περισσότερο δὲ ἐφιάλτης τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, ἡταν τὸ μεγάλο θέμα τῶν συγμιλῶν Χάρριμαν — Κοσύγκιν, στὸ δοπίο Βιετνάμ «οἱ Ε.Π.Α. δὲν συγχρονούνται μὲ τὴ Σοβιετικὴ "Ενωση, ἀλλὰ μὲ τὴν Κίνα καὶ τὴν Λ. Δ. τοῦ Β. Βιετνάμ», διόπειτα δηλώσει δὲ Χάρριμαν στὴ Μπόν. Καὶ γιὰ νὰ μὴν ἀφίσει καμιὰ ἀμφιβολία γιὰ τὸ περιεχόμενο καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν συγμιλῶν του μὲ τὸ σοβιετικὸ πρωθυπουργό, πρόστεσε πώς «ἡ Σοβιετικὴ Έγωση καὶ οἱ ΕΠΑ ἔχουν τὸν διαδικτύον σκοπούς σὲ δτὶ ἀφορᾶ τὸν περιορισμὸ τῶν πυρηνικῶν διπλων.

Σοβιετικὴ Ένωση - Η.Π.Α. — «Ἀδέσμευτοι»

Σημιαντικὸς ρόλος, σχετικὰ μὲ τὶς ἀμερικανοσοβιετικὲς ἐπιδιώξεις, τόσο δοῦ ἀφορᾶ τὸ Βιετνάμ δοῦ καὶ δοῦ ἀφορᾶ τὸ ζήτημα τῶν πυρηνικῶν διπλων, ἔχει ἐπιφυλαχτεῖ στὸν «ἀδέσμευτον» τύπου Τίτο—Σάστρι.

Δὲν εἶναι χωρὶς σημασία τὸ γεγονός τῆς μετάδασης τοῦ Χάρριμαν στὸ Βελιγράδι ೩στερα ἀπὸ τὴ Μόσχα καθὼς καὶ ἡ ταυτόχρονη σχεδὸν ἐκεῖ παρουσία τοῦ γνωστοῦ ἀντιδραστικοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ινδίας Σάστρι. Ὁ τελευταῖς μάλιστα δηλώσει πολὺ χαραχτηριστικὰ δτὶ οἱ «ἀδέσμευτοι». Θὰ ἀναλάδουν νέες πρωτοβουλίες γιὰ τὴν ἐξεύρεση εἰρηνικῆς λύσης τοῦ διενταμέζικου προβλήματος καὶ ἔχηρε τὴν «ταυτότητα ἀπόψεων Ινδίας καὶ Γιουγκοσλαβίας». «Ολα αὐτὰ δείχνουν πώς ἔξυφαίνεται μιὰ νέα συνωμοσία ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν Γιάνγκηδων ἴμπεριαλιστῶν καὶ τῶν διπτοριουνιστῶν ἡγετῶν τῆς Σοβιετικῆς Έγωσης, μὲ τὴ δογματικὴ τοῦ ἀποστάτη Τίτο καὶ τοῦ ἀντιδραστικοῦ Σάστρι. Μιὰ συνωμοσία, ποὺ στόχος τῆς εἶναι, ἀμεσα δὴρωικὸ διενταμέζικος λαός, ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἔθνική του λευτεριὰ καὶ ἔμμεσα δλόκληρο τὸ ἐργατικὸ καὶ ἔθνικοπαλευθερωτικὸ κίνημα καὶ ἡ παγκόσμια εἰρήνη.

Ἄξιζει ἐδῶ νὰ τονιστοῦν δύο σημεῖα ποὺ δείχνουν δτὶ οἱ συγμιλίες Κοσύγκιν — Χάρριμαν ἀποτέλεσαν μιὰ πραγματικὴ συνωμοσία. Τὸ ἔνο εἶναι τὸ γεγονός δτὶ αὐτές ἔγιναν δχι στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας, ἀλλὰ στὰ κρυφά. Εἶναι χαραχτηριστικὸ γιὰ τὴ νοστροπία

τῶν σημεριγῶν σοβιετικῶν ἡγετῶν, δτι συνεχίζουν τὴ μέθοδο τῶν μυστικῶν διαπραγματεύσεων ποὺ είχε ἐγκαινιάσει δ Χρουστσόφ σὲ ἀντίθεση μὲ τὴ σαραγτάχρονη ταχτικὴ ποὺ ἀκολούθησαν οἱ Λένιν—Στάλιν. Τῶν φανερῶν δηλαδὴ διπλωματικῶν συνομιλιῶν καὶ διαπραγματεύσεων ποὺ καθιερώθηκε ἀμέσως μετὰ τὴν ἔρυση τοῦ σοβιετικοῦ κράτους καὶ τὴν κατάργηση τῆς μυστικῆς διπλωματίας ἀπὸ τὸ Λένιν. Τὸ δεύτερο στοιχεῖο εἶναι ἡ σιωπὴ τῶν ἡγετῶν τῆς Σ.Ε. σὲ ἀντίθεση μὲ τὶς ἐπανειλημμένες δηλώσεις τοῦ Χάρριμαν, οἱ ὅποιοι ἔτοις ἄφιναν γὰ ἐννοηθεῖ δτι συμφωνοῦσαν μαζὶ του. «Ἐτσι δὲν διέψευσαν τὴ δήλωσή του δτι ἀπεκόμισε τὴν ἐντύπωση δτι ἡ Σ.Ε. διαπνέεται ἀπὸ ελιξιρινὴ διάθεση γιὰ μιὰ εἰρηνικὴ ἐπίλυση τοῦ προβλήματος τοῦ Βιετνάμ καὶ δτι θὰ ἥταν πρόθυμη γὰ ἀρχίσει γι’ αὐτὸ διαπραγματεύσεις ἐδὺ σταματοῦσαν οἱ δημιαρδισμοὶ τοῦ Β. Βιετνάμ ἀπὸ τοὺς ἀμερικάνους. Ή δήλωση τοῦ Ράσκ τὴν ἐπομένη δτι θὰ σταματήσουν οἱ δημιαρδισμοὶ ἐφόσον ὑπάρξουν ἐνδείξεις διακοπῆς τῆς ὑποστήριξης τῶν Βιετγάκων ἀπὸ τὸ Ἀγνό. Τί κρύβεται ἀραγε πίσω ἀπ’ δλες αὐτὲς τὶς δηλώσεις; Ἀπλούστατα δτι οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες καὶ οἱ ἀμερικάνοι ἱμπεριαλιστὲς ἔχουν καταλήξει σὲ δρισμένες συμφωνίες καὶ δτι ἀπλῶς ἀναζητοῦν προσχήματα γιὰ γὰ τὶς θέσουν σὲ ἐφαρμογὴ.

«Τσερα ἀπὸ τὴν ἀποτυχία, κάτω ἀπὸ τὴν παγκόσμια κατακραυγὴ καὶ τὸ ξεμασκάρεμα ποὺ ὑπέστη, τῆς «εἰρηνευτικῆς» ἀποστολῆς τοῦ «ἐργατικοῦ» κ. Οὐδὲν καὶ τῆς Βρεταννικῆς Κοινοπολιτείας (διάθαξε ἀποικιοκρατίας), δ Τζόνσον προσπαθεῖ γὰ φτάσει στὸ ἔδιο ἀποτέλεσμα μέσο τῶν «ἰδιωτικῶν» ταξιδίων καὶ συνομιλιῶν τοῦ Χάρριμαν καὶ τῶν κ.κ. Τίτο καὶ Σάστρι, οἱ ὅποιοι ἔχουν δώσει ἀπτὰ δειγματα τοῦ πόσο πρόθυμοι καὶ πιστοὶ ὑπηρέτες εἶναι τῆς Οὐάσιγκτων. Ο Τζόνσον ἐπιδιώκει νὰ περάσουν ἀπαρατήρητες οἱ «ἰδιωτικὲς» ἐπαφὲς καὶ συνομιλίες τοῦ Χάρριμαν γιὰ γὰ μὴν προκαλέσουν τὴν ἀντίδραση τῶν ἀντιμπεριαλιστικῶν δυνάμεων καὶ ἔτοις γὰ δοθεῖ ἡ δυνατότητα τοὺς κ.κ. Κοσύγκιν, Μπρέζνιεφ καὶ Σία γὰ ἀρχίσουν μαζὶ του μιὰ καινούργια περίοδο συνεργασίας. «Οπως ἐπίσης ἐπιδιώκει μὲ τὶς «πρωτοβουλίες» καὶ τὶς προτάσεις τῶν «ἀδεσμεύτων» κ.κ. Σάστρι καὶ Τίτο γὰ ξεγελάσει τοὺς λαοὺς οἱ ὅποιοι μειώνοντας τὴν ἐπαγρύπνησή τους, θὰ ἐπέτρεπαν ἔτοις στοὺς ἱμπεριαλιστὲς τῆς Οὐάσιγκτων καὶ τοὺς διπορτουνιστὲς τῆς Μόσχας γὰ πρωθήσουν τὰ σχέδιά τους. Καὶ ἐδῶ θμως θὰ θεῖ γελασμένος.

Ο δρόμος τοῦ ἀγώνα καὶ δ δρόμος τῆς συνομωσίας

Αναμφισβήτητα καὶ δ πόλεμος τοῦ Βιετνάμ καὶ τὸ ζήτημα τῶν πυρηνικῶν δπλων ἀποτελοῦν σήμερα δυὸ ἀπὸ τὰ πιὸ φλέγοντα προβλήματα τῆς παγκόσμιας πολιτικῆς. Εἶναι ἀνάγκη γὰ δρεθεῖ λύση καὶ γιὰ τὰ δυό. Καὶ ἡ λύση εἶναι καὶ ἐπιθυμητὴ ἀπὸ τοὺς λαοὺς καὶ πραγματοποιήσιμη.

Τὸ πρόβλημα τοῦ Βιετνάμ δὲ μπορεῖ γὰ ἀντιμετωπίζεται ἀποκλειστικὰ σὰν «μιὰ ἔστια πολέμου ἐπικίνδυνη γιὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνη», δπως θέλουν γὰ τὸ

βλέπουν οἱ σημεριγοὶ ἡγέτες τῆς Σοβιετικῆς «Ἐγωσης καὶ ἀπὸ τὸ δποτο θὰ πρέπει νὰ ἀπαλλαγοῦμε δπως-δπως καὶ μὲ κάθε θυσία, δηλαδὴ μὲ θυσία τοῦ διεταμέζικου λαοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς του ἀνεξαρτησίας. Ήδη οἱ ἀμερικάνοι εἰλικριγὰ ἥθελαν νὰ σταματήσει δ πόλεμος στὸ Βιετνάμ, θὰ ἔπρεπε νὰ καταλήξουν στὸ συμπέρασμα πὼς γι’ αὐτὸ μιὰ μόνο ρεαλιστικὴ καὶ παραδεχτὴ λύση ὑπάρχει. Ο σεβασμὸς τῶν συμφωνιῶν τῆς Γενεύης τοῦ 1954, ποὺ τόσο κατάφωρα ἔχουν παραβιάσει. Ή ἀποχώρησή τους ἀπὸ τὸ Ν. Βιετνάμ καὶ ἡ διευθέτηση, θστερα ἀπὸ αὐτό, τοῦ δλου προβλήματος μὲ διαπραγματεύσεις καὶ μὲ δάση τὴ θέληση τοῦ διεταμέζικου λαοῦ. Βέβαια κάτι τέτοιο θὰ ἔρχοταν σὲ ριζικὴ ἀντίθεση μὲ τὰ δρώμικα συμφέροντά τους καὶ γι’ αὐτὸ ἀκριδῶς οὔτε τὸ σκέψονται. Ήδη οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες ἐπιθυμοῦσαν πραγματικὰ γὰ γίνουν σεβαστὲς οἱ συμφωνίες τῆς Γενεύης καὶ ἡ θέληση τῆς τεράστιας πλειοφηφίας τοῦ λαοῦ τοῦ Βιετνάμ, ἐάν πραγματικὰ ἐνδιαφερόντουσαν γιὰ τὸν ἀγώνα καὶ τὴ λευτεριά αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, ἀντὶ νὰ ἔρχονται σὲ μυστικές διαπραγματεύσεις μὲ τὸν Τζόνσον, μέσο τῶν Χάρριμαν, Τίτο, Σάστρι καὶ συντροφίας, θὰ δοθοῦσαν ἀποτελεσματικὰ τὸ Βιετνάμ νὰ ἀντιμετωπίσει τὶς ληστρικές ἐπιδρομὲς καὶ τὸν πόλεμο ποὺ τοῦ ἐπέβαλαν οἱ Γιάνγκηδες ἱμπεριαλιστές. Αὐτὶ δμως γι’ αὐτὸ δ Κοσύγκιν διεξάγει μυστικές συνομιλίες γιὰ τὸ Βιετνάμ καὶ τὸν ἀφοτισμὸ τὴ στιγμὴ ποὺ δ Τζόνσον μιλάει γιὰ διπλασιασμὸ τῶν ἀμερικάνικων δυνάμεων στὸ Βιετνάμ. Πῶς εἶναι λοιπὸν δυνατὸ δ τελευταῖς γὰ μὴν ἐπίζει στὴ δοθεῖσα τῆς Σοβ. «Ἐγωσης γιὰ τὴν «εἰρηνικὴ ἐπίλυση» τοῦ διεταμέζικου προβλήματος, δπως δήλωσε σὲ πρόσφατη συνέντευξη τύπου; («Βῆμα» 29.7.65). «Ολοι δμως καταλαβαίνουν τὶ ἐννοεῖ δ ἀρχιμπεριαλιστής Τζόνσον, δταν μιλάει γιὰ «εἰρηνικὴ ἐπίλυση» τοῦ προβλήματος τοῦ Βιετνάμ.

Οι προτάσεις τῆς Λαϊκῆς Κίνας γιὰ τὴν δλοκληρωτικὴ ἀπαγόρευση καὶ πλήρη καταστροφὴ τῶν πυρηνικῶν δπλων, δπως ἐπανελήφθηκαν ἀμέσως θστερα ἀπὸ τὴν πρώτη δοκιμὴ τῆς κινέζικης ἀτομικῆς δόμησας στὸ μήνυμα τοῦ Τσοο-Ἐγ-λάι τῆς 17.10.64, ἀποτελοῦν τὴ μόνη ρεαλιστικὴ λύση γιὰ τὸ πρόβλημα τοῦ πυρηνικοῦ ἀφοτισμοῦ. Αὐτὶ γι’ αὐτὸ, οἱ ἡγέτες τῆς Σ.Ε. καὶ οἱ ΕΠΑ ἐπιμένουν στὸ πνεῦμα τῆς συμφωνίας τῆς Μόσχας τοῦ 1963 γιὰ τὴ μερικὴ ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν. Επιμένουν δηλαδὴ στὸ νὰ διατηρήσουν αὐτοὶ τὸ μονοπώλιο τῆς κατοχῆς πυρηνικῶν δπλων καὶ νὰ ἐμποδίσουν ἀλλες χώρες νὰ τὰ ἀποχτήσουν. Στὴν ούσια δηλαδὴ τοὺς αὐτῆς ποὺ ἀποτέλεσε μέρος τῶν συνομιλιῶν Κοσύγκιν—Χάρριμαν, ἀποβλέπει στὴ διατήρηση τοῦ πυρηνικοῦ ἐκβιασμοῦ σὰ μέσο γιὰ τὴν «ἐπίλυση» τῶν διεθνῶν διαφορῶν, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ ἐργατικοῦ καὶ τοῦ ἐθνικοπατελευθερωτικοῦ κινήματος, γιὰ τὴν κατάπνιξη τῆς φωνῆς τῶν ἀλλων χωρῶν. Αποτελεῖ ἀμεσο κίνδυνο γιὰ τὴν ἐθνική τους ἀνεξαρτησία. Αποτελεῖ, σὲ τελευταῖα ἀνάλυση, τὸ μέγιστο κίνδυνο γιὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνη.

Μιὰ τέτοια πολιτικὴ δὲ μπορεῖ νὰ γίνει ἀποδεκτὴ
(Συνέχεια στὴ σ. 26)

ΤΗΝ ΟΠΠΟΡΤΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΤΗΣ Ε.Δ.Α.

υαι διαχωρίζουν τὴν θέση τους ἀπ' αὐτὴν

Ἡ ἀντίσταση καὶ πάλη τῶν συνεπῶν ἀγωνιστῶν με-
λῶν καὶ στελεχών τῆς ΕΔΑ καὶ τῆς ΔΝΔ ἐναντίον τῆς
ὅππορτουνιστικῆς καὶ διασπαστικῆς γραμμῆς τῶν ρε-
βιζιονιστῶν, συνεχίζεται καὶ ἐντείνεται. Τὸ κίνημα ἐ-
ναντίον τοῦ ρεβιζιονισμοῦ-ὅππορτουνισμοῦ ὑστερα ἀ-
πὸ τὴ συνθηκολόγα πολιτικὴ τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ
μετὰ τὰ γεγονότα τῆς 15 'Ιουλίου παίρνει μεγαλύ-
τερη ἔκταση. Δημοσιεύουμε παρακάτω μιὰ ἐπιστολὴ
8 στελεχών καὶ μελῶν τῆς ΕΔΑ Θεσσαλονίκης, μὲ τὴν
ὅποια καταγγέλλουν τὴν ἡγεσία τοῦ «κόμματος» γιὰ
τὴν πολιτικὴ καὶ τὶς μεθόδους ποὺ ἐφαρμόζει.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 8 ΜΕΛΩΝ ΚΑΙ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΗΣ Ε.Δ.Α. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἄγαπητοι φίλοι συντάχτες τῆς «Ἀναγέννησης»,

Πρῶτα ἀπ' ὅλα χαιρετίζουμε τοὺς τίμους ἐκείνους
ἀγωνιστὲς ποὺ ὅρθωσαν τὸ ἀνάστημά τους ἐναγτίον
τῶν ὅππορτουνιστῶν ἥγετῶν, ἐναγτίον τῆς πολιτικῆς
καὶ τῶν μεθόδων τους καὶ δηλώγουμε ὅτι τασσόμαστε
ἀγεπιφύλαχτα στὸ πλευρό τους. Μὲ τὴν ἐνέργειά μας
αὐτὴ καταγγέλλουμε τὴν ἡγεσία τῆς ΕΔΑ, ποὺ ἀπαρ-
νήθηκε τὶς εὐθύνες τῆς σὰν ἡγεσίας τοῦ ἀριστεροῦ κι-
νήματος καὶ διαδηλώγουμε τὴν θέλησή μας νὰ παλαι-
φουμε μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς τίμους ἀγωνιστὲς γιὰ μιὰ
πραγματικὴ ἀναγέννηση τοῦ κινήματος καὶ τῆς πα-
τρίδας μας.

Ἐμεῖς ποὺ ὑπογράφουμε τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν εἴμαστε
μᾶς ὄμαδα στελεχῶν καὶ μελῶν τῆς ΕΔΑ Θεσσαλο-
νίκης ποὺ διαχωρίζαμε τὶς εὐθύνες μας ἀπὸ τὴν ἡγε-
σία τῆς ΕΔΑ γιὰ τοὺς παρακάτω λόγους:

1) Γιατὶ ἡ τελευταία ἀπαρνήθηκε τὶς προοπτικὲς

τοῦ λαϊκοῦ μας κινήματος καὶ προσδέθηκε στὸ ἄριμα
τῆς ἀστικῆς τάξης.

2) Γιατὶ ἡ ἴδια ἔμπασε τὴν ΕΔΑ στὸ δρόμο τοῦ
ἐκφυλισμοῦ τῆς σ' ἓνα ἀστικὸ ρεφορμιστικὸ κόμμα ὑ-
ποταγμένο στὶς ἀνάγκης καὶ στὰ πλαίσια ποὺ εἶναι ἀ-
γεκτὰ ἀπὸ τοὺς ξένους καὶ ντόπιους ἐκμεταλλευτές.

3) Γιατὶ αὐτὴ ἐπιδόθηκε ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια σὲ
μιὰ ἔξω ἀπὸ ἀρχές ἀντικινεζικὴ ἐκστρατεία, διαστρε-
βλώνοντας τὴν ἀλήθεια καὶ τὰ πραγματικὰ γεγονότα.

Μετὰ τὴ γνωστοποίηση τῆς ἀπόφασής μας αὐτῆς
στὴν καθοδήγηση τῆς ΕΔΑ Θεσσαλονίκης, μέλος τῆς
Ε.Π. μαζὶ μὲ ἄλλα στελέχη χρησιμοποίησαν ἀπαρά-
δεχτες μεθόδους γιὰ μᾶς κάνουν γὰ ἀγακαλέσουμε
τὴν ἀπόφασή μας. "Ομως ὅλες αὐτὲς οἱ ἀπόπειρες πέ-
σανε στὸ κενό. Εἶναι χαραχτηριστικὸ ὅτι τὸ μέλος αὐ-
τὸ τῆς Ε.Π. διμολόγησε ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς ΕΔΑ εί-
ναι ἡ στήριξη τῆς κυβέρνησης Παπανδρέου καὶ ὅχι ἡ
ἀνάπτυξη τῶν ἀγώνων τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῶν
ἄλλων ἐργαζομένων στρωμάτων.

Ἐπίσης δὲ ἴδιος μᾶς χαραχτήρισε «νεοσσούς», ἀλλὰ
πῆρε τὴν ἀπάντηση ὅτι κι ἀν εἴμαστε ἐμεῖς «νεοσσοί»
προερχόμαστε ἀπὸ ὑγιὲς πατρογονικὸ κοπάδι, ἐνῷ δὲ
ἴδιος ἀποτελεῖ μέρος ἐνὸς ἐκφυλισμένου κοπαδίου ποὺ
δὲ πτηνοτρόφος τὸ στέλνει γιὰ πούλημα...

Αὐτὲς καὶ ἄλλες ἐπιθέσεις καὶ χαραχτηρισμοὶ ἐναν-
τίον μας ἔξιγγονται ἀπὸ τὸν πανικὸ ποὺ τοὺς πιάνει
ὅταν οἱ ἀγωνιστὲς ξεσηκώνονται καὶ παίρνουν στὰ χέ-
ρια τους τὴν ὑπόθεση τῆς ἐξυγίανσης τοῦ κινήματος.

"Ομως ὅπως αὐτὴ καὶ ὄποιαδήποτε ὅλη ἀπόπειρα
ἀπ' ὄπουδήποτε καὶ ἀν προέρχεται δὲ θὰ σταθεῖ ἔμπο-
διο στὸν τίμονα καὶ ἀγωνιστικὸ μας δρόμο.

Ἐκφράζοντας τὴ συμφωνία μας μὲ τὶς θέσεις καὶ
τὸν προσανατολισμὸ τῆς «Ἀναγέννησης» δηλώνουμε

πώς θά κάγουμε δια μπορούμε για την πραγματοποίηση του χύρου καθήκοντος που μπαίνει σήμερα στους άγωνιστές της χώρας μας: της καταπολέμησης του ιμπεριαλισμού και του ρεβιζιονισμού.

Πιστεύουμε πώς σήμερα, στις συγχρήκες της δξυγήσης της άντιθεσης άναμεσα στὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ στὸν ἀμερικάνικο ἵμπεριαλισμὸν καὶ τοὺς ὑποταχτικοὺς του, οἱ ρεβιζιονιστικὲς «Θεωρίες» καὶ τὸ πνεῦμα τῆς συνθηκολόγησης ἐπιδροῦν κατὰ διαλυτικὸν τρόπο στὶς ἀγωνιστικὲς διαθέσεις τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Γι' αὐτὸν νομίζουμε πώς ὑποχρέωση ὅλων τῶν συνεπῶν, τῶν τιμῶν ἀγωνιστῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰναι νὰ συνδυάσουν τὸν ἀγώνα τους ἐναντίον τῶν μηχανορραφιῶν τοῦ ἀμερικάνικου ἵμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἀντίδρασης μὲ τὴν καταπολέμηση τοῦ ρεβιζιονισμοῦ καὶ ὀππορτουνισμοῦ. Χρειάζεται οἱ λαϊκὲς μάζες νὰ ἔξοπλισθοῦν μὲ τὴν πιὸ καθαρὴ ἀγωνιστικὴν προσποτικὴν καὶ μὲ τὴν πιὸ ὑγιὴν ἀγωνιστικὴν αἰσιοδοξίαν γιὰ νὰ χαλάσουμε τὰ σχέδια τῶν ἀμερικάνων ἵμπεριαλιστῶν καὶ τῶν λακέδων τους.

Μέ ἀγωνιστικοὺς χαιρετισμούς
ΦΙΛΩΤΑΣ ΧΑΤΖΗΘΩΜΑΣ, μέλος τῆς Τομεακῆς
Ἐπιτροπῆς Συκεῶν
ΑΝΤΩΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΗΣ, μέλος τοῦ Γραφείου
Ρεντζικίου
ΤΑΣΟΣ ΑΡΝΑΟΥΤΟΓΛΟΥ, μέλος τοῦ Γραφείου
Ρεντζικίου
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΧΟΤΟΜΑΝΙΔΗΣ, μέλος τοῦ στοιχείου Ρεντζικίου
ΣΤΕΛΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ, μέλος τοῦ στοιχείου Ρεντζικίου
ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΡΝΑΟΥΤΟΓΛΟΥ, μέλος τοῦ στοιχείου
Ρεντζικίου
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΙΣΣΑΣ, μέλος τοῦ στοιχείου Ρεντζικίου
ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΑΜΠΡΟΥ, μέλος τοῦ στοιχείου Ρεντζικίου

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ ΤΗΣ Δ.Ν. ΛΑΜΠΡΑΚΗ

Ἐπίσης πήραμε καὶ δημόσιεύουμε τὴν παρακάτω ἐπιστολὴν τοῦ Θεόφιλου Ματθαιόπουλου, Γραμματέα τῆς ΔΝΔ τοῦ Νομοῦ Κομοτηνῆς καὶ μέλους τοῦ Γραφείου Ἀνατολικῆς Μακεδονίας—Θράκης τῆς ἕδιας δργάνωση.

‘Αγαπητὴ «Ἀναγέννηση»

Τὸ Γενάρη τοῦ 1965 ἀπολύθηκα ἀπὸ στρατιώτης. Ἀμέσως παρουσιάστηκα στὰ γραφεῖα τῆς ΕΔΑ καὶ τέθηκα στὴ διάθεση τοῦ Κόμματος, ὅπως ἔκανα καὶ πρὶν πάω στρατιώτης.

Ἡ ἀπουσία ὅμως μερικῶν στελεχῶν ἀπὸ τὸ Κόμμα μὲ ἔκανε νὰ σκεφθῶ καὶ γὰρ ρωτήσω ποῦ ὀφείλεται αὐτό. Τὴν ἀγησυχία μου αὐτὴ τὴν πρόλαβαν οἱ παραμείναντες στὴ Γραμματεία τῆς ΕΔΑ. Μοῦ εἶπαν διτὶ πρόκειται γιὰ ἀνθρώπους ποὺ κουράστηκαν καὶ ποὺ

παρασύρθηκαν ἀπὸ μιὰ διμάδα δογματιστῶν ποὺ ὑπάρχουν μόγο στὴν Ἀθήνα καὶ τώρα καὶ στὴν Κομοτηνή, αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι θέλουν τὸ κακὸ τοῦ Κόμματος κλπ. Μοῦ εἶπαν ἐπιπλέον νὰ μήν ἐπιζητήσω γάρ ἔρθω σὲ ἐπαφὴ μὲ κανένα ἀπὸ αὐτοὺς, γιατὶ μπορεῖ νὰ μὲ παρασύρουν, ἔκμεταλλεύμενοι τὴν ἀγωνιστικότητά μου, τὴ γεαρὴ ἥλικία μου κλπ. «Ομως ἔγῳ θέλησα γάρ ἀκούσω καὶ τὶς ἀπόφεις τῶν ἄλλων καὶ ρώτησα καὶ ἔμαθα ὅρισμένα πράγματα. Μὲ μπερδεμένες ἀπόφεις γύρω ἀπὸ αὐτό, κατέδηκα στὴν Ἀθήνα, στὸ 1ο Συνέδριο τῆς Νεολαίας Λαμπράκη σὰν Γραμματέας ποὺ γῆμουνα μέχρι τότε τῆς τοπικῆς δργάνωσης, ἀλλὰ καὶ σὰν μέλος τοῦ Γραφείου Περιοχῆς Ἀνατ. Μακεδονίας Θράκης.

Τὸ συνέδριο αὐτὸν μὲ ἔπεισε διτὶ ἡ γεολαία δὲν καθοδηγίεται σωστὰ καὶ οἱ «θέσεις» ποὺ ἔκει ἐκφράστηκαν ἀπὸ τὴν καθοδήγηση ἥταν τελείως ἀντίθετες ἀπὸ διτὶ ἔγῳ πίστευα. Ἐκεῖ μοῦ ἀποκαλύφθηκε διτὶ ὁ ρεβιζιονισμὸς ἔχει διαποτίσει ὡς τὸ μεδοῦλο τὴν καθοδήγηση καὶ κατὰ συνέπεια συνειδητοποίησα διτὶ πρέπει νὰ ἐγκαταλείψω τὴν δργάνωση αὐτὴν καὶ νὰ συνταχθῷ μὲ ἔκεινους ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἔξυγιανση τοῦ κινήματος. Δὲν νομίζω διτὶ πρέπει νὰ ἐπεκταθῷ μὲ λεπτομέρειες γιὰ τὶς ἀσχήμιες ποὺ ἀγτίκρυσα σ' αὐτὸν τὸ συνέδριο καὶ γιὰ τὴν ἀπογοήτευση ποὺ δοκίμασα. Αὐτὸν συνετέλεσε στὸ γάρ ξεκαθαρίσω τὴ θέση μου καὶ μέσα στὸ συνέδριο καὶ στὴν τοπικὴ δργάνωση διτὸν ἐπέστρεψα. Δὲν ἀναφέρω ἐπίσης πόσες πιεστικές προσπάθειες μοῦ ἔγιναν γιὰ νὰ παραμείνω στὴν δργάνωση ἔστω καὶ σὰν «διαφωνῶν». Δὲν δίστασε μέλος τοῦ Προεδρείου τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς ΔΝΔ, ποὺ ἦλθε ἔδω ἀποκλειστικὰ γιὰ νὰ μὲ μεταπείσει, νὰ μοῦ πεῖ διτὸν ἀπέτυχε διτὶ «δὲν εἰσαι ἀξιος οὔτε γιὰ μέλος τῆς γεολαίας!!» ἐνῶ γι' αὐτὸν κι' ὅχι φυσικὰ μόνο γι' αὐτὸν ἔμουνα ἀξιος μέχρι τότε γιὰ Γραμματέας τῆς δργάνωσης τοῦ Νομοῦ καὶ μέλος τοῦ Γραφείου Περιοχῆς... Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἔκεινη καὶ πέρα ἔπαφα νὰ εἰμαι γι' αὐτοὺς δια «καλὸς ἀγωνιστής», δι «ἴκανὸς καθοδηγητής», δι «τίμιος γεολαίας» κλπ. καὶ ἔγινα κι' ἔγῳ «προδότης», «δογματιστής», «κινέζφιλος», «φιλοπόλεμος», «ψευτοεπαναστάτης», «δειλός» κλπ. Ομως οἱ ἔδω ἀγωνιστές κατανοοῦν κάθε μέρα καὶ περισσότερο τὴν ἀλήθειαν καὶ στρέφονται πρὸς τὴν πλευρὰ τῶν τιμῶν ἔκεινων ἀγωνιστῶν ποὺ μάχονται ἐναντίον τοῦ ὀππορτουνισμοῦ καὶ τῆς πολιτικῆς τῆς συνθηκολόγησης.

Ἀπλὸς στρατιώτης κι' ἔγῳ ἐντάσσω τὸν ἔαυτό μου στὶς γραμμές ὅλων ἔκεινων τῶν ἀγωνιστῶν ποὺ πολεμοῦν μὲ ἀδιαλλαξία τὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμό, γιὰ τὴν ἐπάγοδο τοῦ ἀριστεροῦ κινήματος τῆς χώρας μας στὶς γυνήσιες πηγγές του.

Μέ ἀγωνιστικοὺς χαιρετισμούς
ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 4 ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΞΑΝΘΗΣ ΤΗΣ Δ.Ν. ΛΑΜΠΡΑΚΗ

Πήραμε καὶ δημόσιεύουμε ἀκόμα τὴν παρακάτω ἐπι-

στολή 4 στελεχών της ΔΝ Λαμπράκη του Νομού Ξάνθης, με τὴν δόποια καταγγέλλουν τοὺς ρεβιζιονιστὲς καὶ διαδηλώνουν τὴν ὑποστήριξῆ τους στὶς θέσεις τῆς «Ἀναγέννησης».

΄Αγαπητὴ «Ἀναγέννηση»

Εἴμαστε τέσσερις νέοι ἀγωνιστές. Γιὰ πρώτη φορὰ δουλέψαμε δργαγωμένα σὰν ἀριστεροὶ μετὰ τὸ ἐκλογικὸ πραξικόπημα τοῦ 1961. Δοθήκαμε διλόψυχα γιὰ νὰ οἰκοδομήσουμε μιὰ γερή νεολαίστικη δργαγώση, παρὰ τὸ γεγονὸς δτὶ γρήγορα διαπιστώσαμε δτὶ ὅχι μόνον ἡ καθοδήγηση δὲ μᾶς δοηθοῦσε γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, ἀλλὰ θοδήγηση δὲ μᾶς δοηθοῦσε γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, ἀλλὰ ἀντίθετα μᾶς ἐμπόδιζε.

΄Ετσι φθάσαμε στὶς ἐκλογὲς τῆς 16.2.64 καὶ τότε δρεθήκαμε μπροστὰ σὲ μιὰ ἀνοικτὴ σχεδὸν ἐκστρατεία κατασυκοφάντησης δρισμένων στελεχῶν ἀπὸ μέρους ὑπευθύνων παραγόντων τοῦ κόμματος καὶ τῆς νεολαίας.

΄Εμεῖς δέδαια δὲν μπορούσαμε νὰ δώσουμε ἔξήγηση γιὰ δλα αὐτὰ, γιατὶ ἀγνοούσαμε τὰ γεγονότα καὶ γιατὶ ἐπιπλέον δλέπαμε τὸ Γραμματέα μᾶς ποὺ ἤταν μόνιμος στόχος τῶν συκοφαντῶν νὰ πρωτοστατεῖ σ' δλη τὴν προεκλογικὴ δουλειὰ καὶ νὰ μὴν ἀφίνει νὰ διαφανεῖ δποιαδήποτε διαφωνία του ἢ ἀντίδραση σὲ δλα αὐτά.

Μετὰ διμως τὶς ἐκλογὲς τοῦ 1964 ἡ συκοφαντικὴ ἐ-

πίθεση ἀρχισε νὰ παίρνει μεγάλες διαστάσεις σὲ τέτοιο βαθμὸ ποὺ στὰ μάτια μᾶς ἀρχισε ν' ἀποκαλύπτεται δλο τὸ σάπιο ἐσωκομματικὸ καθεστώς. Έτσι ἀρχίσαμε νὰ δάζουμε μιὰ σειρὰ ἐρωτηματικὰ στὸν ἑαυτό μᾶς, ποὺ αὐξήθηκαν μὲ τὸν αὐθαίρετο ἀποκλεισμὸ τῆς δργάνωσης τοῦ Νομοῦ μᾶς ἀπὸ τὸ Συγένδριο τῆς ΔΝ Λαμπράκη. Ήρθε ἡ ἀποχώρηση τοῦ Γραμματέα μᾶς ἀπὸ τὴν ΔΝΔ καὶ ἡ γνωστὴ τραμπούκικη ἐνέργεια εἰς δάρος του καὶ τότε πιὰ συνειδητοποιήσαμε τὴν ἀνάγκη νὰ ἀντιδράσουμε ἐνεργητικὰ ἀκολουθώντας τὸ δρόμο ποὺ μᾶς ὑπόδειχνε ἡ συνείδηση μᾶς.

΄Σ' αὐτὸ μᾶς δοηθησε ἡ μελέτη τῶν διαικῶν τῆς «Ἀναγέννησης» καὶ καταλάβαμε ποιὸ δρόμο ἔπειρε νὰ ἀκολουθήσουμε.

Τασσόμαστε λοιπὸ στὸ πλευρὸ δλων τῶν τίμιων ἀγωνιστῶν ποὺ παλεύουν γιὰ τὸ καλὸ τοῦ κινήματος καὶ τῆς πατρίδας μᾶς καὶ δηλώνουμε δτὶ θὰ δουλέψουμε γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, δίνοντας δλες μᾶς τὶς δυνάμεις.

Μέ ἀγωνιστικοὺς χαιρετισμοὺς

ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ ΑΝΝΑ, μέλος τῆς Ν.Ε. Εάνθης τῆς Δ.Ν.Δ.

ΧΑΛΚΙΔΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑ, μέλος τῆς Ν.Ε. Εάνθης τῆς Δ.Ν.Δ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ, στέλεχος τῆς Δ.Ν.Δ.
ΜΟΣΧΙΔΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ » » »

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΧΑΡΡΙΜΑΝ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σ. 23)

οῦτε ἀπὸ τοὺς λαοὺς οῦτε καὶ ἀπὸ τὶς κυβερνήσεις ἐκεῖνες ἐναντίον τῶν δποίων στρέφεται. Ἀπόδειξη δτὶ ἡ συμφωνία τῆς Μόσχας δὲν ἐμπόδισε τὴ Γαλλία νὰ συνεχίσει τὶς προπαθειές τῆς στὸν τομέα τῶν πυργικῶν δπλων καὶ τὴ Λαϊκὴ Κίνα νὰ δοκιμάσει τὶς δυὸ πρῶτες ἀτομικές τῆς δόμες, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ κίνητρα ποὺ δημησαν τὴν κάθε μιά.

Μπροστὰ στοὺς λαοὺς καὶ τὶς κυβερνήσεις, μπροστὰ στὸ παγκόσμιο προοδευτικὸ κίνημα, ἔνας δρόμος ἀγοίγεται: Ὁ δρόμος τῆς συνεποῦς καὶ ἀδιάκοπης πάλης κατὰ τοῦ ιμπεριαλισμοῦ καὶ πρῶτα ἀπ' δλα τοῦ ἀμε-

ρικάνικου. Ὁ δρόμος τοῦ ἀγώνα γιὰ τὴν ειρήνη, τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία, τὴ δημιοκρατία καὶ τὸ σοσιαλισμό.

Οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ καὶ οἱ κρατικοὶ ἥγετες τῆς ΕΣΣΔ ὅμως ἔχουν διαιλέξει τὸ δρόμο τῆς συναλλαγῆς καὶ τῆς συνωμοσίας μὲ τοὺς λύκους τῆς Γουώλ-Στρήτ.

΄Οσο δέδαιο ὅμως εἶναι δτὶ δ πρῶτος δρόμος δδηγεῖ στὴ νίκη τῶν λαῶν, ἄλλο τόσο εἶναι δέδαιο πῶς δ δεύτερος δδηγεῖ μὲ ἀναγκαιότητα φυσικοῦ φαινομένου στὸ λάκκο τῶν σκουπιδιῶν τῆς Ιστορίας ἐκείνους ποὺ τὸν ἀκολουθοῦν. Ή τύχη τοῦ «Νικήτα Σεργκέιεβιτς Χρουστσώφ» ἀποτελεῖ ἀτράνταχτη ἀπόδειξη καὶ προειδοποίηση.

ΝΕΕΣ ΔΟΛΟΠΛΟΚΙΕΣ ΤΩΝ PEBIZIONIΣΤΩΝ

Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1965 πραγματοποιήθηκαν δυὸς ταξίδια, ποὺ ἀποδείχγουν γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἀκόμα τὴν πλήρη συνεργασία τοῦ χρουστσωφικοῦ καὶ ἐλληνικοῦ ρεβίζιονισμοῦ μὲ τὴν κλίκα τοῦ ἀποστάτη Τίτο: Τὸ πρῶτο εἶναι τὸ ταξίδι τοῦ Τίτο στὴ Σοδιετικὴ "Ἐνωση ἔπειτα ἀπὸ πρόσκληση τῆς σοδιετικῆς ἡγεσίας καὶ τὸ δεύτερο τὸ ταξίδι τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς ΕΔΑ στὴ Γιουγκοσλαβία, ἀποτελούμενης ἀπὸ τοὺς Η. Ἡλιού, Ι. Παπαδημητρίου, μέλη τῆς Ε.Ε. καὶ τὸν Α. Διαμαντόπουλο, μέλος τῆς Δ.Ε., ἔπειτα ἀπὸ πρόσκληση τῆς «Σοσιαλιστικῆς "Ἐνωσης τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ τῆς Γιουγκοσλαβίας».

Τὸ σύστημα «τῶν συγκοινωνούντων ἀγγείων» ἐλειτούργησε καὶ πάλι τόσο σὲ ἐλληνικὴ δόση καὶ σὲ διεθνὴ κλίμακα γιὰ τὸ σφιχταγκάλιασμα καὶ τὶς φιλοφρογῆσεις πρὸς τὸν «πρῶτον διδάχαντα» τὸν σύγχρονο ρεβίζιονισμὸν καὶ διασπαστισμὸν Τίτο. Δὲν ἦταν δύνατὸν οἱ δικοὶ μας θλιβεροὶ διππορτουνιστὲς, βλέποντας τὴν σύσφιγξη σὲ μεγαλύτερο βαθμὸν τῶν σχέσεων τῶν χρουστσωφικῶν σοδιετικῶν ἡγετῶν μὲ τὸν ἀποστάτη τοῦ προσδετικοῦ κινήματος νὰ μείνουν πίσω. Καὶ δὲν ἔμειναν. Δὲν μποροῦσαν νὰ διαψεύσουν τὸν ἑαυτὸν τοὺς γιατὶ τὸ ἵδιο ρεβίζιονιστικὸ αἷμα τρέχει καὶ στὶς φλέβες τοὺς καὶ στὶς φλέβες τῆς προδοτικῆς τιτοϊκῆς μαφίας.

Σὲ πολλούς, μὲ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ Χρουστσώφ, ἐδῶ καὶ ἄλλοι, δημιουργήθηκε ἡ ἀντίληφη ὅτι πολλὰ θὰ ἀλλαζαν ἀπὸ τοὺς διαδόχους τοῦ Χρουστσώφ καὶ ἐπομένως καὶ στὴ στάση ἀπέναντι στὸν Τίτο. Τὰ γεγονότα ἔδειξαν ὅτι οἱ ἐλπίδες αὐτές διαψεύθηκαν κατὰ τὸν πανηγυρικώτερο τρόπο. "Ἐνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτὰ γεγονότα εἶναι ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Τίτο στὴ Σοδιετικὴ "Ἐνωση. Τέτοια θερμὴ ὑποδοχὴ δὲν ἔχει γίνει σὲ ἄλλον ἥγετη: «Ἐξαιρετικὰ θερμὴ καὶ δημοφιλέστερη πολιτικὴ ἀπὸ τὸ «ΤΑΣ» μεγαλοπρεπῆς ὑπόδοχή ἔγινε στὸν Πρόεδρο Τίτο... Στὸ ἀεροδρόμιο Βούκονο-βο τὸν ὑποδέχτηκαν οἱ Μπρέζνιεφ, Κοσύγκιν, Μικογιάν...». Ο θερμὸς τόνος τῆς ὑποδοχῆς ὑπογραμμίζεται καὶ στὰ σημερινὰ σημειώματα τοῦ Σοβ. Τύπου. «Ο λαὸς τῆς Σοβ. "Ἐνωσης, τονίζει ἡ «Πράδδα», χαιρετίζει δλόψυχα τὸν ἀριθμὸν της φιλοτικῆς μαφίας τοῦ Πρόεδρο Τίτο... Στὸ ἀεροδρόμιο Βούκονο-βο τὸν ὑποδέχτηκαν οἱ Μπρέζνιεφ, Κοσύγκιν, Μικογιάν...». Ο θερμὸς τόνος τῆς ὑποδοχῆς ὑπογραμμίζεται καὶ στὰ σημερινὰ σημειώματα τοῦ Σοβ. Τύπου. «Ο λαὸς τῆς Σοβ. "Ἐνωσης, τονίζει ἡ «Πράδδα», χαιρετίζει δλόψυχα τὸν ἀριθμὸν της φιλοτικῆς μαφίας τοῦ Πρόεδρο Τίτο... Στὸ χαρακτηριζεται σὰν σημαίνων κομματικὸς καὶ χρατικὸς ἥγετης τῆς χώρας του καὶ ἐξέχων ἡ γέτη τοῦ διεθνοῦ συμμορίου μουνιστικοῦ καὶ ἐργατικοῦ κινήματος» (2) (3).

(1) Υπογράμ. δική μας.

(2) » »

(3) «Ἀργή» 19 Ιουνίου 1965.

Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ πρέπει νὰ προστεθεῖ καὶ κάτι ἄλλο ποὺ ἔλαβε χώρα κατὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ Τίτο καὶ ποὺ δλειποῦσι ἐφημερίδες τὸ ἀναγράφουν ἐκτὸς ἀπὸ τὴν «Ἀργή» ποὺ γιὰ εὐνοήτους λόγους τὸ ἀποσιωπᾶ: «Ἐις τοῦτον ἐπεφυλάχθη λαμπρὰ ὑποδοχὴ, ἐριθρὸς ἡ ησαντὶς ὅτε καὶ 21 καὶ οντοθέλοντος μεταφορὰς τῆς ΕΔΑ στὴ Γιουγκοσλαβία, ἀποτελούμενης ἀπὸ τοὺς Η. Ἡλιού, Ι. Παπαδημητρίου, μέλη τῆς Ε.Ε. καὶ τὸν Α. Διαμαντόπουλο, μέλος τῆς Δ.Ε., ἔπειτα ἀπὸ πρόσκληση τῆς «Σοσιαλιστικῆς "Ἐνωσης τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ τῆς Γιουγκοσλαβίας».

Τὸ ταξίδι αὐτὸν τοῦ Τίτο στὴ Σοδιετικὴ "Ἐνωση, μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα, είχε σὰ σκοπὸν τὴν «ἀνταλλαγὴ γνωμῶν καὶ πείρας» τῆς Σοδιετικῆς ἡγεσίας μὲ τὸν Τίτο γιὰ τὴ μεταφορὰ τοῦ γιουγκοσλαβικοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος στὴ Σοβ. "Ἐνωση καὶ κυρίως στὸ ζήτημα τῆς «αὐτοδιαχείρησης τῶν ἐπιχειρήσεων» ποὺ δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο ἀπὸ καπιταλιστικὴ μορφὴ ἐπιχειρήσης, ἀφοῦ στηρίζεται στὴν ἀναρχία τῆς παραγωγῆς, στὴ γραφειοκρατία καὶ στὸν ἀνταγωνισμό.

Ἐτσι οἱ σημερινοὶ σοδιετικοὶ ἥγετες ἀποδείχγουν δτι καὶ στὸ ζήτημα Τίτο ἀκολουθοῦν τὴν αὐτὴν καὶ χειρότερη πολιτικὴ ἀπὸ τὸν προκάτοχό τους Χρουστσώφ. Καὶ τοῦτο γιατὶ ἔχουν ταυτιστεῖ μὲ τὸν Τίτοσμ. Στὸν ἀγώνα ποὺ διεξάγουν ἐναντίον τῶν συγεπόντων Μαρξιστῶν-Λενινιστῶν τὸν ἔχουν σύμμαχο καὶ «ἄκριδό φίλο». Τὸν ἔχυψων καὶ τὸν ἐνισχύοντα. Κλείγουν ἐμπορικές, οἰκονομικές καὶ πολιτικές συμφωνίες μαζὶ του. Συζητοῦν τὰ διάφορα διεθνὴ προβλήματα μὲ τὸν πράκτορα, τὸ «Δούρειο "Ιππο» τοῦ ιμπεριαλισμοῦ Τίτο. Συσκέπτονται γιὰ τὴν ἐνότητα, τάχα, τοῦ διεθνοῦς κινήματος, ἐνῷ στὴν ούσια ἀνταλλάσσουν τὶς γνῶμες τους πῶς ἀπὸ κοινοῦ καὶ καλύτερα θὰ τὸ διασπάσουν καὶ πῶς θὰ χτυπήσουν ἀποτελεσματικώτερα τὴ Λαϊκὴ Κίνα καὶ τὶς ἄλλες συνεπεῖς στὸ μαρξισμό-λενινισμὸν Λαϊκὲς Δημοκρατίες καὶ κόμματα. Ποιὸν ὑποστηρίζουν καὶ μὲ ποιὸν εὐθυγραμμίζονται; Πολλὰ κατὰ καιρούς ἔχουν γραφτεῖ καὶ ἔχουν εἰπωθεῖ γιὰ τὴν διππορτουνιστικὴ ἥγετην ὅμιλα τῆς "Ἐνωσης Γιουγκοσλαβῶν Κομμουνιστῶν μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Τίτο. Τὰ τελευταῖα ώστόσο χρόνια, τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ποὺ ξεμασκαρέουν τὴν ὅμιλα τηνίκα καὶ τὸν ἀρχηγό της, ἀποκρύπτονται ἐπιμελῶς ἀπὸ τὸ ντόπιο διππορτουνισμὸν μας καὶ δι προδοτικὸς τιτοϊσμὸς ἀντίθετα ἔξωραΐζεται, προσβάλλεται, ἔξυπνειται σὰν δημιουργικὸς μαρξισμός. Γι' αὐτὸν θεωροῦμε ἀπαραίτητο γ' ἀναφερθοῦμε ἐδῶ σὲ δρισμένα ζη-

(1) «Καθημερινή, «Βῆμα», 19(6)1965.

τήματα και γεγονότα για να δοῦμε τὸ ἀληθινὸ πρόσωπο τῆς κλίκας Τίτο.

Απὸ τὸ 1948 δὲ Τίτο διέσπασε τὸ ἐνιαῖο σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο στὸ ὅγομα τῶν «ἐθνικῶν ἰδιομορφιῶν» πετώντας στὰ σκουπίδια τὶς «γενικές νομοτέλειες», πρόβαλε τὸν «ἐθνικὸ κομμουνισμὸν» κατὰ τὸ προηγούμενο πρότυπο τοῦ «ἐθνικοῦ σοσιαλισμοῦ» τοῦ Χίτλερ, ἀγκάλιασε τὸν ἡμεριαλισμὸν και κυρίως τὸν ἀμερικάνικο, τοῦ ὁποίου ἔγινε πιστὸς ὑπηρέτης, πῆρε δογματικὰ οἰκονομικὴ και παντὸς ἄλλου εἶδους ἐνίσχυση ἀπὸ τοὺς ἀμερικάνους ἡμεριαλιστές. Σὲ 5½ δισεκ. δολλάρια ἀνέρχεται ἡ δογματικὴ ποὺ πῆρε μέχρι σήμερα. Καὶ προβάλλει τὸ ἐρώτημα: «Ἄν πραγματικὰ δὲ Τίτο κτίζει τὸ σοσιαλισμὸν στὴ Γιουγκοσλαβίᾳ, ὅπως λογιρίζονται οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς και κανοναρχοῦν οἱ ἀνὰ τὸν κόσμον ρεβιζιονιστὲς, πῶς ἡ Ἀμερικὴ δίνει αὐτὴ τὴ μεγάλη δογματικὴ; Ὁ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς θέλει τὸ σοσιαλισμὸν; Ἄσφαλῶς δχι. Ὁ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς ἔρει τὶ κάνει. Βογθάει τὸν Τίτο γιατὶ ἔγινε ἀνθρωπὸς δικός του, πράκτορας δικός του στὶς γραμμὲς τοῦ διεθνοῦ προοδευτικοῦ κινήματος. Ἡ κλίκα Τίτο λογιρίζεται διτὶ κτίζει σοσιαλισμὸν μὲ τὰ ἀμερικάνικα δολλάρια. Μ' αὐτὸ δὲν κάνει τίποτα ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιδιώκει νὰ μᾶς «πουλάει τὸ σαποῦνι γιὰ τυρί». Οὔτε αὐτὸς ὅμως οὔτε οἱ ὅπου τῆς γῆς ρεβιζιονιστὲς, οὔτε τὰ ἡμεριαλιστικὰ ἀφεντικά του θὰ μπορέσουν νὰ πείσουν τοὺς λαοὺς διτὶ τὸ σαποῦνι δὲν είναι τυρί. «Ἡ κλίκα Τίτο είναι ἔνας καθέρετης. «Ἔνας καθέρετης που δείχγει πῶς μιὰ κλίκα ἀποστατῶν διέρθωσε ἔνα κόμιμα μὲ τὴ δογματικὰ μιᾶς ρεβιζιονιστικῆς γραμμῆς και μὲ τρόπο ὥστε μιὰ σοσιαλιστικὴ χώρα νὰ ἐκφυλισθεῖ και νὰ γίνει καπιταλιστική». (1) Νά γιατὶ οἱ Ἀμερικάνοι τοῦ δίνουν και θὰ τοῦ δίνουν δολλάρια.

Σὰν πράκτορας τῶν ἡμεριαλιστῶν και σὲ συνεργασία μ' αὐτούς, ὑποστήριξε τὴν ἀντεπανάσταση τῆς Οὐγγαρίας τὸ 1956. Ἡ Γιουγκοσλαβικὴ Πρεσβεία τῆς Βουδαπέστης είχε γίνει ἀντρὸ τῆς ἀντεπανάστασης και περιέθαλψε τοὺς προδότες Νάγκου, Λοζίγου κλπ. Καὶ μετὰ τὴ συντριβὴ τῆς ἀντεπανάστασης δὲν ἔπαισε τὴ συκοφαντία και τὴ διάδρωση τῆς Λαϊκῆς Οὐγγαρίας. «Ο ἀντιπρόδρος τῆς Γιουγκοσλαβικῆς Βουλῆς Καρντέλλι στὴ σύνδοτης Λαϊκῆς Σκουψίνας ποὺ συνήλθε τὸ 1956 μίλησε και γιὰ τὴν Οὐγγαρία. Καὶ στὴν ὅμιλα του αὐτὴ «δχι μόνο ἔδωσε στὰ γεγονότα τῆς Οὐγγαρίας ἐρμηνεία στὴν ὅποια δὲν γίνεται κανένας διαχωρισμὸς μεταξὺ τῶν ἔχθρων και τῶν φίλων, ἀλλὰ πρόσθαλε πρὸς τοὺς Οὐγγροὺς συντρόφους τὴν ἀπαίτηση διτὶ είναι ἀνάγκη νὰ γίνουν ριζικές ἀλλαγές στὸ πολιτικὸ σύστημα, ἔξήτησε ἀπ' αὐτοὺς μεταβίβαση ὅλης τῆς ἐξουσίας στὰ ἐργατικὰ συμβούλια τῆς Βουδαπέστης και τῶν ἄλλων περιοχῶν «ὅποια κι' ἀν είναι αὐτά». Ἐξήτησε ἀκόμη ἀπὸ τοὺς Οὐγγροὺς συντρόφους νὰ μὴν κάνουν «ἀκαρπες προσπάθειες» πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς παλιγόρθωσης τοῦ κομμουν. κόμιματος «γιατὶ δέ τύπος αὐτὸς τοῦ κόμιματος» ήταν γι' αὐτὲς (τὶς μάζες) προσωποποίηση τοῦ γραφειοκρατικοῦ δεσποτισμοῦ». Οἱ Οὐγ-

γροι σύντροφοι ἀπέρριψαν τὴν πρόταση αὐτὴ τοῦ Καρντέλλι. Διέλυσαν τὰ ἐργατικὰ συμβούλια ποὺ εὑρίσκοντο στὰ χέρια τῶν ἀντεπαναστατῶν». (1)

Διεξάγει ἐπὶ χρόνια πόλεμο κατασκόπων και σαμποταριστῶν σὲ δάρος τῆς Λαϊκῆς Ἀλβανίας, συνωμότητος και συνωμοτεῖ μὲ τοὺς ἡμεριαλιστὲς και ἄλλους ἀντιδραστικοὺς γιὰ τὸ διαμελισμὸ τῆς Ἀλβανίας.

Ἀργήθηκε νὰ ὑπογράψει τὴ Δήλωση τῆς σύσκεψης τῶν κομμουνιστικῶν και ἐργατικῶν κομμάτων τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν ἀπαιτώντας νὰ προβληθοῦν οἱ δικές του ἀγαθεωρητικὲς θέσεις και ἔτσι ἤρθε σὲ ἀντίθεση μὲ διόλκηρο τὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο. Ο ἴδιος ὁ Χρουστσώφ, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ, γιὰ λόγους ποὺ θὰ ἔξηγήσουμε διάλεσως παρακάτω, ἐτοικεῖ σὲ συνέδριο τοῦ δουλγαρικοῦ κομμουν. κόμιματος ποὺ ἔγινε μετὰ τὴν πρώτη διάσκεψη τῆς Μόσχας:

«Δέν θέλω νὰ προσδάλω κανένα, ἀλλὰ εἴναι ἀδύνατο νὰ μὴ τεθεὶ ἡ ἐρώτηση ποὺ ἀπασχολεῖ τοὺς τίμιους κομμουνιστές. Γιατὶ οἱ ἡγέτες τῶν ἡμεριαλιστῶν ποὺ ζητοῦν νὰ ἐκμηδενίσουν τὰ σοσιαλ. κράτη και νὰ συντίψουν τὸ κομμουνιστικὸ κίνημα, χρηματοδοτοῦν ταυτόχρονα μιὰ ἀπὸ τὶς σοσιαλιστικὲς χώρες, προσφέροντάς της πιστώσεις μὲ εὐγοϊκοὺς δρους και δωρεάν ἐλεπιούσυνη; Γιατὶ κανεὶς δὲν θὰ πιστέψει διτὶ τὸ πάρχουν δύο σοσιαλισμοὶ στὴ γῆ: ἔνας σοσιαλισμὸς ποὺ μισεῖται ἀγρίως ἀπὸ τὴν παγκόσμια ἀντιδραση και ἔνας ἄλλος ποὺ εἴναι παραδεκτὸς ἀπὸ τοὺς ἡμεριαλιστές και τοῦ προσφέρεται ἐνίσχυση και δογματικα. «Ολος ὁ κόσμος ξέρει διτὶ οἱ ἡμεριαλιστές δὲν δίγουν ποτὲ και σὲ κανένα δωρεάν χρήματα ἀπλῶς και μόνο «γιὰ τὰ ώραια του μάτια», ἀλλὰ ἐπενδύουν τὰ κεφάλαια τους μόνο σ' ἐπιχειρήσεις ἀπὸ τὶς ὅποιες ἐλπίζουν ν' ἀποκομίσουν κέρδη». Καὶ παρακάτω:

«Τὰ κομμουνιστικὰ κόμιματα περιφρουροῦν και προστατεύουν τὴν ἔνθητη τῶν γραμμῆν τους. Διεξάγουν ἀνειρήνευτη πάλη κατὰ τοῦ ρεβιζιονισμοῦ και τοῦ δογματισμοῦ. Μέσα σ' αὐτὴ τὴν πάλη τὰ κομμουν. κόμιματα συγκεντρώνουν φυσικὰ τὰ πυρά τους στοὺς ρεβιζιονιστές π ο ν ε ι γ α i κ α τ ἀ σ κ ο π ο i τοῦ i μ π ε ρ. σ τ ρ α τ ο π ἐ δ ο u... «Ο σύγχρονος ρεβιζιονισμὸς είναι ἔνα είδος Δουρείου "Ιππου. Οι ρεβιζιονιστὲς προσπαθοῦν νὰ ἀποσυνθέσουν ἀπὸ τὰ μέσα τὰ ἐπαναστατικὰ κόμιματα, νὰ ὑποσκάψουν τὴν ἔνθητα, νὰ σπείρουν τὴ σύγχυση στὴ μαρξιτικὴ-λενινιστικὴ ἰδεολογία». Καὶ ἀναφερόμενος στὴ Διακήρυξη τοῦ 1957 προσθέτει:

«Ἀπὸ δλα τὰ κομμουνιστικὰ και ἐργατικὰ κόμιματα ἔνα μόνο, η «Ἐνωση τῶν Κομμουνιστῶν τῆς Γιουγκοσλαβίας, ἐδίλωσε διτὶ διαφωνεῖ μὲ τὴ Διακήρυξη, ἐρχόμενο ἔτσι σὲ ἀντίθεση μὲ δλα τὰ μαρξιτικὴ-λενινιστικὰ κόμιματα τοῦ κόσμου. Αὐτὴ η στάση τῶν Γιουγκοσλαβῶν θυμόγνων ἐκφράστηκε πιὸ καθαρὰ στὸ σχέδιο προγράμματος τῆς «Ἐνωσης τῶν Κομμουνιστῶν τῆς Γιουγκοσλαβίας, στὶς ἐργασίες τοῦ 7ου συγεδρίου τοῦ Γιουγκοσλ. Κομμουν. κόμιματος. «Ολα τὰ κομμουνιστικὰ και ἐργατ. κόμιματα δρέθηκαν ἀπολύτως σύμφωνα

(1) «Δαϊκὴ Ημερησία», 9,3)1963.

(1) «Δαϊκὴ Ημερησία», 29)13)196.

στήν αύστηρή καταδίκη τῶν θέσεων — ἀντιθέτων πρὸς τὸν μαρξισμὸ-λενινισμὸ — τοῦ προγράμματος τῆς "Ἐνωσης τῶν Κομμουνιστῶν τῆς Γιουγκοσλαβίας, καθὼς καὶ τῆς πεισματικῆς ὑποστήριξής του ἐκ μέρους τῶν Γιουγκοσλάδων ίθυγόντων".

Αὐτὰ ἔλεγε δὲ Χρουστσώφ τὸ 1959 σὰν μεγάλος ὑποκριτὴς ποὺ ἦταν. Καὶ τὰ ἔλεγε ὅχι γιατὶ τὰ ἐπίστευε, ἀλλὰ γιὰ νὰ παρουσιαστεῖ διεθνῶς σὰν μεγάλη πολέμιος τοῦ ρεβιζιονισμοῦ καὶ ἔτσι νὰ ἔγελάσει τοὺς λαοὺς διτὶ εἶναι τάχα ὑπὲρ τῆς καθαρότητος τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ γγήσιος ἐφαρμοστῆς τοῦ δημιουργικοῦ μαρξισμοῦ. "Ἡθελε νὰ κρύψει δηλαδὴ αὐτὸς ποὺ ἦτανε δὲ ἕδιος. Γιατὶ ἔπειτα ἀπὸ λίγο καιρὸ, ἐνῷ αὐτὰ τὰ τρομερὰ ἔφαλνε κατὰ τὸ Τίτο, ἀγκάλιαζε τὸν ἀποστάτη Τίτο, ὑποστήριζε ὅτι κτίζει τὸ σοσιαλισμὸ στὴ Γιουγκοσλαβία, συνιστοῦσε «νὰ μελετηθεῖ ἡ χρήσιμη πεῖρα τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ ν' ἀξιοποιηθεῖ καὶ στὴ Σ. "Εγωσῆ», διακήρυξε δὲτο «ἔχουν τοὺς αὐτοὺς σκοπούς» καὶ «τὴν ἕδια ἰδεολογία» μὲ τὸν Τίτο καὶ γενικὰ τόσο αὐτὸς δσο καὶ οἱ ἄλλοι σοδιετικοὶ καθοδηγητὲς κατέβαλαν κάθε δυνατὴ προσπάθεια δικαιωσῆς του καὶ συνεργάζονταν μαζὶ του.

Μετὰ ἀπὸ τὰ γεγονότα αὐτὰ ποὺ δείχνουν τὴν πλήρη ταύτιση τοῦ τιτοϊσμοῦ καὶ τοῦ χρουστσεφισμοῦ, μόνο δὲ τιτοϊσμὸς εἶναι κατάσκοπος στὴν ὑπηρεσία τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ Δούρειος "Ιππος; Τὸ συμπέρασμα ἔγαινει μοναχὸ του, ἀφοῦ δὲ ἕδιος δὲ Χρουστσώφ λέει τὸν Τίτο «σύντροφο στὸν κοινὸ ἀγώνα».

«Ο Χρουστσώφ προσπάθησε νὰ δικαιολογήσει τὴν ἀπότομη ιεταβολή του μὲ τὸ ἐπιχείρημα πώς «ἄλλαξε ἡ στάση τῶν Γιουγκοσλάδων συντρόφων». Ἀλλὰ δὲ Τίτο ἔσπευσε νὰ δάλει τὰ πράγματα στὴ θέση τους, δηλώνοντας κατηγορηματικὰ πώς «δικαιώνεται ἡ γραμμή ποὺ ἀκολουθήσαμε ἐμεῖς ἀπὸ τὸ 1948». (1)

"Ἔτοι μὲ τὴν ἀπάντηση αὐτὴ δὲ Τίτο ἀποκαλύπτει τὴ σοδιετικὴ ἥγεσία. Εἶναι σὰ νὰ τῆς λέει: «Ἐγὼ δὲν ἄλλαξα σὲ τίποτα. Ἐσεῖς ἥρθατε ἐκεῖ ποὺ ἤμουνα ἐγώ».

Γιὰ νὰ δοῦμε πιὸ καθαρὰ ἀκόμη τὸ πραγματικὸ πρόσωπο τοῦ γιουγκοσλάδικου ρεβιζιονισμοῦ ἀρκεῖ ν' ἀναφερθοῦμε σὲ μιὰ παράγραφο τῆς Δήλωσης τῆς Μόσχας τοῦ 1960 τῶν 81 κομμουνιστικῶν καὶ ἐργατικῶν κομμάτων:

«Τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα καταδίκασαν διμόφωνα τὴ γιουγκοσλαβικὴ παραλλαγὴ τοῦ διεθνοῦς δππορτουνισμοῦ, ποὺ ἀποτελεῖ μιὰ συμπυκνωμένη ἔκφραση τῶν «θεωριῶν» τῶν σύγχρονων ρεβιζιονιστῶν. Ἀφοῦ πρόδωσαν τὸν μαρξισμὸ-λενινισμὸ ποὺ τὸν χαρακτήρισαν ξεπερασμένο, οἱ καθοδηγητὲς τῆς "Ἐνωσης Κομμουνιστῶν Γιουγκοσλαβίας ἀντιπαρέθεσαν στὴ Διακήρυξη τοῦ 1957 τὸ δικό τους ρεβιζιονιστικὸ καὶ ἀντιλεγονιστικὸ πρόγραμμα, ἀντιπαρέθεσαν τὴν ΕΚΓ σὲ δὲλο τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα, ἀπέσπασαν τὴν χώρα τους ἀπὸ τὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο, τὴν ἔκαμψαν ἔξαρτημα τῆς λεγόμενης «δογματικῆς» τῶν ἴμπερια-

λιστῶν, ἀμερικανῶν καὶ ἄλλων, καὶ ἔθεσαν τὸ γιουγκοσλαβικὸ λαὸ μπροστὰ στὸν κίνδυνο νὰ χάσει τὶς ἐπαναστατικὲς κατακτήσεις ποὺ εἶχε κερδίσει μὲ τὸν ἡρωϊκὸ του ἀγώνα. Οἱ γιουγκοσλάδοι ρεβιζιονιστὲς ἐπιδίδονται σὲ ἀνατρεπτικὴ δραστηριότητα ἐναντίον τοῦ σοσιαλ. στρατοπέδου καὶ τοῦ παγκόσμιου κομμουνιστικοῦ κινήματος. Κάτω ἀπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἀσκησῆς μιᾶς πολιτικῆς ἔξω ἀπὸ συγασπισμοὺς ἀναπτύσσουν μιὰ δραστηριότητα ποὺ ζημιώνει τὴν ἐνότητα δλων τῶν φιλειρηγικῶν δυνάμεων καὶ δλων τῶν φιλειρηγικῶν κρατῶν. Ἡ παραπέρα ἀποκάλυψη τῆς ἥγεσίας τῶν Γιουγκοσλάδων ρεβιζιονιστῶν καὶ δ σύντονος ἀγώνας γιὰ νὰ προστατευτεῖ τὸ κομματον. κίνημα, καθὼς καὶ τὸ ἐργατικὸ κίνημα ἀπὸ τὶς ἀντιλεγονιστικὲς ἕδεες τῶν γιουγκοσλάδων ρεβιζιονιστῶν, ἔξακολουθοῦν νὰ παραμένουν τὸ ἀπαράδατο καθῆκον τῶν μαρξιστικῶν-λεγονιστικῶν κομμάτων».

Καὶ ἐνῷ αὐτὸς εἶναι «τὸ ἀπαράδατο καθῆκον τῶν μαρξιστικῶν-λεγονιστικῶν κομμάτων» καὶ πρὶν καλλικαλὰ στεγγώσει τὸ μελάνι τῶν ὑπογραφῶν στὸ κείμενο τῆς διακήρυξης καὶ μέσα σὲ 24 ὥρες δὲ Χρουστσώφ ἔκανε πρόποση ὑπὲρ τῆς Γιουγκοσλαβίας, «χώρας σοσιαλιστικῆς». Ποιός λοιπὸν παραβλασε τὸν προλεταριακὸ διεθνοῦμ καὶ τὴ Δήλωση τῶν 81 κομμάτων; Ποιός δικαιώνει τὸν ἀποστάτη Τίτο; Καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμα: "Ἡ διακήρυξη τῶν 81 κομμάτων λέει δὲτο δ κύριος κίνδυνος γιὰ τὸ διεθνὲς κίνημα εἶναι δ ἀναθεωρητισμός. Ἡ σοδιετικὴ ἥγεσία μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Χρουστσώφ ἀναθεωρεῖ τὴ θέση αὐτὴ αὐθαίρετα καὶ θεωρεῖ σὰν κύριο κίνδυνο τὸν δογματισμό.

"Ἀπὸ ποὺ πῆραν τὸ δικαιώμα αὐτὸς οἱ ρεβιζιονιστὲς ἥγετες τῆς ΕΣΣΔ; Μόνο μιὰ νέα διάσκεψη τῶν κομμάτων ἔχει τὸ δικαιώμα νὰ τροποποιεῖ καὶ ἀναθεωρεῖ γτοκουμέντα τοῦ διεθνοῦς κινήματος. "Οποιος παραβιάζει τὰ διεθνῆ γτοκουμέντα δπως τὰ παραβιάζουν αὐτοί, παραβιάζει τὸν μαρξισμὸ-λεγονισμὸ καὶ τὸν προλεταριακὸ διεθνοῦμ καὶ ἀσκεῖ πολιτικὴ σωβιγισμοῦ μεγάλης Δύναμης, ἐπιδίώκοντας γὰ ἐπιβάλει τὴ δική του ρεβιζιονιστικὴ γραμμή στὸ διεθνὲς προσδευτικὸ κίνημα.

"Ἄξιζει γὰ σημειωθεῖ ἐδῶ καὶ ἔνα ἄλλο γεγονός: Τὸ Βαλκανικὸ Σύμφωνο Γιουγκοσλαβίας—Τουρκίας—Ἐλλάδας. Ὁ «κομμουνιστής» Τίτο πῆρε μέρος στὸ σύμφωνο αὐτὸς· γιατὶ; Καὶ ἐναντίον τίνος στρέφονταν τὸ σύμφωνο αὐτό; Συνδέομενη ἡ Γιουγκοσλαβία μὲ δύο χῶρες-μέλη τοῦ NATO ἔμμεσα συνδέοταν μὲ τὸ ΝΑΤΟ. "Ἡξερε καλὰ δὲ τὸ δίτο οἱ σοσιαλ. χῶρες σὰν φιλειρηγικὲς χῶρες ποὺ εἶναι λόγω τοῦ καθεστῶτος των, δὲν εἶναι ἐπιθετικές. Συνεπῶς δὲν ὑπῆρχαν λόγοι ζημιῶν. Κι ἐναὶ πολὺ γνωστὸ πόσσο συνετέλεσε τὸ σύμφωνο αὐτὸς στὴν δξυνση τῆς καταστασῆς καὶ τοῦ φυχροῦ πολέμου στὴ Βαλκανική. Εἶναι γνωστὸ ἐπίσης πόσσο ζημιώθηκαν τὰ λαϊκὰ κινήματα ἀπὸ τὸ σύμφωνο αὐτό. Μὲ τὴν πάλη φυσικὰ τῶν λαῶν καὶ τῶν φιλειρηγικῶν δυνάμεων τὸ βαλκανικὸ σύμφωνο περιέπεσε σὲ «ἀχρησία». "Ομως τυπικὰ αὐτὸς ὑπάρχει γιατὶ δὲν ἔχει καταγγελθεῖ ἀπὸ κανένα καὶ σὲ μιὰ δοσμένη στιγμὴ μπορεῖ ν' ἀναδιώσει.

"Οσον ἀφορᾶ τὶς ἐπιπτώσεις τῆς πολιτικῆς τῆς Γι-

(1) «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», τ. 1., σ. 14.

ουγκοσλάδικης ήγεσίας, αυτές υπήρξαν και πολλές και δυσμενεῖς γιὰ τὸ ἑλληνικὸ προσδευτικὸ κίνημα. Οἱ "Ἐλληνες ἀγωνιστὲς κρατοῦν καὶ στὴ μνήμη τους τὰ πισώπλατα χτυπήματα τοῦ ἀποστάτη". Τίτο ἐναντίον τοῦ προσδευτικοῦ μᾶς κινήματος. "Οσο καὶ ἀν προσπαθοῦν οἱ "Ἐλληνες ρεβιζιονιστὲς νὰ σθύουν ἀπὸ τὴ μνήμη τῶν ἀγωνιστῶν μᾶς τὴν προσδοτικὴ πολιτικὴ καὶ ταχτικὴ τῆς κλίκας Τίτο, δὲν θὰ κατορθώσουν γὰ πείσουν κανένα, γιατὶ οἱ ἀγωνιστὲς τὰ ἔξησαν τὰ γεγονότα καὶ ἔχουν δική τους πεῖρα ἀπὸ αὐτά.

Δὲν ξεχοῦν οἱ "Ἐλληνες ἀγωνιστὲς διτὶ τὸ Μάιο τοῦ 1954, ποὺ ἐπισκέψθηκε τὴν Ἐλλάδα διὰ τίτο, ἔξαπολύθηκε ἀληθινὸ πογκρόμ ἐναντίον τῶν ἀγωνιστῶν μᾶς καὶ οἱ "προληπτικὲς" συλλήφεις ἔφτασαν τὶς 3.000 ἀτομα. Δὲν ξεχνᾶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς διτὶ διὰ ἑλληνικὸς τύπος ἔγραψε τότε διτὶ η προσωπικὴ ἀστυνομία τοῦ Τίτο ἀλώνιζε τὶς πόλεις μᾶς καὶ συνεργάστηκε μὲ τὴν ἑλληνικὴ ἀστυνομία πάνω στὶς συλλήφεις. Δεκάδες ἀγωνιστὲς ἀτοῦς συλληφθέντες τότε "γιὰ τὴν ἀσφάλεια" τοῦ Τίτο ἔξοριστηκαν στὸν "Ἀη-Στράτη γιὰ πολλὰ χρόνια.

"Ολα τὰ μακρὰ χρόνια ποὺ πολλὲς χιλιάδες Ἀριστεροὶ "Ἐλληνες σάπικαν στὰ μπουντρούμια καὶ στὶς ἔξορίες οὔτε μιὰ φορὰ δὲν ἀκούστηκε μιὰ φωνὴ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς «σοσιαλ. Γιουγκοσλαβίας» ὑπὲρ τῶν ἀγωνιστῶν, ἐνῷ δλόκηρη η προσδευτικὴ ἀνθρωπότητα τοὺς συμπαραστέκονταν.

Σὲ δλόκηρη τῇ διάρκεια τῆς καραμανλικῆς θεομηνίας, καμιὰ φορὰ δὲν κατάκριναν τὰ φασιστικὰ μέτρα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ποτὲ δὲν ὑποστήριξαν τὶς δημοκρατικὲς δυνάμεις στὴν Ἐλλάδα. Ἀντίθετα μάλιστα. "Ἐξημονοῦσαν τὸ καθεστὼς τοῦ Καραμανλῆ γιὰ τὴ «πρόοδο» καὶ «εὐημερία» ποὺ ἔδινε στὸ λαό. Καὶ σὲ κάθε ἔκλογικὴ "νίκη" τοῦ καραμανλισμοῦ δι γιουγκοσλάδικος τύπος πανηγύριζε μαζὶ μὲ τὸν ἑλληνικὸ ἀντιδραστικὸ τύπο. Χαρακτηριστικὸ εἶναι διτὶ κατὰ τὸ ἐπαίσχυντο ἔκλογικὸ πραξικόπημα τοῦ 1961 δι γιουγκοσλάδικος τύπος ἔγραψε "γιὰ μεγάλη ἔκλογικὴ νίκη" τῆς κυβέρνησης Καραμανλῆ. Αὕτοὶ εἶναι οἱ «κομμουνιστὲς», «σοσιαλιστὲς», «δημοκράτες» ήγέτες τῆς Γιουγκοσλαβίας, δπιως θέλουν νὰ τοὺς παρουσιάσουν οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς ποὺ τοὺς ὑποδέχονταν «μετὰ δαίων καὶ κλάδων καὶ μὲ κανονισθολισμοὺς στὴ Μόσχα, καθὼς καὶ οἱ δικοὶ μᾶς ἐπονείδιστοι δι πορτουνιστὲς ποὺ τόλμησαν νὰ πραγματοποιήσουν προσκύνημα στὸ Βελιγράδι ἀπὸ 30) 6—9) 7) 1965.

Μετὰ τὴν πτώση τοῦ Καραμανλῆ καὶ τὴν ἀνοδὸ στὴν ἔξουσία τοῦ Παπανδρέου, οἱ ὕμνοι μετατίθενται πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ Παπανδρέου, ἐνὸς ἀστοῦ πολιτικοῦ, ἐνῷ ποτὲ δὲν συμπαραστάθηκαν στὸ Ἀριστερὸ κίνημα τῆς Ἐλλάδας. Μόλις πρόσφατα η «Μπόριμπα» τοῦ Βελιγραδίου (25.7.65) μεταξὺ τῶν δλλων γράφει: "Δὲν εἶναι ὑπερδολικὴ η διαπίστωση δι... η κυβέρνηση Παπανδρέου ἔπραξε πολλὰ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν καὶ ἔξωτερικὸν τομέα. Ἀρκούντως ἀποδεικνύεται διτὶ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν διον ἐπετεύχθη σημαντικὴ πρόσδος ἐκδημοκρατισμοῦ...». Πῶς ἔξηγεῖται τώρα η «σημαντικὴ πρόσδος ἐκδημοκρατισμοῦ» ποὺ πέτυχε δι Παπανδρέου, μὲ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ ἰδιου τοῦ Παπανδρέου μὲ τὸ αὐλικὸ πραξικόπημα τῆς 15 Ιουλίου, δὲν μᾶς τὸ λέει η ρεβι-

ζιονιστικὴ «Μπόριμπα». Γιατὶ εἶναι φανερὸ καὶ γιὰ τὸν πιὸ ἀδαῆ ἀπὸ πολιτικὴ "Ἐλληνα διτὶ, δὲν η κυβέρνηση Παπανδρέου εἶχε προδεῖ σὲ ἵκανοποιητικὸ ἐκδημοκρατισμό, δὲν στηριζόταν στὸν κυρίαρχο λαὸ καὶ δχι στὴν εὔνοια τῶν ἀμερικάνων καὶ τοῦ παλατιοῦ, δὲν θὰ εἶχε, ἀφοῦ διέθετε τὴν ἀπόλυτη πλειοψηφία στὴ Βουλή, ἀνατραπεῖ μὲ τὸ παλατιανὸ πραξικόπημα.

Καὶ ἐνῷ αὐτὴ εἶναι η κλίκα Τίτο καὶ ἐνῷ, τόσες ζημιές ἔχει προξενήσει στὸ προσδευτικὸ κίνημα τῆς χώρας μᾶς η διπορτουνιστικὴ ηγεσία τῆς ΕΔΑ ἀπὸ καιρὸ τώρα, τὴν καλλωπίζει, τὴν ἔξυμνει, τὴν ὑποστηρίζει. Φτάνει μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἐπιδιώκει νὰ παραποτεῖ καὶ διαστρεβλώνει τὰ ἴστορικὰ γεγονότα γιὰ νὰ πείσει τοὺς "Ἐλληνες Ἀριστεροὺς διτὶ η κλίκα Τίτο ποτὲ δὲν μᾶς ἔβλαψε καὶ διτὶ ἀκολουθεῖ τὸν καλύτερο ἀγωνιστικὸ δρόμο χτίζοντας «δημοσιοργικὸ» σοσιαλισμὸ στὴ Γιουγκοσλαβία. Τὸ δημοσιογραφικὸ της δργανο «Ἄγγη» στὴ στήλη της «νέα ἀπὸ τὶς χῶρες τοῦ σοσιαλισμοῦ» προβάλλει πάντα «τὶς ἐπιτεύξεις» τῆς Γιουγκοσλαβίας, ἀκόμα καὶ δταν φτιαχτεῖ κανένα χοιροστάσιο, ἐνῷ ἀποσιωπᾶ σχεδὸν ἐντελῶς τὰ μεγάλα ἐπιτεύγματα τῆς Λαϊκῆς Κίνας. Ἀνταποκρίσεις ἀπὸ τὴ Γιουγκοσλαβία, ἀποστολές δημοσιογράφων ἀπὸ δῶ-ἐκεν, μᾶς «διαφωτίζουν» γιὰ τὸν γιουγκοσλάδικο «παράδεισο». Δὲν μᾶς λένε δμως λέξη διτὶ τὰ ἐργοστάσια δὲν εἶναι στὰ χέρια τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ στὰ χέρια τῆς ίδιωτικῆς πρωτοδουλίας καὶ κυρίως πῶς γίνεται ὥστε ὕστερα ἀπὸ 20 νούνια «σοσιαλισμοῦ» στὴ Γιουγκοσλαβία τὰ 85% τῆς γῆς νὰ εἶναι στὰ χέρια τῶν ίδιωτῶν καὶ οἱ συνεταιρισμοὶ ἀπὸ χρόνο σὲ χρόνο νὰ ἐλαττώνωνται κινδυνεύοντας νὰ ἔξαφανιστοῦν.

Τὸ ἀποκορύφωμα δμως τῆς ρεβιζιονιστικῆς προκλητικότητας πρὸς τὰ αἰσθήματα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι η τελευταία ἐπίσκεψη ἀντιπροσωπείας τῆς ηγεσίας τῆς ΕΔΑ στὴ Γιουγκοσλαβία. Ἡ γιουγκοσλαβικὴ ρεβιζιονιστικὴ ηγεσία καλεῖ τὴν ἀντιπροσωπεία τῆς ΕΔΑ δταν πείθεται — ἀπόλυτα πιὰ — διτὶ βυθίστηκε δλότελα στὸ ρεβιζιονιστικὸ δούρρο, ἔγινε παρακοιμώμενη τῆς "Ἐνωσῆς Κέντρου, ἔγκατελειψε τὸν πρωτοποριακὸ της ρόλο καὶ συγχωνεύτηκε στὴν οὖσία μὲ τὸν Παπανδρεῖσμό. Τὸ προσκύνημα τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ στὸν πρῶτο δάσκαλο τοῦ σύγχρονου διπορτουνισμοῦ δρίσκεται σὲ παράλληλη πορεία μὲ τὴ δράση τῆς ηγεσίας τῶν σοβιετικῶν ἡγετῶν γιὰ τὴν ὑποστήριξη τοῦ τιτοσμοῦ, τὴν ἔξυμνησή του, τὴ δικαίωσή του καὶ τὴν εὐθυγράμμιση τοῦ χρουστσώφικου ρεβιζιονισμοῦ μὲ τὸν τιτοϊκὸ ρεβιζιονισμό.

Σύμφωνα μὲ τὸ ἐπίσημο κείμενο γιὰ τὴν ἐπίσκεψη τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς ΕΔΑ ποὺ δημοσιεύτηκε στὴν ἐφημερίδα τοῦ Βελιγραδίου «Πολίτικα» καὶ ποὺ μεταφέρεται αὐτούσιο στὴν «Ἄγγη» τῆς 17 Ιουλίου 1965, η ἀντιπροσωπεία τῆς ΕΔΑ «εἶχε συνομιλίες μὲ τὸν Πρόεδρο τοῦ Όμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου τῆς Σοσιαλιστικῆς "Ἐνωσῆς Κολισέφσκι, τὸν γενικὸ γραμματέα Πόλοβιτς καθὼς καὶ μὲ ἄλλα μέλη τῆς Σοσιαλ. "Ἐνωσης... Ἐπισκέψθηκε ἐπίσης τὸν Πρόεδρο τῆς Ἐθνοσυνέλευσης "Εντουαρήτ Καργτέλι».

Καὶ παρακάτω: «Κατὰ τὴ διάρκεια αὐτῶν τῶν συ-

νομιμιῶν ἔγινε ἀμοιβαία κατατόπιση γιὰ τὴ δράση καὶ τὴν πεῖρα τῆς Σοσιαλ. "Ενωσης καὶ τῆς ΕΔΑ, γιὰ τὶς ἀπόφεις τῶν δύο κινημάτων πάνω σὲ διάφορα προβλήματα τῆς πολιτικῆς κατάστασης στὶς δυὸς χώρες καὶ στὰ προβλήματα τῆς διεθνοῦς κατάστασης".

Θὰ ἡταν ἀστεῖο γὰρ πιστεύει κανένας ὅτι ἡ Γιουγκοσλαβικὴ ἥγεσία προκάλεσε αὐτὴ τὴν ἐπίσκεψη γιὰ νὰ πάρει τὴν πεῖρα τῆς ΕΔΑ. Τὴν προκάλεσε γιὰ νὰ δώσει κατευθύνσεις στὴν ἥγεσία τῆς ΕΔΑ καὶ πάνω στὴν ἐσωτερικὴ πολιτικὴ κατάσταση καὶ πάνω στὴ διεθνῆ κατάσταση. Γι' αὐτὸς διέπουμε τὸν τελευταῖο μῆνα πόσο πιὸ βαθειὰ ἡ ἥγεσία τῆς ΕΔΑ δυθίζεται στὸ δούρκο τοῦ ρεβιζιονισμοῦ, πόσο ἐγκαταλείπει δλωσδιόλου τὸ ρόλο ἔχει προκαταστοῦ κόμματος καὶ πόσο ἔχει γίνει ἔνα ὑποκατάστημα τῆς "Ενωσης Κέντρου. Γι' αὐτὸς διέπουμε πόσο τὰ δημοσιογραφικά τῆς δργανα κόδονται γιὰ νὰ παρουσιάσουν τὶς διεθνεῖς ἐνέργειες τῆς τιτοκής παρέας σὰν σωτήριες γιὰ τὸ Βιετνάμ καὶ τὴ διεθνῆ εἰρήνη (πρόταση τῶν 17 «ἀδεσμεύτων χωρῶν» γιὰ τὴ λύση τοῦ προβλήματος τοῦ Βιετνάμ αλπ.) καὶ πόσο προβάλλουν τὶς συνωμοσίες καὶ τὰ τεχνάσματα τῶν γιουγκοσλάβων ἀποστατῶν, τῶν ἀντιδραστικῶν, καὶ τῶν ἡμεριαλιστῶν, σὰν προσπάθειες διάσωσης τῆς εἰρήνης. Ἰδοὺ τί ἀναγγέλλει ἡ «Δημ. Ἀλλαγὴ» τῆς 29.7.65 στὸ τίτλο τῆς:

«ΣΑΣΤΡΙ — ΤΙΤΟ — ΧΑΡΡΙΜΑΝ. ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΕΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΣΤΟ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ. ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΠΡΩΤΟΒΟΥΓΛΙΑ ΤΩΝ ΑΔΕΣΜΕΥΤΩΝ ΣΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜ». Ἀντὶ νὰ ξεσκεπάσει τὴ συνεργασία τῶν ἀμερικάνων ἡμεριαλιστῶν μὲ τοὺς γιουγκοσλάβους ἀποστάτες καὶ τοὺς ἴνδους ἀντιδραστικούς καὶ τὴν προσπάθειά τους νὰ ξεγελάσουν τοὺς λαοὺς γιὰ τὶς πραγματικὲς διαθέσεις τῶν ἀμερικάνων, παρουσιάζει τὴ τριάδα Χάρριμαν - Τίτο - Σάστρι περιστερές εἰρήνης ποὺ καὶ οἱ τρεῖς ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν εἰρηνικὴ λύση τοῦ διεθναμέζικου προβλήματος καὶ «τῶν ἄλλων τρεχόντων διεθνῶν προβλημάτων». Καὶ αὐτὰ κατὰ τὴν ἓδια περίοδο ποὺ τὰ Πρακτορεῖα εἰδήσεων μεταδίδουν πὼς τὸ γιουγκοσλάβικο φορτηγὸ «Ματσεντόνια» καὶ ἄλλα γιουγκοσλάβικα φορτηγὰ πλοια φορτώγουν σὲ λιμάνια τῶν ΗΠΑ ἐφόδια μεταφέρομενα στὴν κυβέρνηση - ἀνδρείκελο τοῦ N. Βιετνάμ. Ἀντὶ γ' ἀποκαλύψει τὸν σκοπούς τῶν ἀμερικάνων, ποὺ εἶναι σκοποὶ ἐπέκτασης τοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ καὶ ἀρσης τῆς διεθνοῦς ἀπομόνωσής τους, τὸν παρουσιάζει εἰρηνοποιούς μὲ τὴ συνδρομὴ φυσικὰ καὶ τῶν Τίτο—Σάστρι. Ο

καθένας μπορεῖ νὰ διγάλει τὰ συμπεράσματά του.

Σέ δλλο σημεῖο ἡ «Πολίτικα» γράφει: «Οἱ συνομιλίες διεξήχθηκαν μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ἔγκαρδιτητας, φιλίας καὶ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ». * Ήταν πολὺ ἐπόμενο νὰ συμβεῖ ἔτσι, ἀφοῦ οἱ γιουγκοσλάβοι ρεβιζιονιστὲς εἶδαν τοὺς "Ἐλληνες συναδέλφους τους νὰ ἔχουν ἔξοικοιωθεῖ μὲ αὐτοὺς καὶ ἀφοῦ ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς ΕΔΑ ἦταν ὑπερήφανη ποὺ συναγετίστανε μὲ τὸν πρώτους δασκάλους της, ἀπὸ τοὺς δποίους πῆρε καὶ πέργε τόσα «χρήσιμα» μαθήματα.

Τὰ μέλη τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς ΕΔΑ, δπως γράφει ἡ «Πολίτικα» «εἶχαν ἔτσι τὴν εύκαιρία νὰ γνωρίσουν περισσότερο τὶς δάσεις τοῦ κοινωνικο-πολιτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ συστήματος τῆς Γιουγκοσλαβίας... καὶ τὶς ἐπιτεύξεις τῆς οἰκοδόμησης τοῦ σοσιαλιστικοῦ του καταχτήσεις τῶν πρώτων χρόνων, ἡ δμάδα Τίτο χρηματοδοτεῖται ἀφειδῶς ἀπὸ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμό, αὐτὸς θαυμάζουν τὶς «ἐπιτεύξεις» τῆς οἰκοδόμησης τοῦ σοσιαλισμοῦ στὴ Γιουγκοσλαβία. (1)

Ίδού λοιπὸν τὸ κατάντημα τῶν Ἐλλήνων ρεβιζιονιστῶν ἡγετῶν! "Οταν δῆλος δύναμος ξέρει δτι ἡ Γιουγκοσλαβία δρίσκεται στὸ δρόμο τῆς παλινόρθωσης τοῦ καπιταλισμοῦ, δ λαδὸς τῆς ἔχει χάσει τὶς σοσιαλιστικές του καταχτήσεις τῶν πρώτων χρόνων, ἡ δμάδα Τίτο χρηματοδοτεῖται ἀφειδῶς ἀπὸ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμό, αὐτὸς θαυμάζουν τὶς «ἐπιτεύξεις» τῆς οἰκοδόμησης τοῦ σοσιαλισμοῦ στὴ Γιουγκοσλαβία.

Οἱ σημερινοὶ σοβιετικοὶ ἡγέτες, ἀκολουθώντας πιστὰ τὰ δήματα τοῦ ἀρχηγοῦ τους Χρουστσόφ, ὑποδέχονται μὲ διθυράμbus τὸν ἀποστάτη τοῦ προσδευτικοῦ κινήματος Τίτο. Οἱ δικοὶ μας ρεβιζιονιστὲς, δρώντας σὲ πλήρη εὐθυγράμμιση μὲ αὐτούς, κάνουν προσκύνημα στὴ χώρα τοῦ ἀποστάτη καὶ συμμαχοῦν μαζί του. Οἱ σοβιετικοὶ ἡγέτες προδίνουν τὸν μαρξισμό-λεγινισμὸ καὶ τὶς ὑπέροχες καταχτήσεις τοῦ μεγάλου σοβιετικοῦ λαοῦ. Οἱ «δικοί» μας ρεβιζιονιστὲς προδίνουν τὶς ἀγωνιστικές παραδόσεις τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ.

*Ωστόσο: Η συνέχιση τῆς πάλης τοῦ σοβιετικοῦ καὶ τῶν ἄλλων λαῶν τοῦ κόσμου, ἡ πάλη τῶν συνεπῶν προσδευτικῶν κομμάτων καὶ ἡ πάλη δλων τῶν συνειδητῶν ἀγωνιστῶν, θὰ δηδηγήσουν δπωσδήποτε στὴ πλήρη συντριβὴ τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ, δπως ἔγινε καὶ μὲ τὸ ρεβιζιονισμὸ τοῦ Κάουτσκυ καὶ τῆς Β' Διεθνοῦς.

(1) *Υπογράμμιση δικῇ μας.

ΤΟΥ ΣΥΝΕΠΟΥΣ ΑΝΤΙΪΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ!

Δυο βασικοί στόχοι της λαϊκής πάλης: 'Εθνική άνεξαρτησία — Δημοκρατία

Τό δημοκρανόπνευστο παλαιτιανό πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου ύπογράμμισε για δλλη μιά φορά και έδειξε διάδικτα πιὸ καθαρά τὴν ούσια τῆς πραγματικῆς κατάστασης ποὺ ἐπικρατεῖ στὴ χώρα μας καὶ τὴν ρίζα τῆς κακοδαιμονίας της. Σὰν ἀποτέλεσμα τῆς παντοειδούς, ίμπεριαλιστικῆς ἐπέμβασης στὴν Ἐλλάδα ἔχει ἐπιβληθεῖ καὶ διατηρεῖται ἔνα καθεστώς ώμης καταπάτησης τῶν ἑθνικῶν καὶ δημοκρατικῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ. Η ἑθνική μας ἀνεξαρτησία καὶ τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ ἔχουν καταργηθεῖ. Ἀφέντης καὶ κυρίαρχος τοῦ τόπου δὲν εἶναι ὁ λαός δλλὰ δέντρος ίμπεριαλισμὸς καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα δὲν δημερικάνικος ίμπεριαλισμός. Αὐτὸς διαφέντει, αὐτὸς διατάσσει καὶ καθορίζει. Αὐτὸς διορίζει κι' αὐτὸς παύει, σύμφωνα μὲ τὰ κάθε φορὰ σχέδιά του, τὶς κυβερνήσεις κι' αὐτὸς καθορίζει τὴν πολιτική τους, γιὰ νὰ ἐκμεταλλεύεται καὶ νὰ καταληστεύει τὸ λαό μας, γιὰ νὰ ἔξυπηρετεῖ τὰ οἰκονομικά, τὰ πολιτικὰ καὶ στρατηγικὰ σχέδιά του τῆς παγκόσμιας κυριαρχίας. Ἀπὸ τὴν πλευρά τους, αὐτὲς ἀκριβῶς οἱ κυβερνήσεις καὶ οἱ κοινωνικὲς δυνάμεις ποὺ ἐκφράζουν, δηλ. η πλουτοκρατικὴ δλιγαρχία καὶ οἱ πολιτικοὶ τῆς ἐκπρόσωποι, ἀποτελοῦν τὰ ἐσωτερικὰ στηρίγματα τῆς ίμπεριαλιστικῆς κυριαρχίας στὴν Ἐλλάδα. Η πλουτοκρατικὴ δλιγαρχία, η ντόπια ἀντίδραση, μόνο μὲ τὴ συνεργασία καὶ ὑποταγὴ σὸν ἔνοι ίμπεριαλισμὸς διέπουν τὴ δυνατότητα τῆς διατήρησής τους στὴν ἔξουσία καὶ τὴν ἔξυπηρέτησης τῶν ἄνομων συμφερόντων τους. Ἔτοι ἀκριβῶς συγκροτεῖται τὸ καθεστώς τῆς ἔνονοκρατίας (κυριαρχία τῶν ἔνων ίμπεριαλιστῶν) καὶ τῆς ἑθνικῆς ὑποτέλειας (ἔνδονταλη πολιτικὴ τῶν «έλληνικῶν» κυβερνήσεων). Τὸ καθεστώς αὐτὸς σημαίνει γιὰ τὸ θνοῖς μας καὶ γιὰ τὸ λαό μας μόνο συμφορὲς καὶ δυστυχία. Ἐθνικοὺς ἔξευτελισμοὺς καὶ ταπεινώσεις, σφαγιασμὸς τῆς ιερῆς κυπριακῆς ὑπόθεσης, πολεμικές περιπέτειες καὶ τυχοδιωκτισμοὺς γιὰ ἔνα συμφέροντα. Ἀσυδο-

σία γιὰ τὰ ξένα μονοπώλια καὶ τοὺς γενότιους συνεργάτες τους, ἔλληνες μεγαλοκεφαλαιοῦχοις, γιὰ νὰ καταληστεύουν τὸν ἑθνικό μας πλοῦτο καὶ τὸ λαό μας καὶ νὰ ἐμποδίζουν τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἑθνικῆς μας οἰκονομίας — πείνα καὶ ἔξαθλίωση γιὰ τὶς πλατειὲς λαϊκὲς μᾶζες. Καταπολέμηση τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ λαϊκοῦ μας πολιτισμοῦ, ἀσύδοτη καλλιέργεια τῶν σκοταδιστικῶν ἰδεῶν, τοῦ δάρδαρου «ἀμερικάνικου τρόπου ζωῆς» καὶ τῆς ἐκφυλισμένης «ἡθικῆς» του — ἀμορφωσία καὶ καθυστέρηση γιὰ τὴ νεολαία μας, καὶ γενικὰ γιὰ τὸ λαό μας. Γιὰ νὰ ἔξασφαλίσουν τὴ στήριξή τους καὶ νὰ πνίξουν τὴν ἀντίδραση τοῦ λαοῦ στὴν πολιτική τους, ξένοι ίμπεριαλιστὲς καὶ ντόπια ἀντίδραση ἐπέβαλαν καὶ διατηροῦν ἔνα ἐσωτερικὸ καθεστώς ώμης καταπάτησης τῶν στοιχειωδῶν συνταγματικῶν λαϊκῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν, ἀγριοὺς διωγμούς τῶν προοδευτικῶν κομμάτων καὶ μαζικῶν δργανώσεων, δίαιης κατάπνιξης τῶν λαϊκῶν ἀγώνων, καὶ ἀχαλίωτης δραστηριότητας, τῶν ἀντιδραστικῶν δυνάμεων, ἔνα ἀντιδημοκρατικὸ τρομοκρατικό, ἀστυνομικὸ καθεστώς. Τὸ παλαιτιανὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου καὶ η ἀμεση ἀπειλὴ ἐπιβολῆς ἀνοιχτῆς δικτατορίας ὑπογραμμίζουν διάδικτα πιὸ ἔντονα τὴν κατάσταση αὐτῆς. Ἔτοι, δὲν λαός μας στενάζει κάτω ἀπὸ τὸν ἀδάσταχτο ζυγὸ τῆς διπλῆς καταπίεσης τοῦ ξένου ίμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ντόπιας ἀντίδρασης. Αὐτὴ ἀκριβῶς η κατάσταση προσδιορίζει καὶ τὰ σημερινὰ καθήκοντα, τοὺς ἀμεσους στόχους τῆς πάλης τοῦ λαοῦ καὶ τοὺς κινήματός μας.

Ἐφ' δοσον η χώρα μας δρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸ ζυγὸ τῆς ίμπεριαλιστικῆς ὑποδύλωσης, δφείλουμε νὰ ἀγωνισθοῦμε γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ ζυγοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν κατάκτηση τῆς ἑθνικῆς ἀνεξαρτησίας, δφείλουμε, μὲ ἄλλα λόγια, νὰ πραγματοποιήσουμε τὴν ἑθνικὴ ἀντιιμπεριαλιστικὴ ἀλλαγὴ. Ἐφ' δοσον δὲν λαός μας δρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸ ζυγὸ τῶν ντόπιων μονοπωλίων, τῆς πλουτοκρατικῆς δλιγαρχίας καὶ τῶν πολιτικῶν ἐκπροσώπων της, δφείλουμε νὰ ἀγωνισθοῦμε γιὰ τὴν ἀποτίναξη αὐτοῦ τοῦ ζυγοῦ καὶ γιὰ τὴν ἀνοδο στὴν ἐ-

ξουσία τῶν λαϊκῶν δυνάμεων μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν πρωτόρα ἐργατική τάξη, ἔτσι ώστε νὰ λυθοῦν πάνω σὲ δημοκρατική βάση δἰα τὰ προβλήματα τοῦ τόπου, νὰ ἀντικατασταθεῖ ἡ ἀστικὴ δημοκρατία μὲ μιὰ νέα πραγματικὴ δημοκρατία, τὴ δημοκρατία τοῦ λαοῦ, διφεύλουμε, μὲ ἄλλα λόγια, νὰ πραγματοποιήσουμε τὴ δημοκρατική ἀλλαγή. Πρόκειται, λοιπόν, γιὰ διὸ διασικοὺς στόχους, διὸ διασικὰ καθήκοντα, ποὺ χωρὶς τὴν ἐκπλήρωσή τους δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ ἡ ἔξοδος ἀπὸ τὴ σημερινὴ κατάσταση καὶ ἡ ἔξασφάλιση τῆς προόδου γιὰ τὴν Πατρίδα μας καὶ γιὰ τὸ λαό μας.

«Η στενὴ σύνδεση τῶν δύο καθηκόντων καὶ ἡ πρωταρχικὴ σημασία τῆς πάλης κατὰ τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ

Γιὰ τὸ σωστὸ προσανατολισμὸ τοῦ λαϊκοῦ κινήματος καὶ τὴν ἐπιτυχὴ ἔκδαση τοῦ δίλου λαϊκοῦ ἀγώνα, σπουδαῖα σημασία ἔχει ὁ σωστὸς προσδιορισμὸς τῆς σχέσης ἀνάμεσα στὴν πάλη γιὰ τὴν ἑθνική Ἀνεξαρτησία καὶ στὴν πάλη γιὰ τὴ δημοκρατία. Σὲ τελευταῖα ἀνάλυση, τὸ πρόβλημα ἀφορᾶ τὸ σωστὸ καθορισμὸ τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς κατεύθυνσης τοῦ λαϊκοῦ ἀγώνα καὶ τῆς ἀπαραίτητης τακτικῆς γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς.

Σήμερα δὲ λαὸς μας ὑφίσταται τὴν καταπίεση τοῦ ἔνου Ιμπεριαλισμοῦ καὶ τὴν καταπίεση τῆς ντόπιας πλουτοκρατικῆς δλιγαρχίας. Ἀπ’ αὐτές, ἡ πιὸ διαρειὰ εἶναι ἡ καταπίεση τοῦ ἔνου Ιμπεριαλισμοῦ, ποὺ δάκει τὴ σφραγίδα τῆς σὲ δίλους τοὺς τομεῖς τῆς ἑθνικῆς μας ζωῆς καὶ ἀποτελεῖ τὴ διασικὴ πηγὴ τῆς κακοδαιμονίας τοῦ τόπου. Ἀπὸ δῶ διγαίνει, πώς ἡ πάλη γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῆς Ιμπεριαλιστικῆς κυριαρχίας καὶ τὴν κατάκτηση τῆς ἑθνικῆς Ἀνεξαρτησίας μπορεῖ νὰ διεξαχθεῖ ἀνεξάρτητα. Ξεκομιμένα ἡ καταπίεση τῆς πάλης γιὰ τὴν ἀποτίναξη τοῦ ζυγοῦ τῆς πλουτοκρατικῆς δλιγαρχίας καὶ τὴν κατάκτηση τῆς Δημοκρατίας; «Οχι, ἀσφαλῶς.» Ἄν δὲν ἀγωνιστοῦμε γιὰ τὴν ἀποτίναξη τοῦ ζυγοῦ τῆς πλουτοκρατικῆς δλιγαρχίας, δὲ θὰ μπορέσουμε νὰ ἀνατρέψουμε τὴν κυριαρχία τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ γιατὶ ἀκριβῶς ἡ πλουτοκρατικὴ δλιγαρχία ἀποτελεῖ τὴν κοινωνικὴ βάση τῆς κυριαρχίας τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ στὴν Εὔλαδα. Ἀπὸ τὴν ἀλλή πλευρά, μόνο μὲ τὴν ἀνατροπὴ τῆς κυριαρχίας τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ θὰ μπορέσουμε νὰ ἀποτινάξουμε καὶ τὸ ζυγὸ τῆς πλουτοκρατικῆς δλιγαρχίας, γιατὶ ἀκριβῶς ὁ Ιμπεριαλισμὸς εἶναι τὸ κύριο στήριγμα τῆς. Τὰ διὸ αὐτὰ καθήκοντα συγδέονται στενά καὶ εἶναι ἀναπόσπαστα μεταξὺ τους. Ὁσείλουμε, ἐποιένως, νὰ συνδέουμε στενά τὴν πάλη γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν δύο αὐτῶν καθηκόντων. Ἀλλά, συνδέοντας στενά τὴν πάλη γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν δύο αὐτῶν καθηκόντων, διφεύλουμε ταυτόχρονα νὰ γαράξουμε τὴν $\chi \circ \iota \alpha \chi \alpha \tau \epsilon \circ \theta \upsilon \nu \sigma$ αὐτῆς τῆς πάλης καὶ νὰ πετύχουμε τὸν ἀναγκαῖο προσανατολισμὸ τοῦ κινήματος τῶν μαζῶν. Ὁ Ιμπεριαλι-

σμὸς εἶναι ἡ διασικὴ πηγὴ τῆς κακοδαιμονίας τοῦ τόπου, δὲ μεγαλύτερος καὶ χειρότερος ἐχθρὸς καὶ καταπιεστής τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους μας. Ἐπομένως, ἡ πάλη τοῦ λαοῦ πρέπει νὰ κατευθύνεται, πρώτα - πρώτα, ἐναντίον τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ. Η κύρια κατεύθυνση, ἡ διασικὴ αἰχμὴ τῆς λαϊκῆς πάλης πρέπει νὰ εἶναι ἡ τις μεριπέτης τοῦ αἰλού στὸ ιχνό. «Ολοὶ οἱ ἄλλοι ἀγώνες (δὲ οἰκονομικὸς ἀγώνας, δὲ ἀγώνας γιὰ τὴ Δημοκρατία, δὲ ἀγώνας γιὰ τὴν εἰρήνη) πρέπει νὰ ὑποτάσσονται στὴ διασικὴ αὐτὴ κατεύθυνση καὶ νὰ τὴν ὑπηρετοῦν, γιατὶ μόνο ἔτσι μποροῦν νὰ διηγηθοῦν στὴν ἐπιτυχία. Καθένας ἀπὸ τοὺς ἀγώνες αὐτοὺς ἔχει τὸ ἰδιαίτερο περιεχόμενό του. Ταυτόχρονα δημιουργεῖται μιὰ γενικὴ ἀποφή τους ποὺ τοὺς συγδέει σὲ ἔνα ἑνίασιο σύνολο.» «Ολα τὰ προβλήματα, ποὺ προκαλοῦν τοὺς ἀγώνες αὐτούς ἔχουν τὴν πηγὴ τους στὴν Ιμπεριαλιστικὴ κυριαρχία, κι’ αὐτὸς σημαίνει πώς ἡ λύση τους ἀπαιτεῖ ἀκριβῶς τὴν ἀνατροπὴ τῆς Ιμπεριαλιστικῆς κυριαρχίας. Αὐτὴ εἶναι ἡ διασικὴ ἀποφή. Ἀπὸ δῶ διγαίνει πώς καὶ ἡ πάλη γιὰ τὴ δημοκρατία διχι μόνο δὲν πρέπει καὶ δὲν μπορεῖ νὰ διεξάγεται ξεκομιμένα ἀπὸ τὴν πάλη γιὰ τὴν Ἐθνική Ἀνεξαρτησία, ἀλλά, ίσα-ίσα, πρέπει νὰ κατευθύνεται στὴ γενικὴ κοίτη τοῦ ἀντιιμπεριαλιστικοῦ ἀγώνα καὶ νὰ ἀποκτᾶ ἔντονο ἀντιιμπεριαλιστικὸ χαρακτήρα. Νὰ γιατὶ τὸ χρέος μας εἶναι νὰ συνδέσουμε στενά τὴν πάλη γιὰ τὴ δημοκρατία καὶ τὴν πάλη γιὰ τὴν ἑθνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ ταυτόχρονα νὰ ἀποδώσουμε πρωταρχικὴ σημασία στὴν πάλη κατὰ τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ. Σὲ τελευταῖα ἀνάλυση, τὰ δύο αὐτὰ καθήκοντα συγχωνεύονται σὲ ἔνα ἑνίασιο καθῆκον, τὸ καθῆκον τῆς πάλης γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῆς κυριαρχίας τοῦ ἔνου Ιμπεριαλισμοῦ, καὶ πρὶν ἀπὸ δἴλα τοῦ ἀμερικάνικου Ιμπεριαλισμοῦ, καὶ τῶν ντόπιων λακέδων του, καὶ τὴν ἐγκαθίδρυση μιᾶς λαϊκῆς ἔξουσίας στὸν τόπο μας. Πώς δημιουργεῖται τὸ διασικό αὐτὸς πρόβλημα ἡ ΕΔΑ, ποὺ ίσχυρίζεται διτὶ ἐκπροσωπεῖ καὶ ἐκφράζει τὸ ἀριστερὸ κίνημα στὴ χώρα μας;

Τὸ «πρόγραμμα οδισματικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ» τῆς Ε.Δ.Α. σπέρνει ἐπικίνδυνες αδταπάτες καὶ διπορεσανατολίζει ἀπὸ τὸ βάσικό στόχο τῆς πάλης κατὰ τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ

Σὲ πλήρη ἀντίθεση μὲ τὴν ἀντίληψη αὐτὴ τῆς στενῆς σύνδεσης τῶν δύο διασικῶν καθηκόντων καὶ τῆς συγχωνεύσης τους σὲ ἔνα ἑνίασιο καθῆκον βρίσκεται ἡ γραμμὴ καὶ ἡ τακτικὴ τῆς ΕΔΑ. «Οπως γράφαμε στὸ πρώτο φύλλο μας: «Κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τοῦ Ιμπεριαλιστικοῦ καὶ μπροστά στὶς δυσκολίες ποὺ ἀναπόφευκτα θὰ συγαντοῦνε ἔνας ἀποφασιστικὸς ἀγώνας ἐναγτίον του, ἡ ἡγεσία τῆς Ἀριστερᾶς βαθμιαίᾳ ἐγκατέλειψε τὴν πάλη ἐναντίον τῆς κύριας αἰτίας τῆς κακοδαιμονίας τοῦ τόπου, δηλ. τῆς Ιμπεριαλιστικῆς καταπίεσης καὶ ὑποδούλωσης καὶ προσανατολίσθηκε ἀποκλειστικὰ σὲ μερικῶντερους ἀγώνες ἐναγτίον τῶν συγεπειῶν της. Ἐπινοήθηκαν διάφορες θεωρίες περὶ ἐνδιάμεσων φάσεων ἡ μεταβατικῶν σταδίων πρὸς τὴν ἑθνικοδημοκρατικὴ ἀλλαγὴ καὶ υἱοθετήθηκε μιὰ πρα-

κτική, πού ούσιαστικά έθετε και θέτει τήν πάλη γιά τήν κατάλυση τής ξενοχροατίας σε ένα έπιπεδο άπωτερης προοπτικής» («Αναγέννηση», Νο1, σελ. 20).

«Ηδη όπό την περίοδο τής διακυβέρνησης τής χώρας άπα τη Δεξιά, ή ΕΔΑ είχε γλυστρήσει στὸ δρόμο τῆς ἐγκατάλειψης τοῦ ἀντιμπεριαλιστικοῦ ἀγώνα καὶ ἀντὶ νὰ ἀντιμετωπίσει τὴν πάλη κατὰ τοῦ Καραμανλικοῦ καθεστῶτος σὰν ἀποφασιστικὴ πάλη ἐναντίον τῆς ἀμερικανοχροατίας καὶ τοῦ ντόπιου ὑπηρέτη της, τὴν ἀντιμετώπισε σὰν πάλη γιὰ τὴν ἐπίτευξη μιᾶς «πρώτης ἀλλαγῆς», ούσιαστικὰ δηλ. σὰν ἐπιδίωξη γιὰ μὰς ἀλλαγὴς προσώπων καὶ ὅχι πολιτικῆς (στὴν κυβέρνηση). Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς στήριξε δλες τὶς ἐπίδεις τῆς στὸ Κέντρο καὶ ἔκαμε τὸ κάθε τὶ γιὰ νὰ τὸ προωθήσει στὴν κυβερνητικὴ ἔξουσία.

Στὶς συνθῆκες τῆς διακυβέρνησης τῆς χώρας ἀπὸ τὴν ΕΚ ἐδηλώθηκε ἀκόμα πιὸ ἔντονα ἡ τάση τῶν ἥγετῶν τῆς ΕΔΑ γιὰ τὴν ἐγκατάλειψη τοῦ ἀντιμπεριαλιστικοῦ ἀγώνα.

«Ἐνα ἀπὸ τὰ βασικὰ στοιχεῖα, ποὺ χαρακτηρίζουν τὴν κατάσταση στὴν περίοδο αὐτῆ, ἤταν τὸ δυνάμωμα τῶν ἀντιμπεριαλιστικῶν διαθέσεων τῶν μαζῶν. Ἡ ἐπειδότητα ὅραστηριότητα τῶν ἱμπεριαλιστῶν καὶ πρῶτα-πρῶτα τῶν ἀμερικανῶν καὶ τοῦ NATO, στὴν Ἐλλάδα καὶ στὴν Κύπρο καὶ ἰδιαίτερα οἱ ὠμὲς ἐπιθετικὲς γκαγκστερικὲς πράξεις τους σὲ δάρος τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, καὶ οἱ σύνεχεις μηχανορράφεις τους γιὰ μιὰ νατοϊκὴ «λύση» τοῦ κυπριακοῦ ζέσκισαν, πιὸ πολὺ τὸ προσωπεῖο τους, ἀπεκάλυψαν πιὸ ἔντονα τὸ ἐγκληματικὸ τους πρόσωπο καὶ ἔστηκαν ἔνα ἴσχυρὸ ἀντιμπεριαλιστικὸ κῦμα, ποὺ κατέκλυσε ἀπ' ἀκρηγοῦ σὲ ἀκρηγοῦ, δλη τὴ χώρα. Ποτὲ ἀλλοτε, στὰ τελευταῖα χρόνια, οἱ ἀντιμπεριαλιστικὲς ἀγωνιστικὲς διαθέσεις τοῦ λαοῦ δὲν εἶχαν ἀναπτυχθεῖ σὲ τέτοιο πλάτος καὶ βάθος. Οἱ λαϊκὲς μᾶζες εἰδαν πιὸ καθαρὰ ποὺ δρίσκεται «ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ» καὶ ἡ ἀλήθεια δὲτι ὁ ἀμερικανικὸς ἱμπεριαλισμὸς εἶναι δ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸς τῶν λαῶν ἔγινε συνείδηση σὲ πιὸ πλατειὰ στρώματα τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀκριβῶς πάγω στὴ βάση αὐτὴ διαμορφωνόταν καὶ ἀναπτυσσόταν γοργά ἔνα ἴσχυρὸ ἀγωνιστικὸ ἀντιμπεριαλιστικὸ πνεῦμα ἀνάμεσα στὶς πλατειὲς λαϊκὲς μᾶζες, ποὺ δρῆκε τὴ συγκεκριμένη ἔκφρασή του στὶς ἀγωνιστικὲς κινητοποιήσεις καὶ ἔκδηλωσεις τῶν φοιτητῶν, στὴ μαζικὴ συμμετοχὴ στὴν ἐργατικὴ πορεία τῆς 6ης Απριλίου 1964, στὴ Β' καὶ Γ' Μαραθώνεια Πορεία Ειρήνης κ.α. Κάτω ἀπὸ τὶς συνθῆκες αὐτές, μιὰ συνεπής ἥγεσία τοῦ κινήματος, μιὰ ἀληθινὴ πρωτοπορεία τῶν μαζῶν θὰ δφειλε νὰ ἀξιοποιήσει δραστήρια τὶς ἀγωνιστικὲς ἀντιμπεριαλιστικὲς αὐτές διαθέσεις τῶν μαζῶν καὶ νὰ τὶς κατευθύνει στὸ δρόμο συγκεκριμένων πολιτικῶν ἔκδηλωσεων καὶ ἐπιδίωξεων μὲ κύριο στόχο τοὺς ἔγους ἱμπεριαλιστὲς καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα τοὺς ἀμερικάνους ἱμπεριαλιστές, κι' αὐτοὺς ποὺ τοὺς ὑπηρετοῦν καὶ τοὺς στηρίζουν στὴν Ἐλλάδα, δξύνοντας στὸ ἔπακρο τὴν ἀντιμπεριαλιστικὴ αἰχμὴ τοῦ ἀγώνα.

Πῶς, διως, ἀντιμετώπισε τὴν κατάσταση ἡ ΕΔΑ;

΄Ακολουθώντας τὴν ὀππορτουνιστικὴ γραμμὴ τῆς «ἐλάχιστης ἀντίστασης», ὑποκύποτοντας δὲ καὶ περιστέρο στὴν πίεση τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀντίδρασης, δχι μόνο δὲν ἐπεδίωξε γὰρ ἀξιοποιήσει τὶς ἔξαιρετικὰ εύνοικὲς συνθῆκες ποὺ διαμορφώνονταν γιὰ τὸ ἀνέθασμα καὶ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἀντιμπεριαλιστικοῦ ἀγώνα, πρὸς δρελος τοῦ τόπου καὶ τοῦ λαοῦ, ἀλλά, ἀντίθετα, προσπάθησε μὲ κάθε τρόπο νὰ σπάσει τὸ ἀντιμπεριαλιστικὸ μαχητικὸ φρόνημα τῶν μαζῶν, ἀφαιρώντας κάθε ἀντιμπεριαλιστικὸ περιεχόμενο ἀπὸ τὶς λαϊκὲς ἔκδηλωσεις καὶ κινητοποιήσεις. Εἶναι, ἀπὸ τὴν ἀποψη αὐτῆ, χαρακτηριστικὸ τὸ γεγονός δτι ἔγινε ἀπροκάλυπτη προσπάθεια νὰ δοθεῖ στὴ Β' καὶ στὴ Γ' Μαραθώνεια Πορεία Ειρήνης ἔνας καθαρὰ πασιφιστικὸς χαρακτήρας μὲ ἀποφυγὴ δποιασδήποτε καταγγελίας τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, μὲ ἀποκλεισμὸ τοῦ συνθήματος «ἔξω η Ἐλλάδα ἀπὸ τὸ NATO», ἔγινε ἀπροκάλυπτη προσπάθεια νὰ ματαιωθεῖ ἡ ἀγωνιστικὴ προέκταση τῆς ἐργατικῆς πορείας τῆς 6ης Απριλίου 1964 καὶ νὰ τῆς ἀφαιρεθεῖ δποιαδήποτε ἀντιμπεριαλιστικὴ καὶ ἀντικυβερνητικὴ αἰχμὴ, ἐνῶ οἱ ἐλάχιστες ἔκδηλωσεις (κυρίως συγκεντρώσεις σὲ κλειστὸ χώρο) ποὺ δργανώθηκαν γιὰ τὸ κυπριακό, καταβλήθηκε, ἀπροκάλυπτη ἐπίσης, προσπάθεια νὰ μετατραποῦν ἀπλῶς σὲ ἔκδηλωσεις «στήριξης» τῆς δῆθεν «θεμνικῆς πολιτικῆς» τῆς κυβέρνησης τῆς ΕΚ στὸ κυπριακό. Ἡ «ἀντιμπεριαλιστικότητα» τῶν ἥγετῶν τῆς ΕΔΑ σ' αὐτὸ ἀκριβῶς ἔξαντλούνταν. Ἀντὶ νὰ ξετινάξουν τὸ μῆθο τῆς «έλληνηκῆς ἔξωτερικῆς πολιτικῆς» ποὺ καλλιεργοῦσε ἡ ἥγεσία τῆς ΕΚ, νὰ ξεκεπάσουν τὸν ἔνεδουλο χαρακτήρα τῆς πολιτικῆς ποὺ ἀκολούθησε ἡ κυβέρνησή της σ' δλα τὰ βασικὰ θέματα τῆς ἔξωτερικῆς πολιτικῆς (ούσιαστικὴ διευκόλυνση τῶν ἱμπεριαλιστικῶν μηχανορράφων γύρω ἀπὸ τὸ κυπριακό, πλήρης ὑποταγὴ στὸ NATO καὶ παροχὴ ἀσύδοσίας στὸν βο στόλο, διευκόλυνση τῆς παραπέρα διείσδυσης τοῦ ἔνου μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου στὴ χώρα μας κ.α.), ἔκαναν τὸ κάθε τὶ γιὰ νὰ τὴν ἔξωραΐσουν καὶ ἔφτασαν στὸ σημεῖο νὰ προσάλλουν θορυβωδῶς τὸν Α. Παπανδρέου σὰν ἐχθρὸ τοῦ NATO καὶ τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ! Ἡ πολιτικὴ τῶν ἔνων ἱμπεριαλιστῶν περνάει στὴ χώρα μας μέσο τῆς καθυπόταξης τῶν ἑλληνικῶν κυβερνήσεων, τῆς ἐπιβολῆς σ' αὐτές μιᾶς πολιτικῆς θεμνικῆς ὑποτέλειας καὶ ὑποδούλωσης. Ἡ πάλη, ἐπομένως, ἐναντίον τοῦ ἔνου ἱμπεριαλισμοῦ ἀπαιτεῖ ἀκριβῶς τὴν καταγγελία καὶ καταπολέμηση τῆς ἔνεδουλης πολιτικῆς τῶν κυβερνήσεων - ὑπηρετῶν τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. «Ἄντιμπεριαλιστικός ἀγώνας» μετατρέπεται σὲ κούφια λόγια πού, σὲ τελευταία ἀνάλυση, ἀποβλέπουν νὰ καλύψουν ἀλλούς σκοπούς. Καὶ πραγματικὰ οἱ ἥγετες τῆς ΕΔΑ εἶχαν τοὺς σκοπούς τους.

Οι ἥγετες τῆς ΕΔΑ προσπάθησαν μὲ κάθε τρόπο νὰ καλλιεργήσουν τὴν ἰδέα δτι μὲ τὴν ἀντίσταση της ΕΚ στὴν ἔξουσια στὸν δημιουργοῦνταν προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐπιβολὴ «θεμνελιωδῶν» ἀλλαγῶν στὴ δημόσια ζωὴ τοῦ τόπου. Πάνω ἀκριβῶς στὴ βάση αὐτῆ προσβλήθηκε μὲ τυμπανοκρουσίες καὶ

τὸ περιβόητο «πρόγραμμα ούσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ» τῆς ΕΔΑ. Τὸ ίδιαίτερο χαρακτηριστικὸ τοῦ «Προγράμματος» αὐτοῦ εἶναι ἡ ούσιαστικὴ ἀπουσία ἀντικμπεριαλιστικῆς αἰχμῆς καὶ ἡ κυριαρχία τῆς ἀδέας γιὰ τὴ δυνατότητα πραγματοποίησης θεμελιώδῶν ἀλλαγῶν στὴ δημιόσια ζωή, χωρὶς τὴν πραγματοποίηση μιᾶς ἀντίστοιχης ἀλλαγῆς στὸ χαρακτήρα τῆς σημειερινῆς κρατικῆς ἔξουσίας, δηλ. χωρὶς τὴν ἀνοδὸ στὴν ἔξουσία τῶν λαϊκῶν δυνάμεων. Στὸ «πρόγραμμα» αὐτὸ παραγγωρίζεται καὶ παρακάμπτεται ἡ κύρια ἰδιομορφία τῆς σημειερινῆς κατάστασης στὴν Ἑλλάδα, δηλ. ἡ ξενικὴ ἔξαρτηση, ἡ ὑποδούλωση τῆς στὸν ξένο ἴμπεριαλισμό. Τὸ γεγονὸς δὲ στὸ «πρόγραμμα» περιέχονται μερικὲς σκόρπιες φάσεις περὶ «ἱμπεριαλισμοῦ» δὲν μεταβάλλει τὸ βασικὸ αὐτὸ συμπέρασμα. Ἀκριβῶς τὸ γεγονὸς δὲ πρόκειται ἀπλῶς γιὰ μερικὲς σκόρπιες φάσεις ὑπογραμμίζει τὴν ἀλήθεια αὐτῆ. Πραγματικά, μελετώντας κανεὶς τὶς θέσεις τοῦ «Προγράμματος» τῆς ΕΔΑ σχηματίζει τὴν ἐντύπωση, δὲ σήμερα στὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει ούσιαστικὰ ἴμπεριαλιστικὴ κυριαρχία, ἀλλὰ, τὸ πολὺ-πολὺ, κάποιες ἀπόπειρες ἐπέμβασης τῶν ξένων, στὶς δποίες προβάλλεται, σ' αὐτὸ ἡ τὸν ἄλλο βαθμό, «θετικὴ ἀντίσταση» ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς «δημοκρατικῆς κυβέρνησης» τῆς ΕΚ, δὲ τὸ ἀμεσο καθῆκον τοῦ κινήματος καὶ τοῦ λαοῦ σήμερα δὲν εἶναι ἡ πάλη γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ τῆς χώρας ἀπὸ τὴν ἴμπεριαλιστικὴ καταπίεση ἀλλὰ ἡ πάλη γιὰ τὸν «ἐκδημοκρατισμὸ στὸν τομέα τῶν ἐσωτερικῶν προδημιάτων. Τὸ βασικὸ λάθος τοῦ προσανατολισμοῦ αὐτοῦ συνίσταται στὸ δὲ παρακάμπτει καὶ ἀγνοεῖ τὸ ἀμεσο καθῆκον τῆς πάλης κατὰ τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ μετατοπίζει τὸ κέντρο δάρους στὰ θέματα τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς τῆς χώρας. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ δικαὶος ὑπονομεύει καὶ τὸν ἰδιο τὸν ἀγώνα γιὰ τὸν «ἐκδημοκρατισμὸ» στὰ θέματα τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς.

Ἡ γραμμὴ αὐτὴ θεμελιώνεται «θεωρητικὰ» στὸ ἐπιχείρημα δὲ τὸ ἡ πραγματοποίηση τῆς ἐθνικοδημοκρατικῆς ἀλλαγῆς προϋποθέτει μιὰ σειρὰ ἐνδιάμεσες φάσεις ἡ μεταβατικὰ στάδια καὶ ἔνα ἀπ' αὐτὰ εἶναι δ «ούσιαστικὸς ἐκδημοκρατισμὸς» (ποὺ μάλιστα ἀντιπροσωπεύει τὴν πραγματοποίηση ἐνδὸς μέρους ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐθνικοδημοκρατικῆς ἀλλαγῆς). Στὴν πραγματικότητα, τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸ σημαίνει δὲ τὸ ἀγώνας γιὰ τὴ Δημοκρατία προβάλλεται σὰν ἔνα ξεχωριστὸ στάδιο, ποὺ ἀποκόπτεται ἡ προηγεῖται ἀπὸ τὸν ἀγώνα γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Ἀνεξαρτησία. Ὁ χωρισμὸς αὐτὸς σὲ δυὸ ξεχωριστὰ στάδια εἶναι βαθειὰ λαθούμενος. «Οπως δεῖξαμε καὶ παραπάνω τὰ δυὸ αὐτὰ καθήκοντα συνδέονται στενὰ μεταξὺ τους. καὶ τὸ κυριότερο ἀπ' αὐτὰ εἶναι ἡ πάλη κατὰ τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ, ἀκριβῶς γιατὶ ἡ ἴμπεριαλιστικὴ καταπίεση ἀποτελεῖ τὴν πιὸ διαρειὰ καταπίεση καὶ τὴν διασικὴ πηγὴ δλων τῶν κακῶν, τῆς ἵδιας τῆς ὑπαρξῆς τοῦ ἀντιδημοκρατικοῦ ἐσωτερικοῦ καθεστῶτος στὴ χώρα μας. Αὐτὸ σημαίνει δὲ τὸ δίχως τὴν ἀνατροπὴ τῆς ἴμπεριαλιστικῆς καταπίεσης κανένας «ούσιαστικὸς ἐκδημοκρατισμὸς» δὲν μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ. Καὶ δὲ τὸ ἰδιος δ ἀγώνας γιὰ τὴ Δημοκρατία δχι μόνο πρέπει

γὰ συνδέεται στενὰ μὲ τὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἐθνικὴ Ἀνεξαρτησία ἀλλὰ καὶ πρέπει νὰ ἔχει σαφῶς ἀντικμπεριαλιστικὸ χαρακτήρα. Νὰ γιατὶ τὸ περιβόητο «πρόγραμμα ούσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ», ποὺ πρόσδαλε ἡ ΕΔΑ, ἐγκαταλείποντας τὴν ἀντικμπεριαλιστικὴ δάση τοῦ ἀγώνα ὑπονομεύει, σὲ τελευταία ἀνάλυση, τὸν ἰδιο τὸν ἀγώνα γιὰ τὴ Δημοκρατία. Οι θεωρίες τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ γιὰ ἐνδιάμεσες φάσεις ἡ μεταβατικὰ στάδια δὲν ἀποτελοῦν παρὰ μιὰ προσπάθεια συγκάλυψης τῆς ἀπὸ μέρους τους ἐγκαταλειψης τοῦ ἀντικμπεριαλιστικοῦ ἀγώνα. Ὁ ἀγώνας τοῦ λαοῦ μας ἐναντίον τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ περνάει ἀναμφίβολα ἀπὸ διάφορες φάσεις ποὺ προσδιορίζονται ἀπὸ τὴν ἀνοδὸ ἡ τὴν ὑποχώρηση τοῦ κινήματος, καὶ ποὺ σ' αὐτὲς ἀντιστοιχοῦν ἀνάλογα συνθήματα ταχινῶς. Αὐτὸ δικαὶος καμιὰ σχέση δὲν ἔχει μὲ τὸν τεχνητό, ριζικὰ ἀντίθετο μὲ τὶς ἀπαιτήσεις τῆς πραγματικῆς ζωῆς, καὶ ἐπομένως λαθεμένο, χωρισμὸ σὲ διαφορετικὰ στάδια τῆς πάλης γιὰ τὴ Δημοκρατία καὶ τῆς πάλης γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Ἀνεξαρτησία. Ἀν θέλουμε νὰ δηγγήσουμε σὲ ἐπιτυχία τὸν ἀγώνα, δφείλουμε νὰ διατηρήσουμε, σὲ δλες τὶς φάσεις του, δξιμένη τὴν ἀντικμπεριαλιστικὴ αἰχμή του, νὰ συνδέσουμε στεγά δλους τοὺς ἐπιμέρους ἀγώνες καὶ νὰ προσδώσουμε σ' αὐτοὺς σαφῆ ἀντικμπεριαλιστικὸ χαρακτήρα ἀναψύνοντάς τους στὸ ἐπίπεδο τῶν γενικῶν καθηκόντων, νὰ ὑποτάξουμε δλους τοὺς τακτικοὺς χειρισμούς, δλα τὰ συνθήματα μας τακτικῆς στὴν ἀμεση στρατηγικὴ μας ἐπιδίωξη ποὺ εἶναι ἡ ἀνατροπὴ τοῦ καθεστῶτος τῆς ἀμερικανοκρατίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς ὑποτέλειας καὶ ἡ κατάκτηση μιᾶς λεύτερης καὶ δημοκρατικῆς ζωῆς, ποὺ θὰ ἀγοῖξει τὸ δρόμο γιὰ τοὺς παραπέρα ἀναγκαίους μετασχηματισμοὺς στὴν κατεύθυνση τῆς κοινωνικῆς προδόου.

Οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ, δικαιολογοῦν τὴ θέση τους γιὰ τὴ δυνατότητα πραγματοποίησης τοῦ «ούσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ» μέσα στὶς σημειερινὲς συνθῆκες, χωρὶς τὴν ἀνοδὸ στὴν ἔξουσία τῶν λαϊκῶν δυνάμεων, μὲ τὸ ἐπιχείρημα τῆς «διαφοροποίησης» τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΚ καὶ τῶν «ἰσχυρῶν δημοκρατικῶν τάσεων» ποὺ δῆθεν ἐκδηλώνονται στοὺς κόλπους τῆς τελευταίας, καὶ τὴ δυνατότητος ποὺ δῆθεν δημιουργεῖται πάνω στὴ δάση αὐτὴ γιὰ μιὰ βαθμαία «μεταμόρφωση» καὶ «δημοκρατικοποίηση» τοῦ σημειερινοῦ κράτους. Ἀλλὰ ἔτσι ἡ τύχη τοῦ λεγόμενου «ούσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ» ἐγαποτίθεται στὴν καλὴ θέληση τῶν «διαφοροποιούμενων» διστῶν ἡγετῶν κι' αὐτὸ σημαίνει δὲ τὸ δλη ἡ ὑπόθεση καταλήγει σὲ μιὰ μεγάλη ἀπάτη, γιατί, φυσικά, εἶναι ἀδύνατο νὰ δεχθοῦμε πώς ἔνα κράτος τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης θὰ μποροῦσε νὰ πάρει μέτρα ἐναντίον τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης! Βλέπουμε λοιπόν, δὲ τὸ κι' αὐτές οἱ δροντερὲς διακηρύξεις τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ γιὰ «ούσιαστικὸς ἐκδημοκρατισμό», δὲν κρύδουν τίποτα ἄλλο παρὰ μιὰ προσπάθεια νὰ συγκαλυφθεῖ ἡ ἀπὸ μέρους τους ούσιαστικὴ ἐγκαταλειψη τοῦ ἀντικμπεριαλιστικοῦ ἀγώνα, τὴν πάλης γιὰ τὰ ιτικές ἀλλαγὲς στὴ ζωή τοῦ τόπου καὶ δὲ περιορισμὸς τους στὴν ἐπιδίωξη γιὰ μερικώτερες «βελτιώσεις» στὰ

πλαίσια του καθεστώτος της άμερικανοκρατίας και της υπότελειας. Αύτό φαίνεται άκομα πιο καθαρά στὸ ζήτημα τῆς στάσης τους ἀπέναντι στὸ NATO.

Οἱ ἡγέτες τῆς Ε.Δ.Α. κατρακυλοῦν στὸ δρόμο τῆς πλήρους υποταγῆς στὸ Ἰμπεριαλιστικὸ NATO

Ἡ πρόσδεση τῆς χώρας μας στὸ ἄρμα τοῦ ἀποικιοκρατικοῦ NATO ἀποτελεῖ τυπικὴ ἔκφραση τῆς κατάλυσης τῆς ἐθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας και τῆς υποδούλωσης τῆς χώρας μας στὸν ἔξοδο Ἰμπεριαλισμοῦ. Ἐπομένως, ἡ πάλη γιὰ τὴν ἔξοδο τῆς Ἑλλάδας ἀπὸ τὸ NATO ἀποτελεῖ σὲ γενικότερο ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς Ἰμπεριαλιστικῆς ἐξάρτησης και καταπίεσης. Τὸ σύνθημα «ἔξω ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ NATO!», σήμερα ἰδιαίτερα, μέσα σὲ συγκεντρώσεις και στὶς ἀλλες ἐκδηλώσεις, κινητοποιῶντας γιὰ τὸ σκοπὸν αὐτὸν τὸν κομματικὸ τους μηχανισμὸ και συγκροτώντας εἰδικὰ «συνεργεία κατάσθεσης» τῆς λαϊκῆς ὁργῆς. Στὴ Γ' Μαραθώνεια Πορεία εἰρήνης εἰδικά, κατέβαλαν λυσσασμένες προσπάθειες γιὰ νὰ πνίξουν τὸ σύνθημα αὐτό, ἀλλὰ οἱ λαϊκὲς μάζες τοὺς ἔδωσαν τὴν ἀπάντηση ποὺ ἔπειπε, διέλυσαν μὲ τὴν ἀγωνιστικὴ τους ὅρμη τὰ περιβόητα «συνεργεία κατάσθεσης» και ἐπέβαλαν τὸ σύνθημα «ἔξω ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ NATO!». Οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ ὅχι μόνο δὲ διάχθηκαν τίποτα ἀπὸ αὐτό, ἀλλὰ κατρακύλησαν στὴν ἀπροκάλυψη πιὰ στήριξη τοῦ NATO. Λίγες μόλις μέρες μετὰ τὴ Γ' Μαραθώνεια Πορεία εἰρήνης ἥρθαν νὰ διακηρύξουν, μὲ κύριο ἀρθρό στὴν «Ἄργη» (1) 65) τοῦ μέλους τῆς ΕΕ τῆς ΕΔΑ Η. Ἡλιοῦ, τὴ θέση: «Ἡ Ἑλλάδα στὸ NATO, γαί, δοσ αὐτὸν εἶναι ἡ πολιτικὴ θέληση τῆς πλειοψηφίας. Ἀλλὰ μὲ τὴν ἴσστημη, ἀνεξάρτητη και αὐτόνομη θέληση τῆς». Ἔτσι, ἀπὸ τὴ θέση τῆς μὴ προβολῆς τοῦ αἰτήματος γιὰ τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸ NATO ἔφτασαν στὴ θέση: «Ἐλλάδα ἀπὸ τὸ NATO, ἔγκαταλειψεῖ, και ὀδιαστικὰ και τυπικά, ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς Ἀριστερᾶς. Σὲ κανένα ἀπὸ τὰ βασικὰ ντοκουμέντα (εἰσηγήσεις, ἀποφάσεις τῆς Δ.Ε. και τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ, προγράμματα τῆς ΕΔΑ στὶς πρόσφατες ἐκλογικὲς ἀναμετρήσεις κ.ἄ.) τῆς τελευταῖας περιόδου δὲν προβάλλεται τὸ αἰτήμα τῆς ἀποχώρησης τῆς Ἑλλάδας ἀπὸ τὸ NATO». («Ἀναγέννηση», No1, σελ. 24) και καταγγείλαιμε τὴ συνθηκολόγηση τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ στὸ βασικὸ αὐτὸν πρόβλημα, ἀποδεικνύοντας πώς ἡ γραμμὴ τους εἶναι γραμμὴ ὀδιαστικῆς παραδοχῆς τῶν πλαισίων τοῦ Ἰμπεριαλιστικοῦ NATO. «Γετερα ἀπὸ τὸ ἔξοπλασμά τους, οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ θέλησαν γὰρ ἀντιδράσουν, και μὲ τὰ πιὸ ἀντιφατικὰ και ἀλληλουσγκρούμενα «ἐπιχειρήματα» προσπάθησαν νὰ καλύψουν τὴ συνθηκολόγησή τους. Χαρακτήρισαν πρῶτα τὴν καταγγελία μας «συκοφαντία», ὅστερα διολόγησαν τὴν υποχώρησή τους και ἐπεχειρήσαν νὰ τὴ δικαιολογήσουν «θεωρητικά», σὰ μιὰ «τακτικὴ» ποὺ ἀποδέπτει δῆθεν στὴν προσέλκυση τῶν «ἀνώριμων» ἀκόμη μαζῶν, προσβάλλοντας μέχρι και τὸ παράλογο «ἐπιχειρήμα» πώς ἡ μὴ θέση ζητήματος ἔξδου ἀπὸ τὸ NATO διευκολύνει τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸ NATO! γιὰ νὰ φτάσουν ὅστερα πάλι, στὴν 8η Σύνοδο τῆς Δ.Ε. τῆς ΕΔΑ, «ξεχωρίζοντας» τὴν προηγούμενη «θέση» τους, ἀκόμα και σὲ «αὐτοκριτικὲς» γιὰ τὸ διάτησης... ἔπειπε νὰ προσβληθεῖ περισσότερο και πιὸ ἔντονα ἡ ἀνάγκη νὰ ἀποδειμευθεῖ ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ NATO» (6λ. σχετικὴ εἰσήγηση Λ. Κύρκου, «Ἄργη», 24) 2) 65). Ἀλλὰ ὥπως γράψαμε ἡμεῖς τότε: «τὰ γεγονότα

λένε ὅτι δλα αὐτὰ εἰπώθηκαν και γράφτηκαν ὅχι γιατὶ οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ θέλουν τώρα νὰ διορθώσουν τὴ λαθεμένη θέση τους, ἀλλὰ γιατὶ ἡ πολεμικὴ τῆς «Ἀναγέννησης» τοὺς ἔφερε σὲ δύσκολη θέση και προσπαθοῦν τώρα μὲ «έλιγμούς» και φευτοαυτοκριτικές νὰ θολώσουν τὰ νερά». («Ἀναγέννηση», No 6, σελ. 24).

Τὰ γεγονότα μᾶς δικαιώσαν και πάλι. Οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ, τὴν ἰδια στιγμὴ ποὺ πραγματοποιοῦσαν τὸν «έλιγμό» ἀπὸ τὸ προέδαιναν σὲ «αὐτοκριτικές», δυνάμωναν ταυτόχρονα τὶς προσπάθειες γιὰ τὴν κατάπνιξη τοῦ συνθήματος «ἔξω ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ NATO», ποὺ πρόσβαλλαν οἱ λαϊκὲς μάζες στὶς συγκεντρώσεις και στὶς ἀλλες ἐκδηλώσεις, κινητοποιῶντας γιὰ τὸ σκοπὸν αὐτὸν τὸν κομματικὸ τους μηχανισμὸ και συγκροτώντας εἰδικὰ «συνεργεία κατάσθεσης» τῆς λαϊκῆς ὁργῆς. Στὴ Γ' Μαραθώνεια Πορεία εἰρήνης εἰδικά, κατέβαλαν λυσσασμένες προσπάθειες γιὰ νὰ πνίξουν τὸ σύνθημα αὐτό, ἀλλὰ οἱ λαϊκὲς μάζες τοὺς ἔδωσαν τὴν ἀπάντηση ποὺ ἔπειπε, διέλυσαν μὲ τὴν ἀγωνιστικὴ τους ὅρμη τὰ περιβόητα «συνεργεία κατάσθεσης» και ἐπέβαλαν τὸ σύνθημα «ἔξω ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ NATO!». Οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ ὅχι μόνο δὲ διάχθηκαν τίποτα ἀπὸ αὐτό, ἀλλὰ κατρακύλησαν στὴν ἀπροκάλυψη πιὰ στήριξη τοῦ NATO. Λίγες μόλις μέρες μετὰ τὴ Γ' Μαραθώνεια Πορεία εἰρήνης ἥρθαν νὰ διακηρύξουν, μὲ κύριο ἀρθρό στὴν «Ἄργη» (1) 65) τοῦ μέλους τῆς ΕΕ τῆς ΕΔΑ Η. Ἡλιοῦ, τὴ θέση: «Ἡ Ἑλλάδα στὸ NATO, γαί, δοσ αὐτὸν εἶναι ἡ πολιτικὴ θέληση τῆς πλειοψηφίας. Ἀλλὰ μὲ τὴν ἴστημη, ἀνεξάρτητη και αὐτόνομη θέληση τῆς». Ἔτσι, ἀπὸ τὴ θέση τῆς μὴ προβολῆς τοῦ αἰτήματος γιὰ τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸ NATO ἔφτασαν στὴ θέση: «Ἐλλάδα ἀπὸ τὸ NATO, ἔγκαταλειψεῖ, και ὀδιαστικὰ και τυπικά, ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς Ἀριστερᾶς. Σὲ κανένα ἀπὸ τὰ βασικὰ ντοκουμέντα (εἰσηγήσεις, ἀποφάσεις τῆς Δ.Ε. και τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ, προγράμματα τῆς ΕΔΑ στὶς πρόσφατες ἐκλογικὲς ἀναμετρήσεις κ.ἄ.) τῆς τελευταῖας περιόδου δὲν προβάλλεται τὸ αἰτήμα τῆς ἀποχώρησης τῆς Ἑλλάδας ἀπὸ τὸ NATO». («Ἀναγέννηση», No1, σελ. 24) και καταγγείλαιμε τὴ συνθηκολόγηση τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ στὸ βασικὸ αὐτὸν πρόβλημα, ἀποδεικνύοντας πώς ἡ γραμμὴ τους εἶναι γραμμὴ ὀδιαστικῆς παραδοχῆς τῶν πλαισίων τοῦ Ἰμπεριαλιστικοῦ NATO. «Γετερα ἀπὸ τὸ ἔξοπλασμά τους, οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ θέλησαν γὰρ ἀντιδράσουν, και μὲ τὰ πιὸ ἀντιφατικὰ και ἀλληλουσγκρούμενα «ἐπιχειρήματα» προσπάθησαν νὰ καλύψουν τὴ συνθηκολόγησή τους. Χαρακτήρισαν πρῶτα τὴν καταγγελία μας «συκοφαντία», ὅστερα διολόγησαν τὴν υποχώρησή τους και ἐπεχειρήσαν νὰ τὴ δικαιολογήσουν «θεωρητικά», σὰ μιὰ «τακτικὴ» ποὺ ἀποδέπτει δῆθεν στὴν προσέλκυση τῶν «ἀνώριμων» ἀκόμη μαζῶν, προσβάλλοντας μέχρι και τὸ παράλογο «ἐπιχειρήμα» πώς ἡ μὴ θέση ζητήματος ἔξδου ἀπὸ τὸ NATO διευκολύνει τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸ NATO! γιὰ νὰ φτάσουν ὅστερα πάλι, στὴν 8η Σύνοδο τῆς Δ.Ε. τῆς ΕΔΑ, «ξεχωρίζοντας» τὴν προηγούμενη «θέση» τους, ἀκόμα και σὲ «αὐτοκριτικὲς» γιὰ τὸ διάτησης... ἔπειπε νὰ προσβληθεῖ περισσότερο και πιὸ ἔντονα ἡ ἀνάγκη νὰ ἀποδειμευθεῖ ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ NATO» (6λ. σχετικὴ εἰσήγηση Λ. Κύρκου, «Ἄργη», 24) 2) 65). ስτη γεγονότα

Μὲ τὴ θέση τους περὶ «πλειοψηφίας» οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ θέλησαν νὰ δώσουν στὸν Ἰμπεριαλισμὸ και στὴν ἐλληνικὴ ἀντίδραση ἔνα δεῖγμα τῶν «καλῶν» τους προθέσεων, μιὰ ἀπόδειξη «δημοκρατικῆς» εὑπείθειας. «Οταν, δημως, κι' αὐτὸς δ Παπανδρέου είχε φτάσει γὰρ διακηρύξει μέσα στὴ Βουλὴ δτι «ἡ ψυχὴ τοῦ θείους είναι ἐκτὸς τοῦ NATO» πώς τολμοῦν οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ γὰρ ισχυρίζονται πώς ἡ πλειοψηφία θέλει τὸ NATO; Μήπως θεωροῦν, ἔστω, πώς τὸ 53% ποὺ πήρε ἡ ΕΚ στὶς ἐκλογὲς τῆς 16) 2) 64 ήταν ψήφος ὑπέρ τοῦ Ν.ATO; Αὐτὴ λοιπὸν εἶναι ἡ «έντολὴ τοῦ λαοῦ», ποὺ κάθε τόσο πλειαδῶνται; Ἀλλὰ αὐτὸς ἀποτελεῖ καθαρὴ πλαστογράφηση τῆς θέλησης τοῦ λαοῦ.

Πέρα ἀπὸ αὐτὸς δημως, τίθεται ἔνα γενικώτερο θέμα ἀρχῆς. Μπορεῖ ἡ Ἀριστερὰ γὰρ δηλώνει υποταγὴ στὶς «πλειοψηφίες» ποὺ μὲ δλα τὰ γνωστὰ μέσα δίας και ἀπάτης διαμορφώνει ἡ ἀμερικανοκρατία, θεωρώντας τες σὰ μιὰ γνήσια ἔκφραση δημοκρατίας; Σήμερα τὰ δυὸς βασικὰ διατικά κόμματα, ΕΚ και EPE, διαθέτουν τὴν «πλειοψηφία», και σὰ βασική τους πολιτική,

παρά τις δύοις παραλλαγές ή διαφορές στις μορφές και τις μέθοδες δισκησής τους — έχουν τὴν ἔξυπηρέτηση τῶν συμφερόντων τῶν ξένων ίμπεριαλιστῶν και τῆς πλουτοκρατικῆς δλιγαρχίας και τὴν καταπολέμηση τοῦ λαϊκοῦ κινήματος. Σύμφωνα μὲ τὴν περὶ «πλειοψηφίας» θεωρία τῶν ηγετῶν τῆς ΕΔΑ, ή Ἀριστερά θὰ πρέπει γὰ υποταχθεῖ σ' αὐτὴ τὴν «πολιτικὴ θέληση τῆς πλειοψηφίας»; θὰ πρέπει γὰ διακηρύξει, «ἀμερικανοκρατία; ναί, δόσ αὐτὸν εἶναι ή πολιτικὴ θέληση τῆς πλειοψηφίας»; Καὶ θὰ πει, ή Ἀριστερά, τὸ δχι μόνο δταν θὰ κατακτήσει ή ἰδια τὴν πλειοψηφία; Ήώς δμως θὰ τὴν κατακτήσει αὐτὴ τὴν πλειοψηφία, δταν ἐγκαταλείπει τὸ πρόγραμμα, τὴν πολιτική, τὰ συνθήματα, ποὺ ἀκριβῶς δηγοῦν στὴν κατάκτηση τῆς; Γιατὶ στὴν πραγματικότητα περὶ αὐτοῦ πρόκειται. Ἡ ΕΔΑ δὲν εἶναι ἔνα κόμμα ἔξουσίας ἀλλὰ ἔνα κόμμα τῆς ἀντιπολίτευσης ποὺ πρέπει γὰ δικαιώνει τὸν τέτοιο ρόλο του μὲ τὴν προσολή τῆς ἀντίθετης πρὸς τὴν κυβερνητικὴ πολιτικής και μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἀπαιτούμενης δραστηριότητας γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τῆς στὴ ζωή. "Αν τὸ νόημα τῆς δημοκρατίας ήταν, μετὰ τὴν «ψηφοφορία» τὰ ἀντιπολίτευσμενα κόμματα γὰ ἐγκαταλείπουν τὶς θέσεις τους και γὰ λένε «ναι», δηλ. γὰ υποτάσσονται πολιτικὰ στὴν «πλειοψηφία», τότε αὐτὸν θὰ ήταν καθαρὴ παρωδία. Ἀκόμα και ἀπὸ τὴν ἀποφή τῆς ἀστικῆς κοινοβουλευτικῆς δημοκρατίας, ή πάλι ἀνάμεσα στὰ κόμματα γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς λαϊκῆς ὑποστήριξης εἶναι ἔνα μόνιμο στοιχεῖο τῆς πολιτικῆς ζωῆς και δὲν διεξάγεται ἀπλῶς στὴν προεκλογικὴ περίοδο ἀλλὰ και σ' ὅλη τὴν περίοδο ποὺ μεσολαβεῖ ἀνάμεσα σὲ δυὸ ἐκλογές, δπότε τὸ κάθε κόμμα προβάλλει τὴν πολιτική του και ἀναπτύσσει μὲ δλόκληρη δράση γιὰ τὴν κατάκτηση τῶν μαζῶν. Ἡ σύγκρουση ἀνάμεσα στὰ προγράμματα και τὶς θέσεις τῶν διαφόρων κομμάτων εἶναι μιὰ ἀσταμάτητη ηγετικασία.

Ποιά εἶναι λοιπὸν ἡ πρακτικὴ σημασία στῆς «νέας» θέσης τῆς ΕΔΑ: «ἡ Ἐλλάδα στὸ NATO, ναί, δόσ αὐτὴ εἶναι ή πολιτικὴ θέληση τῆς πλειοψηφίας»; Ἡ πρακτικὴ σημασία τῆς θέσης αὐτῆς εἶναι δτι ἡ ΕΔΑ παραδέχεται, ἀναγνωρίζει τὴν παραμονὴ τῆς Ἐλλάδας στὸ NATO σὰν ἀπαίτηση τῆς «δημοκρατικὰ διαμορφωμένης πλειοψηφίας», υποτάσσεται στὴ «θέληση» αὐτῆς τῆς «πλειοψηφίας», ἐγκαταλείπει πλήρως κάθε ἀγώνα γιὰ τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸ NATO και περιορίζει τὴν «πάλη» τῆς σ' αὐτὸν ποὺ δ. Ἡ. Ἡλιοῦ δνομάζει «μὲ τὴν ἴστιμη ἀνεξάρτητη και αὐτόνομη θέληση τῆς» ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ NATO, δηλ. σὲ μιὰ προσπάθεια γὰ «περιορίσει» ἀπλῶς τὶς συνέπειες ἀπὸ τὴν ἔνταξη τῆς Ἐλλάδος στὸ NATO. Αὐτὴ ἀκριβῶς δμως ή φόρμουλα περὶ «ἰσοτιμίας, «αὐτονομίας» και «ἀνεξαρτησίας» ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ NATO δηγγεῖ σὲ μιὰ δχι μόνο προσωρινὴ ἀλλὰ μόνιμη παραδοχὴ τοῦ NATO. "Οταν κανεὶς υποστηρίζει πώς εἶναι δυνατὸ γὰ υπάρξει γιὰ τὴν Ἐλλάδα μιὰ θέση «ἰσοτιμίας», «αὐτονομίας» και «ἀνεξαρτησίας» μέσα στὸ NATO, εἶναι σὰ γὰ συγκαλύπτει τὴν ἀληθινὴ φυσιογνωμία τοῦ NATO, γὰ ἔξωραΐζει τὸν ἀποικιοκρατικὸ αὐτὸν ὄργανον, γὰ τὸν ἐμφανί-

ζει σὰ μιὰ «συμμαχία ἴστοιμων ἔταιρων», δπως ὑποκριτικὰ διακηρύσσει ἡ ίμπεριαλιστικὴ προπαγάνδα. Ἀλλὰ δὲν τὰ πράγματα έχουν ἔτσι, τότε γιὰ ποὺ λόγο γὰ φύγει ἡ Ἐλλάδα ἀπὸ τὸ NATO; Τὸ συμπέρασμα λοιπὸν εἶναι δτι οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ κατρακύλισαν στὴν πλήρη υποταγὴ στὸ ίμπεριαλιστικὸ NATO και ἀνέλαβαν τὸ ρόλο τῶν ἔξωραΐστων και ἔξυμνητῶν του και ἔφτασαν σὲ τέτοιο σημείο υποταγῆς, ώστε κι' αὐτοὶ οἱ αὐλόδουλοι γὰ τοὺς ξευτελίζουν μέσα στὴ Βουλή.

Πραγματικά, κατὰ τὴν συζήτηση τῆς 4) 8) 65 στὴ Βουλὴ ὁ Κωστόπουλος, «ὑπουργός» τῆς παλαιανῆς «κυβέρνησης» Νόβα, «διαμαρτυρόμενος» διότι στὴν Κύπρο «ἔξυδρίζονται Ἐλληνες υπουργοὶ και Ἐλληνες ἀξιωματικοὶ ὡς νατοϊκοὶ» δήλωσε: «Καὶ ἐρωτῶ, εἴναι γοητὸν τὸ γεγονός, δταν ἀνήκομεν ἐπίσημα και ὑπεύθυνα, μὲ τὴν συγκατάθεσιν δλων τῶν κομμάτων τῆς χώρας και μὲ τὴν ἀνοχὴν τῆς ἀκρας ἀριστερᾶς, ἡ δποία ἔχει διακηρύξει δτι δὲν ζητεῖ ν' ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ τὸ NATO;» («Ἐλευθερία» 5.8.65 — δλ. καὶ «Ἀύγη» 5.8.65). Πώς ἀντέδρασε ἡ ΕΔΑ στὴ δήλωση αὐτὴ τοῦ Κωστόπουλου; Ό κοινοβουλευτικὸς τῆς ἐκπρόσωπος Η. Ἡλιοῦ ποὺ ἔλαβε ἀργότερα τὸ λόγο εἶπε: «... δ κ. Κωστόπουλος εἴτε ἐσκεμένως εἴτε διότι ἔχει ἐσφαλμένη ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων» καταλήγει «εἰς μή δρθὴν ἀπόδοσιν τῆς θέσεως τῆς ΕΔΑ, ἡ δποία ἀνέκαθεν ὑπεστήριξε και υποστηρίζει δτι δχι μόνον δὲν εἰναι ἀ π α ρ α ἵ τ η τ ο ν (Σημ. «Ἀναγέννησης», δηλ. τὸ NATO), δχι μόνον δὲν καλύπτει τοὺς πραγματικοὺς κινδύνους, ἀλλὰ και α τ ἀ τὴν ἵ δικηγόρη της ἀ π ο φιν εἰναι επιβλα δ λ α δ ες εις τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα και παρακάτω: «Δὲν εἶναι μόνον τῆς ΕΔΑ ἡ ἀποφις δτι ἡ λεγομένη νατοϊκὴ λύσις τοῦ Κυπριακοῦ δὲν εἰναι συμφέροντα και πλείστων ἀλλων και αὶ αὐτοῦ τοῦ κ. Κωστοπούλου λογοτελούσας...» (δλ. «Ἀύγη» 5.8.65). (Τγογράμμιση «Ἀναγέννησης»).

Λοιπὸν δ Κωστόπουλος ἔξομοίωσε τὴν πολιτικὴ τῆς ΕΔΑ μὲ τὴν ἔξοδουλη πολιτικὴ τῶν «ἐθνικοφρόγων» κομμάτων και δ Ἡλιοῦ λέει πώς αὐτὸν ἀποτελεῖ «μή δρθὴν ἀπόδοσιν τῆς θέσεως τῆς ΕΔΑ», ποὺ ἴσως γὰ δφείλεται στὸ δτι δ Κωστόπουλος «ἔχει ἐσφαλμένη ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων! Ποιός δμως τοῦ ἔδωσε τὸ δικαίωμα γὰ δηγγούσει «ἐσφαλμένη ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων»; Και πρόκειται ἀραγε γιὰ «ἐσφαλμένη» ἡ δρθὴν «ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων», δταν δ ἰδιος δ Η. Ἡλιοῦ ἔχει διακηρύξει «ἔγγραφως και ἔνυπογράφως»: «Ἡ Ἐλλάδα στὸ NATO, ναί,...» μόλις πρὶν ἀπὸ ἔνα μῆνα; Στὴν πραγματικότητα δ Κωστόπουλος και δρθὴν «ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων» ἔχει και δρθὰ «ἀπέδωσε τὴ θέση τῆς ΕΔΑ». Και ἀποδεικνύεται αὐτὸν και ἀπὸ τὴν ἰδια τὴν «ἀντίκρουση» τοῦ Ἡλιοῦ. Ό κοινοβουλευτικὸς ἐκπρόσωπος τῆς ΕΔΑ, ποὺ υποτίθεται δτι οὔτε καν συζήτηση θὰ δεχόταν μὲ τὴν αὐλικὴ «κυβέρνηση» στὴ Βουλὴ και θὰ πήγαινε ἔκει γιὰ γὰ τῆς καταφέρει ἀπλῶς τὴ «χαριστικὴ δολή», δχι μόνο ἐπέδειξε μιὰ ἀξιοπερίεργη (;) «ἀδρότητα» ἀπέναντι στὸν Κωστόπουλο, ἀντὶ γὰ τὸν ἔσκεπάσει σὰν ὄργανο τοῦ

NATO και νὰ ἀργηθεῖ στὸν ἐκπρόσωπο ἀκριθῶς τῆς «νατοϊκῆς κυβέρνησης» τὸ δικαίωμα νὰ ἔμφανται σὲ σὰν τιμητής, ὅχι μόνο ἀπέφυγε νὰ ἀπαντήσει στὴ συγῇ πρόκληση μὲ μιὰ ἔκπλαση καταγγελία τοῦ NATO σὰν ἑνὸς ἐπιθετικοῦ, ἀποικιοκρατικοῦ ὄργανου, θανάτου, ἔχθροῦ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν καὶ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ (γιὰ νὰ τηρήσει ἀπλῶς κάποια προσχήματα) ἐψέλλισε μόνο: «δὲν εἶναι ἀπαραίτητον», εἶναι ἐπιθέλαβές! «Οταν ὅμως κανεὶς δέχεται κάτι ἀπλῶς σὰ «μὴ ἀραιτητον», «ἐπιθέλαβές», δὲν εἶναι σὰ νὰ τὸ ἀντιμετωπίσῃς σὰν ἔνα «μικρὸ ἀλλὰ ἀναπόφευκτο κακό», δὲν εἶναι σὰ νὰ λέει: «ἔ, κακὸ εἶναι, ἀλλὰ τί νὰ κάνουμε, θὰ τὸ ὑποστοῦμε!»

Καὶ γιὰ νὰ μὴν ἀφήσει καμιὰ ἀμφιδολία δύον ἀφορᾶ τὴν ἔννοια τοῦ «μὴ ἀπαραίτητον» καὶ τοῦ «ἐπιθέλαβοῦ» ὁ H. Ἡλιοῦ ἔσπευσε νὰ συμπληρώσει δὲι ἡ ἀποψὴ τῆς ΕΔΑ, σχετικὰ μὲ τὴ «λεγόμενη νατοϊκὴ λύση τοῦ Κυπριακοῦ», εἶναι ταυτόσημη μὲ τὴν ἀποψὴ τοῦ Κωστόπουλου, πὼς καὶ οἱ δύο θεωροῦν δὲι αὐτὴ ἡ λύση «δὲν εἶναι σύμφερουσα»!! «Ἐτοι, τὰ ὄργανα τοῦ NATO ἔμφανται σὰν «ἀντινατοϊκοῖ» καὶ ἐπομένως καὶ ἡ ΕΔΑ, ποὺ συμφωνεῖ μαζὶ τους, εἶναι κι' αὐτὴ ἀντινατοϊκή! Μὲ τέτοιες ταχυδακτυλουργίες προσπαθοῦν οἱ ἥγετες τῆς ΕΔΑ νὰ συγκαλύψουν τὴν ἀλήθεια. Ἀλλὰ μάταιος ὁ κόπος τους. Τὸ ἔεφτίλισμά τους ἀπὸ τὸν ἀντικούς ἔδειξε, γιὰ ἀλλη μιὰ φορά, πόσο διαθειὰ ἔχουν δουλιάξει στὸ δούρχο τοῦ ὀπορτουνισμοῦ, τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς συνθηκολόγησης μπροστά στὸν ἴμπεριαλισμό.

Στὶς συνθῆκες τοῦ πραξικοπήματος τῆς 15ης Ιουλίου ἡ Ε.Δ.Α. ὑποστέλλει ἀκόμα περισσότερο τὴ σημαία τοῦ ἀντιμπεριαλιστικοῦ ἀγώνα

Τὸ ἀμερικανόπνευστο μοναρχικὸ πραξικόπημα τῆς 15 Ιουλίου ἔθεσε κατὰ τρόπο ἔντονο καὶ ἐπιτακτικὸ τὸ ζήτημα τῆς ἔντασης τοῦ ἀντιμπεριαλιστικοῦ ἀγώνα. Ἀποδείχθηκε, γιὰ ἀλλη μιὰ φορά, δὲι ὁ ἀμερικανικὸς ἴμπεριαλισμὸς εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἔχθρος τῆς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ μας καὶ τῆς δημοκρατίας καὶ ἐπιθετικής πὼς χωρὶς τὸν πιὸ μαζικὸ, τὸν πιὸ σταθερό, τὸν πιὸ ἀποφασιστικὸ ἀντιμπεριαλιστικὸ ἀγώνα καμιὰ πρόδος δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ στὴ ζωὴ τοῦ τόπου, κανένας «οὐσιαστικὸς ἐκδημοκρατισμὸς» δὲν μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ. «Ολες οἱ φεύτικες καὶ ἀπατηλές θεωρίες τῆς ΕΔΑ περὶ «νέου» στάδιού ἀνατράπηκαν καὶ ἡ ζωὴ ἔδειξε πὼς τὸ «νέο» αὐτὸ στάδιο δὲν ἦταν στάδιο «πορείας πρὸς τὴν διλοκήρωση τῆς δημοκρατίας», ὅπως διακήρυξαν πανηγυρικὰ τὰ ὄργανά της, ἀλλὰ στάδιο προετοιμασίας γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ ἀπροκάλυπτου φασισμοῦ στὴ χώρα μας. Ἡ ἥγεσία τῆς ΕΔΑ δικαὶος ὅχι μόνο δὲ διδάχθηκε τίποτα ἀπὸ τὴν ἐξέλιξη αὐτῆς, ἀλλὰ γαντζώθηκε ἀκόμα πιὸ δυνατά στὸν ὀπορτουνισμό.

Ἐφόσον ὁ ἀμερικανικὸς ἴμπεριαλισμὸς εἶναι ὁ δραγμωτὴς καὶ καθοδηγητής, ἡ «ψυχὴ» τοῦ πραξικοπήματος, ἡ κύρια αἰχμὴ τῆς πάλης γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ πραξικοπήματος πρέπει νὰ στραφεῖ ἔγαντιον τοῦ

ἀμερικανικοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ διεῖσδε ἀγωνιστικές ἐκδηλώσεις καὶ κινητοποιήσεις τοῦ λαοῦ πρέπει νὰ ὀργανώνονται καὶ νὰ καθοδηγοῦνται ἔτοι ὡστε τελικὰ νὰ ἀποκτοῦν σαφῆ ἀντιμπεριαλιστικὸ χαρακτήρα. Τὶ ἔκανε ὅμως ἡ ΕΔΑ; Ποιά κατεύθυνση ἐπεδίωξε νὰ δώσει στὶς πρωτοποριακὲς ἀγωνιστικὲς ἐκδηλώσεις καὶ κινητοποιήσεις τοῦ λαοῦ ποὺ συγκλόνισαν τὴν Ἐλλάδα μετὰ τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου;

Διὸ εἶναι τὰ δασικὰ στοιχεῖα ποὺ χαρακτηρίζουν τὴ «δράση» τῆς ΕΔΑ στὸ ζήτημα αὐτό. Πρώτο, προσπάθησε μὲ κάθε τρόπο νὰ περιορισθοῦν ἡ καὶ νὰ ἔξαλειφθοῦν οἱ ἀντιμερικανικὲς ἐκδηλώσεις τῶν μαζῶν. «Οχ! μόνο δὲν ἐπεδίωξε ἡ ίδια νὰ προβληθοῦν ἀντιμερικανικαὶ συνθήματα, ἀλλὰ καὶ κατέβαλε ἀπεγνωσμένες προσπάθειες νὰ καταπνιγοῦν τὰ ἀντιμερικανικὰ καὶ ἀντινατοϊκὰ συνθήματα ποὺ πρόσθαλαν οἱ μάζες, κινητοποιώντας γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ εἰδίκα συνεργεῖα στελεχῶν της καὶ χαρακτηρίζοντας τὰ ἀντιμπεριαλιστικὰ συνθήματα «προσοκατόρικα!» Δεύτερο, προσπάθησε νὰ ὑποτάξει τὸ μεγαλειώδες κίνημα τῶν μαζῶν στὴν ἥγεσία τοῦ Παπανδρέου καὶ νὰ ἀφαιρέσει ἀπ' αὐτὸ τὴν δρθὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανοὺς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμερικανούς καὶ παλάτι» δὲν μεταβάλλουν τὴ δασικὴ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπουσία ἀντιμπεριαλιστικῆς κατεύθυνσης στὴ δράση τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ ζήτημα εἶναι νὰ δοθεῖ ἀντιμπεριαλιστικὸς τὸ ν ο σ στὸν ἀγώνα καὶ διεῖσδε ἡ βασικὴ ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Οἱ σκόρπιες φράσεις σὲ μερικὰ κείμενα τῆς ΕΔΑ γιὰ «ἀμ

νικος ίμπεριαλισμός είναι παντοδύναμος, διαθέτει τέτοια ισχύ που έμεινες (δηλ. ή 'Αριστερά) δὲν μπορούμε μόνοι μας νὰ τὰ δγάλουμε πέρα μαζί του. Κι' ἀνάκριμα καταχτούσαμε τὴν πλειοψηφία δὲ θὰ μας δίνων τὴν ἔξουσία. Πρέπει ἐπομένως νὰ κάνουμε ἐλιγμούς. Νὰ δογμήσουμε τὸν Παπανδρέου μὲ δλα τὰ μέσα (και ταυτόχρονα νὰ ἐπιδράσουμε πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ισχυροποίησης τῶν θετικῶν διαφοροποιήσεων που ἥδη συντελοῦνται στὸν Παπανδρέου και τὸ περιβάλλον του), νὰ σταθεὶ και νὰ προχωρήσει αὐτὸς μπροστά και ἐμεῖς νὰ ὑποδοχοῦμε τὴν κίνησή του πρὸς τὰ ἐμπρός, πρὸς τὴ Δημοκρατία και ἵσως, αὔριο, και πρὸς τὸ σοσιαλισμό. Γι' αὐτὸς πρέπει νὰ κάνουμε δεσμοὺς ἀπαιτηθοῦν κομματικές θυσίες, νὰ ἐπιδιώξουμε μὲ κάθε τρόπο τὴν ἐπίτευξη τῆς συνεργασίας μαζί του και νὰ ἀποφύγουμε δεσμούποτε ἐνέργεια που θὰ δυσκολεύει τὴν πρώθηση αυτῆς τῆς συνεργασίας. Αὐτὴ είναι ή θεωρία τῶν διπορτουνιστῶν ήγετῶν. Και ἀποδείχνει ξεκάθαρα δὲτι οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ έχασαν τὴν πίστη τους στὶς δυνάμεις τοῦ λαοῦ, ἀπαρνήθηκαν τοὺς θεμελιώδεις σκοποὺς και τὸν πρωτόρο, αὐτοτελῆ, ρόλο τοῦ λαϊκοῦ κινήματος και ἐμπιστεύθηκαν δλεις τὶς ἐπιπλέοντες τους στὸν Παπανδρέου, δηλ. στὴν ἀστική τάξη. "Ετοι ἔφτασαν στὸ περίεργο (;) αὐτὸς εἶδος «συνεργασίας» ποὺ ἰδιαίτερα ἔντονα ζοῦμε αὐτὲς τὶς μέρες. Ο Παπανδρέου ἐπιτίθεται ἐγνατίον τῆς 'Αριστερᾶς (π.χ. πρὲς κόνφερανς τῆς 22. 7.65) και ἐπαίρεται δὲτι είναι «ὁ σκληρότερος ἀντίπαλος τοῦ κομμουνισμοῦ», και ή ΕΔΑ δὲν ἀποτολμᾷ οὔτε μιὰ τυπική ἀπάντηση — «γιὰ νὰ μὴ δυσκολέψει τὴ συνεργασία». Ο Παπανδρέου ἀντιτίθεται στὰ ἀντιαμερικάνικα, ἀντινατοϊκὰ συγθήματα και ή ΕΔΑ προσπαθεῖ νὰ καταπνίξει τὴν ἀντικομμουνιστική φωνὴ τῶν μαζῶν — «γιὰ νὰ μὴ δυσκολέψει τὴ συνεργασία». Ο Παπανδρέου ἀπαιτεῖ ἔνα και μόνο «κυρίαρχο» σύνθημα: «Πα - παν - δρέ - ου!» και ή ΕΔΑ τὸ ἐπαλαμβάνει σὰν ηχῷ — «γιὰ νὰ διευκολύνει τὴ συνεργασία».

Τι προκύπτει ἀπὸ τὴν πολιτική αὐτῆς; "Οχι ἀξιοποίηση τῶν ἐντογώτατων ἀντικομμουνιστικῶν διαθέσεων τῶν μαζῶν, ἀλλὰ κατάπνιξή τους. "Οχι ἀγύψωση τῶν μαζῶν στὸ ἐπίπεδο μιᾶς συνεποῦς ἀγωνιστικῆς γραμμῆς, ἀλλὰ συγκράτησή τους στὸ ἐπίπεδο που θέλει δ Παπανδρέου. Μὲ ἄλλα λόγια εὐνουχισμὸς τοῦ συνεποῦς κινήματος και παράδοσή του στὴν ἀστική τάξη.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πώς ὑστερα ἰδιαίτερα ἀπὸ τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου, προβάλλει ἀκόμα πιὸ ἐπιτακτικὰ ή ἀνάγκη τῆς ἐπίτευξης συνεργασίας ἀνάμεσα σὲ δλεις τὶς δημοκρατικές δυνάμεις. Η 'Αριστερά δψειλει νὰ λάθεις ὑπόψη της τὸ σύνολο τῶν ἀντιθέσεων που δροῦν μὲ μιὰ δξιμένη μορφὴ αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὴ χώρα μας, τὴν ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸν ξένο ίμπεριαλισμὸ και στὸ λαό, τὶς ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὶς διάφορες μερίδες τῆς ἀστικῆς τάξης — κι' ἀνάμεσα στὰ διάφορα συγκροτήματα τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης — τὶς ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὶς διάφορες ίμπεριαλιστικές δυνάμεις κ.ἄ., και νὰ ἀκολουθήσει μιὰ τέτια ταχτική, που νὰ ὑποδοχῇ και νὰ ὀθεῖ σὲ μιὰ ἔξελιξη πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς λύσης τῆς κύ-

ριας ἀντίθεσης που είναι ή ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸν ξένο ίμπεριαλισμό, και πρὶν ἀπὸ δλα τὸν ἀμερικανικὸ ίμπεριαλισμό, και τὸν ἐλληνικὸ λαό. Αὐτὸς σημαίνει δὲτι πρέπει νὰ ἐπιδιώξει τὴ συνεργασία πάνω σ' ἔνα πρόγραμμα μίνιμου κοινῶν ἐπιδιώξεων και μὲ τὸ κόιμα τῆς ΕΚ. Ἀλλὰ αὐτὴ ή συνεργασία δὲν μπορεῖ σὲ καμιὰ περίπτωση νὰ «ἐπιτυγχάνεται» μὲ ἀντάλλαγμα τὴν ἀπώλεια τῆς ἰδεοολογικῆς, πολιτικῆς και δραγμωτικῆς αὐτοτέλειας και τοῦ πρωτοποριακοῦ ρόλου τῆς 'Αριστερᾶς, γιατὶ σὲ μιὰ τέτοια περίπτωση τὸ ἀποτέλεσμα θὰ είναι χαντάκωμα τῶν συμφερόντων και τοῦ κινήματος και τοῦ λαοῦ.

Η κατάστασή στὴ χώρα μας ἀπαιτεῖ ἐπιταχτικὰ τὴ συγκρότηση ἔνδος πλατειῶν ἔνιαίου ἀντικομμουνιστικοῦ - ἀντιφασιστικοῦ μετώπου πάλης. Η πρωτοφανῆς ἀγωνιστικὴ δραστηριοποίηση τῶν πλατειῶν λαϊκῶν μαζῶν που σημειώνεται ὑστερα ἀπὸ τὸ πραξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου, ὑπογραμμίζει κατὰ τρόπο σαφῆ και ἀγαντίρρητο τὶς ἔξαιρετικὰ εύνοικές συνθῆκες που διαμορφώνονται γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ μετώπου αὐτοῦ. Και οἱ συνθῆκες είναι εύνοικές δχι ἀπλῶς γιὰ τὴ συνένωση τῶν μαζῶν, ἀλλὰ γιὰ τὴ συνένωσή τους πάνω σὲ μιὰ σαφῶς ἀντικομμουνιστικὴ κατεύθυνση, γιὰ τὴ συνένωση πάνω στὴν ἀντικομμουνιστικὴ αὐτὴ κατεύθυνση τῶν διπαδῶν τῆς 'Αριστερᾶς και τῶν λεγομένων (*) η πραγματικῶν διπαδῶν τοῦ Κέντρου. Μία τέτοια συγένωση ἀπὸ τὰ κάτω θὰ ἐπιδράσει ἀγαμφίδολα και στὶς «κορυφές», θὰ ὑποχρεώσει και τὴν ἴδια τὴν ἡγεσία τοῦ Κέντρου «νὰ βάλει νερὸ στὸ κρασί της» και νὰ δηδηγηθεῖ σὲ μιὰ ἰστιμη ἔστω προσωρινὴ συνεργασία μὲ τὴν 'Αριστερὰ — γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ ἀπογυμνωθεῖ ἔντελῶς.

Τὸ μέτωπο αὐτὸς πρέπει γιὰ οἰκοδομεῖται σὰ μέτωπο πάλης γιὰ τὰ ἀμεσα προβλήματα που ἀντιμετωπίζει δ τόπος και νὰ ἔξελισσεται σὲ μέτωπο πάλης γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς ριζικῆς ἀλλαγῆς στὴ χώρα μας. Όφελουμε νὰ ἐμφυτεύουμε στὶς μάζες σταθερά, ἐπίμονα και συστηματικὰ τὴ συγείδηση δὲτι μόνο ή ριζικὴ ἀνατροπὴ τοῦ καθεστῶτος τῆς ἀμερικανοκρατίας και τῆς ὑποτέλειας και ή ἀνόδος στὴν ἔξουσία τῶν λαϊκῶν δυνάμεων μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατικὴ τάξη, μπορεῖ νὰ δώσει πραγματικὴ και δλοκληρωμένη λύση στὰ ζωτικὰ προβλήματα που ἀντιμετωπίζει σήμερα ή 'Ελλάδα και σ' αὐτὴ τὴ βασικὴ κατεύθυνση νὰ στρέφουμε τὴν πάλη τους. Ταυτόχρονα ὅμως ὄφελουμε νὰ καταδείξουμε τὴ μεγάλη σπουδαιότητα τῆς πάλης γιὰ τὰ ἀμεσα, μερικώτερα προβλήματα, σὰ μέρους και προϋπόθεσης τῆς πάλης γιὰ τὴ ριζικὴ ἀλλαγὴ και νὰ κινητηριώσουμε δραστήρια τὶς μάζες στὴν κατεύθυνση αὐτῆς. Μόνο ξεκινώντας ἀπὸ τὰ καθημερινὰ λαϊκὰ προβλήματα, οἰκονομικὰ και πολιτικά, ἀπὸ τὶς μάζες ἀπαιτήσεις τῆς στιγμῆς, μποροῦμε νὰ ἀνυψώσουμε τοὺς καθημερινοὺς ἀγώνες γιὰ τὶς μερικές και ἀμεσες διεκδικήσεις στὸ ἐπίπεδο τῆς πάλης γιὰ τὰ γενικὰ αἰτήματα που συνθέτουν τὴ ριζικὴ ἀλλαγή. Ακριβῶς αὐ-

(*) Πρόκειται γιὰ τὴ μάζα ἔκεινη που κατὰ βάση είναι ἀριστερὴ ἀλλὰ ταλαντεύεται μεταξὺ ἀριστερᾶς και κέντρου και σήμερα ἔμφαντεται σὰν κεντρώα.

τός δέ όρθιος συνδυασμός τῶν μερικῶν μὲ τὰ γενικά, ή ἀδιάκοπη προσπάθεια γιὰ τὸ ἀγένασμα τῆς πάλης τοῦ λαοῦ στὸ ἐπίπεδο τῶν γενικῶν ἀπαιτήσεων πρέπει νὰ ἀποτελεῖ τὴν βασικὴ κατεύθυνση τοῦ κινήματος.

Τὸ βασικὸ καθῆκον ποὺ θέτει αὐτὴ τὴν στιγμὴν ἡ κατάσταση στὴν χώρα μας εἶναι ἡ πλήρης ἀνατροπὴ τοῦ παλατιανοῦ πραξικοπήματος καὶ ἡ ἔξασφάλιση μιᾶς διαλήσης, δημοκρατικῆς διεξόδου μὲ τὴν ἄμεση διενέργεια ἑλεύθερων ἐκλογῶν μὲ τὸ σύστημα τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς. Σ' αὐτὸ τὸ στόχο διφείλουμε νὰ συγκεντρώσουμε διμεσα δλες μας τὶς προσπάθειες καὶ ταυτόχρονα νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὴν πάλη γιὰ τὴν ἐπίτευξη του σὰ μέρος τῆς γενικῆς πάλης γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν βασικῶν στόχων τοῦ κινήματος. Μὲ ἀλλα λόγια πρέπει νὰ προσδώσουμε στὸν ἀγώνα μας σαφῆ ἀντιμπεριαλιστικὴ χαραχτήρα. Νὰ ξεσκεπάζουμε ἀδιάκοπα τὸ ἀλγθινὸ πρόσωπο τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ, καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα τοῦ ἀμερικανικοῦ ἴμπεριαλισμοῦ, τὴν ἐπιθετικὴ φιλοπόλεμη ἀρπαχτικὴ φύση του, τὶς μηχανορραφίες καὶ δολοπλοκίες του, τὴν ἐπεμβατικὴ του δραστηριότητα στὸ Βιετνάμ, στὸν "Άγιο Δομίνικο, στὸ Κογκό,, δλόκληρη τὴν ἐγκληματικὴ δραστηριότητά του σὲ βάρος τῆς ἑλευθερίας τῶν λαῶν καὶ τῆς παγκόσμιας εἰρήνης. Νὰ ξεσκεπάζουμε ἀδιάκοπα τὴν ἐπεμβατικὴ ἐγκληματικὴ του δραστηριότητα στὴν Ἐλλάδα καὶ στὴν Κύπρο, τὸ ρόλο του σὰν ἄμεσου δργανωτῆ καὶ καθοδηγητῆ τοῦ παλατιανοῦ πραξικοπήματος τῆς 15ης Ιουλίου, τὴν εὐθύνη του γιὰ δλόκληρη τὴν κακοδαιμονία ποὺ δέρνει τὸν τόπο μας. Νὰ καταδεικνύουμε δτι πίσω ἀπὸ κάθε λαϊκὸ πρόβλημα, μικρὸ ἢ μεγάλο, δρίσκεται δ ἀμερικανικοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ ἡ ἐπεμβατικὴ του δραστηριότητα. Νὰ ξεσκεπάζουμε ἀδιάκοπα τὸ ρόλο καὶ τὴ δραστηριότητα τῶν ντόπιων δργάνων τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ, τὴν ἀντεθνικὴν καὶ ἀντιλαϊκὴν πολιτικὴ τῶν κυβεργήσεων τῆς ὑποτέλειας. Πάνω στὴ βάση αὐτῆ νὰ ἐμπνέουμε στὶς λαϊκὲς μάζες τὴν συνέδηση γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς ἀποφασιστικῆς πάλης κατὰ τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τῶν ὑποτακτικῶν του, νὰ τὶς συσπειρώνουμε καὶ νὰ τὶς κινητοποιοῦμε στὴν κατεύθυνση αὐτῆ. Ἀκριβῶς ἡ τέτια συσπειρώση πρέπει νὰ ἀποτελεῖ σήμερα τὴν βασικὴ μας ἐπιδίωξη.

Ἡ ἀνατροπὴ τῆς κυριαρχίας τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τῶν ντόπιων λαϊκῶν του καὶ ἡ ἐγκαθίδρυση μιᾶς λαϊκῆς ἔξουσίας ἀντιπροσωπεύει μιὰ βαθειάριζικὴ ἀλλαγὴ στὴν ζωὴ τοῦ τόπου μας καὶ στὶς τύχες τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους μας. Μιὰ τέτια ριζικὴ ἀλλαγὴ μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ μόνο μὲ τὸν ἀγώνα. Ὁ ξένος ἴμπεριαλισμὸς καὶ ἡ ἐσωτερικὴ ἀντίδραση σὲ καμιὰ περίπτωση δὲ θὰ παραδώσουν τὴν ἔξουσία μὲ τὴ θέλησή τους. Πρέπει ἐπομένως νὰ ἀνατραποῦν, νὰ ἀνατραποῦν μὲ ἀγώνα. Καὶ γιὰ νὰ διεξαχθεῖ καὶ νὰ ἐπιτύχει ὁ ἀγώνας αὐτὸς χρειάζονται οἱ διπαραίτητες δυνάμεις. Γιὰ νὰ πραγματοποιηθεῖ λοιπὸν ἡ ἀλλαγὴ, πρωταρχικὴ προϋπόθεση εἶναι ἡ συσ-

σώρευση τῶν ἀναγκαίων δυνάμεων σημαίνει ἀνύψωση τῆς συνειδητότητας καὶ τῆς ἀγωνιστικότητας τῶν μαζῶν στὸ ἐπίπεδο τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ριζικῆς ἀλλαγῆς, σημαίνει ἰδεολογικο-πολιτικὴ κατάχτηση τῶν μαζῶν καὶ δργάνωση τους, σημαίνει συγκρότηση τοῦ πλατειοῦ ἔνιαίου ἀντιμπεριαλιστικοῦ μετώπου δργάνωσης καὶ πάλης καὶ συγκέντρωση στὶς γραμμές τοῦ μετώπου αὐτοῦ κυρίως τῶν δυνάμεων τῆς ἐργατικῆς τάξης, τῆς ἀγροτικῆς, τῶν μεσαίων στρωμάτων τῆς πόλης καὶ τῆς προσδετικῆς διαγόνησης, μὲ δάθρο τὴν ἐργατο-ἀγροτικὴ συμμαχία μὲ ἡγέτιδα δύναμη τὴν ἐργατικὴ τάξην. Σ' αὐτὴ τὴν βασικὴ ἐπιδίωξη πρέπει νὰ ὑποταχθοῦν δλες οἱ προσπάθειες. Μέσα ἀπὸ δλες τὶς πολιτικὲς ἔξελίξεις, στὴν πορεία τῶν κάθε εἶδους ἀλλαγῶν, διακυμάνσεων ἡ μεταπτώσεων στὴν πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας, διφείλουμε νὰ προωθοῦμε σταθερὰ αὐτὴ τὴν ἐπιδίωξη. Νὰ ἀξιοποιοῦμε δραστήρια τὶς δυνατότητες καὶ τὶς καταχτήσεις, που δ λαδὸ πέτυχε μὲ τοὺς ἀγῶνες του μέσα στὶς συνθήκες τῆς ἀμερικανοκρατίας, νὰ ἀγωνιζόμαστε ἐνεργητικὰ γιὰ τὴ στερέωση καὶ τὴ συνεχὴ ἐπέκτασή τους καὶ νὰ τὶς χρησιμοποιοῦμε σὰν δπλα ἐναντίον τῆς ἀμερικανοκρατίας καὶ τῆς ὑποτέλειας, σὰ θέσεις στὸ σκοπὸ καὶ τὴν ἀγώνα γιὰ τὴ συγχένη ἐγγρωτικὴ τρόπη τῶν ἀπαραίτητων προστάτων της διαφορετικῆς συνθήκες, σὲ μιὰ μακρόχρονη παράλυση καὶ ἀποδιοργάνωση. Νά γιατὶ δ ἀγώνας κατὰ τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ πρέπει νὰ συνδεθεῖ στενά μὲ τὸν ἀγώνα κατὰ τοῦ δππορτουνισμοῦ. Τὰ τελευταῖα γεγονότα ἔδειξαν δτι διαμορφώνονται γοργὰ δλες οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκπλήρωση καὶ τῶν δυὸ αὐτῶν καθηκόντων. Μὲ πρωτοπορία τὶς συγεπεις δυνάμεις τοῦ λαϊκοῦ μας κινήματος, οἱ λαϊκὲς μάζες ἀπαλλάσσονται δλοένα καὶ περισσότερο ἀπὸ τὶς αὐταπάτες τους, ἀπορρίπτουν τὰ συνθηκολόγα κυρρύματα τῶν δππορτουνιστῶν ἥγετῶν περὶ «παντοδυναμίας» τοῦ ἀμερικανικοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ ἐπιβάλλουν τὰ δικαίους συνθήκη ματα της ἀγωνιστικὲς κινητοποιήσεις, ἐνώνονται καὶ παλαιόσουν δλο καὶ πιὸ σταθερά καὶ ἀποφασιστικὰ πάνω στὴν δρθή ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση. Τὰ κύματα τοῦ συγεποῦς ἀντιμπεριαλιστικοῦ ἀγώνα ἀνεβαίνουν δλο καὶ πιὸ φηλὰ καὶ τελικὰ θὰ καταποντίσουν τὸν ἴμπεριαλισμὸ καὶ τοὺς ὑποτακτικούς του, μαζὶ μὲ τὶς σάπιες θεωρίες τῶν πανικόδηλητων δππορτουνιστῶν ἥγετῶν.

ΑΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΣΥΓΚΑΛΥΦΘΕΙ

Τις τελευταίες μέρες μπήκε πάλι μὲ δεύτητα τὸ πρόδηλημα τῆς ἀποκάλυψης τῶν ἐνόχων τοῦ ἔγκληματος τοῦ Γοργοποτάμου. Η «Ἀναγέννηση» μόνη μὲ συνέπεια καὶ σταθερότητα στάθηκε στὴ θέση δι: στὶς 29-11-64 διεπράχθη στὸ Γοργόπόταμο ἔνα πολιτικὸ ἔγκλημα δλκῆς, μιὰ πολιτικὴ δολοφονία ποὺ στοίχισε τῇ ζωῇ 13 πατριωτῶν καὶ τὸν τραυματισμὸ 56 δλλῶν.

«Ο ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΣ ΚΑΛΕΙ ΣΕ ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ ΝΕΟΦΑΣΙΣΜΟΥ!»

‘Απ’ ἄκρη σ’ ἄκρη σ’ δλη τὴν Ἑλλάδα ξεχύνεται τὸ ἡφαίστειο τῆς λαϊκῆς δργῆς καὶ κατάρας, ποὺ ξέσπασε μπροστά στὸ ἀπαίσιο ὅμαδικὸ ἔγκλημα τοῦ Γοργοποτάμου.

Οἱ πραγματούσυνες καὶ οἱ ἔκδοχές γιὰ «τυχαῖο δυστύχημα» δὲν πείθουν κανέναν. Ο λαὸς ξέρει πώς εἰναι δολοφονικὴ ἐνέργεια...» («ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» τεῦχος 2 σελ. 95). Τὴν ίδια θέση ἀκλόνητα καὶ σταθερὰ ὑποστηρίζει ἡ «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» στὰ ἐπόμενα τεύχη ποὺ κυκλοφόρησαν.

‘Η κυβέρνηση τῆς ΕΚ, ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα καὶ δλόκληρος δ τύπος υἱοθέτησαν τελικὰ τὴν ἔκδοχὴ τοῦ ἀτυχήματος καὶ ἀπέκλεισαν τὸ ἔγκλημα. “Ομως οἱ 20.000 προσκυνητές, οἱ συγγενεῖς τῶν θυμάτων καὶ δλόκληρος δ ἐλληνικὸς λαὸς ποτὲ δὲν παραδέχτηκαν τὴν ἐπίσημη ἔκδοχὴ τοῦ ἀτυχήματος, ἀλλὰ ἦταν δέδαιοι δι: τὴν Κυριακὴ τοῦ γιορτασμοῦ

τῆς ἐπετείου τῆς ἀνατίναξης τῆς γέφυρας τοῦ Γοργοποτάμου διεπράχθη ἔνα καλὰ δργανωμένο πολιτικὸ ἔγκλημα σὲ δάρος τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. Τὸ ἔγκλημα αὐτὸ δηταν μιὰ πρόκληση δλκῆς σὲ δάρος τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ μὲ σκοπούς σκοτεινούς καὶ ἔγκληματικούς. Η σημασία του ξεπεράει τὰ ἐλλαδικὰ πλαίσια. Οἱ κίνδυνοι ἐφαρμογῆς τῶν σχεδίων ποὺ τότε ἀπέτυχαν, κρέμογутαι δλοένα ἀπειλητικοὶ πάγω ἀπὸ τὸν ἐλληνικὸ λαό. Η ἐκδήλωση τοῦ μοναρχικοῦ πραξικοπήματος, οἱ μηχανορραφίες τῆς ὑποτέλειας καὶ τῶν ξένων ὑποστηρικτῶν της, ἐπιβάλλουν γὰ διερευγηθεῖ τὸ ἔγκλημα τοῦ Γοργοποτάμου καὶ γὰ ἀποκαλυφθοῦν οἱ δολοφόνοι. “Ας ξαναδοῦμε πώς ἐκτυλίχτηκαν τὰ γεγονότα τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου, τῆς ἔκρηξης τῆς νάρκης καὶ τῆς κατοπινῆς συστηματικῆς προσπάθειας συγκάλυψης τοῦ ἔγκληματος.

Στὶς 29-11-64 ἡμέρα Κυριακὴ εἶχαν συγκεντρωθεῖ στὸ γύρο τοῦ ἑορτασμοῦ χώρο περισσότεροι ἀπὸ 20.000 προσκυνητές. “Ομως η τελετὴ τοῦ ἑορτασμοῦ καθυστέρησε γιατὶ καθυστέρησε η ἀρξη τῶν ἐπισήμων. Η τελετὴ ξινιεὶ βεβιασμένα, στοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἀντιστασιακῶν δργανώσεων καὶ δλλῶν κοινωνικῶν παραγόντων δὲν ἐπετράπη η συμμετοχὴ καὶ η κατάθεση στεφάνων. “Ἐτοι διαστικὰ καὶ σὲ κλίμα ἐκγευρισμοῦ ξινιεὶ σύντομα η ἐπίσημη τελετὴ καὶ μόλις ἀπεχώρησαν οἱ ἐπίσημοι στὶς 1.20’ ξινιεὶ η ἔκρηξη τῆς νάρκης.

Οἱ ἐντυπώσεις, οἱ ξινέργειες, η συμπεριφορὰ τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν δργάνων (ἐκγευρισμός, διασύνη, φυγή, ἔγκατάλειψη τῶν θυμάτων), οἱ ἐκτιμήσεις τὴ

στιγμή του έγκληματος άπό τους 20 χιλ. προσκυνητές δύλα αυτά μιλούσαν ότι διεπράχθη ένα καλό δργαγνωμένο έγκλημα. "Ολοι οι άνταποκριτές των απογευματινών έφημερίδων της Δευτέρας 30-11-64 περιγράφουν τα διαδραματισθέντα και μιλούν για έκδοχή έγκληματος, ένων δύλοι διαπιστώνουν ότι ή νάρκη ήταν άμερικάνικη. «Έθυικδύ έγκλημα» είναι ό τίτλος στήγη «Αθηγαϊκή» της 10-11-64. «Αμερικανική ή νάρκη, έποιθετήθη πρόσφατα» οι τίτλοι (μὲ κεφαλαία) τῶν «Νέων». Οι έφημερίδες της δεξιάς (Βραδυνή — Απογευματινή) της 30-11-64 μιλούν για έγκλημα πού τὸ ἀποδίδουν φυσικά στοὺς κομμουνιστές. Τὸ δημοσιογραφικὸ δργανο τῆς ΕΔΑ «Δημοκρατικὴ ἀλλαγὴ» της 30-11-64 άπό τὴν πρώτη στιγμή προβάλλει τὸν δρο «ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΟ ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟ» μὲ έναν πηχυαῖο τίτλο σὲ συγέχεια δύλων μιλάει περὶ έγκληματος. Σημειώνουμε ότι στὰ δημοσ. δργανα τῆς ΕΔΑ άπό τὴν 30-11-64 καθιερώνεται ό δρος «ΤΡΑΓΩΔΙΑ» καὶ οὗτε πιὰ ξαναχαρφέρεται ό δρος «έγκλημα».

'Ακόμα καὶ ό χρονογράφος τῶν «Νέων» υἱοθετεῖ τὴν έκδοχὴ τοῦ έγκληματος. Τὴν Κυριακὴ (ήμέρα τοῦ έγκληματος) καὶ τὴν ἐπόμενη ημέρα Δευτέρα οἱ πάντες μιλούσαν περὶ έγκληματος.

Η ὑπαναχώρηση καὶ ή υἱοθετηση τῆς έκδοχῆς τοῦ άτυχήματος ἀρχίζει τὴν Δευτέρα τὸ βράδυ καὶ διλογήρωνεται τὴν ἐπόμενη μέρα Τρίτη (1.12.64) άπό δύλους δηλ. άπό δύλα τὰ πολιτικὰ κόμματα, άπό τὴν κυδέρηση καὶ άπό διλόκληρο τὸν τύπο.

Τὸ ἐμεσολάβησε ὥστε τὸ δικαίωμα έγκλημα, ή διοδοφογία ἀθώων προσκυνητῶν γὰ μετατραπεῖ σὲ «τυχαῖο δυστύχημα» σὲ «ἀίματηρή τραγωδία» μέσα σὲ μιὰ νύχτα; Ποιές σκοτεινές, ἀδράτες καὶ ισχυρές δυνάμεις ἀγάγκασαν τοὺς πάντες γὰ σιγήσουν, καὶ γὰ κλείσουν ἀπὸ τὸ ἀπαίσιο έγκλημα υἱοθετόντας τὴν έκδοχὴ τοῦ δυστυχήματος; Κυδέρηση, Κέντρο, Δεξιά καὶ «Αριστερά» δύλοι ἔσπευσαν γὰ καλύψουν τὸν άμερικάνικο ἡμερικιλσμό, γὰ συγκαλύψουν τὸ ἀπαίσιο έγκλημά του καὶ γὰ προδώσουν τὰ ἀθώα θύματα, τοὺς πατριώτες, τὸ πνεῦμα τῆς ἀντίστασης, τὸν ἐλληνικὸ λαό.

Η κυδέρηση τῆς ΕΚ, εἰχε διατάξει μιὰ ἐπιτροπὴ ἐμπειρογνωμόγων καὶ μιὰ ιατροδικαστῶν γὰ μεταδοῦν ἐπὶ τόπου καὶ ἔξετάζοντες τὶς συνθῆκες ποὺ ἔγινε ή ἔκρηξη τῆς νάρκης γὰ υποδάλουν τὰ πορίσματά τους.

Οἱ ἐπιτροπές αὐτὲς ἔξέτασαν τὸ θέμα ἐπὶ τόπου τὴν 30-11-64 δηλ. τὴν ἐπομένη τοῦ έγκληματος καὶ τὴν ἰδια μέρα συγέταξαν τὶς ἔκθεσεις τους, στὴ Λαμία, καὶ τὶς ὑπέβαλαν στὴν Κυδέρηση. Ή ἔκθεση τῆς ἐπιτροπῆς στρατιωτικῶν ἐμπειρογνωμόγων άπὸ 8 ἀξιωματικοὺς στὶς παραγράφους σ' καὶ τὸ διοιλογεῖ δητὶ τὰ ναρκοπέδια εἶχαν ἐκκαθαρισθεῖ πλήρως καὶ ἀφαιρέθησαν δύλες οἱ νάρκες τῶν ναρκοπεδίων μὲ ἀλλεπάλληλες ἐκκαθαρίσεις ποὺ ἔγιναν τὰ ἔτη 1951, 1955 καὶ 1957. Καὶ δύλως στὰ συμπεράσματά της καὶ στὴν παράγραφο σ' ἀγαφέρει δητὶ ή ἔκραγεῖσα νάρκη ήταν παλαιά μη ἀγευρεθεῖσα. Παραθέτουμε διλόκληρη τὴ σχετικὴ παράγραφο σ' «Η ως ἔνω νάρκη τύπου M2A3 κατὰ προσωπικοῦ εἰχε προφανῶς τοποθετηθεῖ πρὸ πολλῶν ἔτῶν κατὰ τὴν στρῶσιν τοῦ προστατευτικοῦ τῆς

γεφύρας ναρκοπεδίου AB10, μὴ ἀγευρεθεῖσα κατὰ τὴν ἄρσιν τῶν λοιπῶν ναρκῶν. Δύγαται γὰ προέρχεται ἐκ τῶν ἐν τοῖς μητρώοις ἀναγραφομένων 88 ναρκῶν, δὲν ἀποκλείεται δύλως γὰ εἴχε τοποθετηθεῖ συμπληρωματικῶς εἰτε μόνη, εἴτε μετ' ἀλλων χωρίς γὰ καταχωρηθεῖ εἰς τὰ ὑπόλοιπα μητρῶα». Καὶ προτείνει γὰ θεωρηθεῖ τὸ γεγονός ὡς τυχαίον συμβάν.

Στὸ ἵδιο συμπέρασμα καταλήγουν καὶ οἱ ιατροδικαστές «...ἐν συναρτήσει καὶ πρὸς τὰ νεκροφιακὰ καὶ νεκροτομικὰ εὑρήματα, δητὶ πρόκειται περὶ ἀτυχήματος, λόγω ἔκρηξεως παλαιᾶς νάρκης, μὴ προσφάτως τοποθετηθείσης, ήσ τὴν θέσιν καὶ τὴν φύσιν θέλουν καθορίση εἰδικοὶ πραγματογκόμονες». (ἔφημ. «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» 2-12-64).

Οἱ παραπάνω ίσχυρισμοὶ καταπίπουν, δὲν εἶγινε ἴκανοι γὰ στηρίξουν τὴν έκδοχὴ τοῦ ἀτυχήματος. Τὸ «προφανῶς» καὶ τὸ «δύναται» τῆς ἔκθεσης τῶν ἐμπειρογνωμόνων δὲν ἀποδεικνύουν οὔτε θεμελιώγουν τὴν ἀποφῆ τοῦ ἀτυχήματος. Μιὰ λεπτομερής κι' ἐπιστημονικὴ μελέτη τῶν συγθηκῶν τῆς ἔκρηξης τῆς νάρκης καὶ τῶν θρυσμάτων τῆς θάλασσης δὲν ήταν διαθέσιν παλαιά, ἀλλὰ ἐποιθετήθη πρόσφατα. Σχετικὰ μ' αὐτὸ εἶχαν γραφτεῖ τότε πολλὰ καθὼς καὶ πολλὰ ἀγαφέρονται εἰς τὰ ὑλικὰ τῆς μήνυματος καὶ τοῦ ὑπομνήματος τῶν συγγενῶν τῶν θυμάτων ποὺ ὑπελήθησαν στὸν ἀγακριτὴ καὶ τὰ δοποῖα καταρίποτουν τὴν έκδοχὴ τοῦ «δυστυχήματος». Σημειώνουμε δητὶ ή ἔκθεσης τῶν στρατ. ἐμπειρογνωμόνων δὲν ήταν διμόφωνη, ἀλλὰ κατὰ πλειοψηφίαν. Δυὸς ἀξιωματικοὶ ἐμπειρογνώμονες διεφώνησαν («ΑΓΓΗ» 7-8-65).

Τὸ ὑπεστήριξαν οἱ διαφωνήσαντες ἀξιωματικοί;

Καὶ δύλως σ' αὐτὴν τὴν ἀδάστημη ἔκθεση στηρίχτηκε τυπικὰ δ. κ. Παπαγδρέου καὶ ἔκλεισε τὴν ὑπόθεση αὐτὴν, τοποθετώντας τὴν ταφόπετρα πάνω στὸ έγκλημα τοῦ Γοργοποτάμου γράφοντας τὴν ἐπιγραφὴ «ἀτύχημα».

Τὴν 1η Δεκεμβρίου 1964, δυὸς ημέρες μετὰ τὸ έγκλημα, συνεδρίασε ἡ δουλή μὲ συζήτηση, πρὸ τῆς ημέρησιας διάταξης, τὰ γεγονότα τοῦ Γοργοποτάμου.

Τὴ συζήτηση ἀγοιξε δ τότε πρόεδρος τῆς δουλῆς καὶ κατοπινὸς ἀνακτορικὸς πρωθυπουργὸς κ. Νόδας κι' ἀμέσως ἔλαβε τὸν λόγον δ τότε πρωθυπουργὸς κ. Γ. Παπαγδρέου.

·Η ἀγόρευση τοῦ κ. Παπαγδρέου ήταν «σημαντική». ·Αξίζει μιὰ ἀνάγνωση τῆς ἀγόρευσης ἐκείνης. Ο χῶρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀναφέρουμε ἐκτεταμένα ἀποσάσματα δύπως δημοσιεύονται: στὴν ἔφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» 2-12-64. ·Η κύρια κατεύθυνση τῆς ἀγόρευσης τοῦ κ. Παπαγδρέου εἶχε τρεῖς στόχους. α) Νὰ κλείσει τὸ έγκλημα τοῦ Γοργοποτάμου ἐπισημοποιώντας τὴν έκδοχὴ τοῦ ἀτυχήματος, β) Νὰ ὑδρίσει καὶ σπιλώσει τὴν ἔθνικὴ ἀντίσταση τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τῶν κατακτητῶν καὶ γ) Νὰ ἔξαγγείλει ἀπειλές καὶ μέτρα ἀντιδημοκρατικά καὶ διωγμοῦ ἐναντίον τῆς ἔθνικῆς ἀντίστασης καὶ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ πάνω σ' αὐτὴ τὴ γραμμή πολιτεύητο περισσεις. ·Η καταδίκη τῶν ἀντιστατικῶν παραγότων γιὰ τὰ «γεγονότα» τοῦ

Γοργοποτάμου ήταν ή κατακλειδα τής πολιτικής του στούς μήνες πού ἐπηκολούθησαν.

Προσπάθησε όχόμια να πλαστογραφήσει τής ιστορία τής έθνικής αντίστασης, άκριδως γιατί δύοις είναι υπόλογος έναντι τής ιστορίας. Η έθνικη αντίσταση είναι έργο του έλληνικού λαού και τών δραγανώσεών του, ένω δ. κ. Παπαγδρέου θά παραμείνει στήν ιστορία σάν δι πρωθυπουργός πού καθιέρωσε τήν αρχή τής πρόσκλησης τών ξένων στρατευμάτων γιά τη λύση τών έσωτερικών ζητημάτων τής χώρας μας.

Η εύθυνη τής κυβέρνησης Παπαγδρέου γιά τὸ κλείσιμο του ἐγκλήματος του Γοργοποτάμου είναι τεράστια. "Ομως δὲν είναι ή μόνη ύπεύθυνη. Η ΕΔΑ και τὰ δημοσιογραφικά της δργανα, πού υποτίθεται δτι υπερασπίζουν τὸ λαὸς ἀπὸ τῆς ἐγκληματικές πράξεις, είναι ἐπίσης ύπεύθυνοι. Κι' ὄχόμια οἱ ρεβιζιονιστές ήγέτες του ΚΚΕ μὲ τὴν ἀνακοίνωσή τους πού δημοσιεύεται στήν «ΑΓΓΗ» τῆς 5.12.64 καὶ ποὺ ἐπισημοποιεῖ τήν ἐκδοχὴ του ἀντιχήματος, προστίθενται σὰν φευδομάρτυρες ύπερ του ίμπεριαλισμοῦ και ἀναλαμβάνουν συναρότατες εὐθύνες. "Ομως προσβάλλει τὸ ἐρώτημα: Οἱ ρεβιζιονιστές ήγέτες του ΚΚΕ ἐκλήθηκαν ή είναι αὐτόκλητοι φευδομάρτυρες ύπερ του ίμπεριαλισμοῦ στὴ δολοφονία του Γοργοποτάμου; Κλασικὴ περίπτωση ρεβιζιονιστῶν ήγετῶν ποὺ συγκαλύπτουν τὰ ἐγκλήματα του ίμπεριαλισμοῦ σὲ δάρος του λαοῦ τους και υποστηρίζουν τὸν ίμπεριαλισμό.

Η ΕΡΕ, τὸ κόμιμα τῆς ἀνωμαλίας και τῆς έθνικῆς προδοσίας, δχι μόνο δρῆκε τήν εὐκαιρία να ἔκμεταλλευθεῖ τήν ἀπὸ δλους υιοθέτηση τῆς ἐκδοχῆς του «ἀτυχήματος», ἀλλὰ στὴ συνεδρίαση τῆς Βουλῆς τήν 1.12.64 πέρασε στήν ἐπίθεση ἔναντιον τῆς ἀριστερᾶς και δ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἐμφανίστηκε στὸ ρόλο τοῦ τιμητῆ και υδριστῆ τῆς έθνικῆς αντίστασης και του ἔλληνικού λαοῦ. «Εἰσθε δειλοὶ "Ἐλληνες και κοινοὶ ἐγκληματίαι", ξεστόμιστε δ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἀπευθύνομενος στήν παράταξη τῆς ἀριστερᾶς. «Πόσοι ἀπὸ ἑσαῖς ἐπολεμήσατε»; («Ἐλευθερία» 2.12.64). Τὸ κόμιμα τῆς ΕΡΕ ποὺ θαρύνεται μὲ τόσα ἐγκλήματα σὲ δάρος του ἔλληνικοῦ λαοῦ, ποὺ ἔκτρέψει τήν ἀνωμαλία, ποὺ ἐπρόδωσε τὸ έθνικὸ θέμα τῆς Κύπρου, ποὺ στοὺς κόλπους του θερμαίνονται δχι μόνο δειλοὶ και ἀπόντες στὶς μεγάλες στιγμές τῆς πατρίδας μας, ἀλλὰ και συνεργάτες τῶν κατακτητῶν, είναι υπόλογο έναντι του ἔλληνικοῦ λαοῦ. Είναι τὸ κόμιμα τῆς έθνοκαπηλείας και τῆς έθνοπροδοσίας. Και δμως ή στάση του κοινοδουλευτικοῦ ἐκπροσώπου τῆς ΕΔΑ Η. Ήλιοῦ και τῆς κοινοδουλευτικῆς δμάδας ήταν στάση σύμπτυξης, υποχώρησης, χλιαρῆς αντιμετώπισης, άκριδῶς γιατὶ συμφώνησαν στήν ἐκδοχὴ του «ἀτυχήματος».

Μιὰ δημοσίευση στήν ἐφημερίδα τῆς Κύπρου «Η Μάχη» τῆς 10.12.64 δπου διευθυντής της Ν. Σαμψών ἀποκάλυπτε μὲ στοιχεῖα και φωτογραφία δτι τὸ ἐγκλημα του Γοργοποτάμου είναι έργο ξένων πρακτών, ἀγνοήθηκε ἀπὸ δλους και δὲν τάραξε τήν ταφόπετρα πού δλοι ἔδαλαν στὸ ἐγκλημα του Γοργοποτάμου.

"Ετοι ἔνα δλόκληρο δκτάμηνο είχε σχεδὸν λησμο-

νγθεῖ τὸ ἐγκλημα. Κάπου-κάπου ή ήγεσία τῆς ΕΔΑ στὸ δημοσιογραφικό της δργανο, την «Αύγη», κάτω ἀπὸ τη γενική κατακραυγή υπέβαλε ἐρωτήματα σχετικά μὲ τὸ ἀτύχημα και δτι πρέπει νὰ ἐρευνηθεῖ ή υπόθεση πρὸς δλες τὶς κατευθύνσεις.

Αξίζει νὰ ἀναφέρουμε και νὰ υπογραμμίσουμε τήν ἐπιμονή τῶν συγγενῶν τῶν θυμάτων και ἰδιαίτερα τοῦ δικηγόρου Χρήστου Ραχιώτη (συζύγου τοῦ θύματος Ασημούλας Ραχιώτη) στήν ἀποψη τοῦ ἐγκλήματος ἀπὸ τήν πρώτη στιγμή. Στὸ μακροσκελὲς υπόμνημα πρὸς τὸν ἀνακριτὴ Λαμίας πού ἀπὸ τῆς 12 Φλεβάρη 1965 υπέβαλε δ. Χ. Ραχιώτης ἀναφέρει:

... Τὴν τοιαύτην ἀποψιν, μαχράν τοῦ γὰ ἔξασθενίζη, ἀντιθέτως ἐνισχύει τὸ γεγονός δτι δλα τὰ ἔλληνικὰ κόλπατα, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν ἀποχρώσεων, ἔσπευσαν νὰ δεχθούν μετ' ἀνακουφίσεως τήν περὶ ἀτυχήματος ἐκδοχὴν τῶν δύο ἐκθέσεων πραγματογνωμόσυνης, χωρὶς οὔτε νὰ ἐμβαθύνουν εἰς τήν μελέτην τῶν, οὔτε νὰ ἐκφράσουν οὔδὲ τήν παραμικράν ἀμφισολίαν ὡς πρὸς τήν θαυμάτητα τῶν διαπιστώσεών τῶν και τήν θεμελίωσιν τῶν πορισμάτων τῶν. Απλούστατα διότι ή πολιτικὴ σκοπιμότης τῆς μὴ ἐκτροπῆς ἀπὸ τὸ πολιτεύμα ἐπέβαλε ἡ γίνη πιστευτὸν δτι δὲν πρόκειται περὶ ἐγκλήματος. Τὸ γεγονός αὐτὸ πείθει δτι αἱ ρίζαι τοῦ ἐγκλήματος πρέπει νὰ ἔχουν ἔξωτελληνικὴν προέλευσιν και θὰ πρέπει προεχόντως νὰ ἀναζητηθούν εἰς τὰς υπηρεσίας κατασκοπείας και ψυχολογικοῦ πολέμου χωρῶν, ἔχουσιν συμφέρον εἰς τήν δημιουργίην κλί· .. τος ἀνωμαλίας, ἐσωτερικῶν συγκρούσεων και ἀνασφαλείας εἰς τήν χώραν».

Στὸ ἴδιο υπόμνημα ἀνατρέπονται και καταπίπτουν οἱ ἐκθέσεις τῶν ἐμπειρογνωμόνων περὶ «ἀτυχήματος». Και δμως τὸ υπόμνημα αὐτὸ παρέμενε γεκρόν γιὰ ἔνα ἔξαμηνο χωρὶς νὰ διενεργηθούν τὰ δέοντα στὸν ἀνακοιτικὸ τομέα.

"Ομως κάποτε οἱ γεκροὶ ἐκδικοῦνται. Στής 5.8.64 ή ἐφημερίδα «Ἐθνος» υποδάλλει δύο ἐρωτήματα «Πρὸς Νόδαν και Σία και ξένους». «Πρὸς τὴν ἀνατραπεῖσαν «κυβέρνησιν» Νόδα-Μητσοτάκη και Σία» τὸ «Ἐθνος» θέτει δύο κριτικοῦ σημασίας ἐρωτήματα:

1) Τί ήγειρε δ δουλευτὴς τῆς Ε.Κ. κ. Λυμπέρης, δταν θετε χθὲς εἰς τήν Βουλὴν τὸ ἐρώτημα:

Α. ΛΥΜΠΕΡΗΣ: Θέτω ἔνα ἀπλοῦν ἐρώτημα: Ποῖος ἐγκατεστάθη εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ κ. Ζαχαράκη τήν 21.7.65 και ἔκαμε τὰς 170 μεταθέσεις τῆς Κ.Γ.Π; Εἰς ποίον θένος ἀνήκει, ποίας ἔθνικότητος είναι;

2) Τί είναι τὸ «Σχέδιον "Αρου 1"; Και ποῖον ήτο — ἀν πράγματι υπῆρξε — τὸ ἐνδιαφέρον ξένης Δυνάμεως διὰ τὰ γεγονότα του Γοργοποτάμου»;

Τὸ ἴδιο δράδου σὲ ἔκτακτη ἐκδοσή της ή ἴδια ἐφημερίδα «Ἐθνος» δημοσιεύει φωτοτυπία ἐνδὲ καταπληκτικοῦ ἐγγράφου πού ἀποδείχει δτι η δμαδικὴ δολοφονία στὸ Γοργοπόταμο είναι έργο τῆς ἀμερικανικῆς Κ.Γ.Π.

Η εἰδηση του «Ἐθνος» μέσα στὶς συνθήκες του μοναρχικοῦ και ἀμερικανικοῦ πραξικοπήματος στὴ χώ-

ρα μας, μέσα στις συνθήκες πού οι ώμες ἐπεμβάσεις τῶν ξένων στὰ ἑσωτερικὰ τῆς χώρας μας ἔφθασαν στὸ κατακόρυφο, μέσα στὶς συνθῆκες ποὺ δὲ ἐλληνικὸς λαὸς ἀγωνίζεται ἡρωϊκὰ γιὰ νὰ ματαιώσει τὸ πραξικόπημα καὶ νὰ κατοχυρώσει τὴν διμαλότητα, ὑπῆρξε συγκλονιστική. Οἱ αὐτουργοὶ τοῦ ἐγκλήματος ταράχτηκαν καὶ ἀνησύχησαν, ἐνῷ δλοι δσοι συνήργησαν στὴ συγκάλυψη του στιγματίσθηκαν καὶ ἔγοιωσαν ὅνειδος καὶ καταισχύνη. Καὶ μόγο ὁ ἡρωϊκὸς ἐλληνικὸς λαὸς ἔγοιωσε ἀνακούφιση, ὅργη καὶ μῖσος ἐνάντια στὸν ἡμεριαλισμὸν καὶ τοὺς λακέδες του καὶ συνάμα περιφρόνηση καὶ ἀηδία πρὸς τοὺς φευδομάρτυρες τοῦ ἡμεριαλισμοῦ. Τὸ αἷμα τῶν θυμάτων παρέσυρε καὶ γκρέμισε τὸ τείχος τῆς σιωπῆς. Ἡ λάμψη τῆς φονικῆς νάρκης φώτισε τὸ ἀπαίσιο πρόσωπο τῶν δολοφόνων καὶ τοὺς πέταξε τὴν μάσκα μπροστά στὸν ἐλληνικὸν λαό.

Τὸ ἐγκλημα αὐτὸν ἀποτελεῖ κρίκο τῆς ἀλυσίδας τῶν ἐγκλημάτων τοῦ ἡμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ σὲ βάρος τῶν λαῶν τῆς ἀνθρωπότητας. Ὁ ἡμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς βουτηγμένος μέσα στὸ αἷμα τοῦ ἡρωϊκοῦ βιετναμικοῦ λαοῦ, βισσοδομεῖ, μηχανορράφει, διαπράττει ἐγκλήματα καὶ δολοφονίες καὶ σὲ βάρος ἄλλων λαῶν τῆς γῆς. Βιετνάμ, Κογκό, "Ἄγιος Δομίνικος, Λατινικὴ Ἀμερική, Κύπρος, Ἐλλάδα... ἀπετέλεσαν στόχους τοῦ ἡμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ. Τὸν καίει μιὰ ἀσθετη δίψα σὰν τοῦ λύκου. "Οσο περισσότερο αἷμα πίνει, τόσο πιὸ διψάει.

"Ομως οἱ λαοὶ ἀντιστέχονται, ἀμύνονται. Τὸ ἡρωϊκὸ παράδειγμα καὶ δι τιτάνιος ἀγώνας τοῦ βιετναμικοῦ λαοῦ ἐμπύει καὶ δείχνει τὸ δρόμο σὲ δλους τοὺς λαοὺς ποὺ νοιώθουν τὸ ζυγὸ τοῦ ἡμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ. Μόγο δ σταθερὸς καὶ ἀνειρήγηετος ἀγώνας ἐνάντια στὸν ἡμεριαλισμὸν ἀποτελεῖ ἐγγύηση δτὶ θὰ μπει τέρμα στὶς ἡμεριαλιστικὲς ἐπεμβάσεις στὴ χώρα μας.

Τὸ φανερὸ πιὰ ἐγκλημα τοῦ Γοργοποτάμου πρέπει νὰ πείσει τὸν κάθε "Ἐλληνα πατριώτη δτὶ δ ἀδυσώπητος ἐχθρὸς τῆς πατρίδας μας εἶναι κατὰ κύριο λόγο δ ἡμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς. Καὶ δ ἡμεριαλιστικὸς κίνδυνος μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ μόνο μὲ τὴν ἀντιμεριαλιστικὴ συσπείρωση καὶ ἀγώνα. "Ολοὶ οἱ "Ἐλληνες ἔχουν κοινὸ ἐχθρὸ τὸν ἡμερικάνικο ἡμεριαλισμὸν καὶ γι' αὐτὸν ἐνωμένοι δλοι μᾶζι πρέπει νὰ τὸν ἀντιμετωπίσουν.

"Ο ἀγώνας αὐτὸς εἶναι δύσκολος γιατὶ πιστά του δργανα δ ἡμεριαλισμὸς ἔχει τὰ βάθρα τῆς ὑποτέλειας. "Έχει ἀκόμα ὑποστηρικτές του τοὺς «δημοκράτες» καὶ «ἀριστερούς» ήγέτες ρεβιζιονιστὲς ποὺ εἶναι πρόθυμοι

νὰ ἔξωραΐσουν καὶ νὰ παρουσιάσουν τὸν ἡμερικάνικο ἡμεριαλισμὸ σὰν «φιλειρηνικό», «λογικό» κλπ. Συνεπῶς δ ἀγώνας ἐνάντια στὸν ἡμεριαλισμὸ πρέπει νὰ συνοδεύεται μὲ τὸ καθημεριγὸ ἔσκεπασμα τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ, μόγο τότε μπορεῖ νὰ διεξαχθεῖ μ' ἐπιτυχία. Παρὰ τὶς δυσκολίες τοῦ ἀγώνα αὐτοῦ δ ἐλληνικὸς λαός, μὲ τὶς ἔνδοξες ἀγωνιστικὲς παραδόσεις του, παλιές καὶ πρόσφατες, συσπειρωμένος μπορεῖ καὶ τὰ βάθρα τῆς ὑποτέλειας νὰ γκρεμίσει καὶ τὸν ρεβιζιονιστὲς νὰ ἀπομονώσει καὶ νὰ ἀνατρέψει τὸ καθεστὼς τῆς ἡμεριαλιστικῆς κυριαρχίας. "Ηδη αὐτές τὶς μέρες ἀναπτύσσεται δ ἀγώνας τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ ἐνάντια στὴν ὑποτέλεια. Τὰ συνθήματα «ἔξω οἱ ἡμερικανοὶ ἀπὸ τὴ χώρα μας», «ἔξω ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ» κλπ. περικλείουν τὰ ἐπείγοντα αἰτήματα τῆς στιγμῆς.

Ο ἐλληνικὸς λαός μὲ τὸν ἀγώνα του ἀνέτρεψε τὸ μοναρχικὸ πραξικόπημα στὴν πρώτη του φάση. "Ομως δὲν πρέπει νὰ ἐφησυχάσει. Οἱ προσπάθειες τῆς ὑποτέλειας καὶ τῶν ἡμερικανῶν γιὰ ἐπιβολὴ τοῦ πραξικοπήματος θὰ συνεχισθοῦν γι' αὐτὸν δ ἐτοιμότητα καὶ δηλαγή τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ πρέπει νὰ είναι ἡμείωτη.

Τὴν ἐπομένη κιόλας τῆς δημοσίευσης τοῦ καταπληκτικοῦ ἐγγράφου στὴν ἐφημερίδα «"Εθνος» ποὺ δείχνει δλοφάνερα δτὶ δ δράστης τοῦ ἐγκλήματος τοῦ Γοργοποτάμου εἶναι δ ἡμερικάνικη ΚΓΠ, ἀρχισαν γὰ ἐκδηλώγονται οἱ προσπάθειες γιὰ τὴ συγκάλυψη τῆς ἀληθειας. "Η διάφευση τῆς ἡμερικάνικης πρεσβείας καὶ δηλοαστηριότητα στὰ παρασκήνια δείχνουν δτὶ γίνονται ἔντονες προσπάθειες γιὰ νὰ κυλίσουν πάλι τὴν ταφροπέτρα πάνω στὸ ἐγκλημα τοῦ Γοργοποτάμου. Τὸ φάντασμα τῆς κυβέρνησης τοῦ κ. Νέδα ποὺ πλανιέται ἀκόμα στοὺς διαδρόμους τοῦ κυβερνητικοῦ μεγάρου ἐμφανίσει στὸν Τύπο μιὰ κυβερνητικὴ ἀνακοίνωση ποὺ χαρακτηρίζει τὴν ἀποκάλυψη τῆς διμαλότητος δολοφονίας στὸ Γοργοπόταμο σὰν «ἀπαισίαν καὶ καταχθόνιον πλεκτάνη» καὶ «ἔσκεψιμην προσπάθειαν διαταράξεως τῶν ἐλληνοαμερικανῶν σχέσεων».

Η προσπάθεια συγκάλυψης τοῦ ἐγκλήματος πρέπει νὰ ἀποτύχει καὶ οἱ δλοφόνοι νὰ δώσουν λόγο. Μιὰ ἐπιτροπὴ ἀπὸ "Ἐλληνες καὶ έγνους νομικοὺς καὶ κοινωνικοὺς παράγοντες θὰ μποροῦσε νὰ συσταθεῖ καὶ νὰ δοηθῆσει ἀποτελεσματικὰ στὴ διαλεύκανση αὐτοῦ τοῦ καταχθόνιου διεθνοῦς ἐγκλήματος. Καὶ μέσα ἀπὸ τὴν "Ἐλλάδα, ἀλλὰ καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν "Ἐλλάδα θὰ μποροῦσε νὰ δοθεῖ σοβαρὴ δοήθεια σ' αὐτήν τὴν ἐπιτροπὴ γιὰ νὰ φέρει σὲ αἰσιο πέρας τὸ ἔργο της. Οἱ ἔνοχοι τοῦ ἐγκλήματος τοῦ Γοργοποτάμου θὰ ἀποκαλυφθοῦν. "Η φλόγα τῆς φονικῆς νάρκης θὰ κάψει τοὺς δολοφόνους.

Κανένας συμβιβασμὸς ἀνάμεσα στὸ μαρξισμὸ-θενινισμὸ καὶ στὸ φεβιζιονισμὸ

Οἱ σοβιετικοὶ φεβιζιονιστὲς ἐπεξῆτησαν νὰ ἀπαλύνουν τὴν διαχωριστικὴ γραμμὴ ποὺ τοὺς χωρίζει ἀπὸ τὶς ἐπαναστατικὲς δυνάμεις τοῦ κόσμου.

Χρησιμοποίησαν ἐπαναστατικὲς φράσεις, προσβάλλοντας τὸν ἁυτὸν τοὺς σὰν διπόδιος τοῦ ἀγώνα κατὰ τοῦ λιπεριαλισμοῦ. Δοκίμασαν νὰ ἔκμεταλλευτοῦν τὴν εἰλικρινὴ ἐπιθυμία ποὺ αἰσθάνονται οἱ καταπεζδῶνει λαοὶ τοῦ κόσμου γιὰ μᾶλιστα.

Προγραμμάτικα δύμας, ἡ ἐνότητα ὑπάρχει στὶς γραμμὲς τῶν κομμουνιστῶν, ἀλλὰ οἱ γραμμὲς αὐτές δὲν περιλαμβάνουν καὶ τοὺς φεβιζιονιστές, ποὺ ἔχουν ἀποτραβηχθεῖ ἀπὸ τὸν κομμουνισμό.

Οἱ μαρξιστὲς - λενινιστὲς θάκαναν παράλειψη καθήκοντος δὲν δὲν ἔφοιχναν τὴν προσοχὴ τοὺς στὴν διαφορὰ ἀνάμεσα στὰ λόγια καὶ τὶς πράξεις τῶν φεβιζιονιστῶν.

Δὲν ὑπάρχει γραμμὴ συμβιβασμοῦ ἀνάμεσα στὸ μαρξισμὸ λενινισμὸ ἀπὸ τὴν μᾶλιστα, καὶ τὸν φεβιζιονισμὸ ἀπὸ τὴν μᾶλιστα.

Οἱ μαρξιστὲς - λενινισμὸς εἶναι ἡ ἐπιστήμη τῆς ἐπανάστασης. Ὁ φεβιζιονισμός, δὲν ἔχει καμιὰ σχέση μὲ τὴν ἐπανάσταση ἀντίθετα μάλιστα, τὴν προδίνει.

Πληροφορίες ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸν σοβιετικοὺς φεβιζιονιστὲς δείχνουν πῶς αὐτοὶ βιάζονται πάρα πολὺν ἀποτελεώσουν τὴν προδοσία τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπανάστασης. Σαναφέρουν πάλι τὸ πνεῦμα τοῦ κέρδους καὶ τὶς ἰδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις, καταργοῦν τὴν Κρατικὴ πλανοπόληση, καὶ ἀναπτύσσουν «θεωρίες» μὲ τὶς δοπίες δικαιολογοῦν τὸν καπιταλισμό.

Στὴν διεθνῆ σκηνή, συνωμοτοῦν μὲ τοὺς ἀμερικάνους λιπεριαλιστὲς καὶ συκοφαντοῦν τοὺς ἐπαναστάτες λαοὺς σπένοντας φῆμες καὶ σκαρφώνοντας φαδιονυγίες.

Ἡ διακόνουσῃ ἀντὴ ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὸν Ε.Φ. Χίλλ, πρόσδρο τῆς Κ.Ε. Ἐπιτροπῆς τοῦ Κομουνιστικοῦ Κόμματος Αντραλίας (μαρξιστικὸ-λενινιστικὸ) σὲ μᾶλιστα τῆς δλομέλειας τῆς Κ.Ε. δημοσιεύθηκε τὴν 1 Ιουλίου στὸ Vanguard. Στὴν Αντραλία, ἡ διμάδα τῶν φεβιζιονιστῶν ποὺ κατευθύνεται ἀπὸ τὸν «Αρονς ἀκολούθει δυσκιά τὸν σοβιετικὸν φεβιζιονιστὲς». Η διμάδα αὐτὴ μιλάει γιὰ τὴν ἀνάγκη νὰ διατηρήσουν οἱ διπόδοι τῆς κανονικὲς σχέσεις μὲ τοὺς αντραλούς μαρξιστὲς-λενινιστές, καὶ νὰ μιλοῦν ἀκόμα καὶ γιὰ «ελάθη» ποὺ ἔκαναν ἀπορρίπτοντάς τα καὶ ἔξοστρακίζοντάς τα.

Ἀντὸν εἶναι ἀντανάκλαση τῆς γραμμῆς τῆς περιβόητης συνόδου ποὺ τῆς δόθηκε τὸ δνομα συνδιάσκεψη τῆς Μόσχας τοῦ Μάρτη 1965.

Ἐκεῖ, ἡ κλίκα τῶν αντραλῶν φεβιζιονιστῶν κριτικαίστηκε μὲ ὑπονοούμενα γιὰ τὴν βιαστικὴ δοάση τῆς ἐνάντια στὸν αντραλούς μαρξιστὲς-λενινιστές: τῆς δόθηκαν συμβούλες νὰ ἐπανορθώσει τὶς ζημιές καὶ νὰ πετύχει κάποιο συμβίσματος μὲ τοὺς μαρξιστὲς-λενινιστές.

«Οπως εἶναι εἰδόητο, τὸ Κομουνιστικὸ Κόμμα τῆς Αντραλίας (μαρξιστικὸ-λενινιστικὸ) συνεχίζει νὰ ἔχει κανονικὲς σχέσεις μὲ όλους τοὺς Αντραλιανοὺς καὶ ἔχει πολὺ καὶ πᾶς ἔκεινοι ποὺ ἔξαπατήθηκαν ἀπὸ τὴν φεβιζιονιστικὴ κλίκα τοῦ «Αρονς καταλαβαίνουν ποιᾶς ἀπάτης υπῆρξαν θύματα.

Ἐγκαταλείπονταν τὴν φεβιζιονιστικὴ κλίκα τοῦ «Αρονς καὶ ξητοῦν νὰ ξαναθροῦν τὸν δρόμο τῆς ἐπαναστατικῆς πάλης.

Ἡ φεβιζιονιστικὴ κλίκα τοῦ «Αρονς μετρίασε τὶς πιὸ χονδροκομμένες φρισές της ἐνάντια στὸν αντραλούς μαρξιστὲς-λενινιστές, καὶ προσπαθεῖ νὰ καμουφλάρει τὸν φεβιζιονισμὸ της. Ἀλλὰ θὰ ἀπατούσαμε τὸν αντραλιανὸ λαὸ καὶ θὰ προδίναμε τὴν σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση ἐδάν, μπροστά σ' αὐτὴ τὴν τακτική, ὑποχωρούσαμε καὶ ένα πόντο.

Ἡ φεβιζιονιστικὴ κλίκα τοῦ «Αρονς — καὶ μ' αὐτὸν ἐννοοῦμε μᾶλιστα φούχτα ἀνθρώπων ποὺ στριφογυρίζουν γύρω ἀπὸ τὸν «Αρονς — δὲν κάνει τίποτ' ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ προδίνει τὴν ἐπανάσταση. Καὶ νά τὰ γεγονότα:

Τάσσεται ἀνοιχτὰ ὑπὲρ τὸν εδιαφραγματεύσεων στὸ βιετναμέζικο ξήτημα, (μ' ἄλλα λόγια, ὁ διεταμέζικος λαὸς θάπετε νὰ ποιάρεψει μὲ τὸν γκάγκεστερ Τζόνσον ποὺ τὸν ἔχει τώρα τσακίσει). Ἐκφράζονται γιὰ τὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξη μὲ τὸν ἐπιδρομέα ἀμερικανὸ λιπεριαλιστὴ (δηλ. ὑπὲρ τῆς συνεργασίας τῆς Σοβιετικῆς «Ἐνωσης μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιπεριαλισμὸ). συκοφαντοῦν τὴν Λαϊκὴ Δημοκρατία τῆς Κίνας γιὰ τὶς ἀπομικές δοκίμες της, ποὺ ἀποτελοῦν πραγματικά, γιὰ τὸν ἐπαναστάτες λαοὺς τοῦ κόσμου, ἔνα μεγάλο ἐπίτευγμα στὴν ὑπηρεσία τῆς εἰρήνης. «Τεραπούλουν καὶ δικαιολογοῦν τὴν ἐπαναφορὰ τοῦ καπιταλισμοῦ ἀπὸ τὸν σοβιετικὸν φεβιζιονιστές. Ὕποστηρζούν τοὺς ἡγέτες τοῦ ΕΚΑ (ἐργατικὸ Κόμμα Αντραλίας) ποὺ στηρίζει τὴν αντραλο-αμερικανικὴ συμμαχία· μὲ μᾶλιστα ἔγκατελεύφαν ὥλες τὶς ἐπαναστατικὲς ἀρχές.

Δὲ μπορεῖ νὰ περιμένει κανεὶς καμιὰ συνδιαλλαγὴ ἀνάμεσα στὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸ καὶ τὸν φεβιζιονισμό, οὗτε ἀνάμεσα στὸν αντραλούς μαρξιστὲς-λενινιστές καὶ τὴν φεβιζιονιστικὴ κλίκα τοῦ «Αρονς — δοσο γιατὸ δὲν ὑπάρχει καμιὰ ἀλπίδα.

Στὴν Αντραλία ὅπως καὶ σ' ὅλο τὸν κόσμο, πρέπει νὰ σπόρχουμε ώς τὸ τέλος τὴν πάλη κατὰ τὸν φεβιζιονισμὸ· αὐτὸν πρέπει νὰ γίνεται, γιατὶ ὁ φεβιζιονισμὸς εἶναι ὁ λιπεριαλισμὸς μέσ' τοὺς κόλπους τοῦ κινήματος τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Καὶ ἡ φεβιζιονιστικὴ κλίκα τοῦ «Αρονς, εἶναι ὁ λιπεριαλισμὸς στὸν κόλπους τοῦ κινήματος τῶν αντραλιανῶν ἐργατῶν.

Θὰ μποροῦσε νὰ πεῖ κανεὶς πῶς οἱ λέξεις αὐτὲς εἶναι σκληρὲς, — καὶ εἶναι πραγματικά. Εἶναι πολὺ σημαντικό νὰ ὑπάρχει σαφήνεια πάνω στὸ ξήτημα. Εἶναι πολὺ προτιμότερο νὰ ἐκθέτουμε τὴν πραγματικὴ κατάσταση τῶν πραγμάτων παρὰ νὰ ἔξαπατούμε τὸ λαό.

Οἱ γραμμὲς τῶν μαρξιστῶν-λενινιστῶν, στὴν Αντραλία δύος καὶ σ' ὅλο τὸν κόσμο ἐνισχύονται ἀπὸ μέρα σὲ μέρα.

Στὴν Αντραλία, ὁ μαρξισμὸ-λενινισμὸς ἔχει προοδεύσει αἰσθητὰ στὴν πορεία τῶν τελευταίων αὐτῶν ἐτῶν. Γίνεται δόλο καὶ περισσότερο ἰσχυρότερος.

Οἱ οὐσιώδης δύμας σκοπὸς του εἶναι νὰ ἐνώσει τὸν αντραλιανὸ λαὸ γιὰ νὰ ὑπερασπίσει τὴν ἀνεξαρτησία τῆς χώρας του ἐνάντια στὸν ἀγγλοαμερικανὸ λιπεριαλισμὸ καὶ νὰ παλέψει ἐνάντια στὸν ντόπιον λακέδες του καὶ ἐνάντια στὸν φεβιζιονισμό, κι' αὐτὰ μέχρι τὴν νίκη τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Τὸ καθήκον αὐτὸν θὰ πραγματοποιηθεῖ.

Η Κεντρική Επιτροπή του Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας έστειλε στις 29 τοῦ 'Ιούνη μήνυμα πρός τὴν Κεντρική Επιτροπή τοῦ Κομμουνιστικού Κόμματος τῆς Κεϋλάνης, συγχαίροντάς το γιὰ τὴ σύγκληση τοῦ 8ου έθνικού Συνεδρίου του. Τὸ μήνυμα λέγει:

«Μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ 8ου έθνικού Συνεδρίου τοῦ Κομμουνιστικού Κόμματος Κεϋλάνης καὶ στὸ δημόσιο ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας καὶ ταῦ κινέζικον λαοῦ, ἡ Κεντρική Επιτροπή τοῦ Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας σᾶς ἀπευθύνει, σὲ σᾶς καὶ διὰ μέσου σας σ' ὅλα τὰ μελῆ τοῦ Κομμουνιστικού Κόμματος τῆς Κεϋλάνης καὶ στὸν κεϋλανέζικο λαό, τὰ θεμάτα του συγχαρητήρια.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κεϋλάνης καθοδήγησε τὸν κεϋλανέζικο λαὸ στὸν δημόσιον ὅλων τῶν ἀποκινακὴν κυριαρχία τοῦ βρετανικοῦ ἴμπεριαλισμοῦ, ἐνάντια στὴ διεύθυνση καὶ ἐπέμβαση τοῦ ἀμερικάνικον ἴμπεριαλισμοῦ στὴν Κεϋλάνη γιὰ τὴν κατάκτηση καὶ τὴ διαφύλαξη τῆς έθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τοῦ τοῦ λαοῦ.

Στὴν πάλη ἐνάντια στὴν πολιτικὴ τῆς ἐπιδρομῆς καὶ τοῦ πολέμου τοῦ ἀμερικάνικον ἴμπεριαλισμοῦ καὶ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, στὸν ἀποφασιστικὸ ἀγώνα ἔ-

ΣΧΟΛΙΟ ΤΗΣ
«ΛΑΪΚΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ»
ΤΗΣ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1965

‘Η «ἀποστολὴ εἰρήνης» τοῦ Οὐδὲλσον στὴ «διακήρυξη τῆς προσανατολισμοῦ» ποὺ δημοσιεύτηκε στὶς 25 'Ιούνη στὸ Λονδίνο, παρουσίασε ἔνα πρόγραμμα προορισμένο, καθὼς λογοζίζεται, νὰ λύσει τὸ βιετναμέζικο ζήτημα. Νά τὰ χυρώτερα σημεῖα: 1) Μιὰ νέα «κατάπαυση ὅλων τῶν ἀμερικανικῶν ἐπιδρομῶν ἐνάντια στὸ Βόρειο Βιετνάμ». 2) «Ν' ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωση τὸ Βόρειο Βιετνάμ νὰ ἐμποδίσει τὴ διαφυγὴ πρὸς τὸ Νότιο Βιετνάμ κάθε δύναμης, κάθε βοήθειας ἢ στρατιωτικοῦ ὑλικοῦ». 3) «Μιὰ πλήρη κατάπαυση πυρὸς ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη ποὺ θὰ ἐπιτρέψει τὴν σύγκληση συνδιάσκεψης γιὰ τὴν ἀναζήτηση εἰρηνικῆς λύσης» καὶ 4) τὴν ἀποστολὴ μᾶς διεθνοῦς δύναμης γιὰ τὴ «εδιαφύλαξη τῆς εἰρήνης στὸ Βιετνάμ». Τέτοια εἶναι ἡ «θεαματικὴ πρωτοβουλία» ποὺ τόσο καυχήθηκε γ' αὐτὴ ὁ Οὐδὲλσον.

‘Ο Οὐδὲλσον φοβόταν ὅταν δργάνωσε τὴν «ἀποστολὴ» νὰ πεῖ τὴν ἀλήθεια γιὰ τοὺς σκοπούς της· τώρα δύως μᾶς δεῖχνει τὸ πραγματικό της περιεχόμενο.

·Η ούσια τοῦ προγράμματος Οὐδὲλσον

‘Ἐμφανῖζόμενος σὰν «ἀμερικάτης», δ Οὐδὲλσον διακήρυξε ἐπανειλημένα πὼς «δὲν τάσσεται οὔτε μὲ τὴ μὰ οὔτε μὲ τὴν ἀλλὴ πλευρὰ τῶν ἀντιμαχομένων στὸ Βιετνάμ». Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ ἀμερικαληφία εἶναι ἀπατηλή. Ἀρκεῖ μιὰ ἐξέταση τοῦ προγράμματος τοῦ Οὐδὲλσον γιὰ νὰ φανεῖ τί συμβαίνει.

Τί σημαίνει «κατάπαυση ὅλων τῶν ἀπὸ ἀλλος ἀμερικανικῶν ἐπιθέσεων κατὰ τὸ Βόρειο Βιετνάμ» ποὺ προτείνειν δ Οὐδὲλσον; Πρόκειται διλοφάνερα γιὰ μιὰ πανονόργια τύπου Τζόνσον γιὰ νὰ ὑποχρεώσει τὸν βιετναμέζικο λαό νὰ ὑποταχθεῖ. ‘Ο βομβαρδισμὸς τοῦ Βόρειο Βιετνάμ ἀπὸ τὶς Ἐνωμένες Πολιτεῖες εἶναι μιὰ μορφὴ πολεμικοῦ ἐκβιασμοῦ καὶ ἡ ἀναστολὴ τῶν ἀεροπορικῶν των ἐπιδρομῶν εἶναι μιὰ ἀλλὴ τοῦ μορφῆ. Στὸ διάστημα τῶν τελευταίων μηνῶν οἱ Ἐνωμένες Πολιτεῖες πέρασαν ἀπὸ τὸν βομβαρδισμὸν τοῦ Βόρειο Βιετνάμ στὴν «ἀναστολὴ» τῶν βομβαρδισμῶν, κι' ἀπὸ τὴν «ἀναστολὴ» στὴν ἐπανάληψη τῶν βομβαρδισμῶν. Καὶ μιὰ ποὺ ἀντὰ δὲν δῆγησαν στὰ προσδοκώμενα ἀποτέλεσματα οἱ Ἐνωμένες Πολιτεῖες ἀντικείμενα πέρασαν τὴ δοκιμὴ μᾶς καινούργιας «ἀναστολῆς» τῶν βομβαρδισμῶν. Ἀλλὰ βούλανται σὲ μιὰ τέτοια κατάσταση σύγχυσης, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ τὴν κάνουν χωρὶς νὰ ξάσουν τὸ στόχο τους. Ἐπομένως ἡ πρόταση Οὐδὲλσον γιὰ τὴν ἀναστολὴ τῶν βομβαρδισμῶν δὲν εἶναι διότι ποὺ ἀντίθετη πρὸς τὴν Οὐδάσιγκτον, γιατὶ εἶναι ἀκριβῶς αὐτὸ ποὺ χρειάζεται σ' αὐτῆ.

Κι' ἀκόμα τὶ σημαίνει μιὰ «ὑποχρέωση τοῦ Βόρειο Βιετνάμ νὰ ἐμποδίσει τὴ διαφυγὴ πρὸς τὸ Νότιο Βιετνάμ κάθε δύναμης, κάθε βοήθειας καὶ κάθε στρατιωτικοῦ ὑλικοῦ»; Αὐτὸ εἶναι διλοφάνερα μιὰ κακόβουλη παραμόρφωση τῆς βιετναμέζικης κατάστασης.

Κατὰ τὴ λογικὴ τὸν προγράμματος Οὐδὲλσον φαίνεται πὼς ἡ σύρραξη στὸ Βιετνάμ ἔχει σὰν αἵτια δχι τὴν ἀμερικάνικη ἐπιδρομή, ἀλλὰ μιὰ βορειοβιετναμέζικη «ἐπιδρομή» ἐνάντια στὸ Νότο, καὶ πὼς οἱ Ἐνωμένες Πολιτεῖες θὰ είχαν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιχειρήσουν τὴν «εκλιμάκωση» τοῦ πολέμου, ἐνῶ δ θορειοβιετναμέζικος πλήθυσμὸς δὲν θάχε τὸ δικαίωμα νὰ ὑποστηρίξει τὸν ἀγώνα τῶν συμπατριωτῶν του τοῦ Νότου. Τὸ παράλογο αὐτὸ ἐπιχείρημα δχι μόνο ἀνατρέπει τὴν ἀλήθεια, ἀλλὰ καὶ συκοφαντεῖ τὸν βιετναμέζικο λαό.

**Tὸ
K. K. Kīvas**

χαιρετίζει

**τὸ
K. K. Κεϋλάνης**

νάντια στὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμὸ καὶ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς καθαρότητας τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κεϋλάνης κατέβαλε ἀκούραστες προσπάθειες.

‘Η τρέχουσα διεύθυνης κατάσταση εἶναι ἐξαιρετική. Ἐνῶ οἱ ἀμερικανικὲς δυνάμεις ποὺ κατευθύνονται ἀπὸ τὶς Ἐνωμένες Πολιτεῖες γίνονται ὅλο καὶ πιὸ ἀδύνατες, οἱ ἐπαναστατικὲς ἀγώνες τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς, τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς καὶ τῶν ἄλλων περιοχῶν τοῦ κόσμου ἀναπτύσσονται ἀδάπτως. Ο σύγχρονος ρεβιζιονισμὸς δέχεται τὴν μιὰ ἥττα μετὰ τὴν ἀλλῃ, ἐνῶ δ ἀμερικανικὸς δέχεται πεντυχαίνει ὅλο καὶ περισσότερες νίκες. Οἱ ἐξελίξεις αὐτὲς εἶναι πολὺ ενδούκες στὴν πάλη τοῦ κεϋλανέζικου λαοῦ.

“Έχουμε τὴν πεποίθηση πὼς τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Κεϋλάνης θὰ κρατάει ὅλα καὶ πιὸ ψηλὰ τὴν ἐπαναστατικὴ σημαία τῆς πάλης ἐνάντια στὸν ἀμερικανικὸν, τὶς φεούδαρχικὲς δυνάμεις καὶ τὴν κομπραδόρικὴ ἀστικὴ τάξη καὶ πὼς θὰ σταθεροποιήσει καὶ θὰ ἐνισχύσει τὶς γραμμὲς τοῦ Κόμματος, θὰ ἀποκαταστήσει τὴν ἐργατοαγροτικὴ συμμαχία, θὰ ἐνώσει ὅλες τὶς πατριωτικὲς καὶ δημοκρατικὲς δυνάμεις ποὺ μποροῦν καὶ πρέπει νὰ ἐνωθοῦν, θὰ σχηματίσει ἔνα πλατὸν ἐνωμένο μέτωπο καὶ θὰ ἀποστέλλει μεγαλύτερες ἐπιτυχίες στὴν πάλη γιὰ τὴν διοκλήσωση τῆς έθνικῆς καὶ δημοκρατικῆς ἐπανάστασης.

“Έχουμε τὴ βεβαιότητα πὼς τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κεϋλάνης θὰ συνεχίσει ν' ἀνεμίζει ψηλὰ τὴ σημαία τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ θὰ δώσει μιὰ καινούργια συνεισφορὰ στὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα στὴν πάλη κατὰ τοῦ σύγχρονον ρεβιζιονισμοῦ».

ΤΟ «ΚΟΚΤΕΪΛ ΟΥΓΙΛΣΩΝ»

Τι κρύβει η άποκαλούμενη «κατάπαυση του πυρδος ΔΤ' ολες τις πλευρές»; Ό πόλεμος έπιδρομης παν διεξάγοντας οι 'Ενωμένες Πολιτείες στο Νότιο Βιετνάμ βαστάει από πολλά χρόνια. Μέχρι τώρα, η θρησκευτική κυβέρνηση δὲν είχε ποτέ απευθύνει μιά ξεκληση για σταμάτημα του πυρός. Σήμερα πού οι 'Ενωμένες Πολιτείες δοκιμάζονται σκληρά στα πεδία των μαχών στο Νότιο Βιετνάμ, τρέχει βιαστικός δ Οδόλσον νὰ κάνει την ξεκληση γιὰ τὴν εκατάπαυση τοῦ πυρὸς ἀλ' ολες τὶς πλευρές». Ό συνόπτος του είναι καθαρός. Νὰ έμποδίσει τὸ διώξιμα τῶν ἀμερικανικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὸ Νότιο Βιετνάμ, καὶ νὰ τοὺς δώσει λίγο καιὸν γιὰ ἀνάσα. Αὐτὸν είναι σὰ νὰ ζητάει ἀπὸ τὸν πληθυσμὸν τοῦ Νότιου Βιετνάμ νὰ καταθέσει τὰ ὅπλα, νὰ τοῦ δέσουν χέρια καὶ πόδια, γιὰ νὰ μπορέσουν οἱ ἀμερικανοὶ ἐπιδρομεῖς νὰ ἀνασυντάξουν τὶς δυνάμεις των καὶ νὰ περάσουν ξαφνικὰ στὴν ἐπίθεση.

Σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα Οδόλσον, ἀν οι 'Ενωμένες Πολιτείες σταματήσουν τὸν βομβαρδισμούς τους, ἀν τὸ Βόρειο Βιετνάμ σταματήσει νὰ ὑποστηρίξει τὸ Νότιο καὶ ἀν οι Νοτιοβιετναμέζοι καταθέσουν τὰ ὅπλα, «μιὰ συνδιάσκεψη θὰ συγκληθεῖ γιὰ τὴν ἀναζήτηση μᾶς εἰρηνικῆς λύσης». Θὰ θέλαιμε νὰ φωτισθούμε: ποιά είναι ἡ διαφορὰ ἀνάμεσα σὲ μιὰ τέτοια συνδιάσκεψη καὶ σ' αὐτὴ τοῦ Τζόνσον ποὺ τὴν ἀποκαλεῖ «συνζητήσεις χωρὶς προκαταρκτικοὺς δροῦς» καὶ ποὺ διαρκῶς τὴν διειρεύεται; Ή συνδιάσκεψη ποὺ προτείνει ὁ Τζόνσον έχει τὸν μυανδικὸ σκοπὸ νὰ ἐπιτρέψει στὰ ἀμερικανικὰ στρατεύματα νὰ σταθεροποιήσουν τὴν θέση τους στὸ Ν. Βιετνάμ, νὰ διδηγήσει τὸ νοτιοβιετναμέζικο λαὸ στὴν διποταγὴ καὶ νὰ δώσει μιὰ ἀνάσα στὶς 'Ενωμένες Πολιτείες. 'Τπεύθυνοι παράγοντες τῆς κυβέρνησης Τζόνσον ἔδειξαν καθαρὰ πός γιὰ τὴν ἐπιτυχία μᾶς τέτοιας συνδιάσκεψης θά πρεπει οἱ 'Ενωμένες Πολιτείες «ἀναστολῶν» τὸν βομβαρδισμούς στὸ Βόρειο Βιετνάμ. Αὐτὸν δεῖχνει πός ἡ σχεδιαζομένη συνδιάσκεψη είναι τῆς ἴδιας φύσης, παρ' ὅλο ποὺ έχει τὴ σφραγίδα Οδόλσον ἀντὶ τῆς σφραγίδας Τζόνσον. Δὲν είναι καθόλου ἐκπληκτικὸ δι τὸ Τζόνσον κατ' ἐπανάληψη ἐπιδοκίμασε τὴν «ἀποστολὴ» Οδόλσον καὶ προσφέρθηκε νὰ ἐνεργήσει ἀπὸ συμφωνίαν.

Ο Οδόλσον ίσχυοίζεται ἐπίσης στὸ πρόγραμμά του πῶς μετὰ τὴ συνδιάσκεψη τὸ ποδόλημα τῆς «ἀπαλλαγῆς τοῦ Βιετνάμ ἀπὸ τὴν παρουσία κάθε ἔνον στρατιωτικοῦ» θὰ κανονισθεῖ. Γιὰ τὴν ὥρα τὰ μόνα ἔνεα στρατεύματα στὸ Βιετνάμ είναι οἱ δυνάμεις ἐπιδρομῆς τῶν 'Ενωμένων Πολιτειῶν καὶ τῶν λακέδων τους. Δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει εἰρήνη στὸ Βιετνάμ ἀν αὐτὰ τὰ στρατεύματα - εἰσθολεῖς δὲν ἀποσυνθοῦν μὲ τὰ ὅπλα τους καὶ τὰ μπαγκάζια τους. Μὰ είναι καθαρὸ πός τὸ πρόγραμμα Οδόλσον δὲν βάζει σὰν προκαταρκτικὸ δροῦ γιὰ διαπραγματεύσεις τὴν ἀποχώρηση τῶν ἀμερικανικῶν στρατευμάτων. 'Αντίθετα μάλιστα μὲ τὴν ἀδριστη ὑπόσχεση τῆς «ἀπαλλαγῆς τοῦ Βιετνάμ ἀπὸ τὴν παρουσία κάθε ἔνον στρατιωτικοῦ» ζητάει νὰ τοαθήξει τὸν Βιετνάμεζικο λαὸ στὴν τράπεζα τῶν διαπραγματεύσεων ποὺ ἔστησε δ Τζόνσον καὶ νὰ νομιμοποιήσει τὴν κατοχὴ τοῦ Νοτίου Βιετνάμ ἀπὸ τὰ ἀμερικανικὰ στρατεύματα εἰσθολῆς.

'Ο κόμβος τοῦ ζητήματος, ξέφυγε

Μὲ δυὸς λόγια, μπορεῖ κανεὶς ν' ἀποκαλύψει ἔνα σημάδι ἀμερικανικής στὸ πρόγραμμα Οδόλσον; Πῶς μπορεῖ νὰ πεῖ

κανεὶς «πῶς δὲν πέρνει μὲ κανένα τρόπο τὸ μέρος τοῦ ἐνὸς ή τοῦ ἄλλου στὴ σύρραξη στὸ Βιετνάμ»; "Όχι μόνο ἀπειλεῖ ἄδικα τὸν βιετναμέζικα λαό, ἀλλὰ τρέφει καὶ κακές προθέσεις ποὺς αὐτόν. Σὲ δι τι ἀφορᾶ τὶς 'Ενωμένες Πολιτείες τὸ πρόγραμμα Οδόλσον δχι μόνο συνηγορεῖ ποὺς χάροι των, ἀλλὰ καὶ βοηθᾶ τὴν Ονάσιγκτων στὴν καθορισμένη στιγμῇ. 'Αποφεύγει τὸν κόμβο τοῦ βιετναμέζικου ζητήματος καὶ προσπαθεῖ διόσι μπορεῖ καλύτερα νὰ κρύψει τὶς πράξεις ἐπιδρομῆς τῶν 'Ενωμένων Πολιτείες στὸ Βιετνάμ, ἀπαράλλακτα σὰ νὰ μὴν ὑπάρχουν τέτοιές πράξεις. Κατ' αὐτόν, πιστεύοντάς τον, οἱ 'Ενωμένες Πολιτείες θὰ είλησαν τὸ δικαίωμα νὰ καταλάβουν τὸ Νότιο Βιετνάμ καὶ νὰ οριζώσουν ἐκεῖ, νὰ συνεχίζουν νὰ ἔχασιστοῦν τὰ στρατεύματά τους, νὰ πέρνουν ἀμέσα μέρος στὶς μάχες καὶ νὰ ἐπιδίδονται στὴν «κλιμάκωση» τοῦ πολέμου τῆς ἐπιδρομῆς. 'Ο βιετναμέζικος πληθυνμός δύμως δὲν θάχει τὸ δικαίωμα ν' ἀντισταθεῖ στὴν ἀμερικανικὴ ἐπιδρομὴ καὶ νὰ διώξει τὸν ἀμερικάνους ἐπιδρομεῖς καὶ οἱ Βορειοβιετναμέζοι δὲν θάχει τὸ δικαίωμα νὰ διποταγούν τὸν συμπατριώτες τους τοῦ Νότιου Βιετνάμ. 'Αντιτιθέμενο ἀπόλυτα στὶς ἀρχές ποὺ διατυπώθηκαν ἀπὸ τὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία τοῦ Βιετνάμ καὶ τὸ 'Εθνικοπαλευθερωτικό Μέτωπο τοῦ Νότιου Βιετνάμ, τὸ πρόγραμμα ξεποντά διόσι τὶς ἐλπίδες τῶν 'Ενωμένων Πολιτειῶν. Γιατὶ ἔτοι, ή κυβέρνηση Τζόνσον δὲν θάχει παρὰ νὰ ἐπαναλάβει τὴ φάρσα εμιᾶς ἀναστολῆς τῶν δεροποιῶν βομβαρδισμῶν» γιὰ νὰ πετύχει δι τὸ δὲν πέτυχε στὸ πεδίο τῶν μαχῶν. "Ένα τέτοιο πρόγραμμα δὲν θάφερε καθόλου τὴν εἰρήνη στὸ Βιετνάμ καὶ θὰ ἐνθάρρουν μόνο τὸδ ἀμερικανούς ἐπιδρομεῖς.

'Απὸ καιὸν οἱ 'Αμερικάνοι ἐπιδρομεῖς βρίσκονται σὲ μιὰ ἔξαιρετικὰ δυσάρεστη θέση στὸ Βιετνάμ. Γιὰ νὰ ξεφύγουν ἀπὸ αὐτή, μηχανεύθηκαν μαζὶ μὲ τὸν συνερχόντος τους συνυποσία πάνω σὲ συνυποσία καὶ δοκίμασαν δόλο πάνω σὲ δόλο, μὰ διὰ πῆγαν χαμένα. Τώρα δ Οδόλσον συνένωσε σὲ κοκτέΐλ δι τι είλησε χρεωκότησε. 'Τπηρετώντας ζειδονήρωπα καὶ δουλικὰ τὶς 'Ενωμένες Πολιτείες, ή ἐφαριτή θρησκευτικὴ κυβέρνηση ἀπαρνήθηκε ἐντελῶς τὴ φήμη της σὰν τζέντεμα;

Είναι ἀπόλυτα ἀναγκαῖο ν' ἀποφοριθεῖ καὶ νὰ ξεσκεπασθεῖ η «ἀποστολὴ» Οδόλσον καὶ τὸ πρόγραμμά του. 'Ο βιετναμέζικος λαός καταδικάζει ἀποφασιστικὰ τὶς ἀτίμες μανούβρες του. 'Η κινέζικη κυβέρνηση ἀρνήθηκε καθαρὰ ἐπίσκεψη τῆς «ἀποστολῆς» τον στὴν Κίνα. Πολλὲς ἀλλες χῶρες ποὺ ὑπερασπίζουν τὸ δικαίωμα καὶ σέβονται τὴν ἔθνηκη θέληση τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ ξεσκέπαστα τὸν αἰλοχὸ της οὔλο. Κι' αὐτὲς ἀκόμα οἱ χῶρες τῆς Κοινοπολιτείας ἔχουν διαφωνίες γιὰ τὸ ζήτημα τῆς «ἀποστολῆς» του καὶ τοῦ προγράμματός του. 'Ο Ζούλιους Νυερέρε, πρόδρομος τῆς Ταϊζανίας, ἀνήγγειλε δι τι ἡ χώρα του διαχωρίζει τὶς εὐθύνες της ἀπὸ τὸ τμῆμα τοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς Κοινοπολιτείας ποὺ ἀναφέρεται στὸ Βιετνάμ, καὶ ξέφρενας τὴν ἀντίθεσή του γιὰ τὴν ἀπόστολὴ μᾶς «ἀποστολῆς εἰρήνευσης» τῆς Κοινοπολιτείας. 'Έχουμε τὴν πεποίθηση πῶς φανερώνοντας ἀκόμα περισσότεροι ζυγοφοροὶ διὰ εἶναι σὲ θέση νὰ διακρίνουν τὴν ἀλήθειαν τῆς «ἀποστολῆς» του.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΚΙΝΑΣ, ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΣ, Η.Α.Δ. ΚΑΙ ΠΑΚΙΣΤΑΝ

Έμπνευσμένοι απ' τὴν κοινή ἐπιθυμία γιὰ τὴν ἀκόμα μεγαλύτερη προώθηση τῆς ἀλληλοκατανόησης καὶ γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς συνεργασίας ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας, ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἰνδονησίας Σουκάρον, ὁ πρόεδρος τοῦ Πακιστάνος Ἀγιούμπρο ο τῆς 'Ενωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας Τσού-Ἐν-Λάσι καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Ἐνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας Γκαμάλ Αμπτέλ Νασέρ συναντήθηκαν στὸ Κάιρο στις 28 Ἰούνη 1965. Προσέθηκαν σὲ πλήρη καὶ ἐλεύθερη ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων πάνω στὴ δεύτερη Ἀφρικανοασιατικὴ Συνδιάσκεψη τοῦ Ἀλγερίου, καὶ σὲ ἄλλα ζητήματα κοινοῦ ἔνδιαφροντος.

Οἱ τέσσαρες ἀρχηγοὶ πῆραν ὑπ' ὅψη τους ἐξ ὀλοκλήρου τὴν γνώμη τῶν ἀνθρώπων των ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ποὺ ἔφθασαν ἀπὸ τὸ Ἀλγέριο καὶ ἐπιδοκιμάζουν τὴν ἀπόφαση τῆς Μόνιμης Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἀναβολὴ τῆς δεύτερης ἀφρικανοασιατικῆς Συνδιάσκεψης.

Οἱ τέσσαρες ἀρχηγοὶ εἶναι πεπεισμένοι πῶς ἡ ἀναβολὴ τῆς συνδιάσκεψης δὲν ἀποτελεῖ ἀντιστοφὴ γιὰ τὴν ἀφρικανοασιατικὴ ἀλληλεγγύη καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὴν ἀπόφασή των γιὰ τὴν σύγχλησή της στὶς 5 προσεχοῦς Νοεμβρίου, στὸ Ἀλγέριο, γιὰ τὴν ἐπεξεργασία καὶ τὴν ἀπτυξὴ τῶν ἀρχῶν ποὺ υλοθετήθηκαν στὴν συνδιάσκεψη τοῦ Μπαντούγκη, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν νέων προκλήσεων ποὺ ἔξαπλωθηκαν ἀπὸ τὸ 1955 καὶ τῶν νέων καταστάσεων ποὺ ἐμφανίσθηκαν ἀπὸ τότε, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἐντατικοποίηση τῆς πάλης κατὰ τὸν ἡμεριαλισμὸν, τοῦ ἀποκιμοῦ καὶ τοῦ νεοαποκιμοῦ. Πράγματι, ἡ ἀναβολὴ τῆς συνδιάσκεψης ἐνίσχυσε τὴν ἀπόφασή τους νὰ διπλασιάσουν τὶς προσπάθειές τους γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς δεύτερης ἀφρικανοασιατικῆς συνδιάσκεψης καὶ νὰ κάνουν τὸ πᾶν γιὰ ν' ἀποτελέσῃ αὐτὴ μιὰ σπουδαῖα συνεισφορὰ στὴν ἐπαλήρωση τῶν σκοπῶν πρὸς τοὺς δρούσους ἀποθέλειουν τὰ θυδιά τῆς ἀνθρωπότητας.

Ἡ ἀφρικανοασιατικὴ συνδιάσκεψη, κατὰ τὴν γνώμη τῶν τεσσάρων ἀρχηγῶν, θὰ προσφέρει ὑπηρεσία στὴν παγκόσμια εἰρήνη, γιατὶ οἱ ἀφρικανοασιατικοὶ λαοὶ εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ἐντείνουν τὶς προσπάθειές τους γιὰ τὸ ξερίζωμα τοῦ ἡμεριαλισμοῦ, τοῦ ἀποκιμοῦ καὶ τοῦ νεοαποκιμοῦ.

Οἱ τέσσαρες ἀρχηγοὶ καλοῦν τοὺς λαοὺς καὶ τὶς κυβερνήσεις τῶν ἀφρικανοασιατικῶν χωρῶν νὰ δώσουν στὸ ἀκέραιο τὴν ὑποστήριξή τους καὶ τὴν συνεργασία τους στὴν δεύτερη ἀφρικανοασιατικὴ συνδιάσκεψη γιὰ νὰ ἔχει τὶς μεγαλύτερες ἐπιτυχίες.

Οἱ τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἐπιβεβαιώνουν τὴν ἀπόφασή των νὰ ἐνισχύσουν ἀκόμα περισσότερο τοὺς δεσμοὺς φιλίας καὶ τὴν συνεργασία ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς τῶν τεσσάρων χωρῶν στὰ πλαίσια τῶν κοινῶν συμφερόντων των.

Ο πρόεδρος Ἀγιούμπρο Χάν, ὁ πρόεδρος Σουκάρον καὶ ὁ πρωθυπουργὸς Τσού-Ἐν-Λάσι ἐκφάξουν τὶς ελλικονεῖς εὐχαριστίες τους γιὰ τὴν θεομή φιλοξενία ποὺ τοὺς ἐπιφύλαξαν ὁ πρόεδρος Νασέρ, ὁ λαὸς καὶ ἡ Κυβέρνηση τῆς Ἐνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας.

30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1965

**"Αρθρο της Σύνταξης της «Λαϊκής Ήμερησίας»
και της Σύνταξης της «Κόκκινης Σημαίας»**

ΑΣ ΑΓΩΝΙΣΘΟΥΜΕ ΩΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ENANTION ΤΟΥ ΧΡΟΥΣΤΣΩΦΙΚΟΥ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΜΟΥ

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς 2ῆς ἐπετείου τῆς δημοσίευσης τῶν «Προτάσεων σχετικὰ μὲ τὴ γενικὴ γραμμὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος»

Ο χρόνος περνάει γρήγορα. Έχουν περάσει κιώλας δυὸς χρόνια απὸ τὴ δημοσίευση τῶν «Προτάσεων σχετικὰ μὲ τὴ γενικὴ γραμμὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος» τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Κίνας.

Στὴν θεορία τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος, τὰ δύο χρόνια δὲν εἶναι παρὰ μᾶς στιγμή. Άλλα πόσο πείσματάδης ἦταν ὁ ἀγώνας καὶ πόσες μεγάλες ἀλλαγές ἔγιναν μέσα σ' αὐτά τὰ δύο χρόνια!

Ἐνας δλέθριος ἄνεμος ἐπέπειτες ἐδῶ καὶ δυὸς χρόνια πάνω στὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα. Η ἡγεσία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Σοβιετικῆς «Ἐνοσοῦς, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Χρουστσόφ, ἥθελε νὰ ἐπιβάλλει τὴν φεβίζοντική της γραμμὴ στὰ ἀδελφὰ κόμματα, δηλαδὴ τὴ γενικὴ γραμμὴ τῆς τῆς λεγόμενης «εἰληνικῆς συνέπαρξης» τῆς «εἰληνικῆς ἀμιλλᾶς» τοῦ «εἰληνικοῦ περάσματος», τοῦ «παλλαῖκοῦ Κράτους» καὶ τοῦ «παλλαῖκοῦ κόμματος» ποὺ καθόρισε τὸ 20δ καὶ τὸ 22ο συνέδριο τοῦ ΚΚΣΕ.

Δὲν σταμάτησε νὰ δίνει τὸ ποθόσταγμα τῆς γενικῆς ἐπίθεσης ἐναντίον τῆς Κίνας, τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τῶν λαῶν καὶ ἔφθασε νὰ σκαρώνει μεγάλες ἀντιμαρξιστικὲς - ἀντιλενινιστικὲς φάρσες στὰ συνέδρια πέντε ἀδελφῶν κομμάτων τῆς Εὐρώπης. Διεύθυνε καμιὰ σαρανταριὰ κομμουνιστικὰ κόμματα στὶς παράφρονες ἐπιθέσεις τους ἐναντίον τοῦ Κ.Κ.Κ. καὶ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν μαρξιστικῶν - λενινιστικῶν κομμάτων. Φαινόταν ὅτι «δλέκληη η πόλη θὰ χανόταν μέσα στὸ σκοτεινὸν σύνεφο»

Η γενικὴ μαρξιστικὴ-λενινιστικὴ γραμμὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος

Οι «Προτάσεις σχετικὰ μὲ τὴ γενικὴ γραμμὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος» ποὺ ἐκτέθηκαν ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Επιτροπὴν τοῦ Κ.Κ.Κ. στὶς 14 Ιουνίου 1963 ἀνέβασαν ποὺ ψηλὰ τὴ σημαία τῆς ἐπανάστασης, διέλυσαν τὴν πυκνὴ διάχλη τοῦ χρουστσεφικοῦ φεβίζοντιμοῦ καὶ διαφύλαξαν τὴν καθαρότητα τοῦ μαρξισμοῦ λενινισμοῦ.

Οι «Προτάσεις σχετικὰ μὲ τὴ γενικὴ γραμμὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος» ἦταν μιὰ ἀπάντηση τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς τοῦ Κ.Κ.Κ. στὴν ἐπιστολὴ τῆς 30 Μαρτίου 1963 τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς τοῦ ΚΚΣΕ. Σὲ αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν, ἡ Κεντρικὴ Επιτροπὴ τοῦ ΚΚΣΕ είχε ἐκθέσει συστηματικὰ τὶς ἀπόψεις τῆς πάνω σὲ μιὰ σειρὰ προβλήματα μεγάλης σπουδαιότητας τῆς ἐποχῆς μας καὶ ίδιαίτερα γιὰ τὸ πρόβλημα τῆς γενικῆς γραμμῆς τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος. Η Κεντρικὴ Επιτροπὴ τοῦ Κ.Κ.Κ. θεώρησε ὅτι ἦταν πολὺ καλὸ ποὺ τέθηκε αὐτὸν τὸ πρόβλημα. Πραγματικά, οἱ διαφορὲς οἱ δοποῖς ἀπὸ τὸ 20δ Συνέδριο τοῦ ΚΚΣΕ, ἔφεραν σὲ ἀντίθεση τὴν ήγειρα τοῦ ΚΚΣΕ μὲ ἔμπειρος καὶ μὲ δλα τὰ ἄλλα μαρξιστικὰ - λενινιστικὰ κόμματα δὲν εἶναι πάνω στὸ ἔνα ή στὸ ἄλλο ίδιαίτερο πρόβλημα, ἀλλὰ εἶναι διαφορές ἀρχῆς πάνω σὲ μιὰ σειρὰ βασικὰ προβλήματα ποὺ ἐνδιαφέρουν τὴν σύγχρονη πραγκόσμια ἐπανάσταση, διαφορές ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴ γενικὴ γραμμὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος. Αὐτὲς οἱ διαφορές συμπυκνώνονται σ' αὐτὸν: οἱ λαοὶ ποὺ ξοῦν ἀκόμη κάτω ἀπὸ τὸ ίμπεριαλιστικὸ καὶ καπιταλιστικὸ σύστημα, δηλαδὴ τὰ δυὸ τρίτα τοῦ παγκόσμιου πληθυσμοῦ, πρέπει ή δχι νὰ κάμουν τὴν ἐπανάσταση: Οι λαοὶ ποὺ δρίσκονται ήδη στὸ δρόμο τοῦ σοσιαλισμοῦ, δηλαδὴ τὸ τρίτο τοῦ παγκόσμιου πληθυσμοῦ, πρέπει ή δχι νὰ συνεχίσουν τὴν ἐπανάσταση ὡς τὸ τέλος: Πρόκειται ἐδῶ γιὰ τὶς ποὺ στοιχειώδεις ἀρχὲς ποὺ τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα καὶ κάθε προλεταριακὸ κόμμα ποὺ δρεῖλονται νὰ πράγμασσον καὶ γιὰ τὰ ποὺ βασικὰ καθήκοντα ποὺ πρέπει νὰ πραγματοποιήσουν.

Στὶς «Προτάσεις σχετικὰ μὲ τὴ γενικὴ γραμμὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος» ἡ Κεντρικὴ Επιτροπὴ τοῦ Κ.Κ.Κ. παρέμεινε ἀκλόνητη στὴν ἐπαναστατικὴ μαρξιστικὴ-λενινιστικὴ θεωρία, στὸ κοινὸ δρόμο τῆς 'Οκτωβριανῆς 'Επανάστασης καὶ στὶς ἐπαναστατικὲς ἀρχὲς τῶν Δηλώσεων τοῦ 1957 καὶ τοῦ 1960. 'Απὸ τὴν μιὰ πλευρὰ ἀπέλυσε συστηματικὰ τὴ θεωρία καὶ τὴ γενικὴ γραμμὴ τοῦ χρουστσεφικοῦ φεβίζοντιμοῦ καὶ ἀποκάλυψε τὸ πραγματικὸ τους περιεχόμενο, δηλαδὴ τὴ προδοσία τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ καὶ τῆς ὑπόθεσης τῆς παγκόσμιας προλεταριακῆς ἐπανάστασης. 'Απὸ

την άλλη πλευρά, στὸ φῶς τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ, ἀνέλυσε τὶς ἀντιθέσεις τοῦ σύγχρονου κόσμου καὶ ἀπάντησε σὲ μὰ σειρὰ ἐρωτήματα σχετικὰ μὲ τὴ παγκόσμια ἐπανάσταση τῆς ἐποχῆς μας.¹ Επεξεργάστηκε μιὰ γενικὴ μαρξιστικὴ λενινιστικὴ γραμμὴ γιὰ τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸν κίνητμα διαμετρικὰ ἀντίθετη ἀπὸ τὴ γενικὴ γραμμὴ τοῦ χρονοτσεφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ.

Ἡ γενικὴ γραμμὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κίνηματος ποὺ προτάθηκε ἀπὸ τὴ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κ.Κ.Κ. μπορεῖ νὰ συνοψιστεῖ κατὰ τὸν ἀκόλουθο τρόπο: «Ἐνότητα ὅλων τῶν προλεταρίων τοῦ κόσμου, ὅλων τῶν προλεταρίων καὶ ὅλων τῶν καταπιεζόμενων λαῶν καὶ ἐθνῶν τοῦ κόσμου γιὰ νὰ ἀγωνισθοῦν κατὰ τὸν ἡμεραιλισμὸν καὶ τῆς ἀντίδρασης στὶς διάφορες χῶρες, γιὰ νὰ ἔξασφαλίσουν τὴν παγκόσμια εἰρήνη, γιὰ νὰ ὑποικιάσουν τὴν παγκόσμια εἰρήνη, γιὰ τὴν ἀδημοκρατίαν τὴν στερέωση τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου καὶ τὴν αὔξηση τῆς λοχώς του, γιὰ νὰ δοηγήσουν τὴ παγκόσμια προλεταριακὴ ἐπανάσταση, ἀπὸ στάδιο σὲ στάδιο, ὡς τὴ τελικὴ νίκη καὶ νὰ κτίσουν ἔνα καινούργιο κόσμο χωρὶς ἡμεραιλισμό, χωρὶς καπιταλισμὸν καὶ χωρὶς ἐκμετάλλευση ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο.

Ἀντὴ εἶναι μιὰ γενικὴ γραμμὴ ἡ δοπία ἐπιτρέπει στοὺς λαοὺς ὅλων τῶν διεθνῶν νὰ διεξάγουν μὲ σταθερότητα τὸν ἐπαναστατικὸν τοὺς ἀγώνας, νὰ δοηγήσουν τὴ παγκόσμια ἐπανάσταση τοῦ προλεταριάτου πρὸς τὸ τελικό της σκοπὸν καὶ νὰ ἀγωνισθοῦν ἐπίσης μὲ περισσότερη ἀποτελεσματικότητα ἐναντίον τοῦ ἡμεραιλισμοῦ καὶ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης. Ἀντὴ εἶναι μιὰ γενικὴ μαρξιστικὴ - λενινιστικὴ γραμμὴ ἡ δοπία ἔξασφαλίζει, δχι μόνον, τὴ συγνοική νίκη τῆς ἐπανάστασης ἀλλὰ ἐπίσης μιὰ διαρκὴ εἰρήνη τὸν κόσμο.

Οἱ «Προτάσεις σχετικὰ μὲ τὴ γενικὴ γραμμὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κίνηματος» ποὺ διατυπώθηκαν ἀπὸ τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ΚΚΚ εἶναι ἔνα προγραμματικὸν ντοκουμέντο. Ἐπιχειροῦν μιὰ καθαρὴ διάκριση ἀνάμεσα στὸ μαρξισμὸν - λενινισμὸν καὶ τὸ χρονοτσεφικὸν ρεβιζιονισμὸν σὲ μὰ σειρὰ προβλήματα μεγίστης σημαντικός ὡς πρὸς τὴν σύγχρονη παγκόσμια ἐπανάσταση καὶ προσφέρουν στὸ θεωρητικὸν τομέα μιὰ σπουδαία συνεισφορὰ στὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ χρονοτσεφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ.

Ἡ δημοσίευση τῶν «Προτάσεων σχετικὰ μὲ τὴ γενικὴ γραμμὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κίνηματος» σημειώσεις τὴν ἀρχὴ μιᾶς καινούργιας φάσης τοῦ ἀγώνα ἐναντίον τοῦ χρονοτσεφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ. Ἀπὸ τότε, τὸ ΚΚΚ καὶ τὰ ἄλλα ἀδελφὰ μαρξιστικὰ λενινιστικὰ κόμματα ἀσχισαν μιὰ μεγάλη δημιουργικὴ μὲ τὸ χρονοτσεφικὸν ρεβιζιονισμὸν καὶ ἔξαπλευσαν ἐναντίον του γενικὴ ἀντεπίδεσην. Ἀντὸν τὸ γεγονός ἦταν μιὰ σημαντικὴ καμπὴ στὸν ἀγώνα τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ ἐναντίον τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ. Ἡταν ἡ καμπὴ ἀπὸ τὴν δοτίαν δ χρονοτσεφικὸν ρεβιζιονισμός, μετὰ τὴν γένησην του καὶ τὴν ἀνάπτυξην του, κατέληξε πρὸς τὴν γενικὴ χρεωκοπία του. Ἀντὴ ὑπῆρξε ἐπίσης ἡ καμπὴ ἀπὸ τὴν δοτίαν τὸ ἰδεολογικὸν ρεῦμα τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ ποὺ ἐμφανίσθηκε μετὰ ἀπὸ τὸ Δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο κατέληξε στὴ γενικὴ χρεωκοπία, μετὰ τὴ γένεσην του καὶ τὴν ἀνάπτυξην του.

‘Ἡ ἀνοιχτὴ πολεμικὴ καὶ διεκόπηση σ’ αὐτὰ τὰ δυδ τελευταία χρόνια

Στὰ δυδ χρόνια ποὺ ἀκολούθησαν τὴν δημοσίευση τῶν «Προτάσεων σχετικὰ μὲ τὴ γενικὴ γραμμὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κίνηματος» ποὺ διατυπώθηκαν ἀπὸ τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κ.Κ.Κ., τὰ μαρξιστικὰ - λενινιστικὰ κόμματα καὶ οἱ μαρξιστὲς - λενινιστὲς ὅλου τοῦ κόσμου διεξήγαγαν μιὰ δημόσια συζήτηση σὲ μιὰ ἔκταση χωρὶς προγονούμενο καὶ ἔνα πεισματικὴ ἀγώνα ἐναντίον τῶν χρονοτσεφικῶν ρεβιζιονιστῶν.

Κατὰ τὸν πρώτους δεκάετη μῆνες, δ ἀγώνας κατευθύνθηκε κυρίως ἐναντίον τῆς ἥγεσίας τοῦ ΚΚΣΕ μέ τὸν Χρονοτσοδῷ ἐπιχεφαλῆς καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ὑπολοίπων δικτὼ ἐναντίον τῆς νέας ἥγεσίας τοῦ ΚΚΣΕ ἡ δοπία ἐφαρμόζει τὸ χρονοτσεφικὸν ρεβιζιονισμὸν χωρὶς τὸν Χρονοτσώφ.

διάρκεια αὐτοῦ τοῦ ἀγώνα δ χρονοτσεφικὸς ρεβιζιονισμὸς ἔσκεπτασθηκε σταθερά, πηγαίνοντας ἀπὸ χρεωκοπία σὲ χρεωκοπία, ἐνῶ δ μαρξισμὸς - λενινισμὸς ἀναπτυσσόταν καὶ διαιρέεται.

Ἡ ἀνοιχτὴ πολεμικὴ καὶ διεκόπηση σ’ αὐτὰ τὰ δυδ τελευταία χρόνια πραγματοποιήθηκαν κατὰ τὴν διάρκεια αὐτῶν τῶν δυδ τελευταίων χρόνων πραγματοποιήθηκαν οδησιαστικά πάνω στὰ τρία παρακάτω σημεῖα:

1) «Ἐπαναστατικὸς μαρξισμὸς - λενινισμὸς ἡ ρεβιζιονισμὸς ποὺ ἀντιτίθεται στὴν ἐπανάσταση. Ἀφοῦ είχαμε διατυπώσει τὶς προτάσεις μας σχετικὰ μὲ τὴ γενικὴ γραμμὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κίνηματος, οἱ χρονοτσεφικοὶ ρεβιζιονιστὲς δημοσίευσαν τὴν «Ἀνοιχτὴ ἐπιστολὴ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΣΕ πόδες τὶς δογματικές τοῦ κόμματος καὶ πόδες ὅλους τοὺς κομμουνιστὲς τῆς Σοβιετικῆς «Ἐνωσῆς» μέσα στὴν δοτία προσταθοῦσαν νὰ ὑπερασπισθοῦν τὴ γενική τους γραμμὴ τῆς λεγόμενης «εἰρηνικῆς συνύπαρξης», τῆς «εἰρηνικῆς ἀμιλλᾶς» τοῦ «εἰρηνικοῦ τεράσματος» τοῦ «παλλαϊκοῦ κράτους» καὶ τοῦ «παλλαϊκοῦ κόμματος» καὶ ἐπετέθηκαν ἀδιάντροπα στὸ ΚΚΚ καὶ στὰ ἄλλα μαρξιστικά - λενινιστικά κόμματα.

Ἀντὴ ἡ ἀνοιχτὴ ἐπιστολὴ είχε τὸ πλεονέκτημα δι τὴ δδωσε σ’ ὅλους τοὺς μαρξιστές - λενινιστές τὸ δικαίωμα νὰ καταγγείλουν δημόσια τὸ χρονοτσεφικὸν ρεβιζιονισμὸν καὶ τὸν προμήθευσε ὑλικὰ ἀρνητικοῦ χαρακτῆρα γιὰ μιὰ συστηματικὴ κριτικὴ τῆς γενικῆς γραμμῆς τοῦ χρονοτσεφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ. «Οπως ὁ ἀτυχος μάγγος ταῦ παραμυθοῦ, οἱ χρονοτσεφικοὶ ρεβιζιονιστές διαπράξαν μὲ τὸν ρεβιζιονιστὲς τὰς παραμυθινὰ τοῦ παραμυθοῦ, οἱ χρονοτσεφικοὶ ρεβιζιονιστές διαπράξαν μὲ τὸν ρεβιζιονιστὲς τὰς παραμυθινὰ τοῦ παραμυθοῦ. Οἱ μαρξιστὲς - λενινιστές διεξήγαγαν τὴν πολεμικὴ κάτω ἀπὸ διάφορες μορφὲς μὲ τὸν χρονοτσεφικὸν ρεβιζιονιστές. Στὸ διάστημα τῶν δέκα μηνῶν, γράψαμε ἐννέα ἀρδονα γιὰ τὴν ὑποκήπη σπουδαὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΣΕ.

Στηριζόμενοι στὰ γεγονότα, ἔξετάσμε μιὰ σειρὰ σπουδαίων προβλημάτων ἀρχῆς σχετικὰ μὲ τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸν κίνημα τῆς σημερινῆς ἐποχῆς καὶ ἀποπόντας ἔτσι ἀπὸ τὸ Χρονοτόφ τὴ μάσκα τον μαρξισμὸν - λενινισμὸν, ἔσκεπτασμε ἀδόμη περισσότερα στὸν λαοὺς τοῦ κόσμου τὸ πρόσωπο τοῦ ἀποστάτη τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ.

2) Συμμαχία μὲ ὅλους τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου ἐναντίον τοῦ ἀμερικανικοῦ ἡμεραιλισμοῦ καὶ τῶν λακέδων ἡ συμμαχία μὲ τὸν ἀμερικανικὸν ἡμεραιλισμὸν καὶ τὸν λακέδες τοῦ ἐναντίον τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Μετὰ τὴν δημοσίευση τῆς ἀνοιχτῆς τοὺς ἐπιστολῆς, οἱ χρονοτσεφικοὶ ρεβιζιονιστές διέπραξαν μὲ τὸν προδοτικὲς πράξεις ἀπὸ τὶς δοπίες ἡ πλη γνητὴ εἶναι ἡ σύναψη μὲ τὶς ΗΠΑ καὶ τὴ Μεγάλη Βρετανία τῆς Συμφωνίας γιὰ τὴ μερικὴ ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν. Εἶναι ἡ πλη γνητὴ ἀπόδειξη τῆς προδοσίας ἀπὸ τὸν χρονοτσεφικὸν ρεβιζιονιστές τῶν συμφερόντων τὸν σοβιετικοῦ λαοῦ, τῶν λαῶν τῶν ἄλλων σοσιαλιστικῶν κρατῶν καὶ ὅλων τῶν φιλεργητῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Μὲ τὴν ἐνναριά τοῦ δημοσίευση τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν. Εἶναι ἡ πλη γνητὴ ἀπόδειξη τῆς προδοσίας ἀπὸ τὸν χρονοτσεφικὸν ρεβιζιονιστές τῶν συμφερόντων τὸν σοβιετικοῦ λαοῦ, τῶν λαῶν τῶν ἄλλων σοσιαλιστικῶν κρατῶν καὶ ὅλων τῶν φιλεργητῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Μὲ τὴν ἐνναριά τοῦ δημοσίευση τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν. Τὰ γεγονότα ποὺ δύοσε ἡ ὑπογραφὴ ἀντῆς τῆς συμφωνίας καὶ οἱ ἄλλες προδοτικὲς ἐνέργειες, τὸ ΚΚΚ καὶ δῆλη οἱ μαρξιστὲς - λενινιστές τοῦ κόσμου κατήγειλαν σὲ τὸν διάδοχο τῆς συμμαχία τοῦ χρονοτσεφικῶν ρεβιζιονιστῶν μὲ τὶς δυνάμεις τοῦ πολέμου ἐναντίον τῶν δυνάμεων τῆς ελ ογής, μὲ τὶς ΗΠΑ ἐναντίον τῆς Κίνας καὶ μὲ ὅλους τοὺς ἀντιδραστικοὺς ἐναντίον τῶν λαῶν. Τὰ γεγονότα δείχνουν δι τὴ ἀμερικανοσοβιετικὴ συνεργασία γιὰ κυριαρχία στὸ κόσμο, ἀποτελεῖ τὴν θυγὴ τῆς γενικῆς γραμμῆς τοῦ χρονοτσεφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ.

Ἐνότητα ἡ διάσταση. Οἱ χρονοτσεφικοὶ ρεβιζιονιστές ποὺ εἶναι προδότες τοῦ Μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ καὶ τοὺς προλεταριακοὺς διεθνοῦς σχετικές της Ιστορίας. Στὴ σύνοδο τῆς ὅλου μελείας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΣΕ ποὺ ἔγινε τὸ Φεβρουαρίο τοῦ 1964, παρουσίασαν μὲ τὶς δυνάμεις τοῦ πολέμου ἐναντίον τῶν δυνάμεων τῆς ελ ογής, μὲ τὶς ΗΠΑ ἐναντίον τῆς Κίνας καὶ μὲ ὅλους τοὺς ἀντιδραστικούς ἐναντίον τῶν λαῶν. Τὰ γεγονότα δείχνουν δι τὴ διάσταση τῆς συνεκεψης γιὰ μιὰ ἀνοιχτὴ διάσταση τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κίνηματος. Σὲ συμφωνία μὲ πολλὰ ἄλλα ἀδελφὰ κόμματα, τὸ ΚΚΚ κατήγειλε οδησιαστικὰ αὐτὴ τὴ συνωμοσία καὶ μποϊκοτάρισε ἀποφασιστικὰ τὴν δια σπαστική τοὺς σύσκεψη. Στὴν ἐπιστολὴ τῆς 28ης Ιούλιου

1964 ποδς την Κεντρική 'Επιτροπή του ΚΚΣΕ, ή Κεντρική 'Επιτροπή του ΚΚΚ υπογράμμισε: «Η ήμέρα της σύγκλησης της διάσκεψής σας θα είναι η ήμέρα του κατεβάσματός σας στο τάφο».

Πηγαίνοντας από την προδοσία στὸ πρακτικὸ τομέα, απὸ τὴ διάσπαση στὸ πολιτικὸ πεδίο στὴν διάσπαση στὸ δραγανωτικὸ πεδίο, οἱ χρονοτεσεικοὶ οεβίζιονιστὲς καταράντισαν βαθμαῖα σὲ ἀνεπανόρθωτο δρῦμο. Τὰ γεγονότα ἔξελλιθηραν τόσο γοήγορα ποὺ δὲ Χρονοτσώφ διώχτηρε ἀπ' τὴ σκηνὴ τῆς 'Ιστορίας ποὶ ἄκομα νὰ τελειώσουμε τὴ σύνταξη σειρᾶς ἄρθρων γιὰ τὴν ἀνοιχτὴ ἐπιστολὴ τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς του ΚΚΣΕ καὶ ποὶ ἀκόμα η ἡγεσία του ΚΚΣΕ νὰ ἔχει τὸν καιόδ νὰ ουγκαλέσει τὴ γελοία τῆς διασπαστικῆς διάσκεψην.

Στὸ διάστημα αὐτῶν τῶν δύο τελευταίων χρόνων, η ἐπιθετικὴ φύση τοῦ λιμπεριαλισμοῦ, μὲ ἐπικεφαλῆς τῆς ΗΠΑ, ἀποκαλύφθηκε ἀκόμη πὺ καθορά. Οἱ ἐπαναστατικοὶ ἀγώνες τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς, τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς καὶ τῶν ἄλλων περιοχῶν τοῦ κόσμου εἰχαν νέες ἐπιτυχίες. 'Ο χρονοτεσεικὸς οεβίζιονισμὸς προχωρήσε απὸ χρεωκόπη σὲ χρεωκόπια, δὲ μαρξισμὸς - λενινισμὸς ἀπὸ νίκη. 'Ολα αὐτὰ ἀποδεικνύντο ὅτι η γενικὴ γραμμὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος ποὺ εἰχαμε προτείνει είναι σωστή, ὅτι δὲ ἀγώνας ἐναντίον τοῦ χρονοτεσεικοῦ οεβίζιονισμοῦ είναι ἀναγκαῖος καὶ διὰ τοῦ οἰκόπεδος του ΚΚΚ καὶ τοῦ συντρόφου Μάτ-Τσε-Τούνγκ πάνω στὰ σημειώνα σπουδαῖα προβλήματα μπρόσεσαν νὰ ἀντισταθοῦν στὴ δοκιμασία τῆς πρακτικῆς.

Οι νέοι καθοδηγητὲς τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. ζοῦνε μέσα σὲ συνεχεῖς δυσκολίες καὶ ἔρχονται διαρκῶς σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς ἑαυτούς τους

Ἡ πτώση τοῦ Χρονοτσώφ είναι μιὰ σημαντικὴ νίκη τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ, ἀλλὰ δὲν σημαίνει ὅτι δὲ χρονοτεσεικὸς οεβίζιονισμὸς δέχηται στήριγμα, δὲν σημαίνει καθόλου, ὅτι μαρούνε νὰ σταματήσουμε τὸν ἀγώνα ἐναντίον του.

Ἡ νέοι ἥγετες τοῦ ΚΚΣΕ δὲν απόρεσαν νὰ κάμουν δικαιοφειτικὰ παρὰ νὰ διάχουν τὸν Χρονοτσώφ, ἀλλὰ πῆσαν δῆῃ τὴν κληρονομίαν τοῦ χρονοτεσεικοῦ οεβίζιονισμοῦ. 'Εδήλωσαν ἐπανειλημένα ὅτι η γραμμὴ ποὺ καθόρισε τὸ 20δ καὶ τὸ 22ο συνέδριο καὶ τὸ Πρόγραμμα τοῦ ΚΚΣΕ ήταν καὶ θὰ παραιείνει «ἡ μόνη καὶ ἀκλόνητη» γραμμὴ τῆς ἐσωτερικῆς τους καὶ δέχεται τοὺς πολιτικῆς. "Οταν μιὰ ἀντιπροσωπεία τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμιστας καὶ τῆς κινηζικῆς κινήσης πῆγε στὴ Μόσχα μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς 47ης ἐπετείου τῆς 'Οκτωβριανῆς ἐπανάστασης, οἱ νέοι ἥγετες τοῦ ΚΚΣΕ τῆς ἐδήλωσαν διὰ τίποτε, οὐτε η ἐλάχιστη διαφορά, δὲν τὸν χωρίζει ἀπὸ τὸν Χρονοτσώφ. σχετικὰ μὲ τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα καὶ τὴ σάση τους πρὸς τὴν Κίνα. "Ολες τους οἱ πράξεις ἀπὸ τὸν καιόδ ποὺ ἀνέβηκαν στὴν ἔξυπνία, ἕδω καὶ δικτὸν μῆνες, δείχνουν ὅτι βαδίζουν πραγματικὰ στὸ δρόμο τοῦ Χρονοτσώφ καὶ ἐφαρμόζουν τὸ χρονοτεσεικὸ οεβίζιονισμὸ χωρὶς τὸν Χρονοτσώφ.

"Τοτερα ἀπὸ δύλα αὐτά, δὲν είναι καθόλου ἐκπληκτικὸ ὅτι μετὰ τὴν πτώση τοῦ Χρονοτσώφ, αὐτοὶ ποὺ πῆραν τὴ θέση τους συνεγένονται νὰ ἐνεργοῦν μὲ τὸν ἵδιο τρόπο ποὺ ἐνεργοῦν αὐτοὶ. Οἱ μαρξιστὲς - λενινιστὲς ἀπὸ τὸν καιόδ παρετέρησαν διὰ τὸ ἐμφάνιση τοῦ χρονοτεσεικοῦ οεβίζιονισμοῦ δὲν ήταν καθόλου ἔνα προσωπικὸ πρόβλημα, οὐτε ἔνα τυγαῖο φαινόμενο, ἀλλὰ δρεῖται σὲ βαθὺς κοινωνικὲς αἵτιες. Elvai ἀποτελεσμα τῆς ἀνάπτυξης τῶν καπιταλιστικῶν δυνάμεων στὴ Σοβιετικὴ 'Επινοια, είναι ἐπίσης ξενα προΐσην τῆς λιμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς.

'Αφοῦ δὲ Χρονοτσώφ, αὐτὸν δὲν αἴνιγμα ποὺ κατατράγοντας ἀπὸ φιλοδοξία, ἀνέβηκε στὴν ἔξυπνία καὶ δοπακὲς βαθμαῖα τὴν ἡγεσία τοῦ Κόμιστας καὶ τὸν σοβιετικὸ Κράτος, τὰ νέα ἀστικὰ στοιχεῖα τῆς σοβιετικῆς κοινωνίας ἔγιναν θαθμαῖα ἔνα προνομιούχο ἀστικὸ στρῶμα, ἀντιτιθέμενο στὸ σοβιετικὸ λαό. Αὐτὸν δὲ προνομιούχο στρῶμα είναι η κοινωνικὴ βάση τῆς οεβίζιονιστικῆς κλίκας τοῦ Χρονοτσώφ, ἕνων αὐτὸς είναι δὲ πολιτικὸς ἐκπρόσωπος αὐτοῦ τοῦ προνομιούχου στρῶματος.

Αὐτοὶ, ἀντικατέστησαν τὸν Χρονοτσώφ διὰ ἔξι αἵτιες τοῦ οεβίζιονισμοῦ ποὺ δὲν μπροσσεῖ, ἀλλὰ γιατὶ ἀποδείχθηκε τόσο ἥλιθιος καὶ είχε τέτοια ἀνυποληφτία ποὺ δὲν μπροσσεῖ νὰ κρατηθεῖ, κτυπημένος, ἀπὸ τὶς δυσκολίες τόσο στὸ δέχεται τοὺς πολιτικοὺς αἵτιες, ἔγκαταλειπέμενος ἀπὸ τὶς μᾶζες;

καὶ ἀπὸ τὸν δικούς τους, καταπονημένος ἀπὸ μομφές καὶ ἀπειλούμενος ἀπὸ πάρα πολλὲς ὑποβόσκουσες κρίσεις. 'Η οεβίζιονιστικὴ γραμμὴ δὲν ἦταν ποτὲ ἄλλο πρᾶγμα παρὰ ἔνα ἀμάξιο ποὺ καταφέρει καὶ αὐτὸς δὲ ἀγόρικος δὲ Χρονοτσώφ τὸ ἔχανε νὰ τραντάξεται σὲ τέτοιο σημεῖο ποὺ ἀπειλούνταν η δεσπόζουσα θέση τοῦ προνομιούχου στρῶματος τῆς Σοβιετικῆς 'Ενωσης, τόσο πολὺ ποὺ τὸ πρόσωπο τοῦ Χρονοτσώφ είχε γίνει ἐμπόδιο στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ χρονοτεσεικοῦ οεβίζιονισμοῦ. Γιὰ νὰ διαφύλαξον πάλι συμφέροντας τὸν προνομιούχο στρῶματος τῆς Σοβιετικῆς 'Ενωσης καὶ νὰ συνεχίσουν τὴ οεβίζιονιστικὴ γραμμή, ἔπρεπε λοιπὸν νὰ διωχθεῖ δὲ Χρονοτσώφ καὶ νὰ τὸν ἀντικαταστήσουν ἄλλοι.

Πράγματι, οἱ νέοι ἥγετες ποὺ ἀντικατέστησαν τὸν Χρονοτσώφ είναι μέλη τοῦ πληρώματος του. 'Η πολιτικὴ καροιέα τῶν προσώπων τὰ δοτία σχηματίζουν τὸ πυρήνα, είναι ἀδιαχώριστα συνδεδεμένη μὲ τὸν Χρονοτσώφ. Δὲν είναι αὐτοὶ ποὺ ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὸν Χρονοτσώφ ἔξαπέλυσαν μεγάλη καμπάνια ἔναντιον τοῦ Στάλιν καὶ ἐπεκείσθησαν δραστήρια νὰ ἀποκαταστήσουν τὸν καπιταλισμὸ; Δὲν είναι αὐτοὶ ποὺ μαζὶ μὲ τὴν Χρονοτσώφ ἔξαπέλυσαν μεγάλης ἔκτασης ἐναντίον τοῦ ΚΚΚ καὶ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν μαρξιστικῶν - λενινιστικῶν κομμάτων; Δὲν είναι αὐτοὶ ποὺ πλάι - πλάι μὲ τὸν Χρονοτσώφ ἐργάσθηκαν γιὰ τὴ διάσπαση τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρῶματος καὶ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος; Δὲν είναι ἀκόμη ποὺ τὸν ένωθηκαν μὲ τὸν Χρονοτσώφ γιὰ νὰ συμμαχήσουν μὲ τὸν ἀμερικάνικο λιμπεριαλισμὸ γιὰ νὰ ἀντιταχθοῦν στοὺς ἐπαναστατικοὺς ἀγώνας τῶν λαῶν διότου τοῦ κόσμου;

Αὐτοὶ οἱ παῖδες γνώμωνοι βρίσκονται σήμερα μπροστά σ' ένα δύσκολο πρόβλημα τὸ δοτίο τὸν ἐμποδίζει στὸ δημόσιοτερο σημεῖο: πῶς θὰ κατασκευάσουν μὰ καινούργια προσωπικότητα. 'Αφοῦ ἔδωξεν τὸν Χρονοτσώφ, οἱ νέοι ἥγετες είναι ὑποχρεωμένοι νὰ πάζουν κωμαδία, νὰ κάνουν μερικὲς χειρονομίες γιὰ νὰ γίνει πιστευτὸς ὅτι είναι διαφορετικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς. 'Αλλὰ δροῦ είναι, δοῦλοι ὅπως δὲ Χρονοτσώφ, οἱ πολιτικοὶ ἐκπρόσωποι τοῦ προνομιούχου στρῶματος τῆς Σοβιετικῆς 'Ενωσης, δὲν μποροῦν παρὰ νὰ ἐνεργοῦν σύμφωνα μὲ τὸ συμφέροντα τοῦ προνομιούχου στρῶματος καὶ νὰ ἐφαρμόζουν τὴ οεβίζιονιστικὴ γραμμή. Πάνω σὲ αὐτὸν τὸ βασικὸ πόδιλμα δὲν μποροῦν νὰ διαφέρουν ἀπὸ τὸν Χρονοτσώφ. Γ' αὐτὸν τὸ λόγο γίνεται, ζοῦν μέσα σὲ διαρκεῖς δυσκολίες καὶ ἔρχονται συνεχῆς σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν έαυτό τους.

Είναι ἀνίκανοι νὰ ἐξηγήσουν τὶς ἀντιθέσεις ποὺ ἔκδηλονται στὸν λόγους τους. Σήμερα λένε αὐτὸν, αὔριο ἄλλο καὶ κάθε φορὰ δύνονται ἔνα καστούκι στοὺς ἑαυτούς τους. Λένε ὅτι δὲ ἀμερικάνικος λιμπεριαλισμὸς είναι δὲ «ἐπιδρομέας», εἶδος διεθνῆς κωροφύλακας» ὅτι είναι «στὶς ήμέρες μαζὶ η κυριωτερη δύναμη τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐπίθεσης», ἀλλὰ μεταβάλουν συγχρόνως τὴν κυριωτηρη Τζόνσον σὲ «ευνετὴ» καὶ «μετριοπαθή» καὶ διακηρύζουν ὅτι μπορεῖ νὰ ἐλλίπεται κανέλις ὅτι αὐτὴ «παίρνει τὰ κατάλληλα μέτρα στὸ τελευταῖο πνεύμα τῆς βελτιώσεως τοῦ παγκόσμιου πολιτικοῦ κλίματος»⁽¹⁾. Διατείνονται ὅτι θέλουν νὰ ἀντιταχθοῦν στὸν ἀμερικάνικο λιμπεριαλισμό, ἀλλὰ βεβαιώνουν ἄλλον ὅτι ὑπάρχει «πεδίο ἀρκετά πλατύ γιὰ συνεργασία»⁽²⁾ ἀνάμεσα στὸν Σοβιετικής 'Ενωσης καὶ τὶς ΗΠΑ. Καταδικάζουν μερικὲς φορὲς τὸν ἀμερικάνικη ἐπίθεση στὸ Βιετνάμ, ἀλλὰ τελειώνουν πάντοτε μὲ τὸ νὰ ἐπανέλθουν στὴν «βελτίωση τῶν σοβιετομερικάνικων σχέσεων» καὶ προσπαθοῦν νὰ περιλάβουν δῆλα τὰ προβλήματα τοῦ κόσμου μέσα στὴ τροχιά τῆς «σοβιετομερικάνικης συνεργασίας».

'Ακόμη, είναι ἀνίκανοι νὰ ἐξηγήσουν τὶς ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὰ λόγους καὶ στὰ λόγου της.

'Αφοῦ βεβαιώνουν ὅτι θέλουν νὰ ἐνθυδοσύνη μὲ τοὺς λαοὺς δῆλους τοῦ κόσμου γιὰ νὰ ἀντιταχθοῦν στὸν ἀμερικάνικο λιμπεριαλισμό, γιατὶ προσπαθοῦν νὰ πολλαπλασιάσουν τὶς ἐπαρέσ τους, νὰ ἐντείνουν τὶς συμπατιγνίες τους, νὰ ἀνταλλάσουν πληροφορίες μαζὶ τους καὶ μὲ τὶς σωτηρίης συμφωνία, νὰ καταπνίγουν ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὸ ἀμερικάνικο λιμπεριαλισμὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν;

'Αφοῦ βεβαιώνουν ὅτι θέλουν νὰ ὑποστηρίξουν τὰ ἐθνικο-

1. «Ισθέστια», 5(11)1964.

2. Λόγος τοῦ Γκρομπόντο στὴ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ ΟΗΕ, 7 Νοεμβρίου 1964.

απελευθερωτικά κινήματα της 'Ασίας, της 'Αφρικής και της Λατινικής 'Αμερικής, γιατί συνομωτούν μὲ τις ΗΠΑ νὰ δημιουργήσουν μιὰ μόνη δύναμη τοῦ ΟΗΕ, μὲ ἄλλα λόγια, νὰ δργανώσουν ἔνα διεθνή χωροφύλακα γιὰ νὰ καταστέλουν τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν;

'Αφοῦ δεβαιώνουν ὅτι θέλουν νὰ ἐνισχύσουν τὴν ἑνότητα τῶν ἀδελφῶν κομμάτων καὶ τῶν ἀδελφῶν χωρῶν, γιατὶ συνεκάλεσαν τὴν διασπασικὴ σύσκεψη τοῦ Μαρτίου, μέτρο ἀπὸ τὰ πολὺ σοβαρὰ γιὰ τὴ διάσπαση τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος;

'Αφοῦ δεβαιώνουν ὅτι θέλουν νὰ βελτιώσουν τὶς σχέσεις τους μὲ τὰ ἀδελφὰ κόμματα καὶ τὶς ἀδελφὲς χῶρες, γιατὶ ἐπιμένουν νὰ συνεχίζουν τὴν πολιτικὴ τοῦ σωβινισμοῦ τῆς μεγάλης δύναμης ποὺ ἐφάρμοσε δὲ Χρονιστώφωρ ὡς πόδες τὴν 'Αλεξαν., ἀντὶ νὰ παραδεχθοῦν τὸ λάθος τους; Γιατὶ συνεχίζουν μέσα στὴ χώρα τους καὶ στὸ ἔξωτερο ἀκόμη, τὴν προπαγάνδα τους καὶ τὶς ἀντικεντίκες ἐνέργειες, φθάνοντας μέχρι τοῦ σημείου νὰ προσφέρουν στὸ Σάστορ, αὐτὸς τὸ φαβόο τῶν ΗΠΑ, τὸ βῆμα τοῦ Κρεμλίνου γιὰ νὰ ἐπιτεθεῖ στὴν Κίνα; Γιατὶ πάντοτε διεξάγουν ἀνατρεπτικὲς ἐνέργειες καὶ ἀπονομεύουν τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς 'Ιαπωνίας, τὸ ΚΚ τῆς 'Ινδονησίας καὶ τὰ ἄλλα ἀδελφὰ μαρξιστικὰ - λενινιστικὰ κόμματα, φθάνοντας μέχρι νὰ ὑποστηρίζουν ἀνοιχτὰ τὸν Γίρσιο Σύγκα καὶ τὴν παρέα του, ἀποστάτες τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς 'Ιαπωνίας, καὶ βοηθοῦν δραστήρια τὰ Σίγκεο Καμιγιάμα στὴν ἐκλογὴν τοῦ καμπάνια;

'Επὶ πλέον, εἶναι ἀνίκανοι νὰ ἐξηγήσουν τὶς ἀντιδέσεις ποὺ ἐμφανίζονται στὶς πράξεις τους. Προσποιοῦνται ὅτι βοηθοῦν τὸ Βιετνάμ, ἀποκαλύπτοντας προηγούμενως στοὺς ἀμερικανούς, τὰ σχέδιά τους τῆς «βοήθειας» καὶ ἀνατύσουν στὴν Ονάσιγκτων, τὸ Λονδίνο καὶ τὸ Παρίσι ἐντατικὲς ἐνέργειες γιὰ εἰρηνικὲς διαπραγματεύσεις.

Μὲ λίγα λόγια, δυσκολεύονται πολὺ νὰ βροῦν «διέξδιο» γιὰ τὸν ἐπιδρομεῖς ἀμερικάνον. Δὲν εἶναι ἀκριβῶς αὐτὸς ποὺ ἔχουμε καταγγέλει ἐπανελημένα, ὅτι «εβοηθοῦν» τὸ Βιετνάμ μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ ἔχουν ἔνα πολιτικὸ διφελος γιὰ νὰ συμπεριλάβουν τὸ βιετναμέζικο πρόβλημα στὴν τροχιὰ τῆς σοβιετομερικάνικης συνεργασίας; Μερικὰ λόγια τὸν ἀμερικάνων λιμενιαλιστῶν εἶναι χαρακτηριστικά: Λένε ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ σοβιετικῶν ὅπλων στὸ Βιετνάμ εἶναι «ένθαρρυντικὸ στοιχεῖο» τὸ δόπιο «εὖδη» κατευναστικὴ ἐπιφορή καὶ ὅτι «ἡ ἀπὲιδεῖς ἀντιαράθεση τῶν ἀμερικάνικων καὶ σοβιετικῶν δυνάμεων δὲ μπορέσει ἀκόμη νὰ ἐπισπεύσει τὸ ἀνοιγμα τῶν διαπραγματεύσεων γιὰ μιὰ διενθέτηση στὸ Βιετνάμ»(1).

Συγκρινόμενοι μὲ τὸν Χρονιστώφωρ, οἱ διάδοχοι τοῦ ἐφαρμόζουν ἔνα οεβιζιονισμὸ πολὺ ὕπουλο, πολὺ πανούργο καὶ πολὺ επικίνδυνο.

Μὲ δύο λόγια, οἱ ἀντιφατικὲς ἐκδηλώσεις τῆς νέας ἡγεσίας τοῦ ΚΚΣΕ ἀντανακλοῦν, κάτι ποὺ εἶναι συγχρόνως πραγματικὸ καὶ προσποιητικό. Βρίσκει κανεὶς σ' αὐτὸς τὸ ἀληθινὸν καὶ τὸ ψεύτικο. Οφιμένα φαινόμενα ἀποκαλύπτονταν τὴν φύση του, γι' αὐτὸς εἶναι ἀληθινά, ἄλλα δὲν τὴν ἀποκαλύπτονταν γι' αὐτὰ εἶναι ψεύτικα.

Οἱ νέοι ἡγέτες τοῦ ΚΚΣΕ ἔχουν παίξει ὅμορφα ἔνα σωρὸ φτηνὲς κωμῳδίες, καταφεύγουν σ' ἔνα πλήθος ὑπερχρυσῶν, παραμένουν αὐτὸς ποὺ εἶναι, ἡ φύση τους δὲν ἀλλάζει, εἶναι πάντοτε δὲ ζησούστεφικὸς οεβιζιονισμός, δὲ διασπασιμός καὶ δὲ σωβινισμὸς τῆς μεγάλης δύναμης, ἡ σοβιετομερικάνικη συνεργασία γιὰ κυριαρχία στὸ κόσμο. Συγκρινόμενοι μὲ τοὺς Χρονιστώφωρ, ἐφαρμόζουν ἔνα οεβιζιονισμὸ πολὺ ὕπουλο, πολὺ πανούργο καὶ ἐπικίνδυνο.

Συμβαίνει συχνὰ στὴν 'Ιστορία, οἱ ἀντιδραστικὲς δυνάμεις καὶ οἱ δυνάμεις τῆς ἀποσύνθεσης νὰ ἐπαναλαμβάνουν ἔντεχνα σὰν δικά τους προσδεντικὰ καὶ ἐπαναστατικὰ συνθήματα μὲ τὰ δροία προσπαθοῦν νὰ ἐξαπατήσουν τὶς μάζες καὶ νὰ πραγματοποιήσουν τὸν ἀντιδραστικὸ τους σκοπούν. Κάτω ἀπὸ τὴ σημαία τοῦ «μαρξισμοῦ» οἱ οεβιζιονιστὲς τῆς 2ης Διεθνοῦς πρόδωσαν τὴν προλεταριακὴ ἐπανάσταση. Οἱ μενεβίκοι προσπάθησαν νὰ ἐπαναφέρουν τὴν ἀστικὴ δικτατορία χονισμοποιώντας τὰ μπολεσβίκα συνθήματα σχετικὰ μὲ τὰ Σοβιέτ. 'Ο Τίτο ἐφαρμόζει τὸν καπιταλισμὸ στὸ δύναμα τοῦ

«σοσιαλισμοῦ». Σήμερα, ἡ νέα ἡγεσία τοῦ ΚΚΣΕ παίζει τὸ ίδιο παιχνίδι μὲ ταχιδακτυλούργικὸ τρόπο. 'Ἐπαναλαμβάνοντας μερικὰ μαρξιστικά-λενινιστικά συνθήματα, δὲν ἀποβλέπει παρὰ στὸ νὰ δοσει τὴν ἐντέλωση μιᾶς ἀλλαγῆς γιὰ νὰ ἀποκρύψει τὴν οδύσσα τῆς πολιτικῆς της ποὺ εἶναι ἡ συνέση ση τῆς οεβιζιονιστικῆς γομμῆς:

'Η ταξικὴ πάλη παρουσιάζει πολύπλοκα καὶ πολυάριθμα φαινόμενα τὰ δημοτικὰ ἐμφανίζονται μὲ ἀκόμα πολὺ περιπλοκο τρόπο. Μόνο δταν πραγματοποιεῖς μιὰ σοβαρὴ ἐργασία, περιορίζοντας τὸ φέμα γιὰ νὰ προβάλλεις τὴν ἀλήσεια, περνώντας ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια στὸ βάθος, μπορεῖ νὰ διεισδύσεις στὴν ίδια τὴν οδύσσα τῶν πραγμάτων διὰ μέσου τῶν πολύπλοκων φαινούμενων. Μόνο ἀπὸ τὴν ἐργασία ση τὸν άντικειμένον πράγματος, μπορεῖς νὰ ἔχεις μιὰ γνώση σχετικὰ πολὺ βαθειά καὶ σωστὴ αὐτὸν τὸν ἀντικειμένον πράγματος στὸ σύνολο του. 'Ο μαρξισμὸς - λενινισμὸς εἶναι γιὰ μιᾶς συγχρόνων ένα τηλεσκόπιο καὶ ἔνα μικροσκόπιο, μιᾶς ἐπιτρέπει ποὺ βγάλουμε τὴν οδύσσα ἐνός πράγματος πέρα απὸ τὰ φαινόμενα. "Εχοντας ἀσχοληθεῖ τόσα χρόνια μὲ τὸ χρονιστεφικὸ οεβιζιονισμό, μάθαμε νὰ εἴμαστε περισσότερο διορατικοί. "Εχοντας μάθει νὰ γνωρίζουμε τὸν Χρονιστώφωρ εἴμαστε σὲ θέση νὰ διακρίνουμε πολὺ εύκολα τὴ φύση τῶν διαδόχων του χωρίς νὰ ξεγελιώμαστε ἀπὸ τὴν ἐπίλαστη ἐμφάνισή τους.

Νὰ συνεχίσουμε τὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ χρουστσωφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ, ἀπαντώντας σὲ κάθε του χτύπημα μὲ ἀμεσοῦ χτύπημα

Τώρα, τίθεται ἔνα πρόβλημα στοὺς κινέζους κομμουνιστές. Θὰ διεξάγουν ὅτι τὸ τέλος τὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ χρουστσωφικοῦ οεβιζιονισμοῦ ή θὰ σταματήσουν στὴ μέση τοῦ δρόμου;

Γιὰ τὰ κερδίσουν μιὰ στιγμὴ ἀνάπτυλας, νὰ συγκεντρώσουν πολιτικὰ δρέπη καὶ νὰ πολλαπλασιάσουν τὶς προσπάθειες γιὰ νὰ ἀναπτύξουν τὸ οεβιζιονισμό, οἱ χρονιστεφικοὶ οεβιζιονιστὲς Λάρχονται μὲ χίλιους δυὸ τρόπους νὰ σκεπάσουν τὴ διαχωριστικὴ γομμὴ ἀνάμεσα στὸ μαρξισμὸ - λενινισμὸ καὶ τὸ οεβιζιονισμὸ μὲ τὴ μάταιη ἐλπίδα νὰ διακρίνουν τὸν ἀντιεβεζιονιστικὸ ἀγώνα. Πρέπει νὰ ἐνεργήσουμε ἐντελῶς διαφορετικά, νὰ συνεχίσουμε τὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ χρουστσωφικοῦ οεβιζιονισμοῦ μὲ βάση τῶν καταχτημένες νίκες καὶ νὰ τὸν συνεχίσουμε ἀποφασιστικὰ ὡς τὸ τέλος.

'Απὸ καιρό, ἡ νέα ἡγεσία τοῦ ΚΚΣΕ ξοδεύει ἔνα σωρὸ παχιὰ λόγια γιὰ τὴν «ένότητα». Τὸ γεγονός ὅτι αὐτὸς ποὺ ἀπονόμευσαν στὴν ἑνότητα τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος συγκαλώντας αὐθαίρετα τὴ διασπαστικὴ σύσκεψη τοῦ Μάρτη, μιλάνε σήμερα γιὰ «ένότητα» μπορεῖ νὰ φάνεται γελοῖο. 'Άλλα δὲν εἶναι μόνο γελοῖο. Αὐτὸς οἱ ἀνθρώποι συνεχίζουν ἔνα ἀπάσιο σκοπό. 'Εκμεταλλεύονται τὴν ἐπιθυμία τῶν λαῶν δἰουν διὰ τὸ κόσμου νὰ δοῦν τὶς ἐπαναστατικὲς δυνάμεις νὰ ἐνισχύσουν τὴν ἑνότητά τους ἔναντι τῆς έξιφρενης ἐπίθεσης τοῦ ἀμερικάνικου λιμενιαλισμοῦ. 'Αναγκασμένοι ἀπὸ τὶς περιστάσεις, οἱ νέοι ἡγέτες τοῦ ΚΚΣΕ διφέλουν νὰ ἀλλάξουν ταχτική. Σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν Χρουστσώφ διὸποιος ἐφάρμοζει ἀνοιχτά, κυνικά καὶ χοντροκομένα μιὰ πολιτικὴ καταφεύγουσα πόδες τὰ ἀδελφὰ κόμματα γιὰ νὰ ὑποταχθοῦν στὴν οεβιζιονιστικὴ τὸν γραμμή, αὐτὸς παίρνουν καλοτροάριστο ψήφο, προσπαθώντας ἔτσι νὰ ἀμβλύνουν τὴν ἀγωνιστικὴ θέληση τῶν μαρξιστῶν - λενινιστῶν τὸν ἀγώνα τους.

Κατὰ βάθος, η «ένότητα» γι' αὐτούς, εἶναι νὰ παραιτηθοῦν ἀπὸ τὸ νὰ ἀγωνίζουμεστο καὶ νὰ καταγγέλλουμε τὸ οεβιζιονισμό, νὰ ἀνοθοδούμε μαζύ τους στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ οεβιζιονισμοῦ ή τουλάχιστο νὰ τοὺς ἀφήσουμε σὲ κάθε ἐλευθερία σ' αὐτὸν τὸν τομέα.

Στὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ οεβιζιονισμοῦ, πρέπει νὰ γνωρίζουμε νὰ ἀντιμετωπίζουμε μὲ δυναμικὸ καθόδος καὶ μὲ μαλακὸ τρόπο τὸν οεβιζιονιστές, δηλαδὴ νὰ ἔχουμε τὸ θάρρος νὰ ἀντισταθμώνεις σ' όλες τὶς πιέσεις τους καὶ ποτὲ νὰ μὴ παρασυρθοῦμε ἀπὸ τὰ γλυκόδογά τους.

Οι πολυάριθμες πιέσεις ποὺ ὁ Χρουστσώφ ἐξάσκησε πάνω μας δὲν πέτυχαν καθόλου νὰ μᾶς ἐκφοβίσουν καὶ νὰ ἐμποδίσουν τὸν ἀγώνα ἐναντίον του. Γνωρίζαμε καλά ὅτι θὰ κρητισμοποιούσε ἀντίποινα ἐναντίον μας, ἀλλὰ παραμείναμε

(1) «Ονάσιγκτων Πόστ», 17 'Απριλίου 1965.

σταθεροί στην πάλη άρχονταν. Τώρα, δὲν πρέπει νὰ παραιτηθοῦμε ἀπὸ τὴν πάλη μας ἀρχῶν ἐναντίον τους, ἀφήνοντας τοὺς διαδόχους τοῦ Χρονιστούρων γὺνα κάνονταν διάφορες μεταμφιέσεις καὶ μανοῦνθρες. Ἀντίθετα, διφείλουμε περισσότερο παρὰ ποτὲ νὰ ἐπιδείξουμε σταθερότητα στὴν θέση μας καὶ νὰ σηνώνουμε πάντοτε πιὸ ψηλὰ τὴν σημαία μας.

Τὸ ΚΚΚ εἶναι ἔνα μαρξιστικὸ - λενινιστικὸ κόμμα, ἔνα σοβαρὸ κόμμα, πιστὸ στὶς ἀρχές. Οἱ μαρξιστές - λενινιστὲς πιστεύουν πάντα ὅτι «μὰ πολιτικὴ πιστὴ στὶς ἀρχές εἶναι ἡ μόνη σωστὴ». Εἶναι σωστὸ νὰ ἔχουμε εὐλυγισία στὸν ἄγωνα ὅταν αὐτὸς εἶναι ἀναγκαῖο, ὅπο τὸν ὁρὸ τῆς τήρησης τῶν ἀρχῶν. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ εὐλυγισία πρέπει νὰ ἔξυπηρτεῖ τὶς ἀρχές.

Τὸ νὰ ἐπιδείχνεις εὐλυγισία παραιτούμενος ἀπὸ κάθε ἀρχὴ καὶ μὲ τὸ πρόσχημα αὐτὸς νὰ δημιουργεῖς τὴν ἀμφιβολία καὶ τὴν σύγχιση πάνω σὲ προβλήματα ἀρχῆς, σημαίνει ὅτι ἐνεργεῖς μὲ ἐσφαλμένο τρόπο. Εἶναι φανερὸ ὅτι διαφορὲς ἀρχῆς πάνω σὲ μὰ σειρὰ βασικὰ προβλήματα μᾶς φέρουν ἀντιμετωπώς μὲ τὸν χρονιστοφικὸς ρεβιζιονιστές, οἱ δοῦλοι παίρουν τὸν ἔχθρον γιὰ φίλους καὶ τὸν φίλους γιὰ ἔχθρον. Ἀν ἐγκαταλείπαμε τὴν θέση μας ἀρχῆς, ἀν ὑποκύπταμε στὸν χρονιστεφικὸς ρεβιζιονιστές, ἀν συμφωνούσαμε μὲ τὶς ἀπόψεις τους, αὐτὸς πραγματικὸς θὰ τὸν στήριξε, θὰ τὸν βοηθήσουμε νὰ ἔξαπατησύνη τὸ σοβιετικὸ λαὸ καὶ τὸν λαοὺς τῶν ἄλλων σοσιαλιστικῶν κωφῶν καὶ ὅλου τοῦ κόσμου, ἀν ἐνωνόμαστε μὲ τὸν χρονιστεφικὸς ρεβιζιονιστές γιὰ νὰ βοηθήσουμε τὸν ἰμπεριαλισμό, θὰ διαπράτταμε ἔνα λάθος 'Ιστορικῆς σημαίας. 'Εάν ἐνεργούσαμε ἔτσι τὸ διεθνὲς προλεταριάτο καὶ οἱ ἐπαναστατικοὶ λαοὶ τοῦ κόσμου δὲν θὰ μᾶς τὸ συγχωροῦσαν.

Γιὰ ἀρκετὸ διάστημα δὲν κριτικάμε ἀνοιχτὰ τὸν χρονιστοφικὸ ρεβιζιονισμό. Παραμένοντας πιστοὶ στὶς ἀρχές μας, κάναμε συμβιβασμοὺς μὲ τὸν Χρονιστόφωρ σὲ διοικέντων προβλήματα. Σκοπὸς μᾶς ἦταν νὰ ἐπαναφέρουμε τὴν ἡγεμονία τοῦ ΚΚΣΕ στὸ δόρυ τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ. Ἀλλὰ μᾶς ἀνταπέδοσε τὸ κακὸ ἀντί τοῦ καλοῦ. Σὲ ἔνα ἄρθρο μᾶς γιὰ τὴν ἀνοιχτὴ ἐπιστολὴ τῆς Κεντρικῆς 'Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΣΕ εἶχαμε δηλώσει ὅτι ἀν σύντροφοι ἀδελφῶν κομμάτων μᾶς ἐμέμφοντο διότι δὲν τὸν γνωστοποιήσαμε, ἐκείνη τὴν ἐποχὴν, τὴν ἀλήθεια πάνω στὶς διαφορές, καὶ ὅτι κάναμε συμβιβασμοὺς μὲ τὸν Χρονιστόφωρ πάνω σὲ διοικέντων προβλήματα, θὰ δεχόμαστε εὐχαρίστους τὶς ἐπικρίσεις τους. Γιὰ μᾶς, αὐτὸς εἶναι ἔνα σπουδαῖο ἴστορικὸ δίδαγμα βγαλμένο ἀπὸ τὴν πάλη ἐναντίον τοῦ ρεβιζιονισμοῦ.

Εἶχαμε ἀναποθέτει κάποτε μερικὲς ἐλπίδες στοὺς νέους ἥγετες τοῦ ΚΚΣΕ. Παρατηρούσαμε καὶ περιμέναμε πολλοὺς μῆνες. Ἀλλὰ δὲν ἀργήσανταν ὑπ' ἀποκαλύψουν τὴν φύση τους καὶ νὰ ἐκδηλώσουν τὴν ἀπόφασή τους νὰ συνεχίσουν στὸ δόρυ τοῦ ρεβιζιονισμοῦ. Μέσα σ' αὐτὲς τὶς συνθῆκες, ἐμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπερασπίσουμε μὲ σταθερότητα τὶς θεωρητικὲς θέσεις τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ καὶ νὰ ἔξακολουθήσουμε τὸν ἄγωνα ἐναντίον τοῦ χρονιστεφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ ἀπαντώντας σὲ κάθε τὸν κτύπημα μὲ ἀμειστὴ κτύπημα. 'Απὸ τὸν ἄγωνα ἐναντίον τοῦ χρονιστεφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ ἔξαρται τὸ μέλλον τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος, ἡ ἀνάπτυξη τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἄγωνα τῶν λαῶν καὶ ἡ τύχη τῆς ἀνθρωπότητας.

Οἱ ρεβιζιονισμὸς ἡταν πάντοτε μὰ δύναμη ποὺ κτυποῦσε καὶ ὑπονόμευε τὴν ἐπανάσταση. Γιὰ νὰ πραγματοποιηθεῖ ἡ ἐπανάσταση, γιὰ νὰ ὑποστηριχθεῖ, πρέπει νὰ ὁδηγήσουμε ὡς τὸ τέλος τὸν ἄγωνα ἐναντίον τοῦ χρονιστοφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ.

Γιὰ τὸν ἰμπεριαλισμό, ὁ ρεβιζιονισμὸς ἡταν πάντοτε ἔνα στηρίγμα πάνω στὸ κινήματος τομέα καὶ μὰ δύναμη στὴν ὑπηρεσία του. Γιὰ νὰ κτυπήσουμε τὸν ἰμπεριαλισμό, καὶ κυρίως τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό, πρέπει νὰ διεξάγουμε ὡς τὸ τέλος τὸν ἄγωνα ἐναντίον τοῦ χρονιστοφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ.

'Ανέκαθεν οἱ ρεβιζιονιστές προχωροῦσαν σὲ διασπαστικές ἐνέργειες ἐναντίον τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ τὸν ἐπαναστατημένων λαῶν. 'Ο ρεβιζιονισμὸς ἡταν πάντοτε μὰ δύναμη ποὺ ὑπονόμευε τὴν ἐπαναστατικὴν ἐνότητα. Συνεπῶς, γιὰ νὰ διαφυλάξουμε τὴν ἐνότητα τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος πάνω στὴ βάση τοῦ μαρξισμοῦ - λενιν-

σμοῦ καὶ τοῦ προλεταριακοῦ διεθνούς καὶ γιὰ νὰ διαφύλαξουμε τὴν ἐνότητα τῶν ἐπαναστατικῶν λαῶν τοῦ κόσμου, πρέπει νὰ διεξάγουμε ὡς τὸ τέλος τὸν ἄγωνα ἐναντίον τοῦ χρονιστοφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ.

* Οἱ ἀγώνας ἐναντίον τοῦ χρονιστοφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ θὰ θριαμβεύσει

Στὸ δύο τελευταία χρόνια, ὁ ἀγώνας ἐναντίον τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ σημείωσε πολὺ μεγάλες νίκες. Βεβαίως, αὐτὸς ὁ ἀγώνας θὰ εἶναι μαρκᾶς πνοῆς καὶ θὰ γνωρίσει προσόφευκτα σὲ καὶ παὶ αὶ εἴ τοι σὲ ματαίον.

'Αλλὰ εἶναι ἀπολύτως βέβαιο ὅτι ὁ μαρξισμός-λενινισμὸς θὰ θριαμβεύσει πάνω στὸ ρεβιζιονισμό. Τὸ παρελθόν τὸ ἀπέδειξε, θὰ τὸ παρεδείξει.

Οἱ χρονιστεφικοὶ ρεβιζιονιστὲς παραδέοντον τῷρα μέσα σὲ πολλὲς ἀντιθέσεις. Εἶναι ἀνίκανον νὰ λύσουν τὶς ἀντιθέσεις οἱ δοῦλοι καὶ τὸν ψέρωνον ἀντιμέτωπον μὲ τὸ σοθ. λαός, μὲ τὰ μέλη τοῦ ΚΚΣΕ καὶ τὰ στελέχη δηλαδὴ μὲ περισσότερο ἀπὸ τὸ 90% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, οὗτε αὐτὲς οἱ δοῦλοι τοὺς φέροντον ἀντιμέτωπον μὲ τὶς λαϊκές μᾶζες καὶ μὲ τὸν μαρξιστές - λενινιστὲς ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου, δηλαδὴ μὲ τὰ 90% τοῦ παγκόσμιου πληθυσμοῦ. Δὲν μποροῦν πολὺ περισσότερο τὸν λύσουν τὶς ἀντιθέσεις ποὺ φέροντον ἀντιμέτωπον στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό τὸ μεγάλο σοβιετικὸ λαό, πιστὸ στὸ δόρυ τοῦ σοσιαλισμοῦ, οὗτε αὐτὲς ποὺ ἐκδηλώνονται μέσα στὶς ἵδες στὶς γραμμὲς τῶν ρεβιζιονιστῶν.

'Ακριβῶς αὐτὲς οἱ ἀναλοιώτες ἀντιθέσεις κατέστρεψαν τὴν πολιτικὴ καριέρα τοῦ Χρονιστούρωφ. Αὐτοὶ ποὺ βαδίζουν στὸ δόρυ του θὰ γνωρίσουν ἀναπόφευκτα τὴν ἴδια τύχη.

Οἱ μαρξιστικὲς - λενινιστικὲς δυνάμεις ἀναπτύχθηκαν σημαντικά στὴ διάρκεια τοῦ ἄγωνα ἐναντίον τοῦ χρονιστεφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ, καὶ κυρίως ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴ πολεμικὴν. 'Η ἐπαναστατικὴ θεωρία τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ διαδόθηκε ποτὲ σὲ μὰ τέτοια κλίμακα. Οἱ μαρξιστικὲς - λενινιστικὲς δυνάμεις δυνάμωσαν μέσα σὲ νέες δοκιμασίες. Στὸν ἄγωνα ποὺ διεξάγουμε σήμερα ἐναντίον τοῦ περιόδου τῶν ρεβιζιονισμοῦ ἐπωφελούμαστε ἀπὸ τὴν πεῖρα στὸν ἄγωνα ποὺ κατέκτησε δὲ Λένιν στὸν ἄγωνα τοῦ ἐναντίον τῶν ρεβιζιονιστῶν τῆς 2ης Διεθνοῦς, τὴν πεῖρα ποὺ ἀπέκτησε δὲ Στάλιν στὴ διάρκεια τοῦ ἄγωνα τοῦ ἐναντίον τοῦ Τρότσκυ καὶ τοῦ Μπουχάρον καὶ ἐπίσης συσσωρεύναμε πεῖρα στὸν ἄγωνα ἐναντίον τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ, κυρίως τοῦ χρονιστεφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ. Πρέπει νὰ ἐπωφεληθοῦμε ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ενοίκους, ὅρους καὶ νὰ κτυπήσουμε ἀποφασιστικά τὸ χρονιστοφικὸ ρεβιζιονισμὸ χωρὶς τὸν Χρονιστόφωφ.

Οἱ μαρξιστές - λενινιστὲς ἔχουν καθήκον νὰ γνωρίσουν τὸν κόσμο καὶ νὰ τὸν ἀλλάξουν ἐξουσιάζοντας τὸν νόμους τῆς ἀνάπτυξης τῆς 'Ιστορίας, στηριζόμενος πάνω στὴ δύναμη τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ διὰ μέσου τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἄγωνα οἱ μαρξιστές - λενινιστὲς γνούσουν πρὸς τὰ ἐμπόρδη τὸν τροχὸ τῆς 'Ιστορίας, ἐνῶ οἱ ρεβιζιονιστὲς πηγαίνουν ἐνάντια σὲ αὐτοὺς τὸν νόμους, τάσσονται μὲ τὴν πλευρὰ τῶν ἀντιδραστικῶν δυνάμεων τῆς ἀποσύνθεσης, φέρονται ἐχθρικὰ πρὸς τὶς λαϊκές μᾶζες, ἔχονται ἀντιμέτωποι μὲ τὸν ἐπαναστατικὸν ἄγωνα καὶ προσπαθοῦν νὰ ἐμποδίσουν τὸ ρεῦμα τῆς 'Ιστορίας. 'Ο Λένιν εἶχε ποστά: «Οι νικητής εἶναι τελικά αὐτὸς ποὺ ξειρά τοῦ τὴν δύναμη τῆς ἔξελληξ τῆς 'Ιστορίας». "Έχουμε πλήρη ἐμπιστοσύνη στὴ τελικὴ νίκη τοῦ ἄγωνα ἐναντίον τοῦ χρονιστοφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα καὶ δικτύοντα στὴ γενικὴ γραμμὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστηριακοῦ κινήματος ποὺ διατυπώθηκε ἐδῶ καὶ διὰ χρόνια. Θὰ σηκώσουμε ἀκόμη πιὸ ψηλὰ τὴν ἀκατανίκητη σημαία τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ μαζᾶς μὲ τὸν μαρξιστές - λενινιστές καὶ τὸν ἐπαναστατικοῦ κινήματος λαούς τοῦ κόσμου, θὰ ἀγωνίσουμε ὡς τὸ τέλος ἐναντίον τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ ποὺ ἔχει ἐπικεφαλῆς τὶς ΗΠΑ καὶ ἐναντίον τῶν ἀντιδραστικῶν, θὰ ἀγωνίσουμε ὡς τὸ τέλος ἐναντίον τοῦ χρονιστοφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ, καὶ θὰ ξειρά τὸν λόγον τῶν ρεβιζιονιστῶν, καὶ γιὰ τὴ δημιουργία ἔνος καινούργιου κόσμου χωρὶς ἰμπεριαλισμό, χωρὶς καπιταλισμό, καὶ χωρὶς ἐκμετάλλευση ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητα.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΕΝΓΚ ΤΣΕΝΓΚ

'Αγαπητέ και σεβαστέ σύντροφε 'Αϊντίτ
'Αγαπητέ σύντροφε Λούκμαν
'Αγαπητέ σύντροφε Χουταπέα
'Αγαπητέ σύντροφε Συγκινιόνο
'Αγαπητή κυρία Σουκιά μάχ 'Αλιάρσαμ,
Σύντροφοι

Αισθάνομα μεγάλη τιμή και εύτυχία ποὺ βρίσκουμα μαζύ σας και ποὺ έχω την εύκαιρια νά σᾶς μιλήσω μὲ έντολή τῶν συντρόφων καθοδηγητῶν τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας.

Ο ἵνδονησιακὸς λαὸς εἶναι ἔνας μεγάλος ήρωϊκὸς λαός. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας και ὁ ἵνδονησιακὸς λαὸς προσέφεραν μὰ μεγάλη συνεισφορὰ στὸν ἄγώνα ἐνάντια στὸν ἡμεριαλισμὸ και στὸ σύγχρονο φεβιζιονισμό. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας και δι κινέζικος λαὸς εἶναι ὑπερήφανοι νά έχουν τόσο σταθεροὺς συντρόφους στὸν ἄγώνα.

Τώρα, θὰ ήθελα νά έξετασομε μᾶς τὸ ζήτημα τοῦ ἄγώνα ἐνάντια στὸν ἡμεριαλισμὸ και τὸ σύγχρονο φεβιζιονισμό.

ΤΗ ΧΩΡΙΟΤΕΡΗ ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η ἑποκή μας εἶναι η ἑποκή τῶν προλεταριακῶν ἐπαναστάσεων και τῶν ἐθνικοπελευθερωτικῶν ἐπαναστάσεων, η ἑποκή όπου σὲ παγκόσμια κλίμακα, δι σοσιαλισμὸς προχωρεῖ πόδες τὴ νίκη και δι ἡμεριαλισμὸς βαδίζει πόδες τὸ θάνατο.

Μετὰ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, οἱ ἐπαναστατικὸς ἄγώνας τῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου μπῆκε σὲ μιὰ νέα φάση. Η γενικὴ τάση τῆς παγκόσμιας κατάστασης μετὰ τὸν πόλεμο, ζαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ίσχυνὴ ἄνοδο τῶν λαϊκῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων και ἀπὸ τὴν ἐπιταχυνόμενη παρακμὴ τῶν ἀντεπαναστατικῶν δυνάμεων.

Μετὰ τὸν Πρῶτο Παγκόσμιο Πόλεμο, δὲν ὑπῆρχε παρὰ ένα σοσιαλιστικὸ κράτος στὸν κόσμο. Άλλα σήμερα, δι σοσιαλισμὸς κατέχτησε τὴ νίκη σὲ μιὰ σειρὰ χῶρες ποὺ σχηματίζουν τὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο. Οἱ σοσιαλιστικὲς χῶρες ποὺ παραμένουν πιστὲς στὸ μαρξισμὸ - λενινισμὸ ἀποτελοῦν μιὰ ίσχυρὴ βάση γιὰ τὴν ἐπιτάχυνση τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης.

Μετὰ τὸν Πρῶτο Παγκόσμιο Πόλεμο, ἀπέλευθερώθηκαν μονάχα η τσαρικὴ Ρωσία και οἱ ἀποικίες της ἐνῶ οἱ ἡμεριαλισμὸς ἔξακολουθοῦσε νὰ διατηρεῖ τὸ ἀποικιακὸ τον σύστημα σὲ εὐρύτατες περιοχὲς τοῦ κόσμου. Άλλα σήμερα, τὰ καταπιεζόμενα έθνη τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς και τῆς Λατινικῆς

τινικῆς Ἀμερικῆς φλέγονται μέσα στὴ φωτιὰ τοῦ ἀντιμπεριαλιστικοῦ ἄγώνα. Η μεγάλη νύχτα αἰώνων ἀποικιακῆς κυριαρχίας πλησιάζει στὸ τέλος της και τὸ ἀποικιακὸ σύστημα τοῦ ἡμεριαλισμοῦ βαδίζει πόδες τὴν καταστροφή του.

Μετὰ τὸν Πρῶτο Παγκόσμιο Πόλεμο, τὸ καπιταλιστικὸ σύστημα γνώρισε γιὰ μιὰ σύντομη περίοδο μιὰ σχετικὴ σταθεροποίηση, ἀλλὰ ύστερα ἀπὸ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, δὲν ὑπάρχει πιὰ μιὰ τέτια σχετικὴ σταθεροποίηση. Ο ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς, τὸ κυριώτερο στήριγμα τοῦ ἡμεριαλιστικοῦ συστήματος, βρίσκεται σὲ μιὰ κατάσταση γενικῆς παρακμῆς. Η γενικὴ κρίση τοῦ καπιταλισμοῦ ἐπιδεινώθηκε συσαρά.

Ο συσχετισμὸς τῶν ταξικῶν δυνάμεων, στὸ διεθνὲς πεδίο, εἶναι πολὺ ενδοϊκὸς γιὰ τὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες και τοὺς ἐπαναστατικοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου και πολὺ δυσμενῆς γιὰ τὸν ἡμεριαλισμὸ και τὰς ἀντιδραστικούς. Ο συσχετισμὸς τῶν δυνάμεων τῆς ἐπανάστασης και τῆς ἀντεπανάστασης στὸ διεθνὲς πεδίο, ἀλλαξε, ἀλλὰ καμιὰ ἀπὸ τὶς θεμελιώδεις ἀντιθέσεις τοῦ σύγχρονον κόσμου δὲν ἔξαλειφθηκε εἴτε πρόκειται γιὰ τὴν ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸ διεθνὲς περιαλιστικὸ στρατόπεδο και τὸ καπιταλιστικὸ στρατόπεδο, γιὰ τὴν ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸ προλεταριακό και στὴν ἀστικὴ τάξη στὶς καπιταλιστικὲς χῶρες, γιὰ τὴν ἀντίθεση ἀνάμεσα στὰ καπιταλισμένα έθνη και στὸν ἡμεριαλισμό, εἴτε πρόκειται γιὰ τὶς ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὶς ἡμεριαλιστικὲς χῶρες και ἀνάμεσα στὶς μονοπολιακὲς καπιταλιστικὲς δημάρες. Οι θεμελιώδεις αὐτὲς ἀντιθέσεις ἀποτελοῦν ὅλες μιὰ ἀντικειμενικὴ πραγματικότητα και γίνονται ὅλο και περισσότερο ὅξεις.

ΠΟΥ ΕΚΦΩΝΗΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Μετὰ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, οἱ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς ἀντικατέστησε τὸ γερμανικό, Ιταλικό και για πονέζικο φασισμὸ και ἔγινε ο κυριώτερος ἔχθρος τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Στὴ διάρκεια δόλκηρης τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου, βίαιοι ἀγῶνες ἔπειτανται συνεχῶς ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου ἀπὸ τὸ ένα μέρος και στὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸ και στοὺς λακέδες τοῦ ἀπὸ τὸ ἄλλο. Οι εὐρύτετες περιοχὲς τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς και τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς εἶναι τὰ κυριώτερα θέατρα αὐτῶν ἀγώνων,

Θεωρώντας τὴν παγκόσμια κατάσταση στὸ σύνολό της, βλέπουμε πὼς η ἀντίθεση ἀνάμεσα στὰ καπιταλισμένα έθνη τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς και τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς ἀπὸ τὸ ένα μέρος και στοὺς ἡμεριαλιστές ποὺ κατευθύνονται ἀπὸ τὶς ΗΠΑ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἀποτελεῖ τὴν πιὸ ἔξεχονα και τὴν πιὸ δύσκολην ἀπὸ ὅλες τὶς θεμελιώδεις ἀντιθέσεις, τὴν κυριώτερη ἀντίθεση τοῦ σύγχρονον κόσμου.

Μετὰ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, φοβερὲς ἐπαναστατικὲς θύνελλες ἔχεινόταν στὶς εὐρύτετες περιοχὲς τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς και τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς. Η νίκη τῆς κινέζικης ἐπανάστασης, οἱ νίκες τῆς κορεάτικης και τῆς βιετναμέζικης ἐπανάστασης, τοὺς πολέμους τοῦ πορεάτικου λαοῦ ἐνάντια στὴν ἀμερικανικὴ ἐπίθεση, τῆς κοινωνεζικῆς ἐπανάστασης, τοὺς ἐθνικοπελευθερωτικοὺς πολέμους τῆς 'Αλγερίας και τὸν ἀντιμεριαλιστικὸ ἐπαναστατικὸ ἄγώνα τοῦ ἲνδονησιακοῦ λαοῦ ἐπιβεβαιώνουν πὼς οἱ διαδοχικὲς νίκες τῶν ἐθνικοπελευθερωτικῶν ἄγώνων τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς και τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς κατέφεραν σοβαρὰ πλήγματα στοὺς ἡμεριαλιστές ποὺ κατευθύνονται ἀπὸ τὶς ΗΠΑ και ἀλλαξαν σημαντικὴ τὴ φυσιογνωμία τῶν εὐρύτεταν περιοχῶν.

Σήμερα, τὸ ἐθνικοδημοκρατικὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα ἔξαλονθεῖ νὰ ἀναπτύσσεται στὴν 'Ασία, στὴν 'Αφρική και στὴ Λατινική 'Αμερική. Στὴν 'Ινδοκίνα, στὸ Κογκό - Λεοπόλιτη, στὴ Δομινικανὴ Δημοκρατία και σὲ ἄλλες εὐρύ-

τατες περιοχες της 'Ασίας, της 'Αφρικής και της Λατινικής 'Αμερικής, διεξάγονται βίαιοι άγωνες, μαζί και ξενοπλοι άγωνες, άνάμεσα στά καταπεζόμενα έθνη και στους λιμενιαλιστές. Τὰ στρατηγικά μετόπισθεν τοῦ λιμενιαλισμοῦ γίνονται γραμμές τοῦ μετώπου δύο διεξάγονται δόλκηρες μάχες.

'Η 'Ασία, ή 'Αφρική και ή Λατινική 'Αμερική είναι ζωτικές ξώνες στις ώποιες στηρίζεται ο λιμενιαλισμός για τη διατήρηση της κυριαρχίας του, και απότελον τις περιοχές δύον είναι πιο τρωτή η λιμενιαλιστική κυριαρχία. Σήμερα, μιά έπαναστατική κατάσταση υπάρχει στις εδρύντας αντές περιοχές. Τὸ έθνικοδημοκρατικὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα στις περιοχές αντές είναι ή πιο σημαντικὴ δύναμη ποὺ ἐπιτύθεται άμεσα στὸν λιμενιαλισμό. Αὐτὸς ἀποτελεῖ ἔνα ἀντικειμενικὸ γεγονός, ἔνα γεγονός ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ παραποιηθεῖ, οὔτε νὰ ἀμφισβηθεῖ.

Οἱ λαοὶ τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς και τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς εὐγνωμονοῦν πάντοτε τὸ πρωτόρῳ προλεταριάτο τῆς Δύσης για τὴν ἐπίδραση ποὺ ἀσκήσει πάνω τους και τὸν παρομητικὸ τοῦ φύλο, τὴν Μεγάλη Σοσιαλιστικὴ 'Οκτωβριανὴ 'Επανάσταση γιὰ τὴν ἐνθάρρυνση και τὴν βοήθεια ποὺ τὸν έδωσε και τὸν θεμελιωτές τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ ποὺ τὸν ἐμπνέουν και τὸν υποδείχνουν τὸ δρόμο ποὺ πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν.

'Η ιστορικὴ ἀνάπτυξη τῶν διαφόρων χωρῶν είναι ἀνισόμετρη δύος ἐπίσης και ή ἀνάπτυξη τῶν ἐπαναστατικῶν τους κινημάτων. Οἱ λαοὶ τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς και τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς σήκωσαν φηλά τὸ λάθαρο τῆς ἐπανάστασης και προχωροῦν πρὸς τὰ ἐμπόρια, διατὰ τὸ προλεταριάτο τῆς δυτικῆς Εὐρώπης και τῆς Βόρειας 'Αμερικῆς βρίσκεται σὲ μιὰ

στὴν παγκόσμια ἐπανάσταση, τὸ προλεταριάτο τοῦ κόσμου διείλει νὰ δώσῃ μιὰ σπουδαία σημασία στὶς ἐπαναστάσεις στὴν 'Ασία, στὴν 'Αφρική και στὴ Λατινική 'Αμερική στὶς ἐπαναστάσεις τοῦ κόσμου τοῦ λιμενιαλιστής ποὺ κατευθύνονται ἀπὸ τὶς ΗΠΑ ἔχει σημασία δηλαδή μόνο γιὰ τὸ μέλλον τῶν λαῶν τῶν περιοχῶν αὐτῶν, ἀλλὰ ἐπίσης και γιὰ τὸ μέλλον τῶν λαῶν δύον τοῦ κόσμου. Δὲν ἀποτελεῖ ἔνα τοπικὸ ζήτημα, ἀλλὰ ἔνα ζήτημα παγκόσμιον χαρακτήρα στὸ σύγχρονο κόσμο. 'Η ἀνάπτυξη και ή λύση τῆς ἀντιθέσης αὐτῆς ἔχει ἀποφασιστικὴ σημασία γιὰ τὴν προληθῆση τῆς ἀνάπτυξης και τῆς λύσης τῶν ἀλλων θεμελιωδῶν ἀντιθέσεων.

'Η 'Ασία, ή 'Αφρική και ή Λατινική 'Αμερική είναι οἱ περιοχές δύον συγχεντρώνονται οἱ διάφορες ἀντιθέσεις τοῦ σύγχρονου κόσμου. Πεισματώδεις μάγωνες διεξάγονται στὶς περιοχές αὐτὲς ἀνάμεσα στὸν καταπεζόμενον λαούς και ἔθνη ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος και στὸν λιμενιαλισμό και στὸν λακεδεῖς τοῦ ἀπὸ τὴν ἄλλη. Στὸ διεθνὲς πεδίο, οἱ ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὸ προλεταριάτο και τὴν ἀστικὴ τάξη, ἀνάμεσα στὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες και στὶς καπιταλιστικὲς χῶρες και ἀνάμεσα στὸν μαρξιστές - λενινιστές και στὸν σύγχρονον οεβηζιονιστές - ἐκδηλώνονται μὲ δύνατο τῷ πόστο στὶς περιοχές αὐτὲς. Τὸ ἴδιο Ισχύει γιὰ τὶς ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὶς λιμενιαλιστικὲς χῶρες.

Τὰ γεγονότα ποὺ συνέβηκαν μετὰ τὸ Δευτέρῳ Παγκόσμιο Πόλεμο και τὰ σημερινὰ γεγονότα δείχνουν πῶς ή ἀντιθέση ἀνάμεσα στὰ καταπεζόμενα έθνη τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς και τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς και τὸν λιμενιαλιστής ποὺ κατευθύνονται ἀπὸ τὶς ΗΠΑ είναι ή κυριώτερη ἀντιθέση τοῦ σύγχρονου κόσμου.

'Έχει ἔξαιρετικὴ σημασία γιὰ τὸν μαρξιστές - λενινιστές νὰ ξεχωρίζουν αὐτὴν τὴν κύρια ἀντιθέση στὸ σύμπλεγμα τῶν ἀντιθέσεων τοῦ σύγχρονου κόσμου και δὲν πρέπει νὰ τὸ ξεχνᾶνε ποτέ. Μονάχα ἔτσι θὰ μπορέσουν νὰ ξεχωρίσουν και ἐπισημάνουν σωστὰ τὸν κυριώτερο ἔχθρο και τὸν κυριότερο φορέα τῆς ἐπίθεσης στὸ σημερινὸ κόσμο, νὰ ξεχωρίσουν τὶς δυνάμεις ἐκεῖνες στὶς δύο πόλεις πρέπει νὰ στηριχθῶν και μὲ τὶς δύο πόλεις πρέπει νὰ ἐνωθῶν, και νὰ διαμορφώσουν μὰ δρῆ τη στρατηγικὴ και ταχτική.

Οἱ σοσιαλιστικὲς χῶρες ποὺ είναι προσηλωμένες στὴ μαρξιστικὴ - λενινιστικὴ γραμμὴ και τὸ προλεταριάτο τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, τῆς Βόρειας 'Αμερικῆς και τῆς Ωκεανίας ποὺ στέκεται σταθερὰ στὸν ἐπαναστατικὸ δρόμο, θεωροῦν σὰν τὸ ποὺ σπουδαίο διεθνιστικὸ τους καθῆκον τὴν ἀποφασιστικὴν ποστοθήκην στὰ καταπεζόμενα έθνη τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς και τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς στὸν ἐπαναστατικὸ τους ἀγώνα, ἐνάτια στὸν λιμενιαλισμό. 'Η στάση ποὺ παίρνουν ἀπέναντι σ' αὐτὸς ἀποτελεῖ τὸ ποὺ σημαντικὸ κριτήριο· γιὰ νὰ ξεχωρίζουμε τὸν μαρξιστές - λενινιστές και τὸν ἀπαναστάτες ἀπὸ τὸν φευτεπαναστάτες.

Οἱ χρονοσεφικοὶ οεβηζιονιστὲς ἀρνοῦνται μὲ δρῆ τὴ μεγάλη διεθνὴ σημασία τοῦ ἀντιμπεριαλιστικοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγώνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς και τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς. Ισχυρίζονται πῶς ή 'Ασία, ή 'Αφρική και ή Λατινική 'Αμερική 'έδεν ἀποτελοῦν τὴν ἐστία τῶν ἀντιθέσεων', πῶς «έδεν είναι και δὲν μπορεῖ νὰ είναι τὸ κέντρο δύον συγκεντρώνονται οἱ ἀντιθέσεις τοῦ σύγχρονου κόσμου» και πῶς δὲν μποροῦν νὰ γίνουν ή κύρια ή ζώνη τῶν θυελλῶν τῆς παγκόσμιας ἐπαναστασῆς τῆς ἑταχής μας. Κατηγοροῦν δύον ποὺ δεβειώνουν τὸ ἀντίθετο πῶς «ντοκαθαριστοῦν τὴν ταξικὴν ἀνάλυση τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων μὲ μιὰ θεωρία στηριγμένη στὴ γεωγραφία» και τὸν καταδικάζουν χαρακτηρίζοντάς τους «έθνικιστές», «φατούστες», και ὅπαδος Κόμματος 'Ινδονησίας.

(1) NT. A·I·NTIT : «Γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ πνεύματος τοῦ Μπαντούνγκ ! Πάντοτε πρὸς τὰ ἐμπόρια ! Ποτὲ πίσω ! Πολιτικὴ Εἰσήγηση στὴ 2η Πλατειὰ 'Ολομέλεια τῆς Κ.Ε. ποὺ ἐκλέχητηρε ἀπὸ τὸ 7ο συνέδριο τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος 'Ινδονησίας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΑΛΙΑΡΣΑΜ

νέα ἀφύπνιση· ή κατάσταση ὅμως ἔκει δὲν είναι ἀκόμα δριψη γιὰ τὴν ἐπανάσταση γιὰ διάφορους λόγους.

«Οπως ὑπογράμμισε ὁ Δένιν, ή δομὴ τοῦ κινήματος τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐργατικῆς τάξης στὴν ἀνάπτυξη τὸν μεταπολεμικὸ ἀπὸ τὴ Μεγάλη Βρετανία πρὸς τὴ Γαλλία ποὺ ήταν συγκριτικὰ καθυστερημένη ἀπὸ οἰκονομικὴ ἀποφή, ὑστερεῖ ἀπὸ τὴ Γαλλία πρὸς τὴ Γερμανία ποὺ ήταν ἐπίσης συγκριτικὰ καθυστερημένη ἀπὸ οἰκονομικὴ ἀποφή και ἀπὸ τὴ Γερμανία πρὸς τὴ Ρωσία ποὺ ήταν ἐπίσης σχετικὰ καθυστερημένη ἀπὸ οἰκονομικὴ ἀποφή. 'Η σχετικὴ οἰκονομικὴ καθυστέρηση τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς και τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δὲν ἐμπόδισε τὸν λαοὺς τῶν ἡπείρων αὐτῶν νὰ γίνουν οἱ νέες δυνάμεις κρούσης τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης και ποὺ στὴν πραγματικότητα ἔγιναν ήδη.

'Η ἀνθηκοδημοκρατικὴ ἐπανάσταση στὴν 'Ασία, στὴν 'Αφρική και στὴ Λατινική 'Αμερική ἀποτελεῖ ἔνα σημαντικὸ τμῆμα τῆς σύγχρονης παγκόσμιας προλεταριακῆς ἐπανάστασης. Συγχλονίζει τὰ στρατηγικὰ μετόπισθεν τῶν λιμενιαλιστῶν, ἔξασθενεῖ στὶς ἰδίες τὶς χῶρες τους, τὴν κυριαρχία τους, εὑνοεῖ και ὑποστηρίζει τὴν ἐπανάσταση τοῦ προλεταριάτου και τῷ ἄλλων ἐργαζομένων τῶν χωρῶν αὐτῶν.

Οἱ ἀντιμπεριαλιστικὲς ἐπαναστατικὲς ἀγώνας τῶν καταπιεζόμενων ἔθνων τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς και τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς παταρένει χτυπήματα στὶς φύλοπόλεμες και ἐπιθετικὲς λιμενιαλιστικὲς δυνάμεις και τὶς ἔξασθενεῖ. Αὐτὸς δὲν ἐπαναστατικὸς ἀγώνας ὑποστηρίζει ταυτόχρονα τὸν ἀγώνας τοῦ προλεταριάτου στὶς χῶρες τῆς Ωκεανίας, ποὺ δὲν ἔχουν ἀκόμα καταχθῆσει τὴ νίκη και σ' ἔκεινα τὰ κράτη δύον ή νικηφόρα ἐπανάσταση ἔχει ἐγκαθιδρύσει τὴ δικτατορία τῆς.

«Οπως ὑπογράμμισε δ σύντοφος Αἴντιτ «ή 'Ασία, ή 'Αφρική και ή Λατινική 'Αμερική ἀποτελοῦν τὴν ὑπαίθρῳ τοῦ κόσμου παραμένη στὸ σύνολό της, ἐνῷ ή Εὐρώπη και ή Βόρεια 'Αμερική ἀποτελοῦν τὶς πόλεις. Γιὰ νὰ καταχθῆσει τὴ νίκη

τῆς θεωρίας «τοῦ χρώματος τοῦ δέρματος» καὶ ἐκείνης ποὺ στηρίζεται στὴ γεωγραφία.

Κατὰ τὴν ἀποψή τῶν χρουστεφικῶν φεβιζιονιστῶν μόνο νὴ Εὐρώπη καὶ ἡ Βόρεια Ἀμερικὴ μποροῦν νὰ εἶναι τὰ κέντρα τοῦ κόσμου καὶ οἱ δύο μεγάλες δυνάμεις ΗΠΑ καὶ Σοβιετικὴ «Ἐνωση» εἶναι τὰ κέντρα τῶν κέντρων.

Κατεχόμενοι ἀπὸ τὸ σύμπλεγμα τῆς φυλετικῆς ἀνωτερότητας τῆς εὐφωπαϊκῆς ἀστικῆς τάξης καὶ τῶν ἡμεριαλιστῶν, οἱ χρουστεφικοὶ φεβιζιονιστὲς ἀμέσως μόλις εἰδόται τοὺς λαοὺς τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς νὰ ἔστηκόνται ἐνάντια στοὺς ἡμεριαλιστὲς ποὺ κατευθύνονται ἀπὸ τὶς ΗΠΑ, ἀρχισαν νὰ λένε σὲ διμοφωνίᾳ μὲ τοὺς ἡμεριαλιστές, πῶς «οἱ ἔγχρωμοι λαοὶ ἀντιίσθεται στοὺς λευκοὺς λαοὺς». Δέν ὑπάρχει οὕτε ἵνος μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ σ' αὐτὴ τὴν ἀποψή ποὺ ἀποτελεῖ μᾶτι προσοδοσίᾳ ἀπέναντι στὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες καὶ στὴν ἐπαναστατικὴν ὑδεσην τοῦ προλεταριάτου στὴ Δύση. Στὴν πραγματικότητα, οἱ προπαγανδιστὲς τῆς ἀποψῆς αὐτῆς ἐπιβιβάζονται στὴν ἴδια γαλέρα μὲ τοὺς ἐθνικιστούς, τοὺς φασιστούς καὶ τοὺς διαδούς τῆς θεωρίας τοῦ «χρώματος τοῦ δέρματος» καὶ μὲ ἐκείνους τῆς «θεωρίας ποὺ στηρίζεται στὴ γεωγραφία».

Οἱ χρουστεφικοὶ φεβιζιονιστὲς μᾶζ κατηγοροῦν πῶς ἐκμηδενίζουσε τὸ οὖλο τοῦ κυνήματος τῆς ἐργατικῆς τάξης στὶς ἀναπτυγμένες καταπαλιστικὲς χῶρες καὶ πῶς ἀντιπαραθέτουμε τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα στὸ διεθνὲς ἐργατικὸ κίνημα. Οδιοτάτικά, αὐτοὶ εἶναι ἐκείνοι ποὺ ἀντιπαραθέτουν τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα στὸ διεθνὲς ἐργατικὸ κίνημα καὶ ἔχουν ἐγκαταλείψει διολκηρωτικὰ τῇ λενινιστικῇ θεωρίᾳ σχετικὰ μὲ τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα.

Μετὰ τὴν Ὁκτωβριανὴ Ἐπανάσταση, τὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα ἔπαψε νὰ ὑπάγεται στὴν κατηγορία τῆς παγκόσμιος ἀστικῆς ἐπανάστασης γιὰ νὰ ἐνταχθεῖ σὲ ἐκείνη τῆς παγκόσμιας προλεταριακῆς ἐπανάστασης τῆς δούλων ἀποτελεῖ συστατικὸ τμῆμα. «Οἱ Λένιν ἔχει πεῖ:

«...ἡ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση δὲν εἶναι μονάχα, οὕτε κύρια, ἔνας ἄγρινας τοῦ ἐπαναστατικοῦ προλεταριάτου κάθε χώρας ἐνάντια στὴν ἀστικὴ τάξη του· δχι ἡ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση εἶναι ὁ ἄγρινας ὅλων τῶν ἀποικιῶν καὶ ὅλων τῶν καταπιεζόμενων χωρῶν ἀπὸ τὸν ἡμεριαλισμὸν καὶ ὅλων τῶν ἔξαρτημένων χωρῶν ἐνάντια στὸ διεθνῆ ἡμεριαλισμό»(1).

Ἐπίσης εἰπε πῶς τὸ προλεταριάτο στὶς ἡμεριαλιστικὲς χῶρες «δὲν μπορεῖ νὰ θριαμβεύσει χωρὶς τὴν βοήθεια τῶν ἐργαζόμενων μαζῶν ὅλων τῶν καταπιεζόμενων ἀποικιακῶν λαῶν, τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς»(2).

Σὲ ἀντίθεση μὲ τὶς ἀπόφεις αὐτές, οἱ χρουστεφικοὶ φεβιζιονιστὲς κατευθύνονται στὴν ὑποχώρηση καὶ στὸν ἐκφυλισμὸν τοῦ ἐπαναστατικοῦ κίνηματος στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴν Λατινικὴ Ἀμερικὴ, στὴν καταπολέμηση καὶ στὴν παράληση τῆς ἀποφασιτικῆς ὑποστήλης τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν καὶ τοῦ διεθνοῦς προλεταριάτου στὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα τῶν περιοχῶν αὐτῶν καὶ βοηθάνε τὸν ἡμεριαλισμό, κυρίως ἐκείνον τῶν ΗΠΑ, νὰ προωθήσει τὸ νεοαποικισμό.

Εἶναι ἀπόλυτὸ δυνατὸ νὰ νικήσουμε τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸ

Οἱ ἀμερικάνικοι ἡμεριαλισμὸι εἶναι ὁ χειρότερος ἔχθρος ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου. Μετὰ τὸν πόλεμο χορηγιμοποιῶντας τὴν οἰκονομικὴ τὸν δύναμην, ποὺ αὔξησε ὑπέρμετρα στὴ διάρκεια τοῦ πολέμου, ἔθεσε σὲ κίνηση ἓνα κολοσσαῖο πολεμικὸ μηχανισμό, ἐπισείοντας τὰ πυρηνικά τοῦ δπλα καὶ διεξάγοντας παντοῦ φρενισαμένες ἐπιθέσεις στὴν προσπάθειά του νὰ ἀποχήσει τὴν παγκόσμια ἡγεμονία.

Πῶς βλέπουμε καὶ πῶς ἐκτιμοῦμε τὴ δύναμη τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ; Πρέπει νὰ πιστεύουμε ἡ δχι στὴ νίκη

(1) B. ΛΕΝΙΝ: «Ἐκθεση στὸ Δεύτερο συνέδριο τῶν κομμουνιστικῶν δραγανώσεων τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς», Εργα, Τόμος 30ός.

(2) Στὸ Ἰδιο.

στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμό; Θὰ τολμήσουμε νὰ ἀποδυθοῦμε σ' ἓνα ἀποφασιστικὸ ἀγώνα ἐναντίον του ἡ δχι; Αὐτὰ εἶναι τὰ σπουδαῖα προβλήματα ποὺ θέτει ὁ ἐπαναστατικὸς ἀγώνας τῶν λαῶν τοῦ κόσμου.

Οἱ ἀμερικάνικοι ἡμεριαλισμὸι εἶναι ἰσχυρὸς ἐπιφανειακὰ ἀλλὰ ἀδύνατος στὴν πραγματικότητα. Τὰ μεταπολεμικὰ γεγονάτα δεῖξαν τὰς οὕτε τὰ δολλάρια, οὕτε οἱ ἔνοπλες δυνάμεις του δὲν μποροῦν νὰ ἐμποδίσουν τὴν τελικὴ νίκη τῆς ἐπαναστασῆς τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Τὰ πυρηνικὰ ὅπλα τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ δὲν μποροῦν νὰ τὸν σώσουν ἀπὸ τὴν καταστροφὴ οὗτε νὰ ἐμποδίσουν τὴν ιστορία τῆς ἀνθρωπότητας νὰ προχωρήσει πρὸς τὰ ἐμπόρια.

«Ἄς ἀφήσουμε γιὰ τὴν ὥρα τὸ παρελθόν καὶ ἀς φίξουμε μιὰ στάση για γεγονότα ποὺ ἐπισύρουν σήμερα τὴν προσοχὴ ὅλου τοῦ κόσμου.

Στὸ Βιετνάμ, ὁ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς ἔχει οκτώπτηκε ἀπὸ τὰ 14 ἐκαπομνύματα νοτιο-βιετναμέων παρὰ τὸ γεγονὸς πῶς αὐτὸς ὁ τεράστιος γίγαντας, διεξάγει τὴν ἐπίθεσή του ἐδῶ καὶ πάνω ἀπὸ δέκα χρόνια, ἔχει ἔσδεψει διεκατομμύρια δολλάρια ἔστειλε δεκάδες χιλιάδες στρατιώτες, καὶ χρηματοποίησε δῆλη τὴν κλίμακα τῶν νέων ὅπλων ἀπὸ τὰ πυρηνικὰ ὅπλα. Μπροστά σ' ἓνα λαὸς δραγανωμένο καὶ ἔξπλησμένο, οἱ ἀμερικανοὶ ἐπιθετιστὲς πολιορκοῦνται καὶ δέχονται πλήγματα ἀπὸ δῆλες τὶς πλευρὲς καὶ νομίζουν πῶς ἀποκαλέπτονται τὴν παρούσια τὸν ἔχθρον στὸ παραμικρότερο θύρωβο τῶν φυλλωμάτων τῶν δένδρων. «Οπως διολογεῖ κι' ὁ ἀμερικάνικος τόπος: «Οἱ πόλεμοι στὸ Νότιο Βιετνάμ εἶναι στὸ μεγαλύτερο μέρος του, ἔνας πόλεμος ἐνάντια σ' ἓνα ἀδρατοῦ ἔχθρο. Ὁ λαὸς του Κογκό - Λεοπολτβίλ ἀνασύνταξε τὶς δυνάμεις του καὶ μὲ τὸ ὅπλο στὸ χέρι: συνέχισε τὸ νικηφόρο ἄγωνα του.

Στὸ Κογκό - Λεοπολτβίλ, ὁ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς δὲν μπρόσει νὰ καταπνίξει τὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀτελευθέρωση, μὲ τὴν ἀμεσητὴν ἐπέμβασή του καὶ μὲ ἐκείνη ποὺ διέπραξε στὸνομα τοῦ ΟΗΕ. Η φωτιὰ δὲν μπρόσει νὰ καταστρέψει τὸ χορτάρι, γιατὶ τὴν ἔσβουσε ἡ ἀνοιξιάτικη αὔρα. «Ο λαὸς του Κογκό - Λεοπολτβίλ ἀνασύνταξε τὶς δυνάμεις του καὶ μὲ τὸ ὅπλο στὸ χέρι συνέχισε τὸ νικηφόρο ἄγωνα του.

Στὴ Δομινικανὴ Δημοκρατία, μιὰ νησιωτικὴ χώρα ποὺ έχει ἔναν πλήθυνομὸ 3 ἐκαπομνύματα κατοίκων, ποὺ δρίσκεται στὴν ἴδια τὴν πόρτα τῶν ΗΠΑ, ὁ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς καταλήφθηκε ἀπὸ πανικὸ μπροστά στὴν ἔξεγερση ἓντος πολλού λαοῦ. Καὶ γιὰ μιὰ φράση ἀκόμα, ἔστειλε πάνω ἀπὸ 30.000 στρατιώτες, μὲ σκοπὸ νὰ καταστείλουν τὴν ἔξεγερση τοῦ δομινικανικοῦ λαοῦ. Καὶ αὐτὸν ἀποτελεῖ μιὰ πανηγυρικὴ ἀπόδειξη γιὰ τὴν δυσάρεστη κατάσταση στὴν δούλωση τοῦ δρίσκου στοιχείων τοῦ πολέμου. Καὶ ἡ στρατηγικὴ θέση του χειρότερη ἀπὸ μέρα σὲ μέρα.

Οἱ ἀμερικάνικοι ἡμεριαλισμὸι ἀκολούθει σήμερα τὸ δρόμο ποὺ είχε πάρει διὰ Χίτλερ στὴν ἐποχή του. Η ἐπιθετικὴ του δίψα ἐπέφερε κατὰ πολὺ ἐκείνη τοῦ Χίτλερ, ἀλλὰ είναι πολὺ πιὸ ἀδύνατη ἀπὸ ἐκείνη τοῦ τελευταίου, γιατὶ ἡ φιλοδοξία του είναι ἀκόμα πιὸ δυσανάλογη σὲ σχέση μὲ τὶς δυνάμεις του. Καὶ ἡ στρατηγικὴ θέση του χειρότερη ἀπὸ μέρα σὲ μέρα.

Οἱ ἀμερικάνικοι ἡμεριαλισμὸι ἐφαρμόζει φρενισαμένα τὴν ἐπιθετικὴ καὶ φιλοπόλεμη πολιτικὴ του. ἔξαπολνε τὸν δρόμο της κατάστασης καὶ κρατεῖ τὰς αὐταραχῆ διάκλητο τὸν κόσμο, προκαλώντας ἔτοι τὴ γενικὴ ἀντίσταση τῶν λαῶν, τὴν ἀντίθεση τῶν συμμάχων του. Ετοι μὲ δύσκολα εἶται στὴν πιὸ μεγάλη ἀπομόνωση.

Σὲ δῆλες τὶς ἡπεμβούς, σ' ὅλους τοὺς ὀκεανούς, ἔχει ἐγκαταστήσει ἔνοπλες δυνάμεις. παντοῦ ἔξαπολνε ἐπιθέσεις καὶ χτυπάται τὴν λαικὴ ἐπανάσταση. Μὲ ἀνεπαρκεῖς δυνάμεις, μὲ πολὺ ἐκτεταμένα μέτωπα, μὲ πολὺ ἀπομακρυσμένα μετόπισθεν καὶ μὲ διεσπαρμένες δυνάμεις, ὑποχρεώνται νὰ διατηρεῖ πολλούς την ίδια δύναμη. Η ιστορικὴ του κατάσταση τὸν ἔχει ἤδει καταδικάσει νὰ δέχεται χτυπήματα ἀπὸ δῆλες τὶς πλευρές.

Παράλληλα, μὲ τὶς νέες ἀλλαγὲς ποὺ ἐπήλθαν στὸ συσχετι-

συδ τῶν δυνάμεων ἀνάμεσα στὶς ἡμεριαλιστικὲς χῶρες, ή κυριαρχία τοῦ ἀμερικανικοῦ ἡμεριαλιου στὸν καπιταλιστικὸν κόσμο έγινε ἐτοιμόρροπη. Τὸ ἡμεριαλιστικὸ σφρατόπεδο ἀποσύνιθεται.

Ο ἀμερικανίκος ἴμπεριαλισμὸς προσπαθεῖ μάταια νὰ διασῶσει τὸ ἴμπεριαλιστικὸ σύστημα ποὺ νοσεῖ ἀθέφαπεντα, καὶ ποὺ ἀποτελεῖ τὸ τελευταῖο του προτόγρῳ, καταπλόντας δηλητήριο γιὰ νὰ ἔδειψάσει καὶ ἐνὼ καίγεται παῖζει μὲ τὴ φωτιά. Προσπαθεῖ νὰ σταματήσει τὸ παγκόσμιο ρεῦμα τῶν λαϊκῶν ἐπαναστάσεων κάνοντάς το πιὸ δομητικό. Παντοῦ, ξεπετάγονται, σὲ αὐδανόμενο ἀριθμό, οἱ νεκροθάφτες ποὺ τοῦ σκάβουνε τὸ λάχο.

Είναι άπολύτως δυνατό νά νικήσουν ω̄ λαοί τού κόσμου αντὸ τὸ φοβερὸ ἔχθρο ἐφόσον ἀντιληφθοῦν καθαρὰ πῶς ὁ ἀμερικανίκος ἴμπεριαλισμὸς εἰναι δὲ κυριώτερος ἔχθρος τους, ἐφόσον ἐνώσουν ὅλες τὶς δυνάμεις του πατροῦν νά ἐνωθοῦν καὶ συγκροτήσουν τὸ πατλατὸν ἑνίατο μέποντα ἐνάντια στὸν ἀμερικανίκο ἵμπεριαλισμὸ καὶ στοὺς λακέδες του.

Οἱ χρονιστεφίκοι φεβυλιονιστές διαδίδοντι παντοῦ ἀπαισιόδοξες καὶ μοιραλτρικὲς ἀπόψεις γιὰ νὰ ἐκφοβίσουν τὸν λαόντι καὶ νὰ ὑπονομεύσουν τὸν ἔπαντσατικὸν τοὺς ἄγωνα ἐνάντια στὸν ἀμειοκάνικο ίπειπαλιόντι καὶ στὸν λακέδες τοῦ.

Σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς μαρξιστές - λενινιστές, οἱ χρονοστικοὶ γεβίζοντες δὲν πιστεύουν καθόλου στὶς λαϊκὲς δυνάμεις καὶ δὲν πιστεύουν πῶς ὑπάρχει ἡ δυνατότητα νὰ νικηθεῖ ὁ ἀμερικανικὸς ἡμεριδιασμός. Εἶναι ὅπωδε τῆς θεωρίας σύμφωνο μὲ τὴν δούλα καὶ ἰδιαίτερα τὰ πυρηνικὰ δύλα, ἀποφασίζουν γὰ δλα. Προσπαθοῦν νὰ ὑπερνομίζουν τὴ φρίκη τὸν πολέμου, λαχυρόζουνται. πῶς μὲ τὴν ἐμφάνιση τῶν πυρηνικῶν δύλων, δὲν ὑπάρχουν πιὰ πολλὲς δυνατότητες ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἡμεριδιασμὸς καὶ διεξαγωγῆς τῆς ἐπανάστασης. Δὲν τολμῶντες νὰ χτυπήσουν τὸν ἀμερικανικὸν ἡμεριδιασμὸς καὶ νὰ συμπαρασταθοῦν τὸὺς ἄλλους ποὺ διεἴσαγον αἱράντας ἐναπότον του. Δὲν πιστεύουν στὴ νίκη καὶ προσπαθοῦν νὰ κλονίσουν καὶ νὰ ὑπονομέσουν τὴν πίστη τῶν λαῶν στὴ νίκη ὅπως καὶ τὴν ἀγωνιστικὴ τους θέληση. Δὲν θέλουν νὰ κάνουν τὴν ἐπανάσταση καὶ ἀταγορεύουν στὸὺς ἄλλους νὰ τὴ κάνουν. Συνθηκολογοῦν καὶ θέλουν νὰ παρασύρουν τὸὺς ἄλλους στὴν συνθηκολόγησή τους ή τοὺς ἔξανταγκάζουν νὰ συνθηκολογοῦν.

Τὸ δὲ τοιμάμε νὰ ἀγώνιζόματε καὶ νὰ νικοῦμε δποιονδήποτε ταξικὸ ἔχθρό, εἴτε στὸ ἑωτερικὸ εἴτε στὸ ἑξωτερικὸ, δσοφοβερός καὶ ἀν φαίνεται, αὐτὴ εἶναι πάντοτε ἡ διαχωριστικὴ γραμμὴ ἀνάμεσα στοὺς μαρξιστές - λενινιστές καὶ στοὺς δποτοργουνιστές ἀνάμεσα στοὺς ἐπαναστάτες καὶ στοὺς συνθηκολόγους. 'Ο ἀγώνας τελειώνει ἀναπόφεντα μὲ τὴν νίκη τῶν μαρξιστῶν - λενινιστῶν, τῶν ἐπαναστατῶν καὶ τῶν λαῶν ἐνῶ οἱ δποτοργουνιστές καὶ οἱ συνθηκολόγοι πετάγονται στὸ σκουπιδοτενὲκὲ τῆς Ιστορίας ύστερα ἀπὸ τὴν ήττα τῶν ταξικῶν ἐγθύμων.

"Η ιστορία δείχνει πώς οι ἐπαναστατικές δυνάμεις στὴν ἀρχῇ εἶναι ἀδύνατες, ἀλλὰ δὲν πάνουν νὰ ἀντηφόσονται, καὶ ἀπὸ μικρές καὶ ἀδύνατες, γίνονται μεγάλες καὶ ἰσχυρές καὶ τελικὰ νικάντες τὶς ἀντεπαναστατικές δυνάμεις ὅσο ἴσχυρες κι' ἀν φίνονται. Στὴν ἀρχή, οἱ ἐπαναστατικές δυνάμεις δὲν ἔχουν ὅπλα οὔτε εἶναι καλά ἔξοπλισμένες ἀλλὰ νικοῦντε παντοτε τὶς καλά καὶ μέχρι τὰ δόντια ἔξοπλισμένες ἀντεπαναστατικές δυνάμεις. Σὲ τελευταῖα ἀνάλυση, ὁ ἀνθρωπός καὶ δῆλο τὸ ὑπόλιθο, οἱ λαικές μάζες καὶ δῆλο τὰ ὅπλα, ἀποτελοῦν τὴν ἀποφασιστικὸ παράγοντα γιὰ τὴν νίκην ή τὴν ήττα.

Ο Λέννον έχει πεῖ μια περίφημη φράση: «Θέλετε μια έπανάσταση; Πολύ καλά, πρέπει νά γίνετε ίσχυροι» (1). Γιατί; Οι έπαναστάτες άντιπροσωπεύουν τις νέες άνεργομένες δυνάμεις της κοινωνίας, πιστεύουν στην άκαταμάχητη δύναμη του λαού, και στηρίζονται σ' αυτήν γι' αυτό διότι πρέπει νά είναι ισχυροί και γίνονται άναποφεύκτα. Οι άντιδραστοί δὲν μπορούν παρά νά είναι άνισχυροι και είναι άναποφεύκτα

τέτοιοι, γιατί βρίσκονται μακριά ἀπὸ τὸ λαὸν καὶ πολεμοῦνται ἀπ' αὐτὸν. "Οοσ ισχυροὶ καὶ ἀν φαίνονται γιὰ ἔνα δριμένο χρονικὸ διάστημα, τελικὰ θὰ ἀποτύχουν.

Μετὰ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ὁ σύντροφος Μάο Τσὲ-τούνγκ διατύπωσε τὴν περίφημη θέση σύμφωνα μὲ τὴν δοῦλον δὲ λιμενιαλίσους καὶ δοῖο οἱ ἀντιδραστικοὶ εἰναι χρότινες τίγρεων. Στηριζόμενες στὸν ἀντικειμενικὸν νόμῳ ποὺ διέπει τὸν κοινωνικὴν ἐξέλιξιν, οἱ ἀνερχόμενες κοινωνικὲς δυνάμεις κατακτοῦν τὴν νίκην εἰς βάρος τῶν παρακμασμένων κοινωνικῶν δυνάμεων, καὶ κατακτοῦν τὴν νίκην οἱ λαϊκὲς δυνάμεις εἰς βάρος τῶν ἀντιλαϊκῶν δυνάμεων. Κάνοντας μιὰ διεξοδικὴ ἀνάλυση τῶν ἀλλαγῶν ποὺ ἐπήλθαν σὲ παγκόσμια κλίμακα μετὰ τὴν διάταξη τῶν ταξικῶν δυνάμεων μετὰ τὸν πόλεμο, ὁ σύντροφος Μάο Τσὲ - τούνγκ ὑπογραμμίζει: «Ἡ δύναμη τοῦ παγκόσμιου ἀντιμεριαλιστικοῦ στρατοπέδου ἔπεργνάει ἔκεινη τοῦ λιμενιαλιστικοῦ στρατοπέδου. Ἐμεῖς διαβέτομε τὴν ὑπεροχὴν καὶ δοχὴν δὲ ἐχθρόδος». Καὶ προσθέτει: «Ἡ ὑπερεκτικηση τῆς δύναμης τοῦ ἐχθροῦ καὶ ή νποτίμηση τῆς δύναμης τοῦ λαοῦ εἰναι λάθος»(1). Η ἐξέλιξη τῆς παγκόσμιας κατάστασης ἐπιβεβαίωσε ἀπολόντως τὴν δοθότητα τῆς θέσης τοῦ συντρόφου Μάο Τσὲ - τούνγκ.

'Ο ἐπαναστατικὸς ἀγώνας τῶν λαῶν ἀναπτύχθηκε δομητικὰ καὶ κατέχητος τῇ μιᾷ νίκῃ πάνω στὴν ἄλλη, ἐνῶ ὁ ἡμεριαλισμὸς νικιέται παντοῦ καὶ προχωρεῖ πρὸς τὸ τέλος του. Οἱ μαρξιστές - λενινιστὲς καὶ ὅλοι οἱ ἐπαναστάτες ἀγωνίζονται μαζὶ μὲν τὶς λαϊκές μᾶζες καὶ καταφέρουν σκληρὰ πλήγματα στὸν ἡμεριαλισμὸν καὶ τὸν σπόρχουν πρὸς τὸν τάφο του. Ή ἀπασιδόξια είναι ἐντελῶς ἀδύσιμη. 'Οποιοσδήποτε διαδίδει ἀπασιδόξεις καὶ ήττοπαθεῖς ἀπόφεις θὰ τιμωρηθεῖ ἀπὸ τὴν ἴστορα.

·Ο σύγχρονος ρεβιζιονισμὸς εἶναι τὸ νέο κοινωνικὸ στήγημα τοῦ ἡμεριδιασμοῦ

Ο μεγάλος Λένιν μᾶς διδάσκει πώς «**εδ** ἀγώνας **ἐν**άντια στὸν ἡμεριδιασμὸν, **ἄν** δὲν συνδέεται ἀδιάφορη μὲ τὸν ἀγώνα **ἐν**άντια στὸν διπορτουνισμὸν είναι μᾶς κούφια φράση καὶ μᾶς **ἀπάτης**⁽¹⁾.

Γιὰ νὰ στηρίξουν τὸ ἔτοιμόρροπο οἰκοδόμημα τοῦ ἱμερωα-
λισμοῦ, οἱ μονοπωλιακοὶ καπιταλιστὲς τῶν ἱμερωαλιστικῶν
χωρῶν χρησιμοποιοῦν ὅλο καὶ περισσότερο τὴ βία, στηρί-
ζονται ὅλο καὶ περισσότερο στὴν ἐργατικὴ ἀριστοκρατία ποὺ
εἶναι τὸ κοινωνικὸ τοὺς στήριγμα καὶ ἡ σανίδα σωτηρίας τους,
γιὰ νὰ ἀποκομίζουν τὴν ἐπαναστατικὴ θέληση τοῦ προλετα-
ριάτον, νὰ ἔξαπατοῦν καὶ νὰ διατρῶν τοὺς ἐπαναστατικοὺς
λαούς καὶ νὰ ἀντιστέκονται στὴν ἐπαναστατικὴ θύελλα τοῦ
προλεταριάτον.

Πρὸν ἀπὸ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, τὸ μονοπωλιακὸ κεφάλαιο ἐπωφελούμενο ἀπὸ τὰ ὑπερχρέδη ποὺ ἔβγαζαν ἀπὸ τὶς ἀποικίες καὶ μεσοαποικίες, ἐφάρμοσε μὰ πολιτικὴ διαφθορᾶς ἀπέναντι στὴν ἐργατικὴ τάξη τῆς χώρας του, φροντίζοντας τὴν ἐργατικὴ ἀριστοκρατία καὶ κάνοντας τὴν σοσιαλδημοκρατία κοινωνικὸ του στήριγμα. Μετὰ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, μὲ τὴν ἐπιδείνωση τῆς γενικῆς κρίσης τοῦ καπιταλισμοῦ, τὸ μονοπωλιακὸ κεφάλαιο χρειάζονταν δύο ποτὲ δλλοτε ἔνα τέτοιο κοινωνικὸ στήριγμα: γιὰ νὰ διατηρήσει τὴν κυριαρχία του. Είναι γνωστὸ πῶς δὲν ἀρκέστηκε νὰ χρησιμοποιεῖ μονάχα τὰ σοσιαλδημοκρατικὰ κόμματα τῆς δεξιᾶς σάν δραγανοῦ γιὰ τὴν ὑπονομευση τοῦ ἐργατικοῦ κοινωνίατος. 'Ἐφαρμόζοντας τὴν πολιτικὴ της τῆς διαφθορᾶς ἀπέναντι στὴν ἐργατικὴ τάξη τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν καὶ διαμορφώνοντας μὰ νέα ἐργατικὴ ἀριστοκρατία γιὰ νὰ ἐκφύλισε τὰ κοιμιονιοτικὰ κόμματα δρισμένων καπιταλιστικῶν χωρῶν σὲ νέα ἀστικὰ ἐργατικὰ κόμματα, ἐφαρμόζει τὴν πολιτικὴ τῆς «εἰρηνικῆς ἔξιλης» ἀπέναντι στὶς σοσιαλιστικὲς γῦροes γιὰ νὰ ἐκφύλισει τοὺς καθηδρογέντες τῶν κοινωνι

(1) B. I. ΛΕΝΙΝ: «Οχι ψέματα! Ή αποφασιστική μας δύναμη βρίσκεται σ' αυτό που λέμε δλγήθεια», Έργα, Τόμος 9ος.

(1) ΜΑΟ ΤΣΕ ΤΟΥΝΓΚ: Ἡ σημειωνή κατάσταση και τὰ καθήκοντά μας». Ἐκλογὴ Εργ. Τόμος 4ος.

(1) ΛΕΝΙΝ : «Τὸ στρατιωτικὸ πρόγραμμα τῆς προλεταριακῆς διαπνάστασης». Εφεύρα, Τόμος 23ος.

στικῶν κομμάτων δρισμένων σοσιαλιστικῶν χωρῶν καὶ νὰ τοὺς μετατρέψει σὲ βαλέδες καὶ σὲ πράκτορές του.

Στὰ μεταπολεμικὰ χρόνια, δ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς ξώδειψε διοικητομύρμα δολλάρια γιὰ νὰ συντηρήσει τὴν κλίκα Τίτο, τὸν «εδήγηδ τοῦ κοπαδιοῦ» ποὺ πρόδωσε τὸ σοσιαλισμὸν καὶ τὸ προλεταριάτο. 'Αλλὰ ἡ κλίκα Τίτο δὲν μποροῦσε νὰ πάιξει παρὰ ἔνα περιορισμένο ρόλο. Κατὰ συνέπεια, δ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς ἀναζητοῦσε κάτι τὸ καινούργιο καὶ προσέφυγε στὴ διπλὴ ἀντεπαναστητικὴ τακτική, ἐναλλάσσοντας τὴν ἀπειλὴ καὶ τὴ διαφθορά, τὴν ἀπάτη καὶ τὸ όφταλο. 'Ο χρονοτσεφικὸς φεβεριονισμὸς εἶναι τὸ προϊόν τῆς της πολιτικῆς τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ.

'Ο Χρονοτσώφ προβάλλε τὴν ἀντεπαναστατικὴ φεβεριονιστικὴ τοῦ γραμμῆς στὸ 200 συνέδριο τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Σοβιετικῆς "Ἐνωσης". 'Η γραμμὴ αὐτὴ συστηματοποιήθηκε καὶ ἐνσωματώθηκε στὸ Πρόγραμμα τοῦ ΚΚΣΕ ποὺ υιοθετήθηκε στὸ 220 συνέδριο καὶ φέρνει τὴ σφραγίδα τοῦ Χρονοτσώφ.

Οἱ χρονοτσεφικοὶ φεβεριονιστὲς ἀναθεώρησαν ἐντελῶς τὶς βασικὲς τοῦ μαρξισμὸν - λενινισμὸν καὶ ἀφάίρεσαν τὴν ἐπαναστατικὴ τὸν ψυχῆ. 'Αντικατέστησαν τὸ διαλεκτικὸν ὄλησμὸν μὲ τὸν ὑποκειμενικὸν ἰδεαλισμό, τὴν ἐπαναστατικὴ διαλεκτικὴ μὲ τὴ φιλισταϊκὴ ἐξειλικτικὴ θεωρία καὶ ἔγιναν πιστοὶ διποδοὶ τὸν ἀστικοῦ πραγματισμοῦ. 'Αντικατέστησαν μὲ τὴ θεωρία τῆς συμφιλίωσης τῶν τάξεων, τῆς ταξικῆς συνεργασίας καὶ τῆς ταξικῆς συνηθικολόγησης τὶς θεωρίες γιὰ τὴν ταξικὴ πάλη, τὴν προλεταριακὴ ἐπανάσταση καὶ τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτον. Διαβίδοντας τὴν ἀποφῆ σύμφωνα μὲ τὴν δύοια ἀλλαζεῖ ἡ φύση τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ προσπαθοῦν νὰ ἀποκρύψουν τὶς ἀντιθέσεις ποὺ εἶναι σύνφυτες στὸ ἡμεριαλιστικὸν σύστημα διακρίσσοντας ἀνοιχτά πῶς οἱ λενινιστικὲς θέσεις γιὰ τὸν ἡμεριαλισμὸν δύχουν ξεπερασθεῖ.

Οἱ χρονοτσεφικοὶ φεβεριονιστὲς ἔξυπηρετοῦν τὴν παγκόσμια ἀντεπαναστατικὴ στρατηγικὴ τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ προβάλλοντας τὴ γενικὴ γραμμὴ τῆς «εἰρηνικῆς συν-πάραξης», τὸν «εἰρηνικὸν ἀνταγωνισμοῦ» καὶ τὸ «εἰρηνικοῦ περάσματος» καὶ ἐφαρμόζοντας μιὰ πολιτικὴ «κατενανασμοῦ» ἀπέναντι στὸν ἡμεριαλισμό, πολιτικὴ ποὺ δόηγει στὴν πραγματικότητα στὴ συνηθικόλογηση. Προβάλλοντας τὰ σοφιστικὰ κατασκευάσματα γιὰ τὸ «παλλαϊκὸ κόμμα» καὶ τὸ «παλλαϊκὸ κράτος», ἀπαρνήθηκαν τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου καὶ ἀλλαζαν τὸ χαρακτήρα τοῦ κομμουνισμοῦ. 'Αντικατέστησαν τὸν προλεταριακὸ διεθνισμὸν μὲ τὸ σωβινισμὸν μεγάλης δύναμης καὶ τὸν ἔθνικὸ ἐγώντων καὶ προσπαθοῦν νὰ διαιρέσουν τὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο δύως καὶ τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα καὶ νὰ ὑπονομεύσουν τὴ μεγάλη ἐνότητα τῶν ἐπαναστατικῶν λαῶν τοῦ κόσμου.

'Ο χρονοτσεφικὸς φεβεριονισμὸς διέσπασε τὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο, διάρισε σὲ τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα, ὑπονομεύει τὸ ἐδυνικοτελευθερωτικὸ κίνημα καὶ τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα τῶν λαῶν· ἀποκομίζει τὴν ἐπαγρύπνηση τῶν λαῶν τοῦ κόσμου καὶ παίζει τὸ ρόλο τοῦ εἰδικοῦ ἀποστάσματος τῶν ἀμερικάνων ἡμεριαλιστῶν καὶ ὥλων τῶν ἀντιδραστικῶν. 'Ἐνεργώντας ἐτοι, οἱ χρονοτσεφικοὶ φεβεριονιστὲς κατευθύνονται ἐνάντια στὶς λαϊκὲς μᾶξες, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ 90 τοὺς ἐκατὸ τοῦ παγκόσμιου πληθυσμοῦ καὶ δὲν μποροῦν παρὰ νὰ προκαλέσουν τὴν ἀποφασιστικὴ ἀντίθεση ὅλων τῶν πραγματικῶν μαρξιστῶν - λενινιστῶν καὶ ὥλων τῶν ἐπαναστατικῶν λαῶν. 'Ο χρονοτσεφικὸς φεβεριονισμὸς εἶναι καταδικασμένος σὲ ἀποτυχία.

'Ο Χρονοτσώφ, δ ὅμησοργὸς τοῦ χρονοτσεφικοῦ φεβεριονισμοῦ ἀπὸ τὴ σκηνὴ τῆς Ιστορίας. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἔνα γεγονός τεράστιας σημασίας. 'Αποτέλεσε μιὰ νίκη γιὰ τὴ μαρξιστικὴ - λενινιστικὴ γραμμὴ καὶ μιὰ ἡττα γιὰ τὸ χρονοτσεφικὸ φεβεριονισμό. 'Εδειξε τὴν ἀναγκαιότητα καὶ τὴν δρθότητα τοῦ ἀγώνα ποὺ διεξήγαγε τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ιγδονηρίας καὶ τὰ ἀλλα μαρξιστικὰ - λενινιστικὰ κόμματα καὶ οἱ μαρξιστὲς - λενινιστὲς ἐνάντια στὸ χρονοτσεφικὸ φεβεριονισμό.

Οἱ μαρξιστὲς - λενινιστὲς καὶ οἱ ἐπαναστατικοὶ λαοὶ γνωρίζουν πῶς ἡ γέννηση καὶ ἡ ἀνάπτυξη τοῦ χρονοτσεφικοῦ φε-

βεριονισμοῦ δὲν εἶναι ζήτημα μερικῶν προσώπων καὶ δὲν ἀποτελεῖ ἔνα τυχαῖο φαινόμενο. "Εχει βαθείες κοινωνικὲς καὶ λιτοτρικὲς φιλέσ. "Οπως ὑπογραμμίζει ἡ Διακήρυξη τοῦ 1957: «Η ἀστικὴ ἐπιφορὴ εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ πηγὴ τοῦ φεβεριονισμοῦ καὶ ἡ συνθηκολόγηση μπροστά στὴν πίεση τοῦ ἡμεριαλισμοῦ εἶγαι ἡ ἐξωτερικὴ πηγὴ».

'Ο χρονοτσεφικὸς φεβεριονισμὸς εἶναι δημιουργία τῶν καπιταλιστικῶν δυνάμεων στὴ Σοβιετικὴ "Ἐνωση". 'Η ἀνοδος τοῦ Χρονοτσώφ στὴν ἐξουσία καὶ ἡ ἐστρατηγικὴ πολιτικὴ ἀποτελοῦν τὴν ἀρχὴ τῆς προοδευτικῆς διαμόρφωσης ἐνδές προνομούχου ἀστικοῦ στρώματος.

Τὸ στρῶμα οὗτὸ ἔχει ξεκοπεῖ ἐντελῶς ἀπὸ τὸ σοβιετικὸ λαὸ προδίδοντας τὴν ὑπόθεση τῆς παγκόσμιας προλεταριακῆς ἐπανάστασης. 'Αποτελεῖ τὴν κυριώτερη βάση τοῦ χρονοτσεφικοῦ φεβεριονισμοῦ. 'Ο Χρονοτσώφ καὶ οἱ δύοιοι τοῦ εἶναι οἱ πολιτικοὶ ἐπαφόσωποι αὐτὸν τὸν προνομούχον ἀστικὸ στρώματος καὶ ἡ γραμμὴ καὶ ἡ πολιτικὴ τους βρίσκεται στὴν ὑπηρεσία του. Σφετερίσθηκαν τὴν καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ καὶ τὸν σοβιετικὸ κράτους. 'Απαντώντας στὶς ἀνάγκες τοῦ ἡμεριαλισμοῦ, ἔμπασαν τὸ ΚΚΣΕ, τοῦ ὕδρου δὲ Λένιν, στὸν ἐπικίνδυνο δόρμο τὸν ἐκφυλισμόν καὶ τὴν πρώτη σοσιαλιστικὴ χώρα, τὴ Σοβιετικὴ "Ἐνωση" στὸν ἐπικίνδυνο δόρμο τῆς παλινόρθωσης τοῦ καπιταλισμοῦ. Αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν πιὸ μεγάλη προδοσία ἀπέναντι στὸ σοβιετικὸ λαὸ καὶ στοὺς ἐπαναστατικοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου.

Τὰ γεγονότα εἶναι καθαρὰ ὅπως ἡ ἡμέρα. Αὐτὸ ποὺ ἔλεγε δὲ Λένιν γιὰ τὸν φεβεριονιστὲς τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐφαρμόζεται ἐπίσης γιὰ τὸ Χρονοτσώφ καὶ τοὺς δύοιον τοῦ: «...ἀντικειμενικά, ἀποτελοῦν ἔνα πολιτικὸ ἀπόστασμα τῆς ἀστικῆς τάξης, τὸ κανάλι μέσο τοῦ διοίουν διοιχετεύει τὴν ἐπιφορὴ της, τοὺς πράκτορές της στοὺς κόλπους τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος»(1).

Μπορεῖ νὰ ισχυρισθεῖ κανεὶς πῶς διεξάγει ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἡμεριαλισμὸ χωρὶς νὰ ἀγωνίζεται ἐνάντια στὸ φεβεριονισμό;

'Ο Λένιν μᾶς διδάσκει λιδαίτερα πῶς «δὲν μπορεῖ νὰ γίνει συζήτηση γιὰ ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἡμεριαλισμό, οὔτε γιὰ μαρξισμό, οὔτε γιὰ σοσιαλιστικὸ ἐργατικὸ κίνημα» «χωρὶς τὴ διεξαγωγὴ ἐνδὲ ἀποφασιστικοῦ καὶ ἀνέλεητου ἀγώνα ἐνάντια στὰ «ἀστικὰ ἐργατικὰ κόμματα» σὲ ὅλα τὰ μέτωπα»(2). Ελναι ἔξω ἀπὸ κάθε συζήτηση πῶς αὐτὸ τὸ δίδαγμα τοῦ Λένιν έχει καθοδηγητικὴ ἀξία γιὰ τὸν φεβεριονιστές μαρξιστές - λενινιστές στὴ δράση τους. Γιὰ τὴ νίκη στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἡμεριαλισμό, γιὰ τὴ χειραφέτηση ὅλων τῶν καταπιεζόμενων λαῶν καὶ ἔθνων καὶ γιὰ τὴν πραγματοποίηση ἐνδὲ κόσμου χωρὶς ἡμεριαλισμό, χωρὶς καπιταλισμό καὶ χωρὶς ἐκμετάλλευση ἀνθρώπων ἀπὸ ἄνθρωπο, διφεύλουν νὰ συνεχίσουμε νὰ ἀποκαλύπτουμε ἀποφασιστικὰ καὶ διλοκληρωτικὰ τὸ πραγματικὸ πρόσωπο τοῦ χρονοτσεφικοῦ φεβεριονισμοῦ καὶ νὰ τὸν πολεμήσουμε ὡς τὸ τέλος.

Οἱ μαρξιστὲς - λενινιστὲς διφεύλουν νὰ ἀποκαλύπτουν τὸ οὐσιαστικὸ ποὺ βρίσκεται πίσω ἀπὸ τὰ φαινόμενα

Δὲν ἔχουν περάσει ξῆρη μήνες ἀπὸ τότε ποὺ ἡ νέα καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της. 'Ελπίζαμε πῶς δὲν ἐπανόρθωνε τὰ λάθη τοῦ παρελθόντος, θὰ ἐπανέρχονταν τὸ δρόμο τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ, θὰ ἦταν τούλιχτον καλλίτερη λάπτηση τῆς διέψευσαν τὶς ἐλπίδες μας.

Οἱ κληρονόμοι τοῦ Χρονοτσώφ λογαριάζονταις πῶς δ τελευταῖοι είληξε ἐξεντελειστεῖ, τὸν ἔδικτον, ὀστόσο ἐμφανίστηκαν τὴν ἰδιαίτερη της σημασίας. 'Αποτέλεσε μιὰ νίκη γιὰ τὸν φεβεριονισμό τοῦ ΚΚΣΕ, τοῦ παρελθόντος, θὰ ἐπανέρχονταν τὸ δρόμο τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ, θὰ ἦταν τούλιχτον καλλίτερη λάπτηση τῆς διέψευσαν τὶς ἐλπίδες μας.

(1) B. I. ΛΕΝΙΝ: «'Η χρεωκοπία τῆς 2ης Διεθνούς», Εργα, Τόμος 21ος.

(2) B. I. ΛΕΝΙΝ: «'Ο ἡμεριαλισμὸς καὶ ἡ διάσπαση τοῦ σοσιαλισμοῦ» Εργα, Τόμος 23ος.

σοψη, καταβάλλοντας πολλές προσπάθειες για τη μεταμφίεσή τους και μή διστάζοντας μπροστά σε κανένα μέσο για νά κάνουν νά φαίνεται ένα είδος διαφοράς άνάμεσά τους και στὸ Χρονιστόφ. Πήραν όνφος «έπαναστατικό», χρησιμοποιοῦν ἀφονία φράσεων όπως «άγώνας έναντια στὸν ίμπεριαλισμό» προφέρονταν ώραια λόγια για τὴν «ένότητα». Καταφένγουν ἐπίσης σὲ κάθε είδος πολιτικές ταχυδακτυλούργιες καὶ σὲ άνάλογες μανούνθρες. Πιστεύουν πώς θὰ μπορέσουν νά έξαπατήσουν τοὺς άνθρωπους μὲ τὴ μεταμφίεση αὐτῆς καὶ πώς δὲν θὰ μπορέσουν νά ξεχωρίσουν τὸ ἀληθινό τους πρόσωπο.

Πώς ἔκδηλωνται τὸ ἀληθινὸν τους πρόσωπο; «Ἐπιμένουν ἀμετάβλητα στὴ φεβίζιονιστικὴ γραμμὴ ποὺ συστηματοποίησε δ̄ Χρονιστόφ, ἔτοι δπως καθορίστηκε στὸ 20d καὶ 22o συνέδριο τοῦ ΚΚΣΕ καὶ ἔτοι δπως ἔκφραστηκε στὸ Πρόδρομο ποὺ ΚΚΣΕ καὶ ἀντιτάσσονται στοὺς ἔπαναστατικοὺς ἀγῶνες τῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου.

Ἐφαρμόζουν μὲ τὴν ίδια ἐπιμονὴν αὐτὸν ποὺ ἀποκαλοῦν γραμμὴ τῆς «σοβιετομερικάνικης συνεργασίας ποὺ θὰ καθορίσει τὶς τύχες τοῦ κόσμου» διακηρύσσοντας πάσι ἀνάμεσα στὴ Σοβιετικὴ «Ἐνωση καὶ στὶς ΗΠΑ ἐπάρχει μιὰ ἔξαιρετικὰ οὐρεῖα σφαῖδα συνεργασίας, καὶ πολλαπλασιάζοντας τὶς προσπάθειές τους γιὰ νά ἀποκαταστήσουν αὐτὴ τὴ «συνεργασία» μὲ τὸν γιάγκικο ίμπεριαλισμό.

Ἐπιμένουν πάντοι μὲ τὸ ίδιο πεῖσμα στὴ διασπαστικὴ γραμμὴ καὶ ἔκτελεσαν ἔειδιάντρου πατὰ γράμμα τὶς θελήσεις τοῦ Χρονιστού συγκαλώντας τὸ Μάρτη τοῦ χρόνου αὐτοῦ τὴ διασπαστικὴ σύνοδο τῆς Μόσχας.

«Οσο ἐπιμένουν σ' αὐτὴ τὴ βασικὴ γραμμὴ δλα τὰ «έπαναστατικὰ» καὶ «ἀντιμεπραβαλιστικὰ» τους καμώματα καὶ οἱ λόγοι τους γιὰ «ένότητα» δὲν είναι παρὰ κούφια λόγια καὶ τεχνάσματα ποὺ ἀποκοποῦν γιὰ νά έξαπατοῦν τοὺς άνθρωπους, καὶ δὲν μποροῦν καθόλου νά ἀλλάξουν τὴν πραγματικὴ κατάσταση.

«Ἄν έχουν ἔγκαταλείψει τὴ φεβίζιονιστικὴ γραμμὴ τοῦ Χρονιστού, γιατὶ συνεχίζουν μαζὶ μὲ τὸν ἀμερικάνικο ίμπεριαλισμὸ νὰ παῖσουν τὸ ρόλο διεθνοῦς χωροφυλακῆς καταπλέοντας τὸν ἀγώνα τῶν λαῶν τῶν καταπεζόμενων ἔθνων; Γιατὶ ἔπανέλαβαν στὸν ΟΗΕ τὴν πρόταση ποὺ διατύπωσε τὸν Ίούλιο τοῦ 1964 δ̄ Χρονιστόφ γιὰ τὴ συγκρότηση μιᾶς ἑνοπλῆς δύναμης τοῦ ΟΗΕ; Γιατὶ ψήφισαν μαζὶ μὲ τὶς ΗΠΑ στὸ Συμβούλιο «Ἀσφαλείας τοῦ ΟΗΕ, ύπερ μιᾶς ἀπόφασης γιὰ τὴν ἀποκαλούμενη «άνακαλη» στὸ Κογκό - Λεοπολντβίλ καὶ γιὰ τὴ «πραγματοποίηση τῆς ἑθνικῆς συμφέλιωσης» στὴ χῶρα αὐτῆς, ὑποστηρίζοντας ἔτοι τὸν ἀμερικάνικο ίμπεριαλισμὸ στὶς προσπάθειές τους γιὰ τὴν κατάπνιξη τοῦ ἔνοπλου πατριωτικοῦ ἀγώνα τοῦ λαοῦ τοῦ Κογκό - Λεοπολντβίλ;

«Ἄν έχουν ἔγκαταλείψει τὴ φεβίζιονιστικὴ γραμμὴ τοῦ Χρονιστού, γιατὶ χτύπησαν μὲ τέτοιο αιματηρὸ τρόπο τὴ γνωστὴ ἔκδηλωση τῶν διετανμέζων σπουδαστῶν καὶ τῶν ἀλλων σπουδαστῶν τῆς Ασίας καὶ τῆς Αφρικῆς ἔναντια στὸν ἀμερικάνικο ίμπεριαλισμό; Καὶ γιατὶ ἀνταλλάσσουν ἐπίσης πληροφορίες μὲ τὸν ἀμερικάνικο ίμπεριαλισμό, μέσο τῆς «εκδόκυντης» γραμμῆς ή μέσο ἀλλων δόθων, συζητοῦν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ διαδίδουν φῆμες; Γιατὶ ἔνδιαφρονται τόσο νὰ βοηθήσουν τὸν ἀμερικάνικο ίμπεριαλισμὸ στὴν προσπάθεια γιὰ «ειλογικάς διαπραγματεύσεις», μὲ σκοπὸ νὰ περιπλέξουν τὸ πρόβλημα τοῦ Βιετνάμ στὴν τροχιὰ τῆς γενικῆς γραμμῆς τους τῆς «ειλογικῆς συνύπαρξης» καὶ τῆς

«έπιλυσης τῶν παγκόσμιων προβλημάτων διὰ τῆς σοβιετο-ἀμερικάνικης συνεργασίας». Κι' ὅλα αὐτὰ στὴν προσπάθεια νὰ καταπλέξουν τὸν ἔπαναστατικὸ ἀγώνα τοῦ Βιετναμέζικου λαοῦ;

Θὰ πρέπει νὰ τελειώσουμε ἀνταρέοντας μιὰ σειρὰ γεγονότα ποὺ δείχνουν πῶς δ̄ χρονιστεφικὸς φεβίζιονισμὸς ἐφαρμόζεται πάντοτε ἀπὸ τοὺς κληρονόμους τοῦ Χρονιστόφ καὶ πῶς ή μόνη διαφορά τους εἶναι ὅτι ἡ τακτικὴ ποὺ ἀκολουθοῦν αὐτοῖς εἶναι πιὸ πανούργα. «Ο Χρονιστόφ εἰχε λίγη ἀφέλεις. Γιὰ νὰ ἀποκτήσει τὴν εἴδος τὴν ἀρχηγῶν τῶν γιάγκηδων γιάγκοτερες, ἔφεδε πολλὲς φορὲς νὰ ἀποκαλύπτει μόνος τους αὐτὸν ποὺ σκεφτότανε πραγματικά, δπως ἐπίσης ἔλεγε πολλὲς χοντροκοπίες. Οι κληρονόμοι τους ἔχουν θγάλει διδάγματα ἀτ' αὐτό. Κατάλαβαν πώς ή ἐπιχείριση στὴν διοίση τῶν διοίσης τῶν μαρούλων δημοποίησε πρᾶγμα καὶ πώς μπορεῖ σὲ κάθε στιγμὴ νὰ ὑφίστανται τὴν ἀπάντηση τῶν μαρξιστῶν λαῶν, γι' αὐτὸν φείλουν νὰ καμουφλάρονται.

Ταυτόχρονα, ξαίρουν πώς ή θέση τους εἶναι πολὺ πιὸ ἀδύνατη ἀπὸ ἐκείνη τοῦ Χρονιστόφ Νομίζουν πῶς εἶναι ίσως πολὺ πιὸ πλεονεκτικὸ γι' αὐτὸν νὰ ἐνεργοῦν στὰ κυρρά. «Ἐφαρμόζουν τὴ μεθόδο ποὺ συνίσταται στὸ νὰ ἀρνοῦνται, καὶ λογικὴ σύνδεση, λέγοντας χωρὶς νὰ κοκκινίζουν: «Δὲν είμαι ἀπὸ ποὺ είμαι, ένα ἀλογο δὲν είναι ἀλογο, ένας ἀμάξις δὲν είναι ἀμάξις, ένος φεβίζιονιστῆς δὲ είναι φεβίζιονιστῆς» σὰν νὰ μὴν ἐπάρχει σ' αὐτὸν τὸν κόσμο καμιὰ διαφορὰ ἀνάμεσα στὸ φεβίζιονισμὸ καὶ στὸ μαρξισμὸ - λεινινισμὸ.

«Ακριβῶς γι' αὐτὸν οἱ χρονιστεφικοὶ φεβίζιονιστὲς καταφένγουν δὲν καὶ περισσότερο σὲ πιὸ πολλὰ καὶ πιὸ πανούργα τεχνάσματα καὶ προσπαθοῦν μ' αὐτὰ νὰ ἔξαπατοῦν περισσότερο πρᾶγμα ποὺ κάνει ἀκόμα πιὸ ἀνυγκαῖο γιὰ τὸν μαρξιστὲς λεινινιστὲς νὰ ἀποκαλύπτουν τὸ πραγματικὸ ποὺ πρόσωπο ποὺ βρίσκεται πίσω ἀπὸ τὰ φαινόμενα καὶ τὶς προδοτικές τους ἐνέργειες ποὺ βρίσκονται πίσω ἀπὸ τὰ ώραια τους λόγια. «Ἄν οἱ τελευταῖοι δὲν ἐνεργοῦνται καὶ τὸν αὐτὸν τὸ πόρο, ἀν τὸν ἔπειτεπαν νὰ ἔξαπατοῦν τὸν ἀνθρώπους, αὐτὸν θὰ προξενοῦνται ἀκόμα μεγαλύτερη ἡμιάπη στὴν ἔπαναστατικὴ ὑπόθεση τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. «Οπως ὑπογράμμιζε δὲ Λένιν σχετικὰ μὲ τὶς πανούργειες τοῦ Κάουντσου «θὰ παύμε νὰ ἐμάστε μαρξιστές, θὰ παύμε νὰ ἐμάστε σοσιαλιστές, γενικὰ δὲν ἀποκαλύπταμε τὴν πρᾶγματας στὶς πολιτικὴ σημασία τους»(1).

Στὸ παρελθόν, οἱ κάθε είδος διπορτουνιστὲς καὶ φεβίζιονιστὲς χρησιμοποιοῦσαν ἀμετάβλητα διπρόσωπη τακτικὴ γιὰ νὰ ἔξαπατοῦν τὸν ἔπαναστατικὸ λαὸ καὶ ἀμετάβλητα, ἔπαιρνται φεύγοτικὸ ύψος γιὰ νὰ κρύψουν τὸ πραγματικὸ χαρακτήρα τους σὰν προδοτῶν τῆς ἔπαναστάσεως. «Ο Μάρξ, δὲ Ενγκελ, δὲ Λένιν καὶ δὲ Στάλιν διέκριναν πάντοτε καθαρὰ τὸ πρόσωπο τῶν διπρότονουιστῶν καὶ τὸν φεβίζιονιστὸν πίσω ἀπὸ δῆλη τὴν περιπλοκήτη τῶν φαινόμενων καὶ διέλυναν τὴ σύγχιση ποὺ σύρθηταιν οἱ τελευταῖοι καὶ ζεσκέπαζαν δλοκληρωτικά τὸν ἀποστάτες αὐτοὺς μπροστὰ στὸν ἔπαναστατικὸ λαό. Μέσα ἀπὸ τέτοιους ἀγῶνες κατανικήθηκαν ἡ μιὰ μετὰ τὴν ἀλλὴ οἱ διάφορες διπρότονουιστὲς καὶ φεβίζιονιστὲς φατίες καὶ οἱ ἔπαναστατικὲς θεωρίες τοῦ μαρξισμοῦ - λεινινισμοῦ δὲν ξαπουναν νὰ ἀναπτύσσονται καὶ νὰ καταχτοῦν δὲν καὶ πιὸ μεγάλες νίκες γιὰ τὴν ὑπόθεση τῆς προλεταριακῆς ἔπαναστασης.

Σήμερα, οἱ μαρξιστὲς - λεινινιστὲς ἐπωφελοῦνται δχι μόνο ἀπὸ τὰ διδάγματα τοῦ τρόπου ποὺ ἀντιμετωπίστηκαν οἱ Μπακούνιν, Μπεροντάνιν, Κάουντσου καὶ Τίτο, ἀλλὰ πρᾶγμα ποὺ εἶναι πιὸ σημαντικὸ διδάσκονται ἀπὸ τὸν τρόπο τῆς ἀντιμετωπίσης τοῦ Χρονιστόφ. «Ετοι, μιᾶς εἶναι πιὸ εύκολο νὰ ἀναγνωρίζουμε τὸν χρουστσώφικον φεβίζιονιστὲς κάτω ἀπὸ τὶς ποικίλες μεταμφίεσεις τους, νὰ ἀντιλαμβανόμαστε πιὸ εύκολα τὴν οδύσσεια τῆς προσφισμός», «Ἐργα, Τόμος 28ος.

(1) B. I. ΛΕΝΙΝ: «Ἀστικὸς πασιφισμὸς καὶ σοσιαλιστικὸς πασιφισμός», «Ἐργα, Τόμος 28ος.

νόμενα. 'Οποιεσδήποτε μεταμορφώσεις κι' ðαν κάνουν οι χρουστσεφικοί φεβίζιονιστές δέν μπορούν παρά νά αποκαλύπτονται τελικά αντό πού είναι στήν πραγματικότητα.

Σὲ ποιά βάση μποροῦμε νά πραγματοποιήσουμε μιά πραγματική ένοτητα ἀπέναντι στὸν ἔχθρο;

Τὸν τελευταῖο καιρό, οἱ χρουστσεφικοί φεβίζιονιστές ἐπιδέχνονται μιὰ ίδιαιτερη σκληρότητα στὶς ἐκκλήσεις τοὺς γιὰ «ένοτητα ἐνάντια στὸν ἔχθρο» καὶ γιὰ «ένοτητα δράσης». Τὶς ἐννοοῦν στὴν πραγματικότητα μὲ τὴν «ένοτητα ἐνάντια στὸν ἔχθρο» καὶ μὲ τὴν «ένοτητα δράσης»; 'Ἐπιθυμοῦν πραγματικά νά ἐνωθοῦν μὲ μᾶς ἐνάντια στὸν ἔχθρο;

«Οχι! ἐντελῶς δχι!

Ἡ αποκαλούμενη ένοτητα ποὺ θέλουν οἱ χρουστσεφικοί φεβίζιονιστές δέν στηρίζεται οὔτε στὸ μαρξισμὸ - λενινισμὸ. οὔτε στὶς ἐπαναστατικὲς ἀρχὲς τῆς Διακήρυξης τοῦ 1957 καὶ τῆς Δήλωσης τοῦ 1960, ἀλλὰ στὴ φεβίζιονιστικὴ γραμμὴ ποὺ προσβλήθηκε στὸ 20d καὶ στὸ 22o συνέδριο καὶ ἐνσωματώθηκε στὸ Πρόγραμμα τοῦ ΚΚΣΕ, στὴ γενικὴ γραμμὴ τῆς «εἰρηνικῆς συνύπαρξης», στὴ γενικὴ γραμμὴ «τῆς σοβιετοαμερικάνικης συνεργασίας ποὺ θὰ καθορίσει τὴν τύχη τοῦ κόσμου».

Τὸ νά ἐφαρμόσουμε μιὰ τέτια γραμμὴ δέν θὰ ἐσήμαντε τίποτε ἄλλο παρά νά ἐνωθοῦμε μὲ τοὺς ἀμερικάνους ἡμεραιλιστές, τοὺς ἀντιδραστικοὺς ὅλων τῶν χωρῶν καὶ μὲ ὅλους τοὺς σύγχρονους φεβίζιονιστές, δέν θὰ ἐσήμαντε πῶς θὰ ἐνωθοῦμε μὲ μᾶς λαοὶ ποὺ ἀποτελοῦν πάνω ἀπὸ 90% τοῦ παγκόσμου πληθυμοῦ.

Οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ ποὺ φωνάζουν γιὰ «ένοτητα» ἔχουν ἀπὸ πολὺν καιρὸ δέκαριστα καὶ ἔχουν γίνει οἱ πιὸ μεγάλοι διασπαστὲς τῆς ἑποχῆς μας. 'Απὸ τὸ 20d συνέδριο τοῦ ΚΚΣΕ ἀρχισαν νά ἀπομάκρυνονται ἀπὸ τὸ μαρξισμὸ - λενινισμό, ἀπὸ τὸ Στάλιν, ἀπὸ τὸ σοβιετικὸ λαό, ἀπὸ τὴν ἐπανάσταση καὶ ἀπὸ δλα τὰ μαρξιστικὰ λενινιστικὰ κόμματα. Σήμερα, ἐφαρμόζουν πάντες τὴν χρουστσεφικὴ πολιτικὴ τῶν «4 συμμαχιῶν καὶ τῶν 4 ἀντιθέσεων» δηλ. συμμαχία μὲ τὸν ἡμεραιλισμὸ ἐνάντια στὸ σοσιαλισμὸ, συμμαχία μὲ τὶς ΗΠΑ ἐνάντια στὴν Κίνα καὶ τὶς ἄλλες ἐπαναστατικὲς χώρες· συμμαχία μὲ ὅλους τοὺς ἀντιδραστικοὺς ἐνάντια στὸ ἐνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα καὶ τὴν ἐπανάσταση τῶν λαῶν παντοῦ· συμμαχία μὲ τὴν κλίκα Τίτο καὶ τὸν ἀποστάτες κάθε ἀπόχρωσης ἐνάντια στὰ ἀδελφὰ μαρξιστικὰ - λενινιστικὰ κόμματα καὶ ὅλους τοὺς ἐπαναστάτες ποὺ ἀγωνίζονται ἐνάντια στὸν ἡμεραιλισμό.

Οἱ χρουστσεφικοί φεβίζιονιστές είναι αὐτοὶ ποὺ κάνοντας σήμερα τὸν πιὸ μεγάλο θόρυβο γιὰ «ένοτητα» τοῦ διεθνοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος, ἀποσκοποῦν στὸ νά ἐμποδίσουν τοὺς μαρξιστές - λενινιστές νά ξεσκαπάσουν περισσότερο τὸ φεβίζιονιστικὸ τοὺς χρακτήρα καὶ τὶς δραματικές διαπραγματεύσεις τοὺς καὶ νά κτυπήσουν αὐτοὺς ποὺ δρθῶνται ἐνάντια στὸ φεβίζιονισμὸ καὶ στὸ διασπορισμὸ τοὺς. Κάνουν θόρυβο γιὰ τὴν «ένοτητα» δταν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι κάνουν δτι μποροῦν γιὰ νά διασπάσουν αὐτὴ τὴν ἐνότητα καὶ τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ προχωροῦν γιὰ νά τὸ πραγματοποιήσουν φωνάζουν «δχι διάσταση».

Χωρὶς μιὰ στοιχειώδη ταξικὴ ἀνάλυση, τὸ σύνθημα «ένοτητα ἐνάντια στὸν ἔχθρο» είναι μιὰ κούφια λέξη. 'Οφείλουμε νά γάλουμε στὸ φῶς αὐτὸ ποὺ ἐννοοῦν μὲ τὴν «ένοτητα» καὶ ποιὸν ἔχθρὸ δέλουν νά ἀντιμετωπίσουν. 'Απὸ τὸ 1959, συμβούλευσαμε σὲ πολλὲς περιπτώσεις τοὺς χρουστσεφικοὺς φεβίζιονιστές νά μὴ θεωροῦν τὸν ἔχθρον σὰν φίλους καὶ ἀντίστροφα. 'Αρνήθηκαν κατηγορηματικά νά μᾶς ἀκούσουν. Μετά τὴν πτώση τοῦ Χρουστσώφ, τοὺς συμβούλευσαμε νά ἀπορρίψουν τὴν κληρονομιὰ τοῦ τελευταίου καὶ νά διορθώσουν τὴν ἐσφαλμένη στάση ποὺ είχαν νίσθετησο ἀπέναντι στὸν φίλους ὅπως καὶ στὸν ἔχθρον. Γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἀρνήθηκαν νά τὸ παραδεχθοῦν. Δήλωσαν στὴν ἀντιπροσωπεία μας πῶς δέν ὑπάρχει ἡ παραμορφότερη διαφορὰ ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς καὶ στὸ Χρουστσώφ σὲ δτι ἀφορᾶ τὴ στάση τους σχετικὰ μ' αὐτό. 'Αρνοῦνται πάντοτε νά θεωρήσουν τὸν ἀμερικάνικο ἡμεραιλισμὸ ἵνα τὸν κυριώτερο ἔχθρο ἐπιμένοντας νά τὸν θεωροῦν πάντοτε

σὰν τὸ κυριώτερο φίλο τους. «Ἐνώνονται» πάντοτε μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεραιλισμὸ γιὰ νὰ ἀντιμετωπίζουν τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου. Σὲ τέτοιες συνθῆκες, πῶς μποροῦν νὰ σκέψονται νὰ ἐνωθοῦν μὲ τοὺς μαρξιστές - λενινιστές καὶ τοὺς ἐπαναστατικοὺς λαοὺς;

Τελευταῖα οἱ χρουστσεφικοί φεβίζιονιστές κάνουν ἐπίσης θόρυβο πῶς οἱ σοσιαλιστικὲς χώρες διφέλουν νὰ πραγματοποιήσουν τὴν «ένοτητα δράσης». 'Οφείλουμε νὰ ἀποκαλύψουμε τὸ σκοπὸ μιᾶς τέτιας «ένοτητας δράσης». Πρόκειται γιὰ μιὰ «ένοτητα δράσης» ποὺ θὰ πραγματοποιῆται σὲ συντονισμὸ τὸν συνομωσία τοῦ ἀμερικάνικον ἡμεραιλισμὸν τῶν «διαπραγματεύσεων εἰρήνης» γιὰ τὴν προδοσία τῶν συμφερόντων τοῦ διατελέσθητον τῆς δράσης. Σὲ τὸν προδοσίου τῆς δράσης γιὰ μᾶς συνθηκολογήσουν μπροστά στὸν ἀμερικάνικο ἡμεραιλισμὸ καὶ νὰ σηματοδοθοῦν στὰ ἐπινικοαπελευθερωτικὰ κινήματα καὶ στὸν ἐπαναστατικὸ ἀγώνα τῶν λαῶν παντοῦ; «Ἔποκειται γιὰ μιὰ «ένοτητα δράσης» γιὰ νὰ πρωθητεῖ ἡ φεβίζιονιστικὴ γενικὴ γραμμὴ τῆς «σοβιετοαμερικάνικης συνεργασίας γιὰ τὸ διακανονισμὸ τῶν προβλημάτων τοῦ κόσμου»; Γιὰ νὰ μιλήσουμε εἰλικρινά, μιὰ τέτοια «ένοτητα δράσης» δὲν μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ παρὰ μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεραιλισμὸ καὶ τοὺς λακέδες τοῦ, μὲ τοὺς Ινδούς ἀντιδραστικοὺς καὶ μὲ τὴν κλίκα Τίτο. 'Η ἀναζήτηση μιᾶς τέτοιας «ένοτητας δράσης» μὲ τοὺς μαρξιστές-λενινιστές μόνο κακὸ μπορεῖ νὰ προξενήσει.

«Οἱ Λένιν γελοιοποιοῦσε παρόμοιους ἀνθρώπους λέγοντας: «Στὴν ἀγόρᾳ, συμβαίνει συχνὰ αὐτὸς ποὺ φωνάζει πιὸ δυνατὰ καὶ πιὸ διαπεραστικὰ νὰ διαλαλεῖ τὸ πιὸ πρόστιχο ἐμπόρευμα»(1).

«Οφείλουμε νὰ ἀποκαλύψουμε αὐτὸ ποὺ πρόστυχο ἐμπόρευμα ποὺ διαδίδονται λαθαρᾶ.

«Ορισμένοι θέτουν τὸ ζῆτημα: «Ἐσεῖς οἱ ἄλλοι, οἱ μαρξιστές - λενινιστές, δέν ἔχετε ἀποκαταστήσεις ἐξαιρετικὲς σχέσεις στὸ ἐνιαῖο μέτωπο μὲ πολλὰ ἄπομα ποὺ δὲν είναι μαρξιστές - λενινιστές, ποὺ δὲν είναι κομμουνιστές; Τότε γιατὶ δὲν μπορεῖτε νὰ πραγματοποιήσετε μιὰ «ένοτητα δράσης» μὲ τοὺς σύγχρονους φεβίζιονιστές»;

Αὐτὸ δὲν ἔχαρταται ἀπὸ μᾶς. Αὐτὸ ποὺ δὲν ἐπιθυμοῦσαμε, αὐτὸ ποὺ δὲν θέλαμε νὰ γίνει, είναι νὰ ἔχαταλείψουν τὸ φεβίζιονισμό, η τούλαχιστον νὰ πάψουν νὰ βρίσκονται στὸ πλευρὸ τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεραιλισμοῦ, τοῦ κοινοῦ ἔχθροι τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. 'Αχριθῶς η ἐπιθυμία αὐτῆ μᾶς ἔκανε νὰ μὴ ληπθῆσθαι στυμβούλες καὶ κριτικές μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς δὲν μπορέσουμε νὰ ἐνωθοῦν μαζὶ μας. Διατυχῶς, ἔκαναν τὸν κουφό. Τὶ μπορεῖ νὰ κάνει κανεὶς ἀφοῦ θέλαντοι ποὺ τὸ φεβίζιονισμό τους; 'Απομακρύνθηκαν σταθερὰ ἀπὸ τὸ ἐνιαῖο μέτωπο τῶν λαῶν τοῦ κόσμου ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἡμεραιλισμὸ καὶ ἐρωτοτροποῦν ἱε τὸν τελευταῖο τόσο φλογερὰ ἔτσι ποὺ μοιάζουν σὰν ἔνα ζενγάρι πειριστέρια ποὺ δὲν μποροῦν νὰ τὰ ξεχωρίσουν οζτε καὶ οἱ παστουνιές. Στὶς συνθῆκες αὐτές, τοὺς είναι τελείως ἀδύνατο νὰ ἐνωθοῦν πραγματικὰ μὲ τοὺς μαρξιστές - λενινιστές καὶ τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου σὲ μιὰ δοτοιαδήποτε «ένοτητα δράσης».

Τὸ τὴν ἔννοια αὐτῆς, δέν μποροῦν νὰ ἀντέξουν πραγματικὰ σὲ σύγκριση μὲ τὰ ἀντιμετωπιαστικὰ καὶ ἐπαναστατικὰ στοιχεῖα τῆς ἐθνικῆς ἀστικῆς τάξης τῆς Ασίας, τῆς Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, οὔτε ἀκόμα μὲ τὰ ἀντιμετωπιαστικὰ καὶ πατριωτικὰ στοιχεῖα βασιλικῶν οἰκογενειῶν καὶ τῆς ἀριστοκρατίας. «Οπως ὁ πνογραμμέζει δ Στάλιν στὸ ἔργο τοῦ Βάσεις Λενίνιστας είναι ἀντιδραστικοί, ἐνῶ τέτοιοι εὐγενεῖς καὶ ξυποροφοί ποὺ δημοσίευσαν γιὰ τὴν ἐθνική ἀνεξαρτησία είναι ἐπαναστάτες ἀντικειμενικές. Αὐτὸ είναι ἔνα γεγονός, είναι η ἀλήθεια!

Οἱ χρουστσεφικοί φεβίζιονιστές, ἐπιτιθεμένοι στοὺς μαρξιστές - λενινιστές, δηλώνουν πῶς η δρονηση τῶν μαρξι-

(1) ΛΕΝΙΝ : «Η ἐνότητα τῶν δραγμάτων καὶ τὰ «ρεύματα» ἀνάμεσα στὸν διανοούμενούς» Εργα, Τόμος 206.

στῶν - λεινιστῶν νὰ πραγματοποιήσουν μιὰ «ένότητα δράσης» μαζί τους συνιστᾶ μὲν εἰνάρεψαν στὸν τοὺς τυχοδιώκτες ἡμεριαλιστὲς καὶ αὐτὸς ἀποτελεῖ μία «ἀνεκτίμητη οὐπρεπεία στὸν ἐπιθετιστέα».

Αὐτὴ ἡ ἑτακέττα σὲ καμὰ περίπτωση δὲν μπορεῖ νὰ ἐπικόληθει σὲ μᾶς, δὲν ταιριάζει παρὸς στὸν χρονοστεφικοὺς φεβιζιονιστές. Δὲν εἴμαστε ἔμεις, ἀλλὰ αὐτοὶ ποὺ μὲ τὴ φεβιζιονιστικὴ καὶ συνθηριολόγη πολιτικὴ τους, ποὺ «ένθαρρύνουν» τὸν ἀμερικάνο ἐπιθετιστὴ καὶ τὸν «έξυπητεστὸν». Αὐτοὶ δὲν είναι ποὺ ψήφισαν στὸ Συμβόλιο τοῦ ΟΗΕ ὑπὲρ τῆς Ἑνοπλῆς ἀμερικάνικης ἐπιθετικῆς στὸ Κογχό (Λ); Ποὺ γονάτισαν καὶ συνθηριολόγησαν μπροστὰ στὸν ἔκβιασμὸν τοῦ Κέννεντυ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς κρίσης τῆς Καραϊβικῆς; Ποὺ συνέργησαν στὴν ἀπάτη τῆς ἀμερικανοῦ - βρετανοῦ - σοβιετικῆς συμφωνίας γιὰ τὴ μερικὴ ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν ποὺ γιὰ τὴ σταθεροποίηση τῆς θέσης τῶν ΗΠΑ στὸ περινικὸ μονοπόλιο; Αὐτοὶ δὲν είναι ἔκεινοι ποὺ ἐπεξεργάζονται μαζὶ μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸν, τὴν δογμάνωση μιᾶς μόνιμης Ἑνοπλῆς δύναμης τοῦ ΟΗΕ γιὰ τὴν κατάπνιξη τῶν ἀνθρικοπελευθερωτικῶν κινημάτων; Οἱ αὐτονομοὶ πλωτοὶ αὐτῶν τῶν ἐνεργειῶν ποὺ ἐνθαρρύνουν τὸν ἀμερικάνο ἐπιθετιστὴ καὶ ἐξυπηρετοῦν τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμό, δὲν είναι οἱ Χρουστάφωφ, αὐτὸς δὲξεπέμπονται καὶ οἱ διάδοχοι τους; Οἱ πράξεις αὐτὲς δὲν είναι ἀποτέλεσμα τῆς φεβιζιονιστικῆς γραμμῆς τῆς εσοβιετοαμερικάνικης συνεργασίας ποὺ θὰ καθορίσει τὴν τύχη τοῦ κόσμου; Δὲν τὸ βλέπουμε αὐτὸς νὰ ἐπαναλαμβάνεται σήμερα στὸ βιετναμέζικο πρόβλημα;

Σὲ ἀντίθεση μὲ τὴ χρονοστεφικὴ φεβιζιονιστικὴ γραμμή, ἡ γραμμὴ ποὺ ἀκολούθουν τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας καὶ τὰ ἄλλα μαρξιστικά-λεινιστικά κόμματα, είναι μιὰ ἐπαναστατικὴ γραμμὴ μὲ δῆλη τὴ σημασία τῆς λέξης, μιὰ γραμμὴ ἐπίμονης ἀντίθεσης στὸν ἡμεριαλισμό, ἀποφασιστικῆς ὑποστήριξης τῶν ἐπαναστατικῶν ἀγώνων τῶν καταπιεζούμενων λαῶν καὶ ἐθνῶν καὶ ὑπεράσπισης τῆς παγκόσμιας εἰρήνης. 'Η παρατικὴ μᾶς ἔδειξε πώς είναι ή μίνη δρθῆ γραμμῆ. Μονάχα ἐφαρμόζοντας αὐτὴ τὴ γραμμὴ είναι δυνατὸ νὰ ἐλαττώσουμε τὴν ἐπιθετικὴ ἀλλοζούσια τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ, νὰ ματαιώσουμε τὰ φιλοπόλεμα καὶ ἐπιθετικὰ του σχέδια, καὶ ἐπιπλέον, νὰ πρωθήσουμε τὴν ἐπανάσταση τῶν λαῶν δύος ἔπισης νὰ κάνουμε νὰ θριαμβεύσει ἡ ὑπόθεση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας καὶ τὰ ἄλλα μαρξιστικά - λεινιστικά κόμματα είναι πάντοτε ὑπέρ τῆς ἑνότητας ἐνάντια στὸν ἔχθρο. Αὐτὴ ἡ ἑνότητα γιὰ τὴν δύονα μιλάνε οἱ μαρξιστὲς - λεινιστὲς είναι ἡ ἑνότητα τῶν προλεταρίων δύον τοῦ κόσμου, η ἑνότητα τῶν προλεταρίων καὶ τῶν καταπιεζούμενων λαῶν καὶ ἐθνῶν δύον τοῦ κόσμου, ἐνάντια στὸν ἡμεριαλισμὸν καὶ σὲ δῆλη τὴν ἀντίδραση. Τὴν παροῦσα στυγμή, ἐπιβάλλεται ἡ ἑνότητα τοῦ διεθνοῦς προλεταριάτου καὶ τῶν ἐπαναστατικῶν λαῶν τοῦ κόσμου, ἡ ἑνότητα δύον τῶν δυνάμεων ποὺ μποροῦν νὰ ἐνωθοῦν γιὰ τὴν κοινὴ ἀντιμετώπιση τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ καὶ τῶν λακέδον του. Γιὰ μᾶς, ἡ ἑνότητα ἐνάντια στὸν ἔχθρο είναι ἔνα ἐπαναστατικὸ σύνθημα ποὺ χαράζει μιὰ πολὺ καθαρὴ διαχωριστικὴ γραμμὴ ἀνάμεσα στὸν ἔχθρο καὶ σὲ μᾶς.

Μονάχα ἐπιμένοντας σταθερὰ στὸ μαρξισμὸ - λεινισμὸν καὶ ἀντιτιθέμενοι στὸ σύγχρονο φεβιζιονισμὸν θὰ μπορέσουμε νὰ πραγματοποιήσουμε τὴν ἑνότητα τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος.

Μονάχα μὲ τὴν ἀποφασιστικὴ μας ἀντίθεση στὸν ἡμεριαλισμό, ίδιαίτερα στὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸν καὶ τὴν ὑποστήριξη τῆς ἐπανάστασης τῶν καταπιεζούμενων λαῶν καὶ ἐθνῶν θὰ μπορέσουμε νὰ πραγματοποιήσουμε τὴν ἑνότητα τοῦ διεθνοῦς προλεταριάτου καὶ τῶν καταπιεζούμενων ἐθνῶν.

Μονάχα μὲ τὴν ἀποφασιστικὴ ἀντίθεση στὸν ἡμεριαλισμὸν καὶ σ' δῆλη τὴν ἀντίδραση καὶ μὲ τὴν ὑποστήριξη τῆς ἐπανάστασης τῶν λαῶν θὰ μπορέσουμε νὰ πραγματοποιήσουμε τὴν ἑνότητα τοῦ διεθνοῦς προλεταριάτου καὶ τῶν καταπιεζούμενων λαῶν.

'Η ἑνότητα γίνεται γιὰ τὴν ἐπανάσταση. Γι' αὐτὸν ποὺ ἀντιτίθεται στὴν ἐπανάσταση, δὲν μπορεῖ νὰ τίθεται σὲ καμὰ περίπτωση προβλῆμα ἑνότητας μὲ τὸν ἐπαναστάτης. Νὰ γίνει ἡ ἐπανάσταση, νὰ πολεμήσουμε τὸν ἡμεριαλισμό, αὐτὴ είναι ἡ ἐπιθυμία τῶν λαϊκῶν μαζῶν ποὺ ἐκπροσωποῦν πάνω ἀπὸ τὸ 90 τοὺς ἑκατὸν τὸν παγκόσμιον πληθυσμόν. Αὐτὸς ἀποτελεῖ ἔνα ἀκάθεκτο ἰστορικὸ φεῦμα τῆς ἐποχῆς μας. διποιοδήποτε ποὺ θὰ θελήσῃ νὰ ἔρθει σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν ἐπιθυμία τῶν λαῶν τοῦ κόσμου καὶ νὰ ἀντισταθεῖ στὸ φεῦμα τῆς ἔξελιξης τῆς ἰστορίας θὰ τιμωρηθεῖ ἀπὸ τὴν ίδια τὴν ἰστορία.

'Ο μεγάλος σοβιετικὸς λαὸς είναι ξας λαὸς γεμάτος ἀπὸ τὶς ἔνδοξες παραδόσεις τῆς 'Οκτωβριανῆς Ἐπανάστασης. Τὸ μεγάλο Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Σοβιετικῆς 'Ενωσης είναι ξα κόμμα ποὺ διαθέτει μιὰ μακρόχρονη ἴστορια ἐπαναστατικοῦ ἀγώνα. 'Η προδοσία τοῦ μαρξισμοῦ - λεινισμοῦ καὶ τῆς ἐπαναστατικῆς ὑπόθεσης τοῦ προλεταριάτου ἀπὸ τὸν χρονοστοφικὸν φεβιζιονιστέα, βρίσκεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὰ θεμελιώδη συμφέροντα τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ τὸν κομμουνιστικὸν τῆς Σοβιετικῆς 'Ενωσης. 'Η ἀντίθεση στὸ χρονοστοφικὸ φεβιζιονισμὸν ἀποτελεῖ δχι μόνο ἐπιθυμία τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν ἐπαναστατικῶν λαῶν δύον τοῦ κόσμου, ἀλλὰ ἐπίσης τοῦ λαοῦ καὶ τῆς μάζας τῶν μελῶν καὶ στελεχῶν τὸν Κομμουνιστικὸ Κόμματος Σοβιετικῆς 'Ενωσης. Οἱ κινέζοι κομμουνιστές καὶ δικινέζικος λαὸς είναι βαθιὰ πεπεισμένοι πώς τὰ κόμματα καὶ σὲ λαὸς Κίνας καὶ τῆς Σοβιετικῆς 'Ενωσης, θὰ διασκορπίσουν τελικά τὰ μῆρα σύννεφα ποὺ συστάρεσε ὁ χρονοστοφικὸς φεβιζιονισμὸς καὶ θὰ ἐνωθοῦν στενά στὴ βάση τοῦ μαρξισμοῦ-λεινισμοῦ γιὰ νὰ καταπολεμήσουν ἀπὸ κοινοῦ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸν καὶ τὸν λακέδον του καὶ νὰ κάνουν νὰ προοδεύσει ἡ ὑπόθεση τῆς ἐπανάστασης.

Δὲν ἔχουμε χάσει κάθε δέλπιδα γιὰ τὴν καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ καὶ θὰ χαιρετίσουμε τὴν ήμέρα ποὺ θὰ ἀναγνωρίσει τὸ λάθος της καὶ θὰ τὸ διορθώσει, θὰ ἀπορρίψει τὸ χρονοστοφικὸ φεβιζιονισμὸν καὶ θὰ ἐπανέλθει στὸ δρόμο τοῦ μαρξισμοῦ - λεινισμοῦ. 'Αλλὰ φαίνεται σήμερα πώς η ήμέρα αὐτὴ δὲ θὰ φθάσει γρήγορα. Οἱ μαρξιστές - λεινιστές δρεῖλουν νὰ συνεχίσουν ως τὸ τέλος τὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸ χρονοστοφικὸ φεβιζιονισμὸν χωρὶς τὴν παραμικρότερη ταλάντευση.

"Ας παραμένουμε πάντοτε οἱ κινητήρες τῆς ἐπανάστασης

Σὲ καμὰ περίπτωση καὶ κάτω ἀπὸ ὑποεδήποτε πειστάσεις, οἱ μαρξιστές - λεινιστές δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶνε τὴν παγκόσμια ἴστορικὴ ἀποστολὴ τοῦ προλεταριάτου σὰν δημιουργοῦ τῆς σοσιαλιστικῆς Κοινωνίας.

Τὸ ἰστορικὸ καθήκον τῶν προλεταριακῶν κομμάτων δύον τῶν χωρῶν στὸ σημερινὸν στάδιο είναι νὰ ἐνώσουν τοὺς ἐπαναστατικοὺς λαοὺς δύον τοῦ κόσμου, νὰ ἐνώσουν δύες τὶς δυνάμεις ποὺ μποροῦν νὰ ἐνωθοῦν, νὰ πολεμήσουν τὸν ἡμεριαλισμὸν καὶ δῆλη τὴν ἀντίδραση, νὰ ἀγνωσθοῦν γιὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνη, τὴν ἑνότητα ἀπελευθέρωση, τὴ λαϊκὴ δημοκρατία καὶ τὸ σοσιαλισμό, νὰ ἀγωνισθοῦν γιὰ νὰ ἔσασφαλίσουν προοδευτικὰ τὴν πλήρη καὶ ὀλοκληρωτικὴ νίκη τῆς παγκόσμιας προλεταριακῆς ἐπανάστασης, γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυσην ἐνός καινούργιου κόσμου χωρὶς ἡμεριαλισμό, χωρὶς καπιταλισμό, νὰ καταφύγουν τὸ σύστημα τῆς ἔκμετάλευσης ἀνθρώπων ἀπὸ διαθρόπων.

Οἱ ἐπαναστατικοὶ ἀγῶνες τοῦ προλεταριάτου καὶ τῶν λαῶν τῶν διαφόρων χωρῶν περνοῦν μέσα ἀπὸ διάφορα στάδια καὶ ἔχουν τὶς δικές τους ίδιωματικές. 'Αλλὰ σὲ καμὰ ἀπ' αὐτές δὲν ξεφεύγει ἀπὸ τὴν ἀντίδραση τῶν γενικῶν νόμων ἔξελιξης τῆς παγκόσμιας ἴστορίας. "Εχει τεράστια σημασία γιὰ τὴν καθοδήγηση τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγώνα καὶ γιὰ τὸν καθορισμὸν τῆς γραμμῆς καὶ τῆς τακτικῆς τῆς ἐπανάστασης στὶς χῶρες τους, νὰ παραμένουν σταθερά προστατεύοντα τὰ ἐπαναστατικὰ κόμματα στὴν ἀρχὴ τῆς σύνδεσης τῆς γενικῆς ἀλήθευσης τοῦ μαρξισμοῦ - λεινισμοῦ μὲ τὴ συγκεκριμένη πρακτικὴ τῆς ἐπανάστασης τῆς κάθε χώρας.

Μονάχα όταν ουτή ή γενική άληθεια του μαρξισμού - λενινισμού συνδεθεί στενά με τη συγκεκριμένη πρακτική της έπανάστασης στη δοσμένη χώρα μπορεί ό μαρξιμός - λενινισμός να οιώσει στο έδαφος της χώρας αυτής, νά άναπτυχθεί και νά δώση καρπούς και νά δηγήσει την έπανάσταση στη νίκη.

Σέ κάθε στιγμή και κάτω από διοικεδήποτε συνθήκες, οι μαρξιστές - λενινιστές είναι οι κινητήρες της έπανάστασης.

Στήν ταξική πάλη πού διεξάγει την παρούσα στιγμή σε διεθνή κλίμακα, στο μεγάλο άγνων όλων των καταπεζομένων λαῶν και έθνων γιά την άπελευθέρωσή τους, τά μαρξιστικά λενινιστικά κόμματα δρείλουν νά έπιμένουν σε μιά έπαναστατική γραμμή, νά υποστηρίζονται μωιβαῖα, νά άλληλοθητίουνται και νά έκπληρωνται τά διεθνιστικά προκεταιριακά τους καθήκοντα.

Τά κομμουνιστικά κόμματα των σοσιαλιστικῶν χωρῶν δρείλουν νά διατηροῦν τή δικτατορία του προλεταριάτου και νά διεξάγουν ώς το τέλος τή σοσιαλιστική έπανάσταση στο πολιτικό, ολοκονομικό, ίδεολογικό και πολιτιστικό μέτωπο. Δὲν πρέπει πού νά ξεχνάμε ποτέ, ούτε γιά μιά στιγμή, τήν ύπαρξη των τάξεων και τήν ταξική πάλη. Δὲν πρέπει νά ξεχνάμε πώς θνας άγνωνας διεξάγεται άνάμεσα σε δύο δρόμους, στο σοσιαλιστικό και στὸν καπιταλιστικό δρόμο. Μονάχα έτσι θὰ γίνει κατορθωτό νά άπορεψωμε την παλινόρθωση του καπιταλισμοῦ και νά προετοιμάσουμε τους θρόνους γιά το μελλοντικό πέρασμα στὸν κομμουνισμό.

Κάτω από διοικέτηποτε περίσταση, και σε κάθε στιγμή, οι μαρξιστές - λενινιστές είναι αισιόδοξοι έπαναστάτες.

Ο Μαρξ και δ' Έγκελες δέν ήταν παρά μόνο δύο άνθρωποι, άλλα ή ωμαλέα φωνή τους άντηκησε σε δύο τὸν κόσμον: είναι άναπτφευκτή ή καταστροφή της άστικης τάξης και ή νίκη τού προλεταριάτου.

Στήν έποχή μας, οι μαρξιστές - λενινιστές διακηρύσσουν στὸν κόσμο με άκομα πού μεγάλη πίστη: διμεριαλισμός είναι καταδικασμένος νά έξαφανιστεῖ. δ σοσιαλισμός και δ κομμουνισμός θὰ θριαμβεύσουν σίγουρα. Τό διεθνές κομμουνιστικό κίνημα και ή παγκόσμια προλεταιριακή έπανάσταση έχουν μπροστά τους ένα άκτινοβόλο μέλλον.

Η έμφανιση του χρονιστεφικού ρεβιζιονισμού δέν άποτελεῖ παρά ένα έπεισόδιο στὸ προτοءς της άναπτυξής της ίστορίας. Οι χρονιστεφικοί ρεβιζιονιστές κάνουν θόρυβο γιά μιά δρισμένη περίοδο. Δὲν θὰ δργήσει νά σημάνει ή πένθιμη καμπάνα γιά τὸν ίμπεριαλισμό και γι' αυτούς.

Πάνω σ' αυτή τη μικρή σφαῖδα
μερικὲς μιῆγες τρέχουν σ' ένα τοῦχο
βούζουν ἀκατάπαντα
μ' ένα τόνο πολὺ διαπεραστικό²
σε λίγο τὸ βούτιό τους θὰ γίνει θρήνος.

Αυτή ή μικρή χούφτα άνθρωπων παίζουν ένα πολὺ άστριο όρλο: θὰ συντριβοῦν άναπτφευκτά από τὸ ρεῦμα της έποχῆς. Στήν ίστορία, πόσοι προδότες της έπανάστασης, πόσοι διπορτουνιστές και ρεβιζιονιστές με μεγάλη φήμη δὲν πετάχθηκαν από τίς λαῖκες μάζες! Οι σύγχρονοι ρεβιζιονιστές δὲν θὰ ξυνούν καλλίτερη τύχη από τοὺς προκατόχους τους.

Στή διάρκεια έκαπτο και πάνω χρόνων πού πέρασαν από τή γέννηση τού μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ, δ κόσμος γνώρισε τεράστιες άλλαγές. Οι άλλαγές αυτές ξεπέρασαν δλες τίς άλλαγές πού έγιναν σε περασμένους αιώνες, άλλαγές χιλιετρίδων και δεκάδων χιλιετρίδων. 'Ο αιώνας αυτὸς είναι δ πού θαυμάσιος σε δλη τήν ίστορία της άνθρωποτητας. Μποροῦμε νά προβλέψουμε πώς δ έπομενος αιώνας θὰ δώση στὸν κόσμο ακόμα πού σημαντικές άλλαγές.

Στή διάρκεια τῶν τελευταίων έκαπτο χρόνων, δ μαρξισμός-λενινισμός γνώρισε μιά πολὺ μεγάλη άνάπτυξη. Μποροῦμε νά προβλέψουμε άκομα πού στή διάρκεια τῶν μελλοντικῶν έκαπτο χρόνων, θὰ γνωρίσει μιά άκομα πού σημαντική άνάπτυξη.

Κατά συνέπεια, άγνωνες άκομα πού σκληροί, νίκες άκομα πού μεγάλες περιμένουν τοὺς μαρξιστές της έποχῆς μας και δλους τοὺς έπαναστάτες.

Η ίστορία τοὺς άνέθεσε μιά δύσκολη αποστολή και τοὺς δημιούργησε ένα πολὺ πλατύ πεδίο δράσης. Προοικισμένος αυτὸ τὸ ίσχυρὸ και άκατανίκητο δλο τού είναι δ μαρξισμός-λενινισμός, και έφόσον στηρίζονται πραγματικά στὶς πού πλατείες λαῖκες μάζες, και έχουν τὸ θάρρος νά άγονίζονται και νά έπιμενουν σταθεροῦ στὸν άγνωνα, μποροῦν νά συγκεντρώσουν δλους τοὺς πραγματικούς έπαναστάτες νά έπωφεληθοῦν απ' αυτή τήν ενδρύτη σκηνή πού άποτελεῖ η ίστορία γιά νά απετελέσουν τὰ άναρθμητα έπαναστατικὰ τμῆματα μιά πανίσχυνη και άκατανίκητη δύναμη. Στὸ παρελθόν, άναρθμητοι σκαπανεῖς τής έπανάστασης δνοιξαν τὸ δρόμο και έδωσαν τὸ παράδειγμα και συσσώρευσαν γιά μᾶς μιά πλούσια πεῖρα. Οι μαρξιστές - λενινιστές και δλοι οι έπαναστάτες τής έποχῆς μας προσφέρουν και δρείλουν νά προστέθουν άκομα μιά πού σπονδαῖς συνεισφορά από τὸν προκατόχους τους.

Γιά νά κάνουμε άνθρωπους πραγματικά μεγάλους ας αντιμετωπίσουμε καλλίτερα τὸ παρὸν

"Ας κρατήσουμε ψηλά τήν έπαναστατική σημαία τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ, ας προχωρήσουμε με θάρρος και δρμὴ στη μάχη έναντια στὸν ίμπεριαλισμό, στήν άντιδραση και στὸ σύγχονο ρεβιζιονισμό, γιά τήν παγκόσμια ελφήνη, τήν θεντική πελευθέρωση, τή λαϊκή δημοκρατία και τὸ σοσιαλισμό, γιά νά έξασφαίλουμε προοδευτικά τήν πλήρη νίκη τής παγκόσμιας προλεταιριακής έπανάστασης και γιά νά έγκαθιδρύσουμε ένα καινούργιο κόσμο, άπαλλαγμένο από τὸν ίμπεριαλισμό, από τὸν καπιταλισμό και από τὸ σύστημα τής έκμετάλευσης άνθρωπου από άνθρωπο.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΝΟΠΛΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ ΤΩΝ ΗΠΑ ΣΤΗ ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

*Πρὸιν ἀποβίβασθοῦν, τὸν τελευταῖον Ἀπρίλιο, οἱ πεζοναῦτες στὴ Δομινικανὴ Δῆμο-
κρατία γιὰ νὰ ἐπέμβουν ἔνοπλα στὴ χῶρα αὐτῇ, ὁ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς εἰχε
ἡδη διαπράξει ἀναρρίθμητες πολιτικὲς ἐπεμβάσεις καὶ ἔνοπλες ἐπιθέσεις στὴ Λατινι-
κὴ Ἀμερικὴ. Ὑπενθυμίζονται ἐδῶ τὰ κυριώτερα ἐγκλήματα ποὺ διέπραξε μετὰ τὴν
ἴδοντος τῆς Ὁργάνωσης τῶν Ἀμερικάνικων Κρατῶν τὸ 1948.*

Περού' Οκτώβρ. 1958	'Οργάνωσαν ἔνα μιλιταριστικὸ πραξικόπημα καὶ ἐγκατέστησαν τὸ δικτατορικὸ καθεστῶς τοῦ Μ. Ὁντρια.	Χιλὴ Μάϊος 1955	Συνομώτησαν γιὰ νὰ διαλύσουν τὸ Κοινοβούλιο καὶ νὰ ἐγκαθιδρύσουν μιὰ στρατιωτικὴ δικτατορία, ἀλλὰ αὐτὴ ἡ μηχανορραφία ἀπέτυχε.
Βενεζουέλα Νοέμβριος 1948	'Οργάνωσαν ἔνα πραξικόπημα καὶ ἐγκαθίδρυσαν τὴ δικτατορία τοῦ Π. Χιμένεθ.	Βραζιλία 'Οκτώβριος-Νοέμβριος 1955	'Οργάνωσαν ἔνα πραξικόπημα, ἀλλὰ χωρὶς ἐπιτυχία.
Σαλβαντὸρ Δεκέμβριος 1948	Προετοίμασαν ἔνα πραξικόπημα καὶ ἐγκαθίδρυσαν τὸ αὐταρχικὸ καθεστῶς τοῦ Ὁσόριο.	Βενεζουέλα - Ιούλιος Σεπτέμβριος καὶ Νοέμβριος 1958	'Υποκίνησαν τρία μιλιταριστικὰ πραξικόπηματα ποὺ ἀπέτυχαν.
Βολιβία Μάϊος 1951	Κατηγύθυναν τὸ μιλιταριστικὸ πραξικόπημα τοῦ Μπαλλίβιαν καὶ ἐγκαθίδρυσαν μιὰ μιλιταριστικὴ δικτατορία.	Αϊτή Ιούλιος 1958	Κατηγύθυναν ἔνα μιλιταριστικὸ πραξικόπημα, ἀλλὰ ἡ ἀποτελεία αὐτὴ σημείωσε ἀποτυχία.
Κούβα Μάρτιος 1952	'Οργάνωσαν ἔνα πραξικόπημα καὶ ἀνέβασαν στὴν ἔξουσία τὸ δικτάτορα Μπατίστα.	*Αργεντινὴ Ιούλιος 1958	Προετοίμασαν ἔνα μιλιταριστικὸ πραξικόπημα, ἀλλὰ ἡ ἀποτελεία σημείωσε ἀποτυχία.
Παραγουάη Μάρτιος 1954	Προετοίμασαν ἔνα πραξικόπημα καὶ ἐγκαθίδρυσαν τὸν 'Ιούλιο τὴ δικτατορικὴ κυβέρνηση Στρόβενερ.	Δομινικανὴ Δημοκρατία 'Ιανουάριος 1959	"Εστειλαν γιὰ «ἀνεπίσημη ἐπίσκεψη» 2.000 πεζοναῦτες γιὰ νὰ ἐκφοβίσουν τὸ δομηνικανικὸ λαὸν νὰ ἀγωνισθῇ ἐνάντια στὶς ΗΠΑ καὶ ἐνάντια στὴ δικτατορία.
Γουατεμάλα Ιούνιος 1954	'Οργάνωσαν, ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς Ὁνδούρας, μιὰ εἰσβολὴ καὶ ἀνέτρεψαν τὴ δημοκρατικὴ κυβέρνηση τὸν "Αρμπεντς.	Δομινικανὸς Φεβρουάριος 1960	"Εστειλαν 4.000 πεζοναῦτες γιὰ νὰ ἐπέμβουν στὶς δομηνικὲς δυνάμεις.
Βραζιλία Αὔγουστος 1954	'Υποκίνησαν ἔνα στρατιωτικὸ πραξικόπημα καὶ ἐξανάγκασαν τὸν Πρόεδρο Βάργκας νὰ αὐτοκτονήσει.	Γουατεμάλα καὶ Νικαράγουα Νοέμβριος 1960	"Εστειλαν ναυτικὲς καὶ ἀεροπορικὲς δυνάμεις στὴν περιοχὴ τῆς Καραβαϊκῆς γιὰ νὰ ἀπειλήσουν τὴν Κοίβα καὶ νὰ ἐπέμβουν ἄμεσα ἐνάντια στὸν πατριωτικὸ καὶ δημοκρατικὸ λγώνα τῶν λαῶν τῆς Γουατεμάλας καὶ τῆς Νικαράγουας.
Μεξικὸ 2 Σεπτεμβρίου 1954	'Οργάνωσαν ἔνα πραξικόπημα ποὺ ἀπέτυχε μπροστὰ στὴ λαϊκὴ κινητοποίηση.	Σαλβαντὸρ Ιανουάριος 1961	'Ο πρεσβευτὴς τῶν ΗΠΑ προετοίμασε ἔνα πραξικόπημα
Κόστα Ρίκα Ιανουάριος 1955	'Επετέθηκαν στὴν Κόστα Ρίκα χρησιμοποιώντας τὸ δικτάτορα τῆς Νικαράγουας Σομόζα, ἀλλὰ ἡ ἐπιδρομὴ ἀπέτυχε.		

Κούβα 'Απρίλιος 1961	στὸ δρόποιο πῆρε ἐνεργὸ μέρος καὶ ἐγκαθίδρυσε ἔνα φιλοαμερικάνικο δικτατορικὸ καθεστώς.	Περού 'Ιούλιος 1962	Οργάνωσαν ἔνα μιλιταριστικὸ πραξικόπημα ἀντιδραστικῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἐγκαθίδρυσαν ἔνα δικτατορικὸ καθεστώς μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Περούς Γκοντό.
Δομινικανικὴ Δημοκρατία 'Ιούνιος 1961	Οργάνωσαν μιὰ εἰσβολὴ στὴν Κούβα μὲ δυνάμεις μισθοφόρων, ἀλλὰ ὑπέστησαν συντριπτικὴ ήττα.	Περού Μάρτιος 1963	Υποκίνησαν ἔνα νέο στρατιωτικὸ πραξικόπημα καὶ ἐγκαθίδρυσαν ἔνα ἄκομα πιὸ φιλοαμερικάνικο δικτατορικὸ καθεστώς.
Βραζιλία Αὔγουστος 1961	Ἐστειλαν 40 πολεμικὰ πλοῖα στὰ χωρικὰ ὕδατα τῆς χώρας μὲ τὴν πρόθεση νὰ ἀποτρέψουν κάθε ἐπαναστατικὴ ἐκδήλωση στὴ Δομινικανικὴ Δημοκρατία.	Γουατεμάλα Μάρτιος 1963	Κατηγόρησαν ἔνα μιλιταριστικὸ πραξικόπημα ἀξιωματικῶν τῆς ἀκρας Δεξιᾶς γιὰ νὰ ἐγκαθίδρυσουν μαζὶ ἄκομα πιὸ φιλοαμερικάνικη δικτατορία.
'Ισημερινὸς Νοέμβριος 1961	Οργάνωσαν ἔνα πραξικόπημα καὶ ἐξανάγκασαν τὸν Πρόεδρο Κουάντρος νὰ ἐκπατρισθεῖ, σὲ μιὰ μάταιη ἀπόπειρα νὰ ἐγκαθίδρυσουν στρατιωτικὴ δικτατορία καὶ νὰ ἐξαναγκάσουν τὴν κυβέρνηση ποὺ βρίσκονταν στὴν ἔξουσία νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τὴν πολιτικὴ τῆς μὴ ἐπέμβασης στὶς ὑποθέσεις τῆς Κούβας.	'Ισημερινὸς 'Ιούλιος 1963	Ἐσπρωξαν τὴν ἀντιδραστικὴ μιλιταριστικὴ κλίκα νὰ ἐπιχειρήσει ἔνα πραξικόπημα γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυση ἐνὸς δικτατορικοῦ καθεστώτος.
Δομινικανικὴ Δημοκρατία Σεπτέμβριος 1963	Συνεργάστηκαν μὲ τῆς ἀντιδραστικὲς δυνάμεις τοῦ 'Ισημερινοῦ γιὰ νὰ ἐγκαθίδρυσουν ἔνα δικτατορικὸ καθεστώς, ἀλλὰ ἡ ἀπόπειρα αὐτὴ δὲν μπόρεσε νὰ ἐπιτύχει.	Δομινικανικὴ Δημοκρατία Σεπτέμβριος 1963	Οργάνωσαν ἔνα πραξικόπημα ἀξιωματικῶν καὶ πολιτικῶν τῆς ἀκρας Δεξιᾶς γιὰ νὰ ἐγκαθίδρυσουν μιὰ φιλοαμερικάνικη δικτατορία.
'Ονδούρα' Οκτώβριος 1963	Προώθησαν ἔνα μιλιταριστικὸ πραξικόπημα ἀντιδραστικῶν ἀξιωματικῶν γιὰ νὰ ἐγκαθίδρυσουν ἔνα δικτατορικὸ καθεστώς.	Ούραγουάη 'Ιανουάριος 1964	Προετοίμασαν ἔνα μιλιταριστικὸ πραξικόπημα, ἀλλὰ χωρὶς ἐπιτυχία.
Παναμᾶς' Ιανουάριος 1964	Ἐσφαξαν τὸ λαὸ τοῦ Παναμᾶ ποὺ ὑπερασπίζονταν τὴν ἐθνική του κυριαρχία.	Βραζιλία 'Απρίλιος 1964	Οργάνωσαν ἔνα μιλιταριστικὸ πραξικόπημα καὶ ἐγκαθίδρυσαν ἔνα φιλοαμερικάνικο μιλιταριστικὸ καθεστώς.

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 27 (141) Τηλ. 634-070

Οι ευδόσεις μας

Δρχ.		Δρχ.
180	«Λ α ἵ κ ḥ σ 'Η μ ε ρ η σ ḥ α σ » «Κ ό κ κ . . . ν η σ Σ η μ α ḥ α σ »	
130	—Γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης	25
25	—Η προλεταιαρικὴ ἐπανάσταση καὶ ὁ χρονοτεφικὸς φεβίζιονισμὸς	30
25	—Ο χρουστοφικὸς φεβδοκομμονισμὸς καὶ τὰ ιστορικὰ διδάγματα ποὺ δίνει στὸν κόσμο	20
100	—Ἐναντίον τοῦ σύγχρονου φεβίζιονισμοῦ (ντοκουμέντα διαφόρων κομμουνιστικῶν κομμάτων καὶ μαρξιστικῶν δόματων)	30
30		
15	—Σχόλιο σχετικά μὲ τὴ σύνοδο τοῦ Μάρτη τῆς Μόσχας	3
15		
5	Βιετναμέζικα Ντοκούν μέντα	
5	—Ορος τῶν 30 ἑκατομμυρίων βιετναμέζων	5
5	Κινέζικα ντοκούν μέντα	
5	—Τυποστήριξη στὸ λαὸ τοῦ Βιετνάμ	10
5	Λοῦο Ζοῦο Τσίνγκ καὶ «Λ α ἵ κ ḥ σ 'Η μ ε . . . ο η σ ḥ α σ »	
5	—Η ιστορικὴ πεῖρα τοῦ ἀντιφασιστικοῦ πολέμου	5
5		
5	Τάο Τσούν	
5	—Οἱ λαϊκὲς κοινότητες προχωροῦν πρὸς τὰ ἐμπόδια	5
5	«Λ α ἵ κ ḥ σ 'Η μ ε ρ η σ ḥ α σ »	
5	—Γιατὶ ἔπεισε ὁ Χρουστσώφ;	2
15	—Η ἀλήθεια γιὰ τὴ ουματία τῆς καθοδήγησης τοῦ ΚΚΣΕ μὲ τὴν 'Ινδία ἐναντίον τῆς Κίνας	5
30	Ποῦο Βί - π δ καὶ Λιάο Λοῦ - γὲν	
30	—Η σοσιαλιστικὴ ἐκβιομηχάνιση καὶ ἡ κολλεκτιβοποίηση τῆς ἀγορακῆς οἰκονομίας στὴν Κίνα	7
	Κ Κ Κ ίν α σ — Κ Κ Σ Ε	
15	—11 ἐπιστολὲς	15
5	—Η ιστορικὴ πεῖρα τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου	10

«ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ»

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΤΣ 27 (141) ΤΗΛ. 634-070